

Finansieringsudvalgets rapport om et nyt tilskuds- og udligningssystem

Indenrigs- og Sundhedsministeriets
Finansieringsudvalg

December 2005

Finansieringsudvalgets rapport om et nyt tilskuds- og udligningssystem

December 2005

Finansieringsudvalgets rapport om et nyt tilskuds- og udligningssystem – Indenrigs- og Sundhedsministeriets
Finansieringsudvalg, december 2005.

Udgiver:

Indenrigs- og Sundhedsministeriet

Økonomisk afdeling

Slotsholmsgade 10-12

1216 København K

Telefon: 72 26 90 00

Telefax: 72 26 90 01

E-post: im@im.dk

Hjemmeside: www.im.dk

Tryk: J.H.Schultz Grafisk A/S

ISBN: 87-7601-156-9 - trykt udgave

ISBN: 87-7601-157-7 - elektronisk udgave

Oplag: 1.000

Pris: 100 kr

Publikationen kan bestilles hos:

Schultz Boghandel

Telefon: 43 22 72 88/43 22 73 06

E-mail: schultz@schultz.dk

Indhold

Kapitel 1. Kommissorium og henvendelser	9
1.1. Udvalgets kommissorium.....	9
1.2. Henvendelser til udvalget	11
1.3. Udvalgets medlemmer.....	11
Kapitel 2. Sammenfatning	13
2.1. Indledning.....	13
2.2. Første del	13
2.3. Anden del	14
2.4. Tredje del.....	16
Kapitel 3. Indledende overvejelser og disposition.....	22
Kapitel 4. Trinvis beregning af konsekvenser	24
4.1. Trinvis betragtning	24
4.2. Tilføjelse vedrørende fordelingsmæssige virkninger	24
4.3. Særlige forhold vedrørende København, Frederiksberg og Bornholms Kommuner	25
Kapitel 5. Trin 1. Sammenlægning af kommuner.....	26
5.1. Udligningsvirkninger af sammenlægning af kommuner	26
5.2. Beregning af kommunal og amtslig skatteprocent for Københavns, Frederiksberg og Bornholms Kommuner	27
5.3. Beregning af spredning af skatteprocenter i sammenlagte kommuner	30
Kapitel 6. Trin 2. Udgiftsmæssige konsekvenser for kommunerne af kommunalreformen	32
6.1. Indledning og metode	32
6.2. Erhvervsservice	33
6.2.1. Opgaven	33
6.2.2. Nuværende organisering og finansiering	33
6.2.3. Organisering og finansiering efter kommunalreformen	34
6.2.3.1. Udgifter	34
6.2.3.2. Organisering	34
6.2.3.3. Finansiering	34
6.2.4. Fordeling af udgifter på kommuner	34
6.3. Socialområdet.....	34
6.3.1. Opgaven	34
6.3.2. Nuværende organisering og finansiering	35
6.3.3. Organisering og finansiering efter kommunalreformen	35
6.3.3.1. Udgifter	35
6.3.3.2. Organisering	35
6.3.3.3. Finansiering	36
6.3.4. Fordeling af udgifterne på kommuner	37
6.3.4.1. Model for fordelingen af udgifterne	37

6.4. Sundhed.....	39
6.4.1. Opgaven.....	39
6.4.2. Nuværende organisering og finansiering.....	40
6.4.3. Organisering og finansiering efter kommunalreformen.....	40
6.4.3.1. Udgifter.....	40
6.4.4. Fordeling af nye sundhedsudgifter på kommuner	41
6.4.4.1. Model for fordelingen af udgifterne.....	41
6.5. Beskæftigelse.....	43
6.5.1. Opgaven.....	43
6.5.2. Nuværende organisering og finansiering.....	43
6.5.3. Organisering og finansiering efter kommunalreformen.....	44
6.5.3.1. Udgifter.....	44
6.5.3.2. Organisering.....	44
6.5.4. Fordeling af udgifterne på kommuner.....	45
6.5.4.1. Model for fordelingen af udgifterne.....	45
6.6. Specialundervisning	45
6.6.1. Opgaven.....	45
6.6.2. Nuværende organisering og finansiering.....	45
6.6.3. Organisering og finansiering efter kommunalreformen.....	46
6.6.3.1. Udgifter.....	46
6.6.3.2. Organisering.....	46
6.6.3.3. Finansiering.....	46
6.6.4. Fordeling af udgifterne på kommuner.....	47
6.6.4.1. Model for fordelingen af udgifterne.....	47
6.7. Kultur.....	48
6.7.1. Opgaven.....	48
6.7.2. Nuværende organisering og finansiering.....	48
6.7.3. Organisering og finansiering efter kommunalreformen.....	48
6.7.3.1. Udgifter.....	48
6.7.3.2. Organisering.....	48
6.7.3.3. Finansiering.....	49
6.7.4. Fordeling af udgifterne på kommuner.....	49
6.7.4.1. Model for fordelingen af udgifterne.....	50
6.8. Natur, miljø og planlægning	50
6.8.1. Opgaven.....	50
6.8.2. Nuværende organisering og finansiering.....	50
6.8.3. Organisering og finansiering efter kommunalreformen.....	51
6.8.3.1. Udgifter.....	51
6.8.3.2. Organisering.....	51
6.8.3.3. Finansiering.....	52
6.8.4. Fordeling af udgifterne på kommuner.....	53
6.8.4.1. Model for fordelingen af udgifterne.....	53
6.9. Veje.....	54
6.9.1. Opgaven.....	54
6.9.2. Nuværende organisering og finansiering.....	54
6.9.3. Organisering og finansiering efter kommunalreformen.....	54
6.9.3.1. Udgifter.....	54
6.9.3.2. Organisering.....	54

6.9.3.3. Finansiering	54
6.9.4. Fordeling af udgifterne på kommuner	55
6.9.4.1. Model for fordelingen af udgifterne	55
6.10. Kollektiv trafik	55
6.10.1. Opgaven	55
6.10.2. Nuværende organisering og finansiering	55
6.10.3. Organisering og finansiering efter kommunalreformen	56
6.10.3.1. Udgifter	56
6.10.3.2. Oprettelse af trafikelskaber	56
6.10.3.3. Finansiering	56
6.10.4. Fordeling af udgifterne på kommuner	57
6.11. Skat og inddrivelse	58
6.11.1. Opgaver	58
6.11.2. Organisering og finansiering indtil 31. oktober 2005	59
6.11.3 Organisering og finansiering efter kommunalreformen	59
6.11.3.1. Udgifter	59
6.11.3.2. Fordeling af udgifterne på kommuner	59
6.12. Administration i øvrigt	60
6.12.1. Fordeling af amtskommunale administrationsudgifter	60
6.12.2. Pas og kørekort	61
6.13. Rest	61
6.14. Realvækst	61
Kapitel 7. Trin 3. Overførsel af amtslige skatter til kommunerne	62
7.1. Overførsel af skatter	62
7.2. Indkomstskat	62
7.3. Overvejelser om påvirkning af den enkelte kommunes skatteprocent	63
7.3.1. Samme skatteforhøjelse i alle kommuner	63
7.3.2. Differentierede skatteforhøjelser	63
7.3.2.1. Uændret skat for den enkelte borger	63
7.3.2.2. Proportional skattestigning i forhold til den nuværende amtsskat	64
7.3.2.3. Skattestigning i forhold til udgiftsbelastningen på de overførte opgaver	64
7.4. Grundskyld	66
7.5. Ejendomsværdiskat	67
7.6. Dækningsafgift	67
Kapitel 8. Trin 4. Afskaffelse af særlige tilskuds- og udligningsordninger samt reduktion af tilskuddet til ø-kommuner	68
8.1. Tilskudsordninger som følge af større finansieringsomlægninger	69
8.1.1. Overgangstilskud vedr. refusionsomlægningen for førtidspension og sygedagpenge og i forbindelse med integrationsloven	69
8.1.2. Overgangstilskud vedrørende takstforhøjelser for den vidtgående specialundervisning	69
8.1.3. Overgangsordningen på grundtaksområdet	70
8.2. Tilskudsordning som følge af begrænsningen i udskrivningen af kommunalt grundskyld	71
8.2.1. Overgangsordning vedrørende 12 promille loftet på produktionsjord	71
8.3. Tilskudsordninger med henblik på at forbedre præcisionen af det generelle udligningssystem	71
8.3.1. Udligningstillæg	71
8.3.2. Tilskud vedrørende kommunernes økonomiske belastning på overførselsområdet	72
8.4. Tilskud til ø-kommuner	73
8.5. Boligstøtteudligning i hovedstadsområdet	73

8.6. Udligningsordning vedr. kommuner, der modtager asylansøgere	73
8.7. Fordelingsmæssige virkninger	73
Kapitel 9. Trin 5. Byrdefordelingsmæssige virkninger af kommunesammen-lægnings, opgaveændringer, skatteomlægninger og afskaffelse af særtilskud	78
Kapitel 10. Trin 6. Mulige ændringer af tilskuds- og udligningssystemet.....	82
10.1. Indledning.....	82
10.2. Model 1	83
10.2.1. Model 1.1. Svarende til model 1 med en snævrere afgrænsning af hovedstadsområdet.....	89
10.2.2. Model 1.2. Svarende til model 1 uden hovedstadsudligning	89
10.2.3. Model 1.3. Svarende til model 1 men med fuld udligning af provenuet af ejendomsværdiskat og skat af aktieindkomster men uden særlig fordeling af de skatten af de højeste indkomster	90
10.2.4. Model 1.4. Svarende til model 1 men uden udligning af det kommunale provenu af selskabsskat og pensionsafgifter.....	90
10.3. Model 2. Udligningsmodel uden særlig fordeling af skatten af de højeste indkomster	91
10.4. Model 3. Udligningsmodel med et højt udligningsniveau.....	91
Kapitel 11. Trin 7. Overgangs-ordninger og beregnede skatteprocenter for 2007.....	92
11.1. Beregning af de byrdefordelingsmæssige forskydninger til overgangsordningen	92
11.2. Finansiering af overgangsordningen	93
11.3. De beregnede skatteprocenter i 2007	93
Kapitel 12. Hensyn til byrde-fordeling.....	95
12.1. Definition af beskatningsgrundlaget	95
12.2. Udgiftsbehov	97
12.2.1. Socioøkonomisk betingede udgiftsbehov	98
12.2.1.1. Opgørelse, afgrænsning og gruppering af sociale udgifter.....	98
12.2.1.2. Overvejelser om udgiftsbehovskriterier og analyser heraf.....	100
12.2.1.3. Opstilling af samlet model og gennemgang af kriterier.....	108
12.2.1.3.1. Overvejelser om kriterier og vægtning heraf i en udligningsmodel	110
12.2.1.3.2. Vægtning af de sociale udgiftsbehov i den samlede udgiftsbehovsudligning	114
12.2.1.3.3. Sammenhæng mellem beregnede socioøkonomiske udgiftsbehov og vurderede faktiske sociale udgifter	114
12.2.1.3.4. Særlige overvejelser vedr. udligning af socioøkonomiske udgiftsbehov i hovedstadsområdet	115
12.2.2. Aldersbetingede udgiftsbehov	116
12.2.2.1. Overvejelser og analyser bag strukturelt kriterium	117
12.2.3. Udlændinge i udligningen.....	117
12.2.3.1. Generelle overvejelser om ændring af afgrænsningen udlændingegruppen.....	117
12.2.3.2. Overvejelser om ændringer i udlændingeduligningen	119
12.2.3.3. Overvejelser om ændringer i udlændingekriteriet i opgørelsen af socialt betingede udgiftsbehov ..	123
12.3. Bloktilskudsfordeling.....	126
12.4. Udligningsniveauer.....	128
12.5. Andre elementer.....	129
Kapitel 13. Hensyn til incitamenter	132
13.1. Udligningsniveau og afgrænsning af hovedstadsudligningen.....	132
13.2. Fordeling af det kommunale skatteprovenu over 400.000 kr. efter folketal.	133
13.3. Udligningsgrundlag og udligning af selskabsskat og pensionsafgifter.....	133
13.4. Momsudligning	134
13.5. Objektive udgiftsbehovskriterier	134
13.6. Effektiv drift og udgiftsstyring	135
13.7. Forskelle i levevilkår.....	135

Kapitel 14. Hensyn til organisering	137
14.1. Tilskuds- og udligningsmodeller	137
14.2. Mellemkommunal udligning	137
14.3. Statsfinansieret udligning.....	138
14.4. Nettoudligning.....	140
14.5. Overvejelser om forenklinger af skattedelingsregler mellem staten og kommunerne og imellem kommunerne.....	142
14.5.1. Dødsboskat ved manuel ansættelse	143
14.5.2. Kommunal indkomstskat for begrænset skattepligtige.....	143
14.5.3. Fordeling af kommuneskat ved flytning	144
14.5.4. Restanceregler	145
14.5.5. Sondringen mellem provenu af selvangiven indkomst og ligningsprovenu.....	145
14.5.6. Fordelingsregler vedr. den kommunale andel af bøder efter skattekontrolloven	146
14.5.7. Fordeling af selskabsskat mellem kommuner.....	146
14.6. Kommunernes budgettering af udskrivningsgrundlag.....	148
14.6.1. Indledning.....	148
14.6.2. Den nuværende ordning med selvbudgettering og statsgaranti	148
14.6.3. Overvejelser om omlægning af budgettering af indkomstgrundlag og udligning.....	149
14.6.4. Vurdering af en obligatorisk statsgaranti.....	150
Bilag	153
Bilag til kapitel 5.....	153
Bilag 5.1. Beregning af fiktiv primær- og amtskommunal udskrivningsprocent for Københavns Kommune, regnskab 2003 ¹	154
Bilag 5.2. Beregning af fiktiv primær- og amtskommunal udskrivningsprocent for Frederiksberg Kommune, regnskab 2003 ¹	156
Bilag 5.3. Beregning af fiktiv primær- og amtskommunal udskrivningsprocent for Bornholms Regionskommune, regnskab 2003.....	158
Bilag til kapitel 6.....	160
Bilag 6.1: Udgiftsændringer i kommunerne efter kommunalreformen (+/- angiver mer-/mindreudgift)	160
Bilag 6.2. Spørgeskemaundersøgelse om fordeling af de amtskommunale udgifter på socialområdet på kommuner	168
Bilag til kapitel 7.....	169
Bilag 7.1. Bilagstabel vedr. ekstra skatteprovenu overført fra amter.	169
Bilag 7.2	175
Bilag til kapitel 10.....	178
Bilag 10.1. Modeller	178
Model 1.....	178
Model 1.1. (Model 1 med en snævrere afgrænsning af hovedstadsområdet)	181
Model 1.2. (Model 1 uden hovedstadsudligning)	184
Model 1.3. (Model 1 med fuld udligning af ejendomsværdiskat og skat af aktieindkomster men uden særlig fordeling af skatten af de højeste indkomster).....	187
Model 1.4. (Model 1 uden udligning af selskabsskat og pensionsafgifter).....	190
Model 2. Model uden særlig fordeling af skatten af de højeste indkomster	193
Model 3. Model med et højt udligningsniveau og uden særlig fordeling af skatten af de højeste indkomster. 196	
Bilag 10.2. Spredning i førtidspensionsudgifter – aktuelle og fremskrevne udgifter.....	199
Bilag til kapitel 11.....	204
Bilag til kapitel 12.....	207
Bilag 12.1. Vedr. fordeling af refusion på socialområdet (grupper med særlige behov)	207

Bilag til 12.2. om definition af sociale udgifter	211
Bilag 12.3. Liste over diagnoser medtaget i handicapkriterium i beregning af sociale udgiftsbehov i kapitel 12.2.	212
Bilag 12.4. Bilag om kriterium for personer med lav indkomst.....	215
Bilag 12.5. Bilag vedr. tilgængelighedskriterium.....	217
Bilag til kapitel 13.	224
Bilag 13.1. Afgrænsning af område omkring hovedstaden i tilknytning til hovedstadsudligning.....	224
Bilag til kapitel 14	229

Kapitel 1. Kommissorium og henvendelser

1.1. Udvalgets kommissorium

Finansieringsudvalgets arbejde i 2005 med kommunernes finansiering blev iværksat i foråret 2005. Baggrunden for udvalgets arbejde var gennemførelsen af de lovforslag, som udmønter kommunalreformen, i folketingssamlingen 2004/2005. Den endelige kommunale inddeling blev fastlagt i foråret 2005. Sideløbende med behandlingen af lovforslagene har regeringen og de kommunale parter drøftet de økonomiske konsekvenser for kommunerne af den ændrede opgavefordeling. Dette spørgsmål var planlagt afklaret i foråret 2005, men blev først endeligt afklaret medio september 2005. Den sene afklaring har medført en forsinkelse af Finansieringsudvalgets arbejde, således at afslutningen af Finansieringsudvalgets arbejde er blevet forsinket i forhold til den frist, der fremgår af kommissoriet. Finansieringsudvalget har haft følgende kommissorium for sit arbejde med kommunernes finansiering i 2005:

"Det følger af regeringens aftale med Dansk Folkeparti om en strukturreform, at der i forbindelse med reformen skal gennemføres en udligningsreform. Af aftalen fremgår således følgende:

"Der gennemføres som led i strukturreformen en udligningsreform. Udligningsreformen skal medvirke til at udjævne de afledte ændringer i byrdefordelingen mest muligt. Størrelsen af de fremtidige kommuner, typen af kommuner, der sammenlægges, og den nøjagtige opgavefordeling vil have betydning for udligningen. Kommuneinddelingen forventes fastlagt i løbet af første halvår 2005. Den nøjagtige opgavefordeling vil blive fastlagt i forbindelse med Folketingets behandling af lovforslag herom i folketingssamlingen 2004/2005, og opgavefordelingen kan derfor først forventes endeligt klarlagt samtidig med kommuneinddelingen.

Der er enighed om i forlængelse heraf at anmode Indenrigs- og Sundhedsministeriets Finansieringsudvalg om – i fortsættelse af udvalgets betænkning nr. 1437 – at fremlægge forslag til ændringer i det kommunale tilskuds- og udligningsystem mv., hvor der er taget hensyn til den endelige opgavefordeling og kommuneinddeling. Regeringen fremlægger på baggrund heraf et konkret forslag, som drøftes mellem forligspartierne med henblik på fremsættelse af lovforslag.

I Finansieringsudvalgets overvejelser – jf. udvalgets betænkning nr. 1437 – kan indgå en række muligheder for at opnå en mere tilfredsstillende byrdefordeling, herunder:

- At bloktilskuddet fremover kan fordeles efter indbyggertal og ikke skattegrundlag. Ved en sådan omlægning må i givet fald sikres mulighed for samme byrdefordelmæssige neutralitet ved konjunkturbetingede ændringer af bloktilskuddet som i dag.
- At der for at understøtte budgetsamarbejdet kan etableres en symmetrisk konjunkturbetinget reguleringsmekanisme over bloktilskuddet.
- At der kan ske en justering af udligningsniveauerne.

- At der ved fastsættelsen af udligningsniveauer kan tages hensyn til de regionale forskelle i omkostninger.
- At udgiftsbehovsudligningen kan opdeles, så det fremover bliver muligt at have forskellige udligningsniveauer for forskellige udgiftsområder.
- At der kan indføres nye udgiftsbehovskriterier, som blandt andet skal afspejle ændringerne i kommunernes opgaveportefølje.
- At der kan bibeholdes en form for hovedstadsudligning, der som minimum dækker det sammenhængende byområde omkring hovedstaden.
- At det vurderes, om yderligere kommunale finansieringskilder bør inddrages i udligningen.
- At tilskuddet til kommuner med svagt beskatningsgrundlag og vanskeligt stillede kommuner vurderes i lyset af de øvrige ændringer.
- At momsudligningens bidragsdel kan omlægges, så bidraget modregnes i bloktilskuddet.
- At særordninger så vidt muligt undgås.
- At ændringer i udligningssystemet generelt bør afspejle ønsket om at styrke de økonomiske incitamenter i udligningssystemet til at tage væksthæmmende initiativer og undgå forvridende virkninger.

Udligningssystemet vil blive udformet med udgangspunkt i en kommunestørrelse på minimum 20.000 indbyggere. Som led heri afskaffes grundtillægget i udgiftsbehovsudligningen og erstattes af andre kriterier. For ø-kommuner vil der dog – svarende til i dag – være supplerende tilskudsordninger.

For at udjævne de byrdefordelingsmæssige forskydninger ved reformen og dermed undgå pludselige påvirkninger af den enkelte kommunes økonomi er forligspartierne indstillet på at sikre kommunerne samme form for overgangsordninger som ved den seneste udligningsreform i 1996. Det betyder, at der i forhold til den udskrivningsprocent, som beregnes for de sammenlagte kommuner i 2007, i de følgende år højst vil kunne blive tale om et tab på årligt 0,2 procent af beskatningsgrundlaget som følge af opgave- og finansieringsomlægningerne.

I udformningen af finansieringssystemet tages der på socialområdet særlig højde for særligt udgiftstunge enkeltsager. På dette område indføres således en statslig refusionsordning for store udgifter til enkeltsager. Finansieringsudvalget anmodes om som led i arbejdet at fremlægge konkrete forslag hertil. Der henvises i øvrigt til kapitel 8 om socialområdet. Den endelige fastlæggelse af refusionsordninger vil således ske i tilknytning til fastlæggelsen af ændringer i tilskuds- og udligningssystemet.”

Udvalgets opgaver bliver – under iagttagelse af ovenstående - at fremlægge modeller med henblik på ændringer af tilskuds- og udligningssystemet, hvor der er taget hensyn til den endelige kommuneinddeling, opgavefordeling og ændringer i det øvrige finansieringssystem. Udvalgets arbejde kan baseres på analyserne i betænkning nr. 1437. Der kan herudover blive behov for at foretage supplerende analyser af nye udgiftsbehovskriterier som følge af den ændrede opgavefordeling og kommuneinddeling.

Udvalgets modeller skal opstilles med henblik på at medvirke til at udjævne de byrdefordelingsmæssige virkninger af kommunalreformen samt tage hensyn til fordelingen af de samlede beskatningsniveauer i de nye kommuner.

Udvalgets overvejelser bør ses i sammenhæng med det samlede finansieringssystem for kommunerne, og udvalget skal herunder tage højde for særlige finansieringsordninger på enkeltområder. Udvalget kan foreslå ændringer i den særlige refusionsordning for store udgifter til enkeltsager på det sociale område.

Der tages udgangspunkt i, at de nye kommuner får tilført de nuværende geografisk afgrænsede skatter i form af amtslig grundskyld, ejendomsværdiskat og dækningsafgift. Desuden skal udvalget overveje tilførsel af den amtslige del af indkomstskatten. Udvalget skal i tilknytning hertil vurdere, om der vil være behov for ændringer i de dele af skattereglerne, der vedrører skattefordeling og skattebetaling mellem de offentlige myndigheder, dvs. i relation til selskabsskatteandele, dækningsafgift af offentlige ejendomme mv.

Udvalget skal endvidere i den forbindelse overveje modeller for forenklinger af den kommunale budgettering af indkomstgrundlaget. Udvalget skal desuden overveje systemets indretning og præsentationsmæssige udformning.

Udvalget anmodes om at udarbejde et notat, som beskriver udvalgets analyser og overvejelser om et nyt tilskuds- og udligningssystem. I notatet opstilles modeller for det kommunale tilskuds- og udligningssystem som kommenteres med henblik på styrker og eventuelle svagheder, herunder i relation til løsningen af fordelingsopgaven og mulige afledte samfundsøkonomiske virkninger. Modellerne illustreres ved beregninger af de byrdefordelmæssige virkninger samt beregnede skatteprocenter for de nye kommuner, idet det dog skal tages i betragtning, at helt præcise beregninger i lyset af de betydelige ændringer i kommunernes grundlæggende vilkår og sammenlægninger/opsplitninger kan være vanskelige. Modelberegningerne foretages på grundlag af det datamateriale, der foreligger i sommeren 2005.

Udvalget skal ligeledes overveje hvordan eventuelle overgangsordninger kan udformes, og herunder om det vil være hensigtsmæssigt at have særskilte overgangsordninger i den sociale refusionsordning.

Udvalget afrapporterer i oktober 2005.”

1.2. Henvendelser til udvalget

Der er tilgået udvalget en række henvendelser om det fremtidige tilskuds- og udligningssystem. Der er således modtaget henvendelser fra:

- Kommuneforeningen i Frederiksborg Amt
- Århus Kommunes borgmester
- Formanden for Det Skæve Danmark
- Erhvervsknudepunktet Hovedstadens Vestegn
- Kommuneforeningen i Nordjyllands Amt
- Ny Varde Kommune

1.3. Udvalgets medlemmer

Følgende har deltaget i udvalgets arbejde:

Niels Jørgen Mau, Indenrigs- og Sundhedsministeriet (formand)

Jens Bjørn Christiansen, KL

Per Schollert Nielsen, KL

Frank Johansen, KL

Dorte Hansen Thrige, Amtsrådsforeningen

Marianne Skoven, Amtsrådsforeningen

Rikke Friis, Amtsrådsforeningen

Rasmus Bjerregaard, Københavns Kommune

Anders Stribolt, Københavns Kommune

Mikkel Elkjær, Københavns Kommune

Anna Sønder, Frederiksberg Kommune

Hanne Kaule, Frederiksberg Kommune
Jørgen Lotz, Finansministeriet
Jens Gordon Clausen, Finansministeriet
Lone Neerhøj, Økonomi- og Erhvervsministeriet
Poul Christensen, Skatteministeriet
Birgitte Olesen, Socialministeriet
Britt Bergstedt, Socialministeriet
Dorte Møller, Arbejdsmarkedsstyrelsen
Linda Drengsgård, Arbejdsmarkedsstyrelsen
Niels Morving, Indenrigs- og Sundhedsministeriet
Marie Jakobsen, Indenrigs- og Sundhedsministeriet
Dorte Lemmich Madsen, Indenrigs- og Sundhedsministeriet
Peter T. Nielsen, Indenrigs- og Sundhedsministeriet
Mads Hansen, Indenrigs- og Sundhedsministeriet
Bjarne Simonsen, Indenrigs- og Sundhedsministeriet
Nils Majgaard Jensen, Indenrigs- og Sundhedsministeriet

Kapitel 2. Sammenfatning

2.1. Indledning

Udvalgets rapport består af tre dele.

Den første del omfatter kapitlerne 1-4. Her beskrives udvalgets kommissorium og de indledende overvejelser om disponeringen af udvalgets arbejde.

Den anden del omfatter kapitlerne 5-9. Her foretages opgørelser af de økonomiske konsekvenser for de enkelte kommuner som følge af kommunalreformen, dvs. virkningen af kommunesammenlægninger, opgaveomlægninger, overførsel af amtslige skatter til kommunerne samt afskaffelsen af en række særlige tilskudsordninger. De byrdefordelmæssige forskydninger af disse ændringer opgøres for hver enkelt kommune. Denne opgørelse danner udgangspunkt for de efterfølgende overvejelser om et nyt udligningssystem, som skal udjævne disse forskydninger.

Den tredje del omfatter kapitlerne 10-14. Her fremgår udvalgets overvejelser om de elementer, der kan indgå i et nyt udligningssystem. Ud fra disse elementer opstilles nogle mulige udligningsmodeller. Modellerne kommenteres med henblik på de byrdefordelmæssige virkninger, hensynet til incitamenter og hensynet til systemets organisering.

2.2. Første del

Kapitel 1 og 2 indeholder kommissorium og sammenfatning.

Kapitel 3 indeholder udvalgets indledende overvejelser. Der fremgår, at udvalgets arbejde på baggrund af kommissoriet omfatter tre delopgaver:

- *Byrdefordeling.* Hovedopgaven for udvalget er at opstille en udligningsmodel, som kan udjævne de byrdefordelmæssige virkninger af kommunalreformen samt tage hensyn til beskatningsniveauerne i de nye kommuner.
- *Incitamenter.* Modellen skal generelt afspejle ønsket om at styrke kommunernes økonomiske incitamenter til at tage vækstfremmende initiativer og undgå forvridende virkninger.
- *Organisering.* Udvalget skal overveje en forenkling af den kommunale budgettering af udskrivningsgrundlaget. Endvidere skal udvalget overveje tilskuds- og udligningssystemets indretning og præsentationsmæssige udformning.

Det er endvidere en vigtig og nødvendig opgave for udvalget at danne sig det bedst mulige overslag over, hvordan den enkelte kommune påvirkes af de store økonomiske forskydninger, der følger af reformen. Det drejer sig om kommunernes overtagelse af en række nye opgaver, kommunernes overtagelse af en del af de tidligere amtskommunale skatter samt afskaffelsen af en række særlige tilskudsordninger. Hermed er søgt etableret en så vidt muligt dækkende vurdering af den enkelte kommunes skatteprocent for 2007 ved uændret udgiftsniveau.

I *kapitel 4* beskrives, at udvalgets overvejelser om den kommunale finansiering har taget udgangspunkt i, at etableringen af en ny kommunal struktur og en omlægningen af de kommunale opgaver kan betragtes som en trinvis proces, hvor trinnene kan skitseres på følgende måde:

1. Sammenlægning af kommuner.
2. Ændring af de kommunale opgaver.
3. Overførsel af dele af den amtskommunale skat til kommunerne.
4. Afskaffelse af særordninger.
5. Kompensation over bloktilskuddet af trin 1-4 og byrdefordelingsmæssige virkninger heraf.
6. Mulige ændringer af tilskuds- og udligningssystemet.
7. Overgangsordninger og beregnede skatteprocenter.

Det er en forudsætning, at kommunerne under ét kompenseres fuldt ud for den økonomiske virkning af omlægningerne i opgaver og finansiering. Det sker ved, at merudgifter som følge af nye opgaver forudsættes at føre til tilsvarende forøgelser af det kommunale bloktilskud. Tilsvarende forudsættes øgede skatteindtægter at blive kompenseret fuldt ud gennem en nedsættelse af bloktilskuddet.

Alt i alt er hensigten at opstille nogle skattemæssige måleudgangspunkter/"bench marks" for de nye kommuner efter reformens gennemførelse. Det indgår i strukturaftalen, at partierne er indstillet på, at der i 2007 skal lægges en øvre grænse på de kommunale skatter svarende til det beregnede niveau.

2.3. Anden del

I *kapitel 5* beskrives den isolerede byrdefordelingsmæssige virkning af, at de 271 nuværende kommuner sammenlægges til 98 nye kommuner. Isoleret set har sammenlægningen forholdsvis små byrdefordelingsmæssige konsekvenser. Endvidere foretages der i dette kapitel en beregning af en kommunal og amtskommunal skatteprocent for Københavns, Frederiksberg og Bornholms Kommuner. Endelig er der vist en beregning af spredningen i skatteprocenter og beskatningsniveauer i de nye kommuner sammenlignet med de gamle kommuner. Sammenlægningen betyder en vis reduktion i spredningen.

I *kapitel 6* behandles de udgiftsmæssige konsekvenser af kommunalreformen med særligt henblik på, hvorledes udgifterne på de enkelte områder er fordelt på de nye 98 kommuner. Hvert afsnit er disponeret således, at der først foretages en karakteristik af opgaven og dernæst gøres status for den nuværende organisering og finansiering. Hernæst ses der på den fremtidige organisering og finansiering, og endelig behandles fordelingen af udgifter på enkeltkommuner, som er opgjort på baggrund af en række forskellige kilder og undersøgelser. Der sondres mellem følgende udgiftsområder:

1. Erhvervsservice
2. Socialområdet
3. Sundhed
4. Beskæftigelse
5. Specialundervisning
6. Kultur
7. Natur, miljø og planlægning
8. Veje
9. Kollektiv trafik
10. Skat og inddrivelse
11. Administration i øvrigt

12. Rest
13. Realvækst

Opgørelsen tager udgangspunkt i DUT-aftalen fra september 2005 mellem Regeringen, KL og Amtsrådsforeningen. Med aftalen er det fastlagt, hvor stor en del af de amtskommunale nettodriftsudgifter samt realvæksten i den amtskommunale sektor fra regnskab 2003 til og med 2006, som overføres til kommunerne.

Herudover er der indregnet et foreløbigt statsligt skøn over kommunernes merudgifter på anlægsområdet som følge af overtagelsen af amtskommunale opgaver. Den endelige fordeling af de amtskommunale anlægsudgifter fastlægges i henhold til DUT-aftalen senest i forbindelse med fastlæggelsen af de økonomiske rammer for 2007.

I *kapitel 7* er gennemført en beregning af virkningen af kommunernes overtagelse af en del af den amtslige beskatning. Ifølge strukturaftalen skal kommunerne overtage den del af de amtskommunale indkomstskatter, der ikke går til sundhedsbidraget, samt de amtskommunale ejendomsskatter, dvs. grundskyld, ejendomsværdiskat og dækningsafgift. I beregningen indgår en vurdering af forskellen i beskatningsniveauer mellem amterne af relevans for de kommende kommuner.

I *kapitel 8* er vist en beregning af de økonomiske virkninger af afskaffelsen af en række særlige tilskuds- og udligningsordninger. I udvalgets kommissorium indgår som præmis, at særordninger så vidt muligt bør undgås. Der er på nuværende tidspunkt en række tilskudsordninger, hvorunder mange har midlertidig karakter, og som må forudsættes afskaffet i forbindelse med en reform af tilskuds- og udligningssystemet.

Disse tilskudsordninger er etableret over en længere periode med henblik på at sikre kommunerne mod større tab i forbindelse med tidligere finansieringsomlægninger eller med henblik på at forbedre præcisionen af det generelle udligningssystem.

Disse ordninger kan opdeles i tre hovedgrupper:

1. Tilskudsordninger som følge af større finansieringsomlægninger på det sociale område og undervisningsområdet
2. Tilskudsordninger som følge af begrænsningen i udskrivningen af kommunal grundskyld
3. Tilskudsordninger med henblik på at forbedre præcisionen af det generelle udligningssystem.

Det er endvidere i beregningerne forudsat, at det særlige tilskud til kommunerne på Ærø, Samsø og Læsø halveres, idet disse kommuner søges tilgodeset gennem det generelle tilskuds- og udligningssystem.

Endelig eksisterer der to former for skønsmæssige tilskud til vanskeligt stillede kommuner, som fordeles med hjemmel i udligningslovens § 19 og § 20. Det er forudsat, at disse tilskudsordninger, som i 2005 udgør henholdsvis 180 mio.kr. og 303,5 mio.kr. kan reduceres væsentligt, forudsat der gennemføres et byrdefordelingsmæssigt mere tilfredsstillende generelt udligningssystem.

I *kapitel 9* sammenfattes de byrdefordelingsmæssige virkninger af de forhold, der er gennemgået i kapitlerne 5-8, dvs. virkningerne af kommunesammenlægninger, opgaveændringer, skatteomlægninger og afskaffelse af særtilskud. Denne opgørelse viser ganske betydelige byrdefordelingsmæssige forskydninger som følge af disse forhold. Opgørelsen danner udgangspunkt for de efterfølgende overvejelser om et nyt udligningssystem, som under hensyntagen til beskatningsniveauerne skal udjævne disse forskydninger.

2.4. Tredje del

I *kapitel 10* er vist en opstilling af mulige modeller for et nyt tilskuds- og udligningssystem.

Udgangspunktet for opstillingen af nye tilskuds- og udligningsmodeller er de byrdefordelmæssige forskydninger for kommunerne, som følger af kommunalreformen, jf. kapitel 9 ovenfor. Endvidere er de beregnede skatteprocenter i de nye kommuner taget i betragtning. Det skal i den forbindelse bemærkes, at der er en tendens til, at de kommuner, der som beregningen viser, taber mest på kommunalreformen, i forvejen har de højeste skatteprocenter. Det er endvidere taget i betragtning, at den fortsatte indfasning af kommunal medfinansiering af førtidspension isoleret set vil medføre uddybning af skatteforskelle. Virkningen af den mulige indhøstning af stordriftsfordele ved sammenlægning af kommuner vil derimod eventuelt kunne mindske det økonomiske pres i visse områder.

De modeller, som udvalget har opstillet i dette kapitel, er såkaldte nettomodeller, hvor der lægges vægt på forskellen mellem skattekraft og udgiftsbehov. I dette system udlignes der ikke i forhold til landsgennemsnittet på henholdsvis beskatningsgrundlag og udgiftsbehov. Der fokuseres i stedet direkte på det strukturelle overskud eller underskud, dvs. forholdet mellem den enkelte kommunes udgiftsbehov og skattekapacitet.

Systemet bygger på, at en kommune er i en økonomisk ugunstig situation, hvis kommunens udgiftsbehov overstiger de beregnede indtægter ved et gennemsnitligt beskatningsniveau. En sådan kommune skal derfor modtage tilskud. Omvendt skal en kommune betale til ordningen, hvis dens udgiftsbehov er lavere end de beregnede skatteindtægter. Nettobetalingen herved, "udligningstilskuddet", finansieres af bloktilskuddet, mens resten af bloktilskuddet i modellen fordeles mellem kommunerne efter indbyggertal.

De opstillede modeller vurderes på følgende dimensioner:

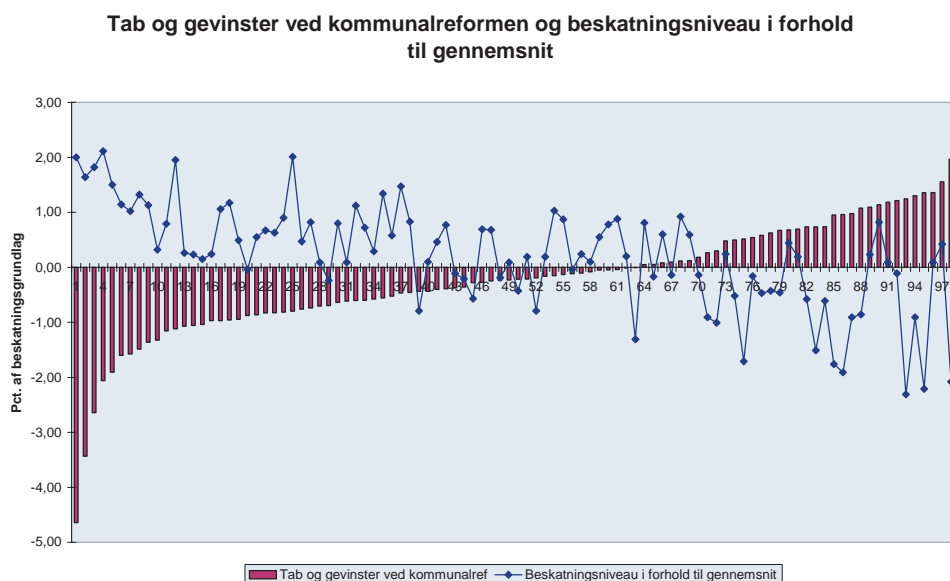
- Udligning af de sociale udgifter.
- Udjævning af de byrdefordelmæssige virkninger af kommunalreformen.
- Styrkelse af de dårligst stillede kommuner.
- Forenkling.
- Incitament.
- Præsentation.

I model 1 indgår en særlig udligning vedrørende høje indkomster – eller i en alternativ version (model 1.3) ejendomsværdiskat og aktieindkomstskat. Model 1 har som udgangspunkt en hovedstadsudligning med stort set samme afgrænsning som i dag. Der er endvidere opstillet to varianter med hensyn til hovedstadsudligningen. I den første variant (model 1.1) er der foretaget en snævrere afgrænsning af det område, der indgår i hovedstadsudligningen – baseret på pendlingsomfanget. I den anden variant (model 1.2) er der opstillet en model, hvor virkningerne af en afskaffelse af hovedstadsudligningen er beregnet. Denne variant repræsenterer en forenkling af systemet, men medfører samtidig betydelige byrdefordelmæssige forskydninger mellem kommunerne i hovedstadsområdet. Der er endelig vist en version af modellen (model 1.4), hvor det kommunale provenu af selskabsskat og pensionsafgifter ikke udlignes.

I en model 2 er opstillet en udligningsmodel uden særlig fordeling af skatten af de højeste indkomster. Endelig indgår i en model 3 en udligningsmodel med et højt udligningsniveau i landsudligningen.

I figuren og tabellen nedenfor er illustreret dels de umiddelbare tab og gevinster ved kommunalreformen samt forskelle i beskatningsniveauer, dels hvilke byrdefordelmæssige ændringer de forskellige modeller giver anledning til. En nærmere vurdering af modellerne kræver dog en nærmere beskrivelse, jf. kapitel 10 og de tilhørende detaljerede tabeller.

Tab og gevinster ved kommunalreformen (+: gevinst, -: tab) og beskatningsniveau i forhold til gennemsnit

Byrdefordelmæssige ændringer ved de forskellige modeller opgjort som tab og gevinst i procent af beskatningsgrundlaget (+: gevinst, -: tab)

Pct. af beskatningsgrundlaget	Model 1	Model 1.1	Model 1.2	Model 1.3	Model 1.4	Model 2	Model 3
2,5 – 3,0	1	1	1	1	0	0	1
2,0 - 2,5	0	0	1	0	1	1	3
1,5 - 2,0	8	7	10	8	7	1	5
1,0 - 1,5	2	2	6	2	2	5	3
0,5 - 1,0	13	15	16	13	10	14	12
0,0 - 0,5	23	25	17	23	23	28	26
0,0 - -0,5	34	32	23	30	38	29	26
-0,5 - -1,0	14	11	14	19	13	15	15
-1,0 - -1,5	2	1	2	0	4	4	2
-1,5 - -2,0	0	2	4	1	0	1	4
-2,0 - -2,5	1	2	2	1	0	0	0
-2,5 - -3,0	0	0	2	0	0	0	1
Kommuner i alt	98	98	98	98	98	98	98

I *kapitel 11* overvejes overgangsordningen i forbindelse med udligningsreformen. Det fremgår af strukturaftalen, at forligspartierne er indstillet på at sikre kommunerne samme form for overgangsordninger som ved den seneste udligningsreform i 1996. Det betyder, at der i forhold til den udskrivningsprocent, som beregnes for de sammenlagte kommuner i 2007, i de følgende år højst vil kunne blive tale om et tab på årligt 0,2 procent af beskatningsgrundlaget som følge af opgave- og finansieringsomlægningerne. Overgangsordningerne skal ifølge kommissoriet indføres: "For at udjævne de byrdefordelmæssige forskydninger ved reformen og dermed undgå pludselige påvirkninger af den enkelte kommunes økonomi."

I kapitlet overvejes to finansieringsmuligheder for overgangstilskuddet, som enten kan finansieres af alle kommuner i fællesskab eller af de kommuner, der har gevinster på reformen.

I *kapitel 12* gennemgås de elementer i et nyt udligningssystem, som kan anvendes med henblik på at neutralisere strukturreformens byrdefordelingsmæssige virkninger. Der er her specielt peget på følgende forhold:

- Definition af beskatningsgrundlaget.
- Udgiftsbehov.
- Bloktilskudsfordeling.
- Udligningsniveauer.
- Andre elementer.

Med hensyn til definitionen af beskatningsgrundlaget må det overvejes, hvilke elementer der skal indgå i udligningen, herunder inddragelse af hidtil udligningsfrie indtægter som selskabsskat og pensionsafgifter. Ved en udligning af selskabsskat kan den såkaldte viderefordelingsregel bibeholdes, men en forenkling kan overvejes. Det kan endvidere overvejes at undtage visse skatteindtægter fra beskatningsgrundlaget og i stedet fordele provenuet mellem kommunerne efter folketal. Det kunne være skatteprovenuet af den del af de høje indkomster, der overstiger et vist niveau, provenuet af ejendomsværdiskat og provenuet af aktieindkomster.

Med hensyn til udgiftsbehov har udvalget undersøgt de relevante muligheder for at supplere de nuværende udgiftsbehovskriterier med nye kriterier. Udvalget har i den forbindelse gennemført en række statistiske analyser med henblik på at vurdere de mulige kriterier. På baggrund heraf har udvalget opstillet et nyt mål for kommunernes udgiftsbehov, som indebærer en større præcision i opgørelsen af udgiftsbehovet end det nuværende mål.

Udvalget har overvejet de byrdefordelingsmæssige konsekvenser af refusionsordningen af store udgifter til enkeltssager på det sociale område, men har ikke fundet anledning til at stille forslag til ændrede satser i denne ordning.

Med hensyn til fordelingen af bloktilskuddet bemærker udvalget, at der kan opstilles tre mulige opgaver for bloktilskuddet: en finansiel opgave, en udligningsopgave og en kompensationsopgave. Det er udvalgets vurdering, at kritikken af den nuværende fordelingsmetode har været så massiv, at den har medvirket til at undergrave respekten for systemet på det primærkommunale område. Det må i den forbindelse vurderes, at en væsentlig del af kritikken skyldes, at det er vanskeligt at gennemskue de samlede virkninger på tilskuds- og udligningssystemet som følge af en opgaveændring. Udvalget har på den baggrund overvejet, at det af hensyn til accepten af systemet kan være relevant at ændre på fordelingsnøglen for bloktilskuddet til en fordeling efter indbyggertal. Det skal dog bemærkes, at der i den forbindelse er fokuseret på fordelingen i forbindelse med kompensationsopgaven, mens det ved finansielle ændringer kunne overvejes at opretholde den hidtidige fordelingsnøgle. Udvalget har taget udgangspunkt i, at finansielle ændringer i bloktilskuddet fortsat skal kunne finde sted uden at påvirke byrdefordelingen. I det omfang ændringer af bloktilskuddet har sammenhæng med de kommunale udgifter, må det dog vurderes, at en fordeling efter indbyggertal vil give en bedre sammenhæng mellem tilskud og udgifter end en fordeling efter skattegrundlag. I andre tilfælde vil det være muligt at tage hensyn til ønsket om at undgå at påvirke byrdefordelingen i valget af regulering via bloktilskuddet og det beregnede udligningstilskud.

Der er endvidere overvejet en ændring af udligningsniveauerne. Ændringer af disse niveauer kan have betydelige byrdefordelingsmæssige virkninger. Det skal i den forbindelse bemærkes, at der er et samspil mellem ordningerne. Hovedstadsudligningen og udligningen til kommuner med svagt beskatningsgrundlag bygger oven på landsudligningen. Hvis udligningsniveauet i landsudligningen hæves for at udjævne byrdefordelingsmæssige konsekvenser, kan det derfor være nødvendigt at sænke udligningsniveauerne de øvrige ordninger, da det samlede udligningsniveau som følge af overudligningsloftet ikke kan overstige 90 procent. Udvalget bemærker dog også, at det kan være en mulighed at hæve overudligningsloftet til f.eks. 95 procent.

Endelig har udvalget overvejet en række øvrige elementer, som kan have indflydelse på byrdefordelingen. Det drejer sig om:

- Tilskud til kommuner i en ugunstig økonomisk situation.
- Tredelt udgiftsbehovsudligning.
- Tilskud til vanskeligt stillede kommuner.
- Momsudligning.
- Pris- og lønkorrektur.
- Afskaffelse af særordninger.

I *kapitel 13* vurderes udligningssystemets incitamentsmæssige virkninger med henblik på et ønske om at styrke systemets økonomiske incitament og undgå forvridende virkninger. Det påpeges i den forbindelse, at hensyn til økonomiske incitament i et vist omfang kan stride mod det generelle formål med tilskuds- og udligningssystemet, som er at tilvejebringe et nogenlunde ensartet økonomisk udgangspunkt for kommunerne. Omvendt vil det også i sig selv være økonomisk forvridende, såfremt den kommunale beskatning af i øvrigt sammenlignelige borgere ved et givet serviceniveau ville være væsentligt påvirket af, hvilken kommune den pågældende borger var lokaliseret i. Dette ville netop være tilfældet uden udligning, idet skatteprocenten i så fald ville blive stærkt påvirket af de udgiftsbehovsmæssige og indkomstmæssige for kommunens øvrige borgere.

I forhold til hovedstadsudligningen har udvalget vurderet, at hvor meget høje udligningsniveauer medfører en mindre økonomisk interesse i skattegrundlaget, kunne en indsnævring af de områder, hvori der gælder et særligt højt udligningsniveau, forbedre de økonomiske incitament i den kommunale sektor. En indsnævring af hovedstadsområdet ville således kunne virke i denne retning, men må dog sammenholdes med de byrdefordelingsmæssige virkninger. Der må generelt – og ikke blot vedrørende hovedstadsudligningen - afvejes såvel hensynet til, at selve kommuneinddelingen ikke har væsentlig indflydelse på skat-service forholdet som hensynet til muligheden for, at de enkelte kommuner kan bevare et attraktivt skatte- og serviceniveau i konkurrencen om at tiltrække kvalificeret arbejdskraft i en globaliseret verden.

I forhold til momsudligningens bidragsdel anbefaler udvalget, at den nuværende bidragsdel erstattes af en permanent reduktion af kommunernes bloktilskud med henblik på at forenkle finansieringen og med henblik på at fjerne de forståelsesmæssige problemer, der knytter sig til valget mellem kommunal egenproduktion og privat produktion.

Med hensyn til udgiftsbehovskriterier bemærkes det, at tilskuds- og udligningsbeløb til den enkelte kommune bør beregnes ud fra objektive kriterier, og at kriteriernes indbyrdes vægt også bør inddrages i denne sammenhæng.

Det kan dog være umuligt at opnå fuld påvirkelighed i alle udgiftsbehovskriterier, givet at kriterierne også bedst muligt skal afspejle udgiftsbehovene. Det må således tages i betragtning, at kommunernes

aktivitetsområde omfatter en meget stor del af de offentlige udgifter og aspekter af samfundslivet, hvilket alt andet lige øger mulighederne for påvirkelighed af kriterierne. Det må endvidere lægges vægt på, at udligningssystemet bedst muligt repræsenterer kommunernes udgiftsbehov.

Anvendelsen af et tilskuds- og udligningssystem baseret på objektive udgiftsbehovskriterier frem for en statsrefusion af udgifterne betyder i sig selv, at en kommune selv må bære meromkostningerne ved en eventuel ineffektiv drift. Omvendt vil den pågældende kommune selv kunne beholde den fulde gevinst ved en effektivisering af driften. I betænkning nr. 1437 om et nyt udligningssystem fra Indenrigs- og Sundhedsministeriets Finansieringsudvalg blev det dog overvejet at inddrage et mål for den enkelte kommunes effektivitet i forbindelse med beregningen af kommunens tilskuds- og udligningsbeløb – med henblik på yderligere at tilskynde kommunerne til en mere effektiv drift. Da der ikke findes tilstrækkeligt pålidelige analysemetoder på dette område vurderede udvalget, at det ikke vil være hensigtsmæssigt at supplere tilskuds- og udligningssystemet med ordninger, der direkte relater sig til en måling af effektivitet i den enkelte kommunes drift.

Udvalget har overvejet, hvorvidt der i det kommunale tilskuds- og udligningssystem skal tages hensyn til, at købekraften af borgernes disponible indkomst kan variere i forskellige dele af landet. Det er i den forbindelse overvejet, om tilskuds- og udligningssystemet er et egnet instrument til brug for hensyntagen til forskelle i leveomkostninger mellem borgerne.

Udligningen er rettet mod den kommunale økonomi og er derfor næppe et velegnet instrument til at udjævne forskelle i borgernes leveomkostninger. Hensynet til privatøkonomiske vilkår varetages bedst af den nationale fordelingspolitik.

I *kapitel 14* gennemgås udvalgets overvejelser om organisering af tilskuds- og udligningssystemet. Tilskuds- og udligningssystemet kan opstilles ud fra flere forskellige principper, og valget af model har betydning for præsentationen af systemet og for de muligheder og begrænsninger, der ligger i systemet. Udvalget har overvejet tre forskellige modeller for et tilskuds- og udligningssystem: en mellemkommunal udligning, en statsfinansieret udligning og en nettoudligningsmodel.

Den mellemkommunale udligningsmodel svarer til strukturen i det nuværende tilskuds- og udligningssystem. Der lægges i dette system vægt på, at systemet fremstår som mellemkommunalt, dvs. at de mere gunstigt stillede kommuner betaler til de mindre gunstigt stillede, mens statens tilskud i princippet skal være udligningsneutralt. Der er endvidere lagt vægt på matematisk og beregningsmæssig konsistens og gennemskuelighed, idet udligning af beskatningsgrundlag og udligning af udgiftsbehov beregnes hver for sig.

Den statsfinansierede udligningsmodel bygger på, at bidraget til de dårligt stillede kommuner ikke betales af de bedre stillede kommuner, men i stedet af staten via en tilsvarende reduktion af bloktilskuddet. I denne ordning lægges der vægt på, at det er staten, der finansierer tilskuddet til de mindre gunstigt stillede kommuner. Der sker således ikke - som i det nuværende system - en direkte omfordeling fra de gunstigt stillede til de mindre gunstigt stillede kommuner. Dette princip har været anvendt i det danske tilskuds- og udligningssystem i perioden 1988-1995.

I et nettoudligningssystem fokuseres der direkte på den strukturelle budgetbalance, som er det centrale aspekt i kommunernes økonomi. I dette system foretages der en samlet udligning af forholdet mellem udgiftsbehov og indtægtsmuligheder. Systemet fremhæver, at udligningen skal tilgodese en kommune, som er i en økonomisk ugunstig situation, fordi dens udgiftsbehov overstiger de beregnede indtægter ved et gennemsnitligt beskatningsniveau. En sådan kommune skal derfor modtage tilskud – og vice versa hvor der er

tale om et strukturelt overskud. Systemet kan udformes såvel med mellemkommunal som med statsfinansieret udligning.

I kapitel 14 gennemgås endvidere udvalgets overvejelser om forenkling af skattedelingsreglerne mellem staten og kommunerne. Der kan således overvejes ændret provenudeling for dødsboskat, ophævelse af kommunalt provenu af begrænset skattepligtige, ophævelse af skattefordeling mellem kommuner ved skatteydernes flytninger, ophævelse af kommunernes pligt til at bære en del af uerholdelige skatter og af fremrykket afregning af større skatterestancer, ophævelse af sondringen mellem skat af selvangiven indkomst og ligningsprovenu og endelig ophævelse af kommunale andele af bødeprovenu efter skattekontrolloven.

Endvidere gennemgås udvalgets overvejelser om kommunernes budgettering af udskrivningsgrundlaget. Der er anført fordele og ulemper ved ordningerne med statsgaranti og selvbudgettering.

Kapitel 3. Indledende overvejelser og disposition

Finansieringsudvalgets nuværende arbejde med den kommunale finansiering bygger i vidt omfang på udvalgets betænkning nr. 1437 fra januar 2004.

Finansieringsudvalgets arbejde med betænkning 1437 om et nyt udligningssystem blev igangsat i efteråret 2000. Arbejdet var blandt andet baseret på økonomiaftaler mellem regeringen og KL og desuden forudsat i forbindelse med finansieringsomlægninger på overførselsområdet.

Efter regeringsskiftet i efteråret 2001 besluttede regeringen, at arbejdet i Finansieringsudvalget skulle fortsættes, men at der nu skulle sigtes mod en egentlig reform af systemet. Kommissoriet for dette arbejde indebar, at udvalget skulle:

- Gøre status over det gældende tilskuds- og udligningssystem med henblik på systemets fordelende opgave.
- Revurdere tilskuds- og udligningssystemets funktion i forhold til hensigtsmæssig opgavevaretagelse og økonomisk adfærd.
- Fremkomme med forslag og anbefalinger om de nødvendige ændringer af tilskuds- og udligningssystemet med henblik på, at systemet lever op til sit formål.

I efteråret 2002 besluttede regeringen, at der skulle gennemføres en reform af den kommunale struktur, og nedsatte i den forbindelse en strukturkommission. I lyset af arbejdet med ændring af den kommunale struktur fandt regeringen det nødvendigt at tilpasse kommissoriet for Finansieringsudvalget, således at man samordnede fristerne for Strukturkommissionens og Finansieringsudvalgets arbejde. Finansieringsudvalgets arbejde skulle herefter - ligesom Strukturkommissionens arbejde - afsluttes ved udgangen af 2003.

Herudover blev Finansieringsudvalget anmodet om at forberede nødvendige tilpasninger af tilskuds- og udligningssystemet til ikrafttræden pr. 1. januar 2004. Denne del af arbejdet blev afsluttet i januar 2003, hvor udvalgets afgav rapporten: "Forberedelse af de nødvendige tilpasninger i tilskuds- og udligningssystemet til ikrafttræden pr. 1. januar 2004". Udvalgets forslag blev herefter udmøntet i et lovforslag, som regeringen fremsatte i marts 2003 (L 187 13/3 2003). Lovforslaget indeholdt blandt andet indførelse af et udligningstillæg, omlægning af refusionsordningen vedr. grundtakstmodellen samt andre justeringer af den kommunale finansiering.

Herefter afgav udvalget i januar 2004 betænkning nr. 1437 om et nyt udligningssystem. Betænkningen indeholdt en række analyser og vurderingen af tilskuds- og udligningssystemet og opstillede endvidere nogle mulige alternative modeller for udligning. Disse modeller var i sagens natur opstillet på grundlag af den gældende kommuneinddeling og opgavefordeling.

Med regeringens aftale med Dansk Folkeparti om en strukturreform fra juni 2004 blev arbejdet med etablering af en nu kommunal struktur igangsat. Den nye kommunale inddeling blev fastlagt i foråret 2005 og lovene om udmøntning af kommunalreformen blev vedtaget af Folketinget i folketingssamlingen 2004/2005. Samtidig med behandlingen af lovforslagene har regeringen og de kommunale parter drøftet de økonomiske konsekvenser for kommunerne af den ændrede opgavefordeling. Dette spørgsmål var planlagt afklaret i foråret 2005, men blev først endeligt afklaret medio september 2005. (Nærværende udvalgsarbejde er bl.a. på denne baggrund blevet noget forsinket).

Sideløbende hermed blev Finansieringsudvalgets arbejde med den kommunale finansiering iværksat i foråret 2005. Finansieringsudvalgets kommissorium for dette arbejde fremgår af kapitel 1.

Principielt kan udvalgets opgave deles op i tre dele:

- *Byrdefordeling.* Hovedopgaven for udvalget er at opstille udligningsmodeller, som kan udjævne de byrdefordelingsmæssige virkninger af kommunalreformen mest muligt samt tage hensyn til beskatningsniveauerne i de nye kommuner.
- *Incitammenter.* Ændringerne i udligningssystemet bør generelt afspejle ønsket om at styrke de økonomiske incitammenter i udligningssystemet til at tage væksthæmmende initiativer og undgå forvridende virkninger.
- *Organisering.* Udvalget skal vurdere mulighederne for forenkling af den kommunale budgettering af udskrivningsgrundlaget. Endvidere skal udvalget overveje tilskuds- og udligningssystemets indretning og præsentationsmæssige udformning.

Det er endvidere en vigtig og nødvendig opgave for udvalget at danne sig et overblik over, hvordan den enkelte kommune påvirkes af de store økonomiske forskydninger, der følger af reformen. Det drejer sig om kommunernes overtagelse af en række nye opgaver, kommunernes overtagelse af en del af de tidligere amtskommunale skatter samt afskaffelsen af en række midlertidige tilskudsordninger. Hermed etableres grundlaget for en så præcis vurdering som muligt af den enkelte kommunes skatteprocent for 2007, som kan danne grundlag for fastsættelsen af et individuelt loft over de kommunale skatteprocenter for dette år, jf. strukturaftalen¹.

¹ Aftale om en strukturreform, juni 2004.

Kapitel 4. Trinvis beregning af konsekvenser

4.1. Trinvis betragtning

Finansieringsudvalgets overvejelser om den kommunale finansiering har taget udgangspunkt i, at etableringen af en ny kommunal struktur og en omlægningen af de kommunale opgaver kan betragtes som en trinvis proces, hvor trinnene kan skitseres på følgende måde:

1. Sammenlægning af kommuner.
2. Ændring af de kommunale opgaver.
3. Overførsel af dele af den amtskommunale skat til kommunerne.
4. Afskaffelse af særordninger
5. Kompensation over bloktilskuddet af trin 1-4 og byrdefordelingsmæssige virkninger heraf.
6. Mulige ændringer af tilskuds- og udligningssystemet.
7. Overgangsordninger og beregnede skatteprocenter.

Det er en forudsætning, at kommunerne under ét kompenseres fuldt ud for den økonomiske virkning af omlægningerne i opgaver og finansiering. Det sker ved, at merudgifter som følge af nye opgaver forudsættes at føre til tilsvarende forøgelser af det kommunale bloktilskud. Tilsvarende forudsættes øgede skatteindtægter at blive kompenseret fuldt ud gennem en nedsættelse af bloktilskuddet.

Det er således forudsat, at den kommunale sektor set under ét krone for krone kompenseres for ændringer i opgaver og finansiering. Gennem trin 1-5 ovenfor er der således sikret finansiering for opgaverne for den kommunale sektor set under ét.

Trin 6 vedrører spørgsmålet om, hvordan man herefter må forsøge at etablere en balance inden for sektoren, således at også den enkelte kommune sikres tilstrækkelig finansiering til at løse sine opgaver. Denne balance mellem de enkelte kommuner indbyrdes må tilvejebringes gennem de kommunale udligningsordninger.

Alt i alt er hensigten at opstille nogle beskatningsmæssige måleudgangspunkter/"bench marks" for de nye kommuner efter reformens gennemførelse. Det er således nævnt i strukturaftalen, at der i 2007 skal lægges en øvre grænse på de kommunale skatter svarende til det beregnede niveau.

4.2. Tilføjelse vedrørende fordelingsmæssige virkninger

Hvert af de ovenfor beskrevne trin medfører byrdefordelingsmæssige konsekvenser for kommunerne. Derfor vil der også – som følge af hvert enkelt trin – være konsekvenser for borgerne i form af ændringer i den skatteprocent, som borgerne står over for i den nye struktur set i forhold til den eksisterende.

Givet kendskab til fordelingen af befolkningen på indkomstgrupper, socioøkonomiske grupper mv. i de enkelte kommuner vil det herefter i princippet også være muligt på basis af lovmodelberegninger at danne sig et billede af de samlede personelle fordelingsvirkninger af strukturændringerne og finansierings- og udligningsændringerne.

Det vil dog ikke være i overensstemmelse med den sædvanlige fremgangsmåde i byrdefordelingsmæssige opgørelser at involvere virkningen for borgerne. Desuden sigter tilskuds- og udligningssystemet primært på at rette op på skævheder mellem de enkelte kommuners økonomiske vilkår, således at de kan sættes i stand til at udbyde service til nogenlunde ensartede priser, som primært kommer til udtryk i de kommunale skatteprocenter, jf. også drøftelserne heraf i kapitel 21 i betænkning 1437, januar 2004, hvor muligheden for at inddrage regionale pris- og lønforskelle i udligningen overvejes samt kapitel 13, afsnit 13.7..

4.3. Særlige forhold vedrørende København, Frederiksberg og Bornholms Kommuner

For Københavns, Frederiksberg og Bornholms Kommuner er der særlige forhold, der gør sig gældende, idet disse kommuner løser både kommunale og amtskommunale opgaver.

Udvalget har foretaget en beregningsmæssig opdeling af disse kommuners udgifter og indtægter i en kommunal og en amtskommunal del, med henblik på at gøre disse kommuner sammenlignelige med de øvrige kommuner. Det vil sige, at en overførsel af amtskommunale opgaver til kommunerne kan opgøres som en merudgift for den kommunale del, og de byrdefordelingsmæssige virkninger for disse kommuner kan dermed sammenlignes med de øvrige kommuner.

Principperne for disse beregninger er drøftet i udvalget, og endvidere er beregningerne drøftet særskilt mellem Indenrigs- og Sundhedsministeriet og Københavns og Frederiksberg Kommuner.

Opdelingen har tilsvarende ført til, at disse kommuners udskrivningsprocent beregningsmæssigt kan opdeles i en kommunal og en amtskommunal del.

Fordelen ved denne model er, at der hermed konstrueres et beregningsmæssigt grundlag, som gør Københavns, Frederiksberg og Bornholms Kommuner sammenlignelige med de øvrige kommuner – både på udgifts- og indtægtssiden. Det vil også have betydning i forbindelse med en eventuel overførsel af dele af den amtskommunale beskatning til kommunerne, hvor disse kommuner så kan behandles på samme måde som de øvrige kommuner. Det vil ligeledes have betydning i forbindelse med byrdefordelingsmæssige beregninger, hvor disse kommuner vil kunne sammenlignes med de øvrige kommuner. De byrdefordelingsmæssige beregninger har en selvstændig interesse, men de har også betydning i forbindelse med udformning af overgangsordningen, hvor en kommunes byrdefordelingsmæssige tab højst må udgøre 0,2 pct. af beskatningsgrundlaget årligt.

Kapitel 5. Trin 1. Sammenlægning af kommuner

Sammenlægningen af de nuværende 271 kommuner til 98 nye kommuner sker i de fleste tilfælde ved sammenlægning af hele kommuner, men i visse tilfælde sker der en deling af eksisterende kommuner. I beregningerne i denne rapport er der for de delte kommuner foretaget en forholdsmæssig opdeling af skattegrundlag og øvrige statistiske oplysninger for de delte kommuner ud fra folketallet i de relevante dele af kommunen.

5.1. Udligningsvirkninger af sammenlægning af kommuner

Sammenlægningen af kommuner vil i sig selv have nogle udligningsmæssige virkninger – også selv om der ikke gennemføres ændringer i udligningssystemet. Det skyldes i hovedsagen følgende forhold:

- Sammenlægning af kommuner, der modtager § 18 tilskud med kommuner, der ikke modtager § 18 tilskud.
- Færre grundtillæg i udgiftsbehovsudligningen, idet hver kommune efter en overgangsperiode kun skal have et grundtillæg.
- Ændret afgrænsning af hovedstadsområdet.

Der er foretaget en beregning af udligningen ud fra statsgarantien for 2005, foretaget på grundlag af en foreløbig forventning om de fremtidige kommunegrænser. Ud fra denne kommuneopdeling vil § 18 tilskuddet skulle reduceres med ca. 420 mio. kr.

Herudover er det forudsat, at hver kommune kun modtager et grundtillæg, dvs. at beregningen illustrerer den langsigtede virkning. Antallet af grundtillæg reduceres således fra 275 i det nuværende system til 98 efter kommunesammenlægningerne.

Endelig skal det bemærkes, at sammenlægningen af Vallø og Stevns Kommuner går på tværs af den nuværende afgrænsning af hovedstadsområdet. Det er her beregningsmæssigt forudsat, at den sammenlagte kommune omfattes af hovedstadsudligningen.

Den generelle tendens i beregningerne er, at kommuner, der lægges sammen, vil få et tab som følge af mistede grundtillæg. Omvendt vil de kommuner, der ikke lægges sammen, få en gevinst som følge af, at der generelt bliver færre grundtillæg, som skal finansieres af kommunerne under ét.

Beregningen viser, at 13 kommuner ville få et tab på over 0,2 pct. af beskatningsgrundlaget – heraf ville 7 kommuner få et tab på 0,3 pct. eller derover. Der er i de fleste tilfælde tale om kommuner, hvor tre eller flere kommuner lægges sammen, således at den sammenlagte kommune mister grundtillæg i forhold til de tidligere kommuner. Herudover er der i en række tilfælde tale om, at kommuner, der på nuværende tidspunkt modtager § 18 tilskud, lægges sammen med kommuner, der ikke modtager § 18 tilskud.

Med hensyn til Bornholms Kommune skal det bemærkes, at den i denne beregning er behandlet på samme måde som de øvrige kommuner. Det vil sige, at kommunen efter reformen kun vil modtage ét grundtillæg – mod hidtil 5. Tabet for Bornholms Kommune – som det fremgår af denne beregning – er således ikke en direkte virkning af kommunalreformen, men den langsigtede virkning af den kommunesammenlægning, der blev gennemført fra og med 2003, og som efter de gældende regler vil betyde, at kommunen på længere sigt vil miste de hidtidige 5 grundtillæg og kun vil kunne opretholde ét grundtillæg.

Som nævnt er der en tendens til, at kommuner, der ikke lægges sammen, vil få en gevinst som følge af færre grundtillæg, som skal finansieres af kommunerne under ét.

Det skal endelig bemærkes, at den nye Stevns Kommune, som består af en sammenlægning af Vallø og Stevns Kommuner, i denne beregning forudsættes omfattet af hovedstadsudligningen. Det indebærer en gevinst til denne kommune på over 1 procent af beskatningsgrundlaget, idet det hidtil kun har været Vallø Kommune, der har været omfattet af hovedstadsudligningen, mens Stevns har ligget uden for hovedstadsområdet.

5.2. Beregning af kommunal og amtslig skatteprocent for Københavns, Frederiksberg og Bornholms Kommuner

I dette afsnit foretages der en beregning af en skatteprocent for den hhv. primær- og amtskommunale del af København og Frederiksberg kommuner samt Bornholms Regionskommune med udgangspunkt i regnskab 2003.

Beregningen viser ikke, hvad skatteprocenterne skal være efter reformen, men er alene et skøn over, hvordan skatteprocenterne ville være i 2003, hvis de eksisterende kommuner blev delt i en primærkommune og en amtskommune.

Beregningerne er foretaget i regnskab 2003 niveau for at sikre overensstemmelse med de anvendte DUT-beløb, jf. nedenfor.

Metoden i beregningen er at opstille en hovedoversigt for den hhv. primær- og amtskommunale del af hver af de tre kommuner, hvor indtægterne fra indkomstskat sættes som den afhængige variabel, dvs. den variabel der sikrer at regnskabet balancerer, givet alle andre udgifter og indtægter.

Tabel 5.1 herunder illustrerer opbygningen af hovedoversigten med indkomstskatten som afhængig variabel.

Table 5.1. Opbygning af hovedoversigt til beregning af skatteprocenter

Nettodriftsudgifter	A
Nettoanlægsudgifter	B
Nettorenteudgifter	C
Finansforskydninger	D
Afdrag på lån	E
Finansieringsbehov i alt	$F = A+B+C+D+E$
Forbrug af likvide aktiver	G
Optagne lån	H
Tilskud og udligning	I
Udligning af moms	J
Provenu af indkomstskat	$K = F-G-H-I-J-L$
Provenu af øvrige skatter og afgifter	L
Finansiering i alt	$M = G+H+I+J+K+L$
Balance	$N = M-F = 0$
Udskrivningsgrundlag	O
Beregnet udskrivningsprocent	$P = 100 \cdot K/O$

Ved denne beregning fremkommer et beregnet hhv. primær- og amtskommunalt provenu fra indkomstskat (K i tabellen herover). Ved at dividere indkomstskatteprovenuet med udskrivningsgrundlaget (O i tabellen) fremkommer således de udskrivningsprocenter (P i tabellen), som ville sikre finansiering til kommunernes hhv. primær- og amtskommunale udgifter givet alle andre udgifter og indtægter.

I bilag 1-3 ses resultatet af beregningen for hhv. København og Frederiksberg kommuner og Bornholms Regionskommune.

Af tabel 5.2 herunder fremgår de beregnede primær- hhv. amtskommunale udskrivningsprocenter for hver af de tre kommuner. Til sammenligning er indsat den gennemsnitlige primær- og amtskommunale udskrivningsprocent i 2003.

Table 5.2. Beregnede primær- og amtskommunale udskrivningsprocenter for København og Frederiksberg kommuner samt Bornholms Regionskommune, 2003

Pct.	Primær	Amt	I alt
København	19,9	12,3	32,2
Frederiksberg	19,1	12,1	31,2
Bornholm	21,8	11,8	33,6
Bornholm 2002	21,9	11,8	33,7
Landsgennemsnit 2003	20,75	11,91	(32,66)

Københavns Kommunes "primærkommunale" udskrivningsprocent beregnes således til 19,9 pct., hvilket er 0,85 pct. point under landsgennemsnittet, mens den "amtskommunale" udskrivningsprocent beregnes til 12,3 pct., svarende til 0,39 mere end landsgennemsnittet.

Frederiksberg Kommunes "primærkommunale" udskrivningsprocent beregnes til 19,1 pct., svarende til 1,65 pct. point mindre end landsgennemsnittet, mens den "amtskommunale" udskrivningsprocent beregnes til 12,1 pct., hvilket er 0,19 pct. point over landsgennemsnittet.

Bornholms Regionskommunes "primærkommunale" udskrivningsprocent beregnes til 21,8 pct., svarende til 0,1 pct. point mindre end gennemsnittet for de bornholmske kommuner i 2002 og 1,05 pct. point mere end landsgennemsnittet i 2003. Regionskommunens "amtskommunale" udskrivningsprocent beregnes til 11,8 pct., svarende til Bornholms Amts' udskrivningsprocent i 2002

Følsomheden af de beregnede procenter overfor ændringer i fordelingen af udgifter og indtægter mellem den primær- og amtskommunale del følger af størrelsen på udskrivningsgrundlaget. I tabel 5.3 herunder fremgår følsomheden af de beregnede procenter opgjort som det beløb der udløser en ændring i udskrivningsprocenten på 1 pct. point.

Tabel 5.3. Følsomheden af de beregnede procenter overfor ændringer i fordelingen af udgifter og indtægter

Mio.kr	Følsomhed (mio.kr pr. pct. point)
København	642
Frederiksberg	154
Bornholm	44

Herunder gennemgås kort hvorledes de enkelte elementer i hovedoversigten er opgjort og fordelt.

Drifts- og anlægsudgifter

For København og Frederiksberg Kommuner er de angivne amtskommunale nettodriftsudgifter de aftalte DUT-beløb. De primærkommunale udgifter er beregnet som forskellen mellem de samlede nettodriftsudgifter og de amtslige udgifter. Fordelingen af Københavns Kommunes nettoanlægsudgifter er fordelt efter samme forhold som mellem nettoanlægsudgifterne i de øvrige hovedstadskommuner og -amter. Fordelingen af Frederiksberg Kommunes nettoanlægsudgifter er foretaget af kommunen selv.

For Bornholms Regionskommune er fordelingen af nettodrifts- og -anlægsudgifter baseret på fordelingen af hhv. nettodrifts- og -anlægsudgifter mellem kommunerne og amtet på Bornholm i regnskabet for 2002.

Nettorenteudgifter, forskydninger i likvide aktiver, øvrige finansforskydninger, optagne lån, afdrag på lån samt øvrige skatter

Fordelingen af ovennævnte poster er på ministeriets anmodning foretaget af de tre kommuner selv, idet der for de poster, der ikke kan fordeles objektivt, er estimeret fordelingsnøgler, som ministeriet har lagt til grund.

Tilskud og udligning samt momsudligning

Fordelingen af disse poster fremgår af Indenrigs- og Sundhedsministeriets årlige udmeldinger af tilskud og udligning ("Den Røde Bog").

Provenu af indkomstskat

Provenuet af indkomstskat er beregnet således, at det opstillede primær- og amtskommunale regnskab balancerer hver for sig. Se tabel 5.1 for illustration af metoden.

Udskrivningsprocent

Som illustreret i tabel 5.1, fastlægges de beregnede primær- og amtskommunale udskrivningsprocenter som det beregnede provenu af indkomstskat divideret med udskrivningsgrundlaget. Beregningen tager ikke højde for, at der er en lille forskel i det grundlag, som kommuner og amter udskrives skat på.

5.3. Beregning af spredning af skatteprocenter i sammenlagte kommuner

I dette afsnit er vist en beregning af spredningen i udskrivningsprocenter, grundskyldspromiller og beskatningsniveauer i de sammenlagte kommuner. Skatteprocenterne er for alle de nye kommuner beregnet som en sammenvæjning af de nuværende skatteprocenter for de kommuner, der indgår i sammenlægningen. Der er således ikke i beregningen taget hensyn til eventuelle overgangsordninger.

Sammenlægningen af kommuner indebærer i sig selv, at spredningen af de kommunale skatteprocenter bliver mindre. Dette er illustreret i tabellerne nedenfor – beregnet på skatteprocenterne for 2005.

Tabel 5.4. Spredningen i de kommunale udskrivningsprocenter (2005)

	Nuværende kommuner	Nye kommuner
Gennemsnitlig udskrivningsprocent	20,7	20,7
Højeste udskrivningsprocent	23,2	22,7
Laveste udskrivningsprocent	15,5	18,5
Standardafvigelse	0,90	0,80

Tabel 5.5. Spredningen i de kommunale grundskyldspromiller (2005)

	Nuværende kommuner	Nye kommuner
Gennemsnitlig grundskyldspromille	14,7	14,7
Højeste grundskyldspromille	24	24
Laveste grundskyldspromille	6	6
Standardafvigelse	5,36	4,76

Tabel 5.6. Spredningen i de kommunale beskatningsniveauer (2005)

	Nuværende kommuner	Nye kommuner
Gennemsnitligt beskatningsniveau	20,7	20,7
Højeste beskatningsniveau	24,0	23,5
Laveste beskatningsniveau	17,5	17,8
Standardafvigelse	1,00	0,90

Som det fremgår af tabellerne, vil forskellen mellem de højeste og de laveste udskrivningsprocenter, grundskyldspromiller og dermed også beskatningsniveauer blive reduceret noget som følge af kommunesammenlægningerne.

Et andet mål for spredningen er standardafvigelsen. Den er her opgjort vægtet med indbyggertallet. Som det fremgår, vil spredningen også opgjort ud fra dette mål blive mindre efter kommunesammenlægningen.

I tabel 5.7. er vist en tilsvarende tabel for beskatningsgrundlaget pr. indbygger i de nuværende og de sammenlagte kommuner. Denne tabel viser ligeledes en lidt mindre spredning for de nye kommuner end for de nuværende.

Tabel 5.7. Spredningen i de kommunale beskatningsgrundlag pr. indbygger (2005)

	Nuværende kommuner	Nye kommuner
Gennemsnitligt beskatningsgrundlag pr. indbygger	139.800	139.800
Højeste beskatningsgrundlag pr. indbygger	294.900	265.800
Laveste beskatningsgrundlag pr. indbygger	105.300	112.400
Standardafvigelse	28.400	27.600

Sammenfattende indebærer kommunalreformen dermed færre større mere økonomisk robuste og bæredygtige kommuner

Kapitel 6. Trin 2. Udgiftsmæssige konsekvenser for kommunerne af kommunalreformen

6.1. Indledning og metode

I dette kapitel behandles de udgiftsmæssige konsekvenser af kommunalreformen med særligt henblik på, hvorledes udgifterne på de enkelte områder er fordelt på de nye 98 kommuner. Hvert afsnit er disponeret således, at der først foretages en karakteristik af opgaven, dernæst gøres der status for den nuværende organisering og finansiering. Efterfølgende ses der på den fremtidige organisering og finansiering, og endelig behandles fordelingen af udgifter på enkeltkommuner. Der sondres mellem følgende udgiftsområder:

1. Erhvervsservice
2. Socialområdet
3. Sundhed
4. Beskæftigelse
5. Specialundervisning
6. Kultur
7. Natur, miljø og planlægning
8. Veje
9. Kollektiv trafik
10. Skat og inddrivelse
11. Administration i øvrigt
12. Rest
13. Realvækst

I bilag 6.1 gives en samlet oversigt over kommunale merudgifter efter kommunalreformen.

Opgørelsen tager udgangspunkt i DUT-aftalen fra september 2005 mellem Regeringen, KL og Amtsrådsforeningen. Med aftalen er det fastlagt, hvor stor en del af de amtskommunale nettodriftsudgifter samt realvæksten i den amtskommunale sektor fra regnskab 2003 til og med 2006, som overføres til kommunerne.

Herudover er der indregnet et foreløbigt statsligt skøn over kommunernes merudgifter på anlægsområdet som følge af overtagelsen af amtskommunale opgaver. Den endelige fordeling af de amtskommunale anlægsudgifter fastlægges i henhold til DUT-aftalen senest i forbindelse med fastlæggelsen af de økonomiske rammer for 2007.

Opgørelsen i bilag 6.1 er foretaget på det lange sigt efter indfasning af overgangsordninger på det sociale område og inden for erhvervsservice. Merudgifterne på det kulturelle område efter overgangsordningerne er

dog ikke indregnet, da der endnu er usikkerhed om, hvordan midlerne skal fordeles. Tilsvarende gælder færgetilskud. Det forventes, at der fremsættes forslag om ændring af lov om færgestøtte til de mindre øer i januar 2006. Forslaget vil have til formål at omlægge den nuværende færgestøtte til mindre øer fra den nuværende statslige refusionsordning til et generelt tilskud, hvor de amtslige tilskud ligeledes vil indgå i omlægningen.

For Københavns, Frederiksberg og Bornholms Kommuner er der anvendt et bruttoprincip – det vil sige, at der ses på udgiftsmæssige konsekvenser i forhold til de primærkommunale udgifter i dag, jf. også kapitel 4, afsnit 4.3. De samlede amtskommunale udgifter i de tre kommuner anvendes i opgørelsen af den primærkommunale skatteprocent, som det er beskrevet i kapitel 5, afsnit 5.2.

Det er i opgørelsen forudsat, at der betales samme grundbidrag og udviklingsbidrag pr. indbygger i alle regioner svarende til det forudsatte i lov om regionernes finansiering og DUT-aftalen fra september 2005. Loven giver dog mulighed for regionale variationer inden for nogle nærmere fastsatte grænser.

Fordelingen af merudgifterne på kommuner inden for de enkelte områder er beskrevet nedenfor. Fordelingen er baseret på skøn, og der er derfor en vis usikkerhed forbundet med opgørelsen for den enkelte kommune.

Det bemærkes, at der ikke er medtaget eventuelle udgifter og indtægter som følge af overtagelse af amtskommunale aktiver og passiver, herunder renter og afdrag. I henhold til DUT-aftalen vil udgifter og indtægter på de finansielle konti først kunne fastlægges, når den fremtidige fordeling af de amtskommunale aktiver og passiver er kendt.

6.2. Erhvervsservice

6.2.1. Opgaven

Kommunerne overtager ifølge lov om erhvervsfremme ansvaret for at yde erhvervsservice til virksomheder og iværksættere i forbindelse med kommunalreformen. Kommunerne kan drive erhvervsservice som en del af kommunens forvaltning eller i regi af selvstændige juridiske enheder. Erhvervsserviceopgaven består (som den leveres i dag) først og fremmest af at yde information og vejledning samt henvisning til private rådgivere, vidensinstitutioner eller offentlige myndigheder.

6.2.2. Nuværende organisering og finansiering

Opgaven er i dag organiseret i 15 erhvervsservicecentre, som sammen med iværksætteren eller virksomheden foretager en problemafklaring og afdækker behovet for rådgivning, deltagelse i kurser mv. De nuværende erhvervsservicecentre er organiseret enten som selvstændige, juridiske enheder eller som en sektion i et erhvervscenter, der udover erhvervsservice også varetager andre erhvervsudviklingsopgaver. Der indgås resultatkontrakter og samarbejdsaftaler med centrene gældende til og med 2006.

Udgiften til driften af centrene finansieres med 50 pct. fra staten og 50 pct. fra amtskommuner og kommuner.

Skøn over de ydede beløb fordelt på stat, amter og kommuner opgjort på baggrund af oplysninger for 2004² fremgår af *tabel 6.1*.

² Erhvervsservicecentre er først oprettet fra 2004.

Tabel 6.1. Udgifter til erhvervsservicecentre

Mio. kr., 2005-priser	Medfinansieringsdel
Stat	50
Amtskommuner	35
Kommuner	11
I alt	96

6.2.3. Organisering og finansiering efter kommunalreformen

6.2.3.1. Udgifter

De samlede udgifter til erhvervsservice kan opgøres til omkring 96 mio. kr. i 2005-priser efter 2007, forudsat at det nuværende serviceniveau på området fortsættes.

6.2.3.2. Organisering

Det er ikke forudsat, at organiseringen i de 15 centre nødvendigvis skal fortsætte på sigt. Kommunerne kan både vælge at fortsætte med at medfinansiere en indsats organiseret i centre og at lade indsatsen indgå som en del af den kommunale forvaltning.

Der indføres dog en 4-årig overgangsperiode frem til udgangen af 2010, som bl.a. skal sikre en fornuftig fortsættelse af aktiviteterne såvel finansielt som organisatorisk. Herunder er der et hensyn til medarbejderne i de 15 nuværende centre. I denne periode skal det tilstræbes at skabe en organisering af erhvervsserviceindsatsen, som kommunerne ønsker at bygge videre på efter overgangsperiodens ophør. Overgangsordningen udformes i dialog med KL.

6.2.3.3. Finansiering

I den 4-årige overgangsperiode administrerer staten den del af finansieringen af erhvervsservice, som i dag varetages af staten og amtskommunerne, svarende til omkring 85 mio. kr. Frem til udgangen af 2010 forudsættes det således, at kommunerne ikke har øgede udgifter til erhvervsservice.

Det er forventningen, at kommunerne efter udgangen af 2010 vil skulle overtage den fulde finansiering af erhvervsservice og dermed bære en merudgift på omkring 85 mio. kr.

6.2.4. Fordeling af udgifter på kommuner

Frem til udgangen af 2010 kan merudgiften for de enkelte kommuner opgøres til 0 kr. Merudgiften efter 2010 er fordelt på kommuner efter indbyggertal. Dog er der anvendt særskilte skøn for København og Frederiksberg Kommuner baseret på oplysninger fra de to kommuner.

6.3. Socialområdet

6.3.1. Opgaven

Opgaven vedrører sociale foranstaltninger i relation til grupper med særlige behov:

- Fysisk og psykisk handicappede med medfødte eller erhvervede handicap, sygdomsfølger eller ulykker
- Udsatte grupper, som omfatter personer med væsentlige personlige, sociale og sundhedsmæssige problemer i forbindelse med f.eks. sindslidelse, hjemløshed eller stofmisbrug
- Børn og unge med sociale og adfærdsmæssige problemer

6.3.2. Nuværende organisering og finansiering

Den nuværende opgavefordeling på det sociale område indeholder en dobbelt myndighedsstruktur, hvor kommuner og amtskommuner har et selvstændigt myndigheds-, forsynings- og finansieringsansvar.

På handicapområdet har kommunerne ansvaret for rådgivning og levering af sociale ydelser og hjælpemidler samt midlertidige botilbud. Amtskommunerne varetager specialrådgivning af borgere og kommuner, levering af specialiserede hjælpemidler og drift af specialiserede bo- og dagtilbud samt de hertil tilknyttede sociale serviceydelser.

Vedrørende udsatte grupper varetager kommunerne husly til husvilde, rådgivning og opsøgende arbejde, tilbud om personlig hjælp, omsorg og pleje mv. samt midlertidige botilbud. Amtskommunerne står for specialrådgivning af borgere og kommuner, dag- og døgnbehandling af stofmisbrugere, beskyttet beskæftigelse og aktivitets- og samværstilbud, længerevarende og midlertidige ophold i boformer samt de hertil knyttede sociale serviceydelser.

Hovedopgaverne på børne- og ungeområdet omfatter hjælpeforanstaltninger, herunder kommunernes behandling af børnesager, f.eks. anbringelser uden for hjemmet samt forebyggende foranstaltninger. Amtskommunerne har forsyningsansvaret i forhold til døgninstitutioner og ambulans behandling, f.eks. aflastningsophold, familiebehandling og varetægtssurrogat samt strafafsoning i såvel sikrede som åbne pladser. Amtskommunerne varetager endvidere rådgivning og giver konsulentstøtte til kommunerne samt rådgivning, undersøgelser og behandling til børn og unge samt deres familier. Amtskommunerne skal endvidere sørge for dag- og klubtilbud til børn, som på grund af en betydelig og varig nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne har et behov for særlig støtte.

Det sociale område finansieres efter den såkaldte grundtakstmodel. Udgangspunktet for grundtakstmodellen er, at amtskommuner og kommuner finansierer egne ydelser 100 pct. Kommuner, der vælger at bruge en amtlig ydelse, betaler en grundtakst herfor, dog højst de faktiske udgifter.

Dette princip gælder også for visse nærmere definerede kommunale eller private ydelser, som kunne være et alternativ til et amtligt tilbud.

For øvrige kommunale og private løsninger gælder, at amtskommunen kan aftale at medfinansiere udgifterne over grundtakstniveauet, hvis den amtsslige forpligtelse på et grundtakstområde aflastes.

6.3.3. Organisering og finansiering efter kommunalreformen

6.3.3.1. Udgifter

Udgifterne på det sociale område i den amtskommunale sektor er i DUT-aftalen fra september 2005 mellem Regeringen, KL og Amtsrådsforeningen opgjort til 8.361,9 mio. kr.

Beløbet er baseret på udgiftsopgørelser på hovedkonto 0-5 i regnskab 2003 og opgjort i 2005-priser. Beløbet er eksklusiv realvækst fra 2003 til 2006, anlæg og administrationsudgifter på hovedkonto 6.

6.3.3.2. Organisering

I forbindelse med kommunalreformen samles myndigheds- og finansieringsansvaret for det sociale område hos kommunerne. Regionerne får et leverandøransvar i forhold til kommunerne, der omfatter de opgaver, som amtskommunerne hidtil har varetaget. Kommunerne kan dog selv oprette og drive alle typer af tilbud.

Den enkelte kommune får herefter et samlet ansvar for at træffe afgørelse om visitation til et tilbud, ansvar for at sikre, at der er relevante sociale tilbud til borgerne samt ansvaret for finansieringen af tilbudene.

Kommunerne overtager de nuværende amtslige institutioner for børn og unge, som på grund af sociale eller adfærdsmæssige problemer har behov for at blive anbragt uden for hjemmet, bortset fra sikrede afdelinger til unge kriminelle.

Regionerne får ansvaret for, efter aftale med kommunerne i regionen, at etablere pladser i de boformer, institutioner og tilbud, der hidtil har været omfattet af amtskommunernes opgavevaretagelse. Regionernes pligt til at levere sociale ydelser til kommunerne omfatter sikrede afdelinger for unge kriminelle og tilbud til børn og voksne med handicap, tilbud til sindslidende med omfattende behov for hjælp, pleje og omsorg eller behandling af længerevarende karakter, varetagelsen af driften af tilbud for stofmisbrugere, varetagelsen af driften af forsorgshjem og kvindekrisecentre, tilbud om beskyttet beskæftigelse og aktivitets- og samværstilbud samt de mest specialiserede lands- og landsdelsdækkende tilbud.

Regionens pligt til at levere tilbud til kommunerne og pligt til at sikre en faglig udvikling af regionens tilbud fastlægges i en årlig rammeaftale, der indgås mellem regionen og regionens kommuner. Det gælder endvidere, at kommunerne selv kan etablere og drive de tilbud, der er omfattet af den regionale leverandørpligt.

Københavns og Frederiksberg Kommuner samt Bornholms Kommune beholder deres nuværende institutioner og botilbud og varetager i den forbindelse også ansvaret for planlægning og udvikling af tilbudene.

Der oprettes en national videns- og specialrådgivningsorganisation (VISO) med en bestyrelse bestående af repræsentanter for stat, regioner, kommuner og brugerorganisationer. VISO organiseres som en netværksorganisation med en mindre central enhed, og hovedparten af specialisterne er placeret decentralt. VISO skal bistå kommuner, regionale institutioner og borgere med gratis vejledende specialrådgivning.

Der oprettes endvidere i statsligt regi en tilbudsportal med oversigt over samtlige kommunale, regionale og private tilbud til brug for kommunernes sagsbehandling.

I alle kommuner oprettes handicapråd sammensat af repræsentanter fra kommunen og handicaporganisationerne, som kan rådgive kommunalbestyrelsen i generelle spørgsmål på serviceområdet.

I en 4-årig overgangsperiode etableres ligeledes et udviklingsråd i hver region bestående af repræsentanter fra kommunerne, regionen og brugerorganisationer, som afgiver en årlig redegørelse om udviklingen på det sociale område.

6.3.3.3. Finansiering

Kommunerne får fremover finansieringsansvaret for alle sociale tilbud. De regionale tilbud finansieres af kommunerne gennem takstbetaling.

Der indføres en refusionsordning, som skal sikre kommunerne mod meget store udgifter i de dyreste enkeltsager. Ordningen omfatter alle tilbud på socialområdet – fra ikke-specialiserede til de mest specialiserede tilbud.

Refusionsordningen – som den er skitseret i bemærkningerne til lov om social service – indebærer, at i sager, hvor en persons samlede støttebehov udgør en årlig udgift på 800.000 kr. eller mere, refunderer staten 25 pct.

af udgiften over 800.000 kr. For den del af udgiften, der overstiger 1,5 mio. kr. årligt, refunderer staten 50 pct. af udgifterne.

Refusionsordningen indføres gradvist, således at:

- I 2007 refunderer staten 25 pct. af udgiften over 400.000 kr. og 50 pct. af udgiften over 800.000 kr.
- I 2008 refunderer staten 25 pct. af udgiften over 500.000 kr. og 50 pct. af udgiften over 1 mio. kr.
- I 2009 refunderer staten 25 pct. af udgiften over 600.000 kr. og 50 pct. af udgiften over 1,2 mio. kr.

I 2010 og frem gælder refusionsordningen fuldt ud. De statslige udgifter til refusionsordningen finansieres ved reguleringer af det kommunale bloktilskud.

Den endelige fastlæggelse af refusionsordningen vil ske i tilknytning til fastlæggelsen af ændringerne i tilskuds- og udligningssystemet.

Ifølge DUT-aftalen fra september 2005 mellem Regeringen, KL og Amtsrådsforeningen overføres 8.361,9 mio. kr. opgjort i 2005-priser (ekskl. realvækst, anlæg og administration) fra den amtskommunale sektor. Heraf overføres i 2007 6.643,2 mio. kr. til primærkommunerne.

De statslige udgifter til refusionsordningen er skønnet til 1.366 mio. kr. i 2007, 844 mio. kr. i 2008, 520 mio. kr. i 2009 og 207 mio. kr. i 2010.

Det følger heraf, at der tilføres kommunerne bruttoudgifter på 8.009,2 mio. kr. (6.643,2+1.366). Hertil kommer udgifter til anlæg, som skønnes at udgøre i størrelsesordenen 330 mio. kr.

Administrationsudgifter samt merudgifter som følge af realvækst fordeles særskilt, jf. afsnit 6.12 og 6.14.

6.3.4. Fordeling af udgifterne på kommuner

6.3.4.1. Model for fordelingen af udgifterne

Den samlede kommunale bruttomerudgift før refusion, ekskl. anlæg, er fordelt på kommuner i tre trin. Først på amter samt København, Frederiksberg og Bornholms Kommuner på baggrund af regnskabstal for 2003, herefter på opgavefelter - ligeledes på baggrund af regnskabstal for 2003 – og endeligt på kommuner inden for de enkelte amter efter særlige nøgler på det enkelte opgavefelt.

Det samlede opgaveområde er beregningsmæssigt opdelt i fem udgiftsfelter:

- Børn og unge (5.17 og 5.20-24)³
- Handicappede og særligt socialt udsatte I med botilbud (5.30-5.34, 5.42, 5.50-5.56)
- Handicappede og særligt socialt udsatte II med dagtilbud (5.38-5.39)
- Rådgivning (5.46)
- Øvrige sociale udgifter (5.08, 5.45, 5.92, 5.94 og 5.99)⁴

I tabel 6.2 nedenfor er foretaget en skønsmæssig fordeling af den kommunale bruttomerudgift, ekskl. anlæg, på de fem udgiftsfelter.

³ I beregningsøjemed er der medtaget fejlkonteringer på 5.10-5.16 i regnskab 2003.

⁴ I beregningsøjemed er der medtaget fejlkonteringer på 5.90 i regnskab 2003.

Tabel 6.2. Fordeling på udgiftsfelter inden for socialområdet, som overføres fra amterne* til kommunerne, fordelt efter nettodriftsudgifter i regnskab 2003

Mio. kr., 2005-priser	
Børn og unge (5.17 og 5.20-24)	1.732
Handicappede og særligt socialt udsatte I med botilbud (5.30-5.34, 5.42, 5.50-5.56)	4.749
Handicappede og særligt socialt udsatte II med dagtilbud (5.38-5.39)	641
Rådgivning (5.46)	372
Øvrige sociale udgifter (5.08, 5.45, 5.92, 5.94 og 5.99)	515
I alt	8.009

*Inkl. skønnede amtskommunale udgifter for Københavns, Frederiksbergs og Bornholms Kommuner.

For Københavns, Frederiksberg og Bornholms Kommuner er der taget udgangspunkt i de skøn over amtskommunale udgifter, som er lagt til grund i opgørelsen af de primærkommunale skatteprocenter, jf. kapitel 5, afsnit 5.2. Udgifterne, som tilbageføres til kommunerne, svarer til de amtskommunale udgifter reduceret med en andel, som forudsættes overført til staten, herunder til finansiering af VISO og den statslige refusionsordning. Andelen er fastsat ud fra landsgennemsnittet.

Inden for amterne foretages en fordeling på kommuner. På de tre første opgavefelter er fordelingen sket i henhold til en spørgeskemaundersøgelse foretaget af Socialministeriet, jf. bilag 6.2.

For udgiftsområderne rådgivning og øvrige sociale udgifter er amternes udgifter på hvert af områderne fordelt på kommuner efter indbyggertal.

Nedenfor i *tabel 6.3* er gengivet en række simple statistiske oplysninger om fordelingen af sociale bruttomerudgifter på kommuner. Det fremgår heraf, at de største udsving målt i beløb findes på området 'Handicappede og særligt socialt udsatte I med botilbud', hvor der er den højeste spredning i udgiften pr. indbygger, mens variationen (hvor udsvingene ses relativt til gennemsnittet) er højest på området 'Børn og unge'.

Tabel 6.3. Simpel statistik på kommunale forskelle i kommunernes bruttomerdgifter til socialområdet før refusion

	Børn og unge	Handicappede mv. I med botilbud	Handicappede mv. II med dagtilbud	Rådgivning	Øvrige sociale udgifter	I alt
Samlet skønnede udgift i kr. pr. indbygger, kr. (2005-priser)	320	878	118	69	95	1.480
Højeste kommunale udgift i kr. pr. indbygger, kr. (2005-priser)	1.076	2.719	363	164	225	3.104
Laveste kommunale udgift i kr. pr. indbygger, kr. (2005-priser)*	0	133	10	33	44	469
Spredning kommunal udgift i kr. pr. indbygger	163	347	56	20	27	414
Variationskoefficient for kommunal udgift pr. indbygger (spredning normeret med middelværdi)	0,56	0,40	0,44	0,29	0,32	0,29

Tabellen er opgjort ud fra sociale bruttomerdgifter, ekskl. anlægsudgifter. Anlægsudgifter er efterfølgende fordelt på kommuner efter samme nøgle som de sociale bruttomerdgifter, ekskl. anlægsudgifter.

*) Gudme, Tranekær og Ærøskøbing Kommuner har en amtskommunal udgift på børne- og ungeområdet på 0 kr. pr. indbygger. Dette er udtryk for, at der ifølge Socialministeriets undersøgelse ikke har været denne type af sager i 2003 i de pågældende tre kommuner.

Endvidere er der fordelt indtægter fra refusion på i alt 207,3 mio. kr. gældende fra 2010 (2005-priser).

Refusionsindtægterne er fordelt på kommuner efter antallet af sager i forskellige udgiftsintervaller ifølge Socialministeriets spørgeskemaundersøgelse. For Københavns og Frederiksberg Kommuner har det ikke været muligt at indhente oplysninger om antal sager fordelt på intervaller. Disse kommuner er på den baggrund tildelt en andel af de samlede refusionsindtægter efter samme nøgle som den kommunale bruttomerdgift på socialområdet.

De skønnede anlægsudgifter er fordelt på kommuner efter samme nøgle som den kommunale bruttomerdgift på socialområdet.

6.4. Sundhed

6.4.1. Opgaven

Kommunerne får med kommunalreformen et nyt ansvar på sundhedsområdet. Dels skal den enkelte kommune medfinansiere regionernes udgifter til behandling af kommunens borgere i sundhedsvæsenet, dels overtager kommunerne ansvaret for en række opgaver på sundhedsområdet.

Det følger af aftalen om strukturreform, at kommunerne skal medfinansiere egne borgeres brug af ydelser, der leveres af det regionale sygehusvæsen eller af privatpraktiserende sundhedspersoner. Denne kommunale medfinansiering af udgifterne i det regionalt forankrede sundhedsvæsen har til formål at skabe klare økonomiske incitament for kommunerne til at samarbejde med regionerne om sammenhængende og

omkostningseffektive behandlingsforløb samt til at styrke deres egen indsats på forebyggelses-, pleje- og genoptræningsområdet.

Kommunerne får endvidere følgende opgaver i henhold til den nye sundhedslov:

- Et formelt ansvar for forebyggelse og sundhedsfremme (forebyggende og sundhedsfremmende tilbud til borgerne, forebyggende sundhedsydelse til børn og unge)
- Genoptræning efter sygehusbehandling
- Behandling for alkohol- og stofmisbrug
- Specialiseret tandpleje

6.4.2. Nuværende organisering og finansiering

Kommunerne yder ikke i dag grundbidrag/medfinansiering til amtskommunerne. Amtskommunernes sundhedsudgifter finansieres af amtskommunernes indtægter fra skatter og statslige tilskud. Amtskommunerne har dog frivilligt kunnet indføre en takst for patienter, hvis udskrivning fra sygehus må afvente en primærkommunal ydelse, f.eks. hjemmepleje eller plejehjemsplads.

I dag ligger ansvaret for indsatsen for forebyggelse og sundhedsfremme hos amtskommunerne, idet kommunerne dog også har en rolle på dette område. Den specialiserede tandpleje varetages ligeledes af amtskommunerne. Genoptræning er, som en integreret del af sygehusbehandlingen, et amtskommunalt ansvar. Endelig er behandling af alkoholmisbrugere og den lægelige behandling af stofmisbrugere også et amtskommunalt ansvar.

Med kommunalreformen overtager kommunerne ansvaret for genoptræning efter sygehusbehandling samt for behandling af alkohol- og stofmisbrug.

6.4.3. Organisering og finansiering efter kommunalreformen

6.4.3.1. Udgifter

For så vidt angår udgifter til kommunernes *medfinansiering af regionernes udgifter*, skal kommunerne yde dels et grundbidrag på mellem 1.000 og 1.500 kr. pr. indbygger (2003-priser), dels et aktivitetsbestemt bidrag.

Det aktivitetsbestemte bidrag er differentieret efter forskellige sundhedsydelse og afhænger af aktiviteten på de omfattede områder. De omfattede områder er:

- *Sygehusbehandling*: Bopælskommunen betaler til bopælsregionen en andel af udgiften til behandling pr. indlæggelse/ambulant behandling for patienter fra kommunen.
- *Sygesikring*: Bopælskommunen betaler til bopælsregionen en andel af regionens udgifter pr. ydelse, der er leveret af praktiserende sundhedspersoner til patienter fra kommunen.
- *Psykiatrisk sygehusbehandling*: Bopælskommunen betaler til bopælsregionen en andel af udgiften til behandling pr. indlæggelse/ambulant behandling for patienter fra kommunen.
- *Genoptræning under sygehusbehandling*: Bopælskommunen betaler til bopælsregionen for genoptræning, der er ydet under indlæggelse på sygehus.
- *Obligatorisk takst*: Bopælskommunen betaler til bopælsregionen en andel af udgiften til sygehusbehandling pr. sengedag for ophold på sygehus for færdigbehandlede patienter fra kommunen. (Vedrører patienter, hvis udskrivning fra sygehus må afvente en kommunal ydelse, f.eks. hjemmepleje eller plejehjemsplads).

Det kommunale grundbidrag forudsættes i udgangspunktet at udgøre 1.000 kr. pr. indbygger i 2003-priser. Beregnet ud fra folketal i 2003 svarer det til i alt 5,7 mia. kr. (2005-priser), jf. *tabel 6.4*. Det aktivitetsbestemte bidrag udgør i alt 8,0 mia. kr. i 2005-priser.

Tabel 6.4 Kommunal medfinansiering af sundhedsområdet

Opgaveområde	Forudsat kommunal medfinansiering i mio.kr., 2005-priser
Sygehus	5.640
Sygesikring	1.086
Psykiatri	552
Genoptræning	313
Obligatorisk plejetakst (psykiatri)	50
Gråzoneafregning	321
<i>Aktivitetsbestemt i alt</i>	<i>7.962</i>
Grundbidrag	5.695
<i>Kommunal medfinansiering i alt</i>	<i>13.657</i>

Det bemærkes, at et regionsråd ifølge sundhedsloven kan indgå aftale med en kommunalbestyrelse om betaling for personer, der henvises til tilbud i kommunalt regi som alternativ til sygehusindlæggelse.

Hertil kommer kommunale merudgifter til nye sundhedsopgaver. Samlet haves kommunale merudgifter på i alt ca. 14.626 mio. kr.

Endvidere er der fordelt skønnede anlægsudgifter i størrelsesordenen 30 mio. kr. på kommuner.

Merudgifter til administration er ikke medregnet, men fordeles særskilt, ligesom det gælder merudgifter som følge af realvækst fra regnskab 2003 til 2006, jf. afsnit 6.12 og 6.14.

6.4.4. Fordeling af nye sundhedsudgifter på kommuner

6.4.4.1. Model for fordelingen af udgifterne

For så vidt angår *kommunernes medfinansiering af regionernes udgifter*, fordeles udgiften til grundbidrag efter indbyggertal i 2003. Udgiften til aktivitetsafhængig medfinansiering på de enkelte områder fordeles indbyrdes mellem kommuner efter en nøgle i overensstemmelse med det forudsatte i forbindelse med lov om regionernes finansiering. Den indbyrdes fordeling mellem kommuner beskrives i det følgende fordelt på de enkelte ydelser:

Sygehus

Her anvendes oplysning om bopælskommune og DRG-værdi for personer i faktisk sygehuskontakt. Bl.a. tages der i fordelingen højde for et loft på 4.000 kr. pr. indlæggelse for den kommunale medfinansiering. (Landsplansregistret (LPR), 2003).

Sygesikring

Her anvendes bopælskommune for personfordelt faktisk sygesikringsværdi. (Sygesikringsregistret, 2003).

Psykiatri

Her er udgifter fordelt efter værdi af forbrug af sengedage/ambulante besøg hos personer med bopæl i kommunen. (LPR, 2003).

Genoptræning

Fordelingen af kommunernes udgifter til medfinansiering af genoptræning under sygehusbehandling tager udgangspunkt i DRG-værdi af sygehuskontakter hos personer med bopæl i kommunen. (LPR, 2003).

Obligatorisk plejetakst (psykiatri)

Der er anvendt samme fordelingsnøgle som for psykiatri ovenfor – dvs. forbrug af sengedage/ambulante besøg hos personer med bopæl i kommunen. (LPR, 2003).

Gråzoneafregning

På baggrund af Sundhedsstyrelsens registre kan den kommunale medfinansiering fordeles på kommuner via DRG-systemet henholdsvis med og uden gråzonetakster.

Der anvendes endvidere forskellige nøgler til fordeling af kommunernes udgifter til *nye sundhedsopgaver*.

Forebyggelse og sundhedsfremme

Kommunerne har i dag allerede udgifter på dette område, men den kontomæssige afgrænsning i budget- og regnskabssystemet for kommuner og amtskommuner gør en retvisende opgørelse heraf vanskelig. De eksisterende udgifter kan således som udgangspunkt ikke anvendes som fordelingsnøgle for merudgiften.

I og med at formålet med den kommunale medfinansiering af regionernes sygehusudgifter er, at kommunerne har et incitament til at yde en indsats inden for forebyggelse og sundhedsfremme, er den kommunale merudgift fordelt efter samme nøgle som den samlede kommunale medfinansiering. Dog er der anvendt særskilt skøn for Københavns Kommune baseret på oplysninger fra kommunen.

Genoptræning efter endt sygehusbehandling

Her tages der udgangspunkt i den fordeling, som er anvendt til at fordele kommunernes udgifter til medfinansiering af genoptræning under sygehusophold. Dvs. fordelingen af DRG-værdi af sygehuskontakt hos personer med bopæl i de enkelte kommuner.

Det bemærkes dog, at det ikke er alle sygehusbehandlinger, som indebærer et genoptræningsforløb, og at DRG-værdien ikke nødvendigvis afspejler udgiften til genoptræning.

Behandling af alkohol- og stofmisbrug

For så vidt angår stofmisbrug, tages der udgangspunkt i fordelingen af udgifter på amtskommuner i henhold til en spørgeskemaundersøgelse, som er foretaget i forbindelse med DUT-forhandlingerne. Udgiften er herefter fordelt inden for amter efter kommunefordelte oplysninger om antal stofmisbrugere i 2003. Det anvendte datasæt fra Sundhedsstyrelsen indeholder hver klient én gang pr. kommune, hvor de har været i behandling (samme person kan derved godt indgå for flere kommuner).

På alkoholområdet er udgiften fordelt på kommuner efter antal personer i alderen 30 år eller derover.

På både alkohol- og stofmisbrugsområdet er der anvendt særskilte skøn for Københavns og Frederiksberg Kommuner baseret på oplysninger fra de to kommuner.

Specialiseret tandpleje

Til fordeling af merudgifter til specialiseret tandpleje er der taget udgangspunkt i fordelingen af de nuværende kommunale udgifter til kommunal tandpleje.

For Københavns og Frederiksberg Kommuner er der anvendt oplysninger om udgifter til specialiseret tandpleje fra de to kommuner.

Anlægsudgifter

Anlægsudgifterne er fordelt efter kommunernes andel af driftsudgifter til varetagelse af nye opgaver, dvs. forebyggelse og sundhedsfremme, genoptræning efter sygehusbehandling, behandling af alkohol- og stofmisbrug samt specialiseret tandpleje.

6.5. Beskæftigelse

6.5.1. Opgaven

Opgaven vedrører organiseringen af AF og kommunernes beskæftigelsesindsats.

6.5.2. Nuværende organisering og finansiering

Den nuværende beskæftigelsesmæssige indsats udføres primært af kommunerne og staten. Kommunerne varetager indsatsen over for kontant- og starthjælpsmodtagere, sygedagpengemodtagere, revalidender samt skåne- og fleksjobmodtagere. Amterne har en rolle i forhold til at bistå kommunerne i deres revalideringsindsats ved at sørge for tilbud til personer med begrænsninger i arbejdsevnen, der ikke kan revalideres ved hjælp af kommunale tilbud. I tilknytning hertil yder amterne rådgivning.

Staten – organiseret i 14 AF-regioner – varetager indsatsen over for dagpengeberettigede ledige og beskæftigede. På visse områder varetager AF-regionerne endvidere en indsats over for ikke-forsikrede ledige, ligesom kommunerne på visse områder varetager en indsats over for forsikrede ledige.

Herudover varetager a-kasserne en række opgaver over for dagpengeberettigede, herunder udbetaling af dagpenge og andre ydelser, vurderinger af de lediges rådighed samt rådgivning af medlemmerne om rettigheder og pligter. A-kasserne er selvstændige private foreninger, der er under statsligt tilsyn af Arbejdsdirektoratet.

Opgaverne, som AF og kommunerne udfører, ligner på en række områder hinanden meget. Der sker således i begge systemer virksomhedskontakt, jobformidling og en aktiv indsats for personer, der ikke umiddelbart kan finde eller varetage et arbejde. Samtidig er der opgaver, som kun henholdsvis AF eller kommunerne varetager. Det gælder særligt AF's regionale indsats med overvågning af balanceproblemer på arbejdsmarkedet og kommunernes indsats over for personer, der har nedsat arbejdsevne eller problemer ud over ledighed og derfor som udgangspunkt har en længere vej tilbage på arbejdsmarkedet.

AF's bevillinger til den beskæftigelsespolitiske indsats og til personale og driftsressourcer fastlægges på finansloven. Bevillingerne fordeles mellem AF-regionerne på baggrund af den regionale beskæftigelses- og ledighedssituation.

I kommunerne er finansieringen af indsatsen delt mellem stat og kommune, idet staten yder en refusion på typisk 50 pct. af udgifterne til indsatsen. Kommunerne finansierer selv de administrative udgifter.

6.5.3. Organisering og finansiering efter kommunalreformen

6.5.3.1. Udgifter

De foreslåede ændringer på beskæftigelsesområdet ændrer ikke på indholdet i kommunernes og statens opgaver udover kommunernes overtagelse af amternes hidtidige indsats på revalideringsområdet. Den fortsatte drift af beskæftigelsesindsatsen forventes derfor som udgangspunkt at svare til de nuværende driftsudgifter. De økonomiske konsekvenser af ændringerne forventes primært at vedrøre engangs- og implementeringsudgifter i forbindelse med etableringen af fælles nye jobcentre og statslige beskæftigelsesregioner. Samlingen af kommunernes beskæftigelsesindsats i større forvaltningsenheder forventes endvidere at indebære effektiviseringsgevinster.

Som følge af amternes nedlæggelse skal der ske en omlægning af udgifterne til den specialiserede revalideringsindsats.

De amtslige revalideringsinstitutioner forventes at overgå til beliggenhedskommunen. Der vil desuden være amtsligt personale beskæftiget med den specialiserede revalideringsindsats, som skal overgå til kommunerne. Udgifterne til administrativt personale er skønnet til 20 mio. kr. på baggrund af den specialiserede revalideringsindsats's andel af amternes samlede opgaver. Disse udgifter indgår i opgørelsen af kommunernes DUT-beløb på det administrative område, jf. afsnit 6.12, og er ikke medregnet her.

Kommunernes udgifter til den specialiserede revalideringsindsats skal fremover refunderes med 50 pct. inden for et rådighedsbeløb. De samlede statslige udgifter hertil er på baggrund af regnskab 2003 fastsat til ca. 300 mio. kr. (2005-priser), jf. DUT-aftalen fra september 2005 mellem Regeringen, KL og Amtsrådsforeningen.

Nedlæggelsen af de eksisterende amtskommuner vil desuden medføre en fordeling af amtskommunernes nuværende udgifter til personer ansat i løntilskud samt indtægter i form af tilskud til personer ansat i servicejob. De kommunale merudgifter i den forbindelse er ifølge DUT-aftalen fra september 2005 mellem Regeringen, KL og Amtsrådsforeningen opgjort til ca. 11 mio. kr. (2005-priser).

6.5.3.2. Organisering

I forbindelse med kommunalreformen flytter arbejdsformidlingen og kommunerne alle steder i landet sammen i nye fælles jobcentre og indgår et forpligtende samarbejde om beskæftigelsesindsatsen.⁵

Staten og kommunalbestyrelsen har ansvaret for den samlede beskæftigelsesindsats. De ansvarlige for beskæftigelsesindsatsen i jobcenteret er kommunalbestyrelsen, for så vidt angår kommunale målgrupper, og staten, for så vidt angår statslige målgrupper. I jobcenteret skal der være fokus på at bistå borgeren med hurtigt at finde arbejde eller at give tilbud, der kan hjælpe borgeren tilbage til arbejdsmarkedet. Beslutninger vedrørende borgerens økonomiske forhold og forsørgelse tages ikke i jobcenteret, men i en anden del af den kommunale forvaltning henholdsvis a-kassen.

Der oprettes fire nye beskæftigelsesregioner. De fire beskæftigelsesregioner får til opgave at overvåge udviklingen på arbejdsmarkedet og følge op på jobcentrenes beskæftigelsesindsats samt resultater og effekter heraf.

5 Staten vil fortsat have ansvaret for beskæftigelsesindsatsen over for ledige, der modtager arbejdsløshedsdagpenge, og kommunerne for de øvrige grupper, men der sættes fokus på en sammenhængende beskæftigelsesindsats uanset, om borgeren modtager arbejdsløshedsdagpenge fra staten eller ydelser fra kommunen. Også den beskæftigelsesrettede del af indsatsen efter integrationsloven bliver varetaget i jobcentrene.

I ca. 10 kommuner vil den statslige beskæftigelsesindsats være delegeret til kommunalbestyrelserne. Jobcentrene i disse kommuner betegnes pilot-jobcentre.

Arbejdsmarkedets parter får indflydelse på beskæftigelsesindsatsen på alle niveauer gennem repræsentation i det centrale beskæftigelsesråd og de regionale og lokale beskæftigelsesråd.

6.5.4. Fordeling af udgifterne på kommuner

6.5.4.1. Model for fordelingen af udgifterne

De kommunale udgifter på i alt ca. 11 mio. kr. er fordelt efter antal ledige i 2004 i den enkelte kommune.

Herudover er der fordelt merudgifter på i alt ca. 300 mio. kr. (2005-priser) vedrørende uddannelse i forbindelse med revalidering.

Baggrunden er, at der som led i aftalen om "Flere i arbejde", som er forudsat koordineret med ændringerne i det kommunale udligningssystem, forventes gennemført en finansieringsomlægning med virkning fra 2007, således at kommunerne fremover skal finansiere uddannelsesudgifter til revalidenter på ca. 300 mio. kr. (2005-priser)⁶. Udgifterne er fordelt på kommuner efter antallet af personer med revalideringsydelse baseret på 2001-tal.

6.6. Specialundervisning

6.6.1. Opgaven

Opgaven består i at varetage:

- Vidtgående specialundervisning for børn og unge
- Specialpædagogisk bistand til småbørn
- Specialundervisning til voksne
- Specialundervisning under hospitalsophold og for ordblinde

6.6.2. Nuværende organisering og finansiering

Specialundervisningen er i dag hovedsageligt reguleret af to love: Lov om specialundervisning for voksne og folkeskoleloven, hvad angår specialundervisningen for børn og unge samt specialpædagogisk bistand for småbørn.

Ansvar for specialundervisningen er efter gældende regler delt mellem kommuner og amtskommuner. Kommunerne har ansvaret for undervisningen af børn og unge under 18 år i folkeskolen, herunder specialundervisningen og anden socialpædagogisk bistand, samt for specialpædagogisk bistand til småbørn. Den almindelige specialundervisning finansieres af kommunerne. Ved henvisning til den vidtgående specialundervisning overtager amtskommunen ansvaret for undervisningen og finansieringen af undervisningen med undtagelse af et takstbeløb, som påhviler kommunen.

Amtskommunen har endvidere ansvaret for den specialpædagogiske bistand for børn, som endnu ikke er påbegyndt skolegangen, og som henvises af kommunen, samt for finansieringen af tilbuddet med undtagelse af det takstbeløb, som påhviler kommunen. Endelig har amtskommunen ansvaret for specialundervisningen

⁶ Størrelsen af den kommunale merudgift er ikke forhandlet med de kommunale parter.

og specialpædagogisk bistand til personer med fysiske og psykiske handicap efter undervisningspligtens ophør.

6.6.3. Organisering og finansiering efter kommunalreformen

6.6.3.1. Udgifter

Amtskommunernes samlede udgifter til specialundervisning er opgjort til ca. 1.950 mio. kr. (2005-priser), jf. DUT-aftale fra september 2005 mellem Regeringen, KL og Amtsrådsforeningen. Beløbet eksklusiv realvækst fra regnskab 2003 til og med 2006, anlæg og administrative udgifter.

6.6.3.2. Organisering

I forbindelse med kommunalreformen samles myndighedsansvaret og finansieringsansvaret for specialundervisningen for børn og unge, specialundervisningen af voksne og den specialpædagogiske bistand til småbørn hos kommunerne.

Regionerne får dog ansvaret for at videreføre og udvikle de mest specialiserede lands- og landsdelsdækkende undervisningstilbud for børn, unge og voksne. Regionerne får også som udgangspunkt ansvaret for at drive undervisningsinstitutioner med specialundervisning og specialpædagogisk bistand for personer med tale-, høre- og synsvanskeligheder. Regionerne overtager ansvaret for disse institutioner, hvad angår drift og forsyningsikkerhed samt forpligtelsen til fortsat udvikling og rådgivning, mens kommunerne får visitationskompetencen og det fulde finansieringsansvar.

Endvidere får regionerne ansvaret for tilbud, der gives i forbindelse med hospitalsophold.

Staten får finansieringsansvaret for ordblindeundervisningen, der henlægges til de selvejende voksenuddannelsescentre (VUC).

6.6.3.3. Finansiering

Kommunerne får fremover det fulde finansieringsansvar for specialundervisningsområdet, herunder de regionale undervisningstilbud – dog ikke for så vidt angår ordblindeundervisning og specialundervisning under hospitalsophold. I henhold til DUT-aftalen fra september 2005 mellem Regeringen, KL og Amtsrådsforeningen forudsættes kommunerne at få merudgifter på i alt ca. 1.875 mio. kr., ekskl. anlæg, administration og realvækst fra regnskab 2003 til og med 2006, jf. *tabel 6.5.*

Table 6.5. Fordeling af amtskommunale udgifter til specialundervisning

Mio. kr., 2005-priser	Fra amtskommunerne	Til staten	Til regionerne	Til kommunerne
Vidtgående specialundervisning	-1.031			1.031
Specialpædagogisk bistand for småbørn	-89			89
Specialundervisning for voksne	-755			755
Specialundervisning under hospitalsophold	-30		30	
Specialundervisning for ordblinde	-42	42		
Bidrag til frie grundskoler	-5			5
VISO		6		-6
I alt	-1.953	47	30	1.875

6.6.4. Fordeling af udgifterne på kommuner

6.6.4.1. Model for fordelingen af udgifterne

De kommunale merudgifter på ca. 1.875 mio. kr. (2005-priser) er fordelt på kommuner i tre grupper:

- Vidtgående specialundervisning i folkeskolen
- Specialpædagogisk bistand for småbørn
- Specialundervisning for voksne

På området vedrørende den vidtgående specialundervisning er udgifterne først fordelt på amter samt Københavns, Frederiksberg og Bornholms Kommuner efter nettodriftsudgifter i regnskab 2003. Herefter er udgifterne fordelt på kommuner efter antallet af elever fra den enkelte kommune, der modtager specialundervisning på amtsskoler (skoleåret 2004-2005) og kommunale skoler (skoleåret 2003-2004). Det er i den forbindelse forudsat, at elever på kommunale skoler helt overvejende er bosiddende i den kommune, hvor den pågældende skole er beliggende. På områderne vedrørende den specialpædagogiske bistand for småbørn og specialundervisning for voksne er udgifterne ligeledes først fordelt på amter samt Københavns, Frederiksberg og Bornholms Kommuner efter nettodriftsudgifter i regnskab 2003. Herefter er udgifterne fordelt på kommuner efter henholdsvis antallet af 0-6 årige og antallet af 17-34 årige pr. 1. januar 2005.

For Københavns, Frederiksberg og Bornholms Kommuner er der taget udgangspunkt i skøn over amtskommunale udgifter, som er lagt til grund i opgørelsen af de primærkommunale skatteprocenter, jf. kapitel 5, afsnit 5.2. Udgifterne, som tilbageføres til kommunerne, svarer til de amtskommunale udgifter reduceret med en andel, som forudsættes overført til staten eller regionerne, herunder til finansiering af ordblindeundervisning, VISO og specialundervisning under hospitalsophold. Andelen er fastsat ud fra landsgennemsnittet.

Desuden er der fordelt skønnede anlægsudgifter på 120 mio. kr. (2005-priser) på kommuner efter kommunens udgiftsandel på driftssiden.

Administrationsudgifter samt merudgifter som følge af realvækst fordeles særskilt, jf. afsnit 6.12 og 6.14.

6.7. Kultur

6.7.1. Opgaven

Opgaverne på kulturområdet omfatter diverse kommunale kulturelle institutioner, herunder museer, teatre, musikskoler mv. Hertil kommer finansieringen af andre kulturelle opgaver i form af udstillinger mv. samt tilskud til kulturelle formål, f.eks. forsamlingshuse og lokalhistorisk arkiv.

6.7.2. Nuværende organisering og finansiering

Hovedprincippet for opgavefordelingen mellem stat, amter og kommuner har været, at staten har ansvaret for det, der har national betydning, mens kommunerne og amterne tager sig af de opgaver, som vedrører lokale kulturudbud. Området er i øvrigt præget af en række statslige refusions- og tilskudsordninger.

Som eksempler på statsinstitutioner på kulturområdet kan nævnes Det Kongelige Teater, Dansk Sprognævn, Nationalmuseet og Statens Museum for Kunst. Tilskudsinstitutioner med kommunal eller amtskommunal medfinansiering på kulturområdet er bl.a. landsdelsorkestre, Den Jyske Opera og små egnsteatre.

6.7.3. Organisering og finansiering efter kommunalreformen

6.7.3.1. Udgifter

De samlede kommunale nettodriftsudgifter på funktion 3.50-3.64 (folkebiblioteker og kulturel virksomhed) udgjorde 3,5 mia. kr. ifølge regnskab 2003 (2003-priser), heraf var 0,2 mia. kr. anlægsudgifter.

Kommunernes del af udgifterne udgjorde 2,7 mia. kr. (0,1 mia. kr. som anlægsudgifter), mens amternes udgifter udgjorde 0,3 mia. kr., og HURs udgifter udgjorde 0,1 mia. kr. Den resterende del af udgifterne svarende til 0,4 mia. kr. blev afholdt af Københavns, Frederiksberg og Bornholms Kommuner (0,1 mia. kr. som anlægsudgifter).

6.7.3.2. Organisering

Med kommunalreformen har kommunerne som udgangspunkt ansvaret for økonomisk at støtte de områder og institutioner, der har en udpræget lokal karakter, og som findes i stort set alle kommuner. Endvidere skal kommunerne som udgangspunkt have hovedtilskudsansvar for de områder og institutioner, der i øvrigt har en naturlig lokal forankring, og som ikke har en særlig national opgave eller funktion.

Staten skal som hovedregel have ansvar for økonomisk støtte til de områder og institutioner, der har en særlig national opgave eller funktion.

Endelig får regionerne mulighed for at medvirke til at igangsætte kulturbegivenheder samt udvikle kulturelle tilbud, som kan videreføres af andre parter i en mere permanent drift.

Ændringerne i opgavefordelingen på kulturområdet er fastlagt i fire love, jf. *boks 6.1*.

Boks 6.1. Lovændringer på kulturområdet

Lov om ændring af teaterloven indebærer bl.a., at de hidtidige amtslige tilskud til egnteatre integreres i den statslige tilskudsordning. Staten overtager endvidere de hidtidige amtslige tilskud til Peter Schaufuss Balletten og Den Jyske Opera samt det fulde økonomiske ansvar for landsdelsscenerne og Det Danske Teater.

Med lov om ændring af musikloven deles ansvaret for finansieringen af landsdelsorkestrene mellem staten og kommunerne. Herudover overtager staten ansvaret for de musikalske grundkurser og en større del af ansvaret for finansieringen af de rytmiske spillesteder. Endvidere gøres driften af musikskolerne lovpligtig for kommunerne. Der var oprindeligt lagt op til, at kommunerne skulle overtage et større økonomisk ansvar for musikskolerne, hvor staten i dag refunderer en andel (op til 25 pct.) af kommunernes udgifter til lærerlønninger. Der blev senere fremsat et ændringsforslag, som indebar, at den statslige refusionsordning fastholdes.

Med lov om ændring af museumsloven mv. etableres overgangsordninger, herunder bl.a. en overgangsordning for så vidt angår det økonomiske ansvar for de statsanerkendte museer, der oppebærer tilskud efter museumslovens § 15, og som har modtaget amtskommunalt driftstilskud. Ordningen indebærer, at staten i en 4-årig periode overtager amternes hidtidige tilskud og videregiver dette til de pågældende museer. Efter periodens udløb overføres midlerne fuldt ud til kommunerne. Tilsvarende gælder ikke-lovbestemte tilskud, mens staten permanent overtager amternes finansiering, for så vidt angår museer med særlig tilskudsordning (§ 16 museer). Loven indebærer endvidere, at de frivillige regionale faglige kulturmiljøråd og museumsrådene erstattes af lokale museumsråd og lokale miljøkulturråd. På fortidsmindeområdet overtager staten amternes hidtidige tilsynsopgaver, mens amternes plejeopgaver overføres til kommunerne.

Lov om ændring af en række love på kulturområdet gennemfører visse ændringer af teknisk karakter i Kulturministeriets lovgivning. Ændringerne er affødt af, at amtskommunerne nedlægges. Endvidere præciseres det, at regionerne kan medvirke til at igangsætte kulturbegivenheder samt udvikle kulturelle tilbud, som kan videreføres af andre parter i en mere permanent drift.

6.7.3.3. Finansiering

Tabel 6.6 nedenfor viser de økonomiske konsekvenser af opgaveflytningerne på kulturområdet. De anførte beløb er baseret på udgiftsopgørelserne på hovedkonto 0-5 i regnskab 2003 opregnet til 2005-priser.

Tabel 6.6. Økonomiske konsekvenser af lovændringer på kulturområdet, hovedkonto 0-5

Mio. kr., 2005-priser	Kommuner	Regioner	Staten
L 50 (teatre)			248,7
L 51 (musik)	-11,0		65,8
L 52 (museer)	7,8		119,2
L 53 (andet)		26,9	
Kommunalfuldmagtsopgaver på kulturområdet (uden for lov)			68,5
I alt	-3,3	26,9	502,3

Anm. Tallene svarer til tal i DUT-aftalen fra september mellem Regeringen, KL og Amtsrådsforeningen opgjort i 2005-priser.

6.7.4. Fordeling af udgifterne på kommuner

På kort sigt forudsættes kommunerne at få mindreudgifter på 3,3 mio. kr. (2005-priser) på kulturområdet efter kommunalreformen. Opgørelsen gælder under overgangsordningerne fra 2007 til og med 2010, hvor staten overtager amternes hidtidige tilskud. Efter periodens udløb overføres midlerne til kommunerne.

Administrationsudgifter på hovedkonto 6 er ikke medregnet, men fordeles særskilt, jf. afsnit 6.12.

Der er ikke taget højde for fordelingen af udgifter vedrørende den mellemkommunale momsudligningsordning. I henhold til DUT-aftalen fra september 2005 mellem Regeringen, KL og Amtsrådsforeningen vil der ske en endelig afklaring og fordeling af momsudgifter på driftsområder i forbindelse med aftalerne om den kommunale økonomi for 2007, bl.a. på kulturområdet.

6.7.4.1. Model for fordelingen af udgifterne

De kommunale mindreudgifter på 3,3 mio. kr. er fordelt på kommuner efter indbyggertal. Dog er der anvendt særlige skøn for Københavns, Frederiksberg og Bornholms Kommuner.

På baggrund af oplysninger fra Kulturministeriet vurderes Københavns, Frederiksberg og Bornholms Kommuner at have udgifter på henholdsvis ca. 2,0, 0,3 og 0,3 mio. kr. (2005-priser) vedrørende musikalske grundkurser, som staten overtager efter kommunalreformen. Københavns Kommune har endvidere over for Kulturministeriet oplyst, at kommunen har udgifter på 0,2 mio. kr. vedrørende amtsmuseumsråd. Det antages, at der tilbageføres 40 pct. af disse udgifter til kommunen svarende til landsgennemsnittet. Endelig har Bornholms Kommune oplyst, at kommunen har udgifter på ca. 0,5 mio. kr. vedrørende fortidsminder, hvor det antages, at 50 pct. tilbageføres svarende til landsgennemsnittet.

6.8. Natur, miljø og planlægning

6.8.1. Opgaven

De væsentligste opgaveområder på *natur- og miljøområdet* omfatter natur- og vandplanlægning, overvågning, godkendelse/tilladelse og tilsyn vedrørende industri mv., naturbeskyttelse, luftforurening, støj og miljøvenlige transportformer, håndtering af affald, spildevandsbehandling og bortskaffelse, vandforsyning og grundvandsbeskyttelse, råstofferforvaltning, jordforurening samt forvaltning af vandløb, søer og havet.

Opgaver på *planlægningsområdet* vedrører fastlæggelse af rammer for opførelse af bygninger, anvendelse af arealer, anlæg af veje mv. Opgaverne omfatter lands-, regions- samt kommune- og lokalplanlægning, administration af landzoneregler og regler for sommerhusområder, planlægning for hovedstadsregionen og Bornholm samt VVM-vurdering af virkninger på miljøet (vurdering af miljøkonsekvenser af større projekter).

De fleste opgaver på natur- og miljøområdet er myndighedsopgaver – enten generelle i form af regulativudstedelse, planlægning mv. eller specifikke i form af tilsyn, tilladelser, håndhævelse mv. På en række områder er der dog også typiske driftsopgaver. F.eks. udfører fælleskommunale affaldsselskaber og vandværker driftsopgaver for kommunerne. Naturpleje og skovrejsning samt vedligeholdelse af vandløb er andre eksempler på driftsopgaver.

På planlægningsområdet vurderes der alene at være tale om myndighedsopgaver.

6.8.2. Nuværende organisering og finansiering

Opgavevaretagelsen på natur- og miljøområdet er i dag delt mellem stat, amter og kommuner, hvor staten og amterne varetager de fleste opgaver på naturområdet, og hvor opgaverne på miljøområdet er fordelt mellem kommuner og amter med enkelte opgaver i staten.

Planlægningsopgaverne varetages lokalt i kommunerne (kommune- og lokalplaner), regionalt i amterne og HUR (regionsplaner) og endelig nationalt i staten (bl.a. landsplanredegørelser og -direktiver).

I hovedstadsregionen skal regionsplanlægningen udføres på grundlag af en vurdering af udviklingen i området som helhed, og HUR skal yderligere fastsætte retningslinier for fordelingen af den fremtidige byggeaktivitet i byzone og rækkefølgen herfor, vandforsyningen og spildevandsafledningen, antallet af kolonihaver og deres placering samt beliggenhed af de centrale byområder (detailhandel).

6.8.3. Organisering og finansiering efter kommunalreformen

6.8.3.1. Udgifter

Ifølge Strukturkommissionens betænkning udgjorde de samlede offentlige natur- og miljøudgifter 24,4 mia. kr. i 2002 (2002-priser). Kommunerne stod for størstedelen af udgifterne svarende til 15,7 mia. kr., amternes udgifter udgjorde 1,4 mia. kr., mens statens udgifter udgjorde 7,4 mia. kr. Indtægterne (uden miljøskatter) – primært fra gebyrer på affalds- og spildevandsområdet – var samtidig 16,7 mia. kr., hvor kommunerne tegnede sig for 14,7 mia. kr., amterne for 0,2 mia. kr. og staten for 1,8 mia. kr.

Der findes ikke præcise opgørelser over det samlede forbrug af ressourcer på planområdet i den offentlige sektor.

6.8.3.2. Organisering

Med kommunalreformen samles opgaverne på natur- og miljøområdet så vidt muligt i kommunerne, ligesom kommunerne fremover skal varetage en større del af den fysiske planlægning. De opgaver, hvortil der knytter sig væsentlige nationale og internationale interesser, eller som forudsætter specialviden og kun forekommer relativt sjældent, placeres i staten. Regionerne er tiltænkt en overordnet rolle vedrørende den fysiske udvikling af regionen, ligesom regionerne skal varetage opgaver efter jordforureningsloven og opgaver på råstofområdet.

Ændringerne i opgavefordelingen på natur-, miljø- og planlægningsområdet er fastlagt i otte love, jf. *boks 6.2*.

Boks 6.2. Lovændringer på natur-, miljø- og planlægningsområdet

Med lov om ændring af lov om beskyttelse af havmiljøet, lov om vandløb mv. (samleloven) overføres amternes opgaver vedrørende tilsyn med og vedligeholdelse, regulering og restaurering af amtsvandløb til kommunerne. Ansvar for tilladelse og tilsyn med klapping placeres i staten. Hertil kommer en række andre ændringer af opgavefordelingen.

Lov om ændring af lov om miljø og genteknologi indebærer, at staten fremover varetager de tilsynsopgaver inden for lovens område, som hidtil har været udført af amterne.

Med lov om ændring af lov om råstoffer deles amternes kompetence på området mellem regionerne og kommunerne. Regionsrådet skal udføre en råstofkortlægning og planlægning på råstofområdet, som skal være i overensstemmelse med de regionale udviklingsplaner. Kommunalbestyrelserne får kompetencen til at meddele tilladelser til råstofindvinding på landjorden og til at påse, at de gældende regler overholdes mv.

Lov om ændring af lov om naturbeskyttelse overfører hovedparten af amternes opgaver vedrørende beskyttede naturtyper, beskyttelseslinier, friluftsklamer, offentlige anlæg, adgangsregler, fredning,

naturforvaltning og anden arealforvaltning til kommunerne. Administrationen af strandbeskyttelseslinien og sekretariatsbetjeningen af fredningsnævn flyttes fra amterne til staten.

Lov om ændring af lov om forurenede jord indebærer, at stort set alle de opgaver, som hidtil har været varetaget af amterne på lovens område, overføres til regionerne. Enkelte opgaver placeres dog i kommunerne.

Med lov om ændring af lov om miljøbeskyttelse overføres amternes beføjelser med hensyn til godkendelse og tilsyn med visse særligt forurenende virksomheder til kommunerne – dog således at de miljømæssigt set tungeste virksomheder får staten som myndighed. Samtidig overføres amternes hidtidige ansvar for beskyttelse af jord og grundvand til kommunerne.

Lov om ændring af lov om miljømål mv. og lov om vandforsyning mv. indebærer, at miljøministeren fremover skal udarbejde vand- og Natura 2000-planerne, og at kommunerne på den baggrund skal udarbejde handleplaner og indsatsplaner for den konkrete og lokale indsats. For så vidt angår vandforsyningsloven, overtager kommunalbestyrelserne de fleste af amtsrådenes gældende beføjelser, herunder vandindvindingstilladelser. Regionsrådene tillægges en høringsret med henblik på at komme med indspil til vand- og Natura 2000-planerne, ligesom regionsrådene får en rolle som koordinerende og mæglende instans. Miljøministeren overtager beføjelser vedrørende påbud om forsyningspligt samt en række andre beføjelser fra amterne.

Endelig skal regionerne i henhold til lov om ændring af lov om planlægning udvikle en ny plantype (den regionale udviklingsplan). Loven indebærer endvidere en styrket landsplanlægning – det vil sige, at staten får en mere aktiv rolle med henblik på at sikre overordnede planhensyn. Staten varetager også VVM-vurderinger af f.eks. risikolanlæg og andre virksomheder, hvor staten har godkendelseskompetencen.

6.8.3.3. Finansiering

Tabel 6.7 nedenfor viser de økonomiske konsekvenser af opgaveflytningerne på natur-, miljø- og planlægningsområdet i henhold til DUT-aftalen fra september 2005 mellem Regeringen, KL og Amtsrådsforeningen. De anførte beløb er opgjort i 2005-priser og er baseret på opgørelser af driftsudgifter på hovedkonto 0-5 i regnskab 2003.

Tabel 6.7. Økonomiske konsekvenser af lovændringer vedrørende natur, miljø og planlægning, hovedkonto 0-5

Mio. kr., 2005-priser	Kommuner	Regioner	Staten
L 86 (vandløb mv.)	93,0		1,6
L 87 (tilsyn med udledning af genetisk modificerede organismer mv.)			
L 88 (råstoffer)	2,5	1,4	
L 89 (naturbeskyttelse)	60,9		22,0
L 90 (jordforurening)	4,5	185,1	0,4
L 91 (miljøbeskyttelse)	44,7		106,4
L 92 (vand- og Natura 2000-planer og kommunale handleplaner)	17,2		23,9
L 93 (planlægning)	4,1	0,3	1,1
I alt	226,7	186,8	155,4

6.8.4. Fordeling af udgifterne på kommuner

De nuværende amtskommunale nettodrifudsudgifter på natur-, miljø- og planlægningsområdet, som fremover vil skulle afholdes af kommunerne, er således opgjort til 226,7 mio. kr. i 2005-priser, jf. tabel 6.7.

6.8.4.1. Model for fordelingen af udgifterne⁷

Udgifterne er fordelt på kommuner i tre grupper:

1. Vandløb mv.
2. Naturbeskyttelse
3. Resten

Ad 1) De kommunale merudgifter til vedligeholdelse af vandløb mv. forudsættes at udgøre 93,0 mio. kr. Heraf antages 1 mio. kr. at vedrøre Bornholms Kommune, mens Københavns og Frederiksberg Kommuner antages ikke at have væsentlige amtskommunale udgifter, jf. indberetninger til Miljøministeriet.

De resterende 92,0 mio. kr. er først fordelt på amter efter amternes nettodrifudsudgifter på funktion 0.70-0.74 (vandløbsvæsen) ifølge regnskab 2003. Herefter er udgifterne inden for hvert amt fordelt på kommuner efter kommunernes andel af amtets areal.

Ad 2) De kommunale merudgifter til naturbeskyttelse forudsættes at udgøre 60,9 mio. kr. Heraf antages to gange 1 mio. kr. at vedrøre henholdsvis Københavns Kommune og Bornholms Kommune, mens Frederiksberg Kommune antages ikke at have væsentlige amtskommunale udgifter, jf. indberetninger til Miljøministeriet.

De resterende 58,9 mio. kr. er fordelt på amter efter amternes nettodrifudsudgifter på funktion 0.20-0.24 (fritidsområder) og 0.41 (naturfredning) ifølge regnskab 2003. Størstedelen af amternes nuværende udgifter på dette område kan henføres til funktion 0.22 (skove og naturområder). Herefter er udgifterne inden for hvert amt fordelt på kommuner efter kommunernes andel af amtets areal.

Ad 3) De resterende merudgifter forudsættes at udgøre 72,8 mio. kr. Heraf antages 3 mio. kr. og 1 mio. kr. at vedrøre henholdsvis Københavns og Bornholms Kommuner, mens Frederiksberg Kommune antages at have udgifter på 0,7 mio. kr., jf. oplysninger fra Frederiksberg Kommune.

De resterende 68,1 mio. kr. er fordelt på kommuner – ekskl. Københavns, Frederiksberg og Bornholms Kommuner – efter indbyggertal.

Fordelingen af udgifter på kommuner beskrevet ovenfor vedrører alene nettodrifudsudgifter på hovedkonto 0-5. Herudover er der fordelt skønnede anlægsudgifter på 30 mio. kr. (2005-priser) på natur-, miljø- og planlægningsområdet.

Administrationsudgifter fordeles særskilt, ligesom det gælder realvækst fra regnskab 2003 til og med 2006, jf. afsnit 6.12 og 6.14.

⁷ Fordelingen af udgifter på kommuner vil rent principielt kunne forbedres ved mere præcise skøn over amternes nuværende udgifter på forskellige områder. Amtsrådsforeningen råder over oplysninger i den forbindelse, som Indenrigs- og Sundhedsministeriet har fået adgang til. Amtsrådsforeningen har oplyst, at oplysningerne viser en skæv fordeling af udgifter mellem amter, som ikke vurderes at være retvisende. Indenrigs- og Sundhedsministeriet har taget dette til efterretning.

6.9. Veje

6.9.1. Opgaven

De eksisterende myndighedsopgaver på vejområdet omfatter planlægning, administration/regulering vedrørende f.eks. adgangsforhold, byggelinier, anlæg mv. og besvarelse af henvendelser i form af klager og forespørgsler.

Driftsopgaverne vedrører drift af det eksisterende vejnet, herunder trafikal drift, almen vejdrift, belægningsarbejder og broreparationer, udvikling af vejnettet, herunder trafiksikkerhed, miljø og vejkapacitet samt nyanlæg, herunder ombygning af byggenemfarter, trafiksanering, omfartsveje og egentlige nyanlæg.

6.9.2. Nuværende organisering og finansiering

I dag har staten, amterne og kommunerne ansvaret for hver deres del af vejnettet. Ansvarsfordelingen er bestemt af, om vejene betjener lokal-, regional eller landstrafik. Således forvaltes ca. 1.600 km. statsveje af Vejdirektoratet. Ca. 10.000 km. landeveje forvaltes af amterne, mens kommunerne forvalter ca. 60.000 km. kommuneveje.

I hovedstadsregionen er ansvaret for vejnettet fordelt på tre forvaltningsniveauer som i det øvrige land – dog undtaget Øresundsforbindelsen, der forvaltes af Sund og Bælt A/S, samt Københavns og Frederiksberg Kommuner, hvor alle veje er klassificeret som kommuneveje.

6.9.3. Organisering og finansiering efter kommunalreformen

6.9.3.1. Udgifter

De samlede kommunale udgifter på funktion 2.11-2.22 (kommunale veje) udgjorde 5,7 mia. kr. ifølge regnskab 2003 (2003-priser), heraf var 1,6 mia. kr. klassificeret som anlægsudgifter.

Kommunerne stod for den største andel af udgifterne. Kommunernes udgifter udgjorde således 3,6 mia. kr., heraf 0,9 mia. kr. som anlægsudgifter, mens amternes udgifter udgjorde 1,7 mia. kr., heraf 0,5 mia. kr. som anlægsudgifter.

6.9.3.2. Organisering

Med kommunalreformen reduceres de nuværende tre vejbestyrelsesniveauer til to. De ca. 10.000 km. veje, som amterne bestyrer i dag, fordeles mellem staten og kommunerne, hvor alle lokalt orienterede veje overgår til kommunerne, mens overordnede veje placeres i staten.

Københavns og Frederiksberg Kommuner beholder alle deres veje, mens det af regionalpolitiske årsager er besluttet, at Bornholms Kommune afgiver ansvaret for kommuneveje nr. 170 og 171 til staten.

6.9.3.3. Finansiering

Med DUT-aftalen fra september 2005 mellem Regeringen, KL og Amtsrådsforeningen overføres 1.328 mio. kr. (2005-priser) fra amterne, heraf 967 mio. kr. til kommunerne og 361 mio. kr. til staten.

De anførte beløb er baseret på amternes driftsudgifter på hovedkonto 0-5 i regnskab 2003.

6.9.4. Fordeling af udgifterne på kommuner

Samlet set skønnes kommunernes merudgifter på driftssiden at udgøre 967 mio. kr. i 2005-priser, som skal fordeles på kommuner, ekskl. Københavns, Frederiksberg og Bornholms Kommuner. Hertil kommer merudgifter på anlægsområdet. Det skønnes indtil videre, at kommunerne overtager anlægsudgifter svarende til ca. 290 mio. kr. på dette område.

Udgifter til administration på hovedkonto 6 er ikke medregnet, men fordeles særskilt, ligesom det gælder realvækst fra regnskab 2003 til og med 2006, jf. afsnit 6.12 og 6.14.

6.9.4.1. Model for fordelingen af udgifterne

Udgifterne på i alt 1.257 mio. kr. (967+290) er fordelt på kommuner, ekskl. Københavns, Frederiksberg og Bornholms Kommuner, med 50 pct. efter sporlængde og 50 pct. efter en model udarbejdet af Transportministeriet. I Transportministeriets model indgår oplysninger om vejlængde, trafikarbejde, Æ10-arbejde, sporlængder og areal på kommuneniveau.

Herudover er udgifterne for Bornholms Kommune reduceret med 4,1 mio. kr. med henvisning til, at vejbestyrelsesansvaret for kommuneveje nr. 170 og 171 overgår til staten.

6.10. Kollektiv trafik

6.10.1. Opgaven

Opgaven er at varetage:

- Offentlig servicetrafik i form af almindelig rutekørsel.
- Fastsættelse af takster og billetteringssystemer.
- Koordinering og planlægning af offentlig servicetrafik.
- Individuel handicapkørsel for svært bevægelseshæmmede.
- Privatbaner.

6.10.2. Nuværende organisering og finansiering

På nuværende tidspunkt er den kollektive trafik reguleret af to love for henholdsvis hovedstadsområdet og resten af landet. Den kollektive trafik finansieres gennem takster og i forskelligt omfang af kommuner og amtskommuner.

I hovedstadsområdet varetages den kollektive trafik af HUR og finansieres gennem takster og tilskud fra HUR. Udgifterne til HUR finansieres af de fem amtskommunale enheder. Dvs. der er en rent amtslig finansiering uden kommunale udgifter.

Uden for hovedstadsområdet har det været op til amterne og mindst en tredjedel af kommunerne inden for amtet at beslutte, om der skulle oprettes et fælleskommunalt trafikselskab. I dag er der oprettet trafikselskaber i Nordjyllands Amt, Viborg Amt, Vejle Amt, Ribe Amt, Sønderjyllands Amt, Vestsjællands Amt og Storstrøms Amt.

I Ringkøbing, Fyns og Århus Amter har amterne ansvaret for den regionale kollektive trafik, mens kommunerne har ansvaret for den lokale trafik.

Uden for hovedstadsområdet finansieres den kollektive trafik gennem takster og forskellige kombinationer af amtslig og kommunal finansiering.

6.10.3. Organisering og finansiering efter kommunalreformen

6.10.3.1. Udgifter

Ifølge DUT-aftalen fra september 2005 mellem Regeringen, KL og Amtsrådsforeningen overføres der ca. 1.550 mio. kr. fra den amtskommunale sektor til kommuner og regioner (2005-priser), herunder 778 mio. kr. til kommunerne og 771 mio. kr. til regionerne.

Desuden er skønnede anlægsudgifter på 50 mio. kr. fordelt på kommuner efter samme nøgle som driftsudgifterne, jf. nedenfor.

De hidtidige amtskommunale udgifter til administration af området fordeles særskilt, ligesom det gælder realvækst fra regnskab 2003 til og med 2006, jf. afsnit 6.12 og 6.14.

Der er i opgørelsen på dette område såvel som på andre områder ikke medtaget eventuelle udgifter og indtægter som følge af overtagelse af amtskommunale aktiver og passiver, herunder renter og afdrag. I henhold til DUT-aftalen vil udgifter og indtægter på de finansielle konti først kunne fastlægges, når den fremtidige fordeling af de amtskommunale aktiver og passiver er kendt.

6.10.3.2. Oprettelse af trafikelskaber

I forbindelse med kommunalreformen pålægges regionerne at oprette trafikelskaber, som skal varetage den kollektive trafik.

I hver region oprettes mindst ét trafikelskab. Trafikelskaberne kan imidlertid også etableres på tværs af to regioner, hvis de to berørte regionsråd er enige om det. I Region Sjælland og Region Hovedstaden etableres et samlet trafikelskab, som dækker de to regioners samlede område, bortset fra Bornholm. På Bornholm varetages opgaven af Bornholms Kommune.

Alle kommuner skal deltage i et trafikelskab, og ingen kommune kan deltage i mere end et trafikelskab.

6.10.3.3. Finansiering

Den primære indtægtskilde for trafikelskaberne er indtægter fra passagererne. Herudover finansieres trafikelskaberne gennem tilskud fra de deltagende kommuner og regioner.

Det fremgår af bemærkningerne til lov om trafikelskaber, at der som udgangspunkt sigtes mod, at tilskuddet fordeles mellem de enkelte parter i forhold til deres fordele af trafikelskabets ydelser. Med loven foretages endvidere en detaljeret regulering for trafikelskabet på Sjælland, mens der for trafikelskaberne i de jyskfynske regioner er større frihedsgrader for det enkelte trafikelskab til at aftale fordelingen.

Med hensyn til trafikelskabet for Sjælland er følgende fordelingsnøgler for tilskuddet fastsat i loven:

Regioner:

- Regionerne har det økonomiske ansvar for privatbanerne.
- Regionerne har det økonomiske ansvar for et regionalt busnet, som forbinder bycentre uden indbyrdes banebetjening.
- Regionerne finansierer alle de fælles udgifter i trafikelskabet, som ikke kan henføres til de enkelte busruter, som f.eks. køreplanlægning, udbud af trafik, kundecentre mv.

Kommuner:

- Kommunerne har det økonomiske ansvar for alle ruter, som kun forløber internt i en kommune.
- Kommunerne samarbejder om de øvrige busruter, som berører to eller flere kommuner, idet udgifterne deles af kommunerne i forhold til deres gensidige pendlingsomfang, dog således at det kørselsomfang i en kommune, som overstiger kørselsomfanget i den anden kommune, betales af den kommune med det største kørselsomfang.
- Kommunerne har det økonomiske ansvar for individuel handicapkørsel for svært bevægelseshæmmede.

For de jysk-fynske regioner indebærer loven, at trafikselskaberne selv aftaler fordelingen af det økonomiske ansvar mellem regionen og kommunerne. Det forventes, at trafikselskaberne vil vælge en model, hvor regionen bliver ansvarlig for privatbanerne samt et overordnet regionalt busnet, der forbinder bycentre uden banebetjening, mens kommunerne finansierer alle lokale ruter og den individuelle handicapkørsel for svært bevægelseshæmmede.

6.10.4. Fordeling af udgifterne på kommuner

Fordelingen af kommunale merudgifter til kollektiv trafik tager udgangspunkt i materiale og resultater fra DUT-forhandlingsforløbet med Amtrådsforeningen og KL i perioden november 2004 – januar 2005.

I HUR er udgiftsfordelingen beregnet ud fra finansieringsmodellen for trafikselskabet på Sjælland. Kommunerne i HUR anvender (praktisk taget) ingenting på bustrafik i dag, så derfor skal de have tilført en væsentlig del af de samlede midler, der skal overføres til kommunerne. Der er i den forbindelse taget højde for udgifter til havnebusser i Københavns Kommune.

For den øvrige del af landet har Amtrådsforeningen til brug for Transportministeriets beregninger skønnet over regionernes kommende udgifter, og hvor meget, der skal afholdes af kommunerne. En del af de udgifter, som amterne afholdt i 2003, skal fremover dækkes af kommunerne, og det er dette tillæg, som deles ud på de nye kommuner.

I Fyns, Århus og Ringkøbing Amter varetager kommunerne i dag selv den lokale trafik, og de udgifter, som kommunerne afholdt i 2003, danner grundlag for fordelingen af det samlede tillæg til kommunerne i disse områder.

I de øvrige amter varetages trafikken af et trafikselskab. Fordelingen af tillægget til kommuner er i disse amter delt ud efter fordelingen af buskilometer, som de foreligger oplyst fra selskaberne.

I Århus og Odense Kommuner er der sket en korrektion for, at kommunerne samtidigt med reformen afløftes for pensionsudgifter til tjenestemænd, og derfor optræder der for disse to kommuner et minus.

I *tabel 6.8⁸* nedenfor er de kommunale merudgifter på driftssiden summeret på de nuværende amter med henblik på at illustrere den regionale fordeling af udgifterne.

⁸ Beregningerne, som indgår i den samlede opgørelse for den enkelte kommune af merudgifter ved opgaveomlægningerne, er baseret på 2003 udgifter. En beregning baseret på 2004 ville kunne give en anden relativ fordeling.

Tabel 6.8. Kommunale merudgifter til kollektiv trafik

2005-priser	Merudgifter til kollektiv trafik, mio. kr.	Merudgifter pr. indbygger, kr.	Merudgifter i pct. af beskatningsgrl.
Københavns Kommune	188,7	373	0,26
Frederiksberg Kommune	29,9	326	0,18
Københavns Amt	206,4	334	0,19
Frederiksborg Amt	131,0	349	0,20
Roskilde Amt	79,2	333	0,21
Vestsjællands Amt	29,4	97	0,08
Storstrøms Amt	30,0	115	0,09
Bornholms Amt	0,0	0	0,00
Fyns Amt	-4,3	-9	-0,01
Sønderjyllands Amt	24,9	99	0,08
Ribe Amt	19,1	85	0,07
Vejle Amt	24,1	68	0,05
Ringkøbing Amt	18,5	67	0,05
Århus Amt	-55,0	-84	-0,06
Viborg Amt	10,3	44	0,04
Nordjyllands Amt	46,1	93	0,08
Hele landet	778,3	144	0,10
Hovedstadsområdet	635,2	347	0,21
Uden for hovedstadsområdet	143,1	40	0,03
Uden for hovedstadsområdet, ekskl. Odense og Århus Kommuner	212,2	69	0,05

Som nævnt forudsættes hovedparten af merudgifterne hos kommunerne at ligge i hovedstadsområdet – svarende til driftsudgifter på 635,2 mio. kr. ud af de samlede kommunale driftsudgifter på 778,3 mio. kr.

Det betyder, at den gennemsnitlige merudgift pr. indbygger i hovedstadskommunerne – med de givne forudsætninger – udgør 347 kr., mens den udgør 40 kr. i kommunerne uden for hovedstadsområdet. Hvis der ses bort fra Odense og Århus Kommuner, hvor særlige forhold gør sig gældende, jf. ovenfor, udgør gennemsnitsudgiften pr. indbygger for kommunerne uden for hovedstadsområdet 69 kr. pr. indbygger.

6.11. Skat og inddrivelse

6.11.1. Opgaver

Opgaven er at varetage:

- Personbeskatning.
- Selskabsbeskatning.
- Ejendomsvurdering.

- Moms og afgifter samt told.
- Inddrivelse af restancer.

6.11.2. Organisering og finansiering indtil 31. oktober 2005

Fusionen på skatte- og inddrivelsesområdet er gennemført med virkning fra 1. november 2005.

Indtil fusionen var opgavefordelingen delt mellem stat og kommuner, således at kommunerne havde ansvaret for personskatterne, mens staten havde ansvaret for selskabsskat, told og afgifter.

Person- og erhvervslicensing var et kommunalt ansvar. Kommunerne forestod opgaveudførelsen og delvis finansieringen. Den overordnede regulering blev foretaget af Ligningsrådet (staten) gennem ligningsplaner, og staten finansierede de grundlæggende EDB-systemer. *Selskabslicensing* blev foretaget under statens ansvar og finansiering. 90 pct. af selskaberne blev lignet af kommunerne på kontrakt. *Ejendomsvurdering* skete under statens ansvar og opgaveudførelse. Kommunerne forestod registrering af stamdata på ejendomme. For så vidt angik *moms og afgifter samt told*, havde staten ansvaret og forestod opgaveudførelsen. *Inddrivelse af restancer* blev foretaget af både staten og kommunerne.

6.11.3 Organisering og finansiering efter kommunalreformen

Efter kommunalreformen er skatte- og inddrivelsesopgaven samlet i staten. Borgerbetjeningen sker i de kommunale servicecentre og i statslige skattecentre.

Der er etableret et enstrengt inddrivelsessystem og oprettet én inddrivelsesmyndighed under staten, som inddriver alle offentlige fordringer.

Ændringerne er trådt i kraft med virkning fra den 1. november 2005

6.11.3.1. Udgifter

Den 9. maj 2005 blev der indgået aftale mellem staten og KL om DUT-kravet i forbindelse med flytningen af de kommunale skatte- og inddrivelsesopgaver til staten. Aftalen indebærer, at bloktilskuddet til kommunerne reduceres med 2.479,5 mio. kr. (2005-priser) opgjort på årsbasis.

6.11.3.2. Fordeling af udgifterne på kommuner

For kommunerne set under ét forudsættes overflytningen af opgaverne til staten at være neutral forstået således, at den kommunale besparelse svarer til reduktionen af bloktilskuddet. Om der er tale om tab eller gevinst for den enkelte kommune vil afhænge af den enkelte kommunes besparelser i forbindelse med afgivelsen af skatte- og inddrivelsesopgaverne til staten.

Det samlede beløb på 2.479,5 mio. kr. er fordelt på kommuner efter kommunernes andel af den samlede lønsum vedr. skatte- og inddrivelsesopgaven i 2003, ekskl. tjenestemandspensioner.

For så vidt angår de kommunale skattesamarbejder, er udgifterne til disse fordelt i forhold til kommunernes indbyggertal.

KL har bidraget med datagrundlag om lønudgifter til brug for fordelingen. De fleste kommuner har indberettet lønudgifterne til KL. Dette gælder dog ikke Københavns og Frederiksberg Kommuner. Der er på den baggrund indhentet særskilte oplysninger fra disse to kommuner om lønudgifter på skatte- og inddrivelsesområdet i 2003.

6.12. Administration i øvrigt

6.12.1. Fordeling af amtskommunale administrationsudgifter

I henhold til DUT-aftalen fra september 2005 mellem Regeringen, KL og Amtsrådsforeningen forudsættes kommunerne at få administrative merudgifter på i alt ca. 1.715 mio. kr. (2005-priser) som følge af overtagelsen af amtskommunale opgaver, jf. tabel 6.9.

Tabel 6.9. Fordeling af amtskommunale administrationsudgifter ifølge DUT-aftale mellem Regeringen, KL og Amtsrådsforeningen, ekskl. tjenestemandspensioner

Mio. kr., 2005-priser	Stat	Regioner	Kommuner
Politisk organisation	0,0	137,5	0,0
Administrativ organisation	921,0	1.756,9	1.715,6
Ikke-direkte henførbare udgifter	280,3	726,8	433,7
Direkte henførbare udgifter	640,7	1.030,1	1.281,9
Miljø, trafik mv.	304,8	200,7	449,8
Social og sundhed	153,0	494,3	771,4
Undervisning, kultur	132,5	22,4	60,7
Erhverv og turisme mv.	50,4	312,8	0,0
Diverse	18,9	107,7	-2,2
I alt	939,9	2.002,2	1.713,4

Beløbet fordeles først på amter samt København, Frederiksberg og Bornholms Kommuner.

For København, Frederiksberg og Bornholms Kommuner er det forudsat, at de samlede amtskommunale administrationsudgifter, inkl. tjenestemandspensioner, udgør henholdsvis 157,7, 37,0 og 44,2 mio. kr. (2003-priser). Heraf antages henholdsvis 103,7, 17,5 og 13,6 mio. kr. tilbageført til kommunerne, mens resten af de administrative udgifter forudsættes overført til regionerne og staten.

Fordelingen på amter er baseret på oplysninger fra Finansministeriets spørgeskemaundersøgelse (skønnet kommunal andel af samlet udgift). Inden for hvert amt er udgifterne efterfølgende fordelt på kommuner i fire grupper:

- Direkte henførbare administrationsudgifter vedrørende miljø, trafik mv. er fordelt på kommuner efter kommunernes udgiftsandel på miljø-, trafik- og vejområdet under hovedkonto 0-5 inden for amtet. I udarbejdelsen af fordelingsnøglen ses der bort fra mindreudgifter i Odense og Århus Kommuner vedrørende trafikområdet, ligesom mindreudgifter på Bornholm vedrørende vejområdet holdes udenfor.
- Direkte henførbare administrationsudgifter vedrørende social- og sundhedsområdet er fordelt på kommuner efter kommunernes udgiftsandel på disse områder under hovedkonto 0-5 inden for amtet.
- Direkte henførbare administrationsudgifter vedrørende undervisning og kultur er tilsvarende fordelt på kommuner efter kommunernes udgiftsandel på disse områder under hovedkonto 0-5 inden for amtet.
- De resterende administrationsudgifter, herunder ikke-direkte henførbare administrationsudgifter, er fordelt på kommuner efter kommunernes andel af indbyggertallet inden for amtet.

6.12.2. Pas og kørekort

Med kommunalreformen skal borgerne fremover indlevere billede og ansøgning samt betale til kommunen ved udstedelse af pas og kørekort. Produktion og myndighedsopgaver fastholdes hos politiet.

Ifølge DUT-aftalen fra september 2005 mellem Regeringen, KL og Amtsrådsforeningen vil kommunerne få administrative merudgifter på i alt ca. 40 mio. kr. (2005-priser) på dette område. Udgifterne er fordelt på kommuner, herunder København, Frederiksberg og Bornholms Kommuner, efter indbyggertal.

6.13. Rest

Restgruppen omfatter øvrige udgiftsændringer for kommunerne som følge af kommunalreformen i henhold til DUT-aftalen fra september 2005 mellem Regeringen, KL og Amtsrådsforeningen, jf. tabel 6.10.

Tabel 6.10. Øvrige kommunale merudgifter som følge af kommunalreformen (restgruppe)

Mio. kr., 2005-priser	Kommunal merudgift
Økonomi- og Erhvervsministeriet, L 46 (præcisering af adressebetegnelser mv.)	0,6
Indenrigs- og Sundhedsministeriet, L 75 (klage- og erstatningsansvar)	1,3
Undervisningsministeriet, L 109	2,8
Trafikministeriet, L 82	6,3
I alt	10,9

De kommunale merudgifter på i alt 10,9 mio. kr. er fordelt på kommuner, herunder Københavns, Frederiksberg og Bornholms Kommuner, efter indbyggertal.

6.14. Realvækst

I DUT-aftalen mellem staten, KL og Amtsrådsforeningen er der fastsat en fordeling af realvæksten i den amtskommunale sektor fra regnskab 2003 til aftale 2006, jf. tabel 6.11.

Tabel 6.11. Fordeling af realvækst mv. fra regnskab 2003 til aftale 2006, mio. kr. (2005-priser)

Mio. kr., 2005-priser	Stat	Regioner	Kommuner
Erhverv	12,8	79,7	
Social			580,2
Sundhed	0,4	1.835,8	499,5
Undervisning	156,1	1,9	118,1
Kultur	73,4	4,0	
Miljøområdet	0,8	1,1	1,3
Trafik	-5,5	26,6	13,8
Administration	2,4	4,1	4,8
I alt	240,5	1.953,0	1.217,6

Realvæksten på 1.217,6 mio. kr., som forudsættes overført til kommunerne, fordeles på kommuner i fire grupper: Social, sundhed, undervisning og resten.

Realvæksten inden for hver gruppe er fordelt på kommuner efter kommunernes udgiftsandel på disse områder før realvækst.

Kapitel 7. Trin 3. Overførsel af amtslige skatter til kommunerne

7.1. Overførsel af skatter

Ifølge strukturaftalen skal kommunerne overtage den del af de amtskommunale indkomstskatter, der ikke går til sundhedsbidraget, samt de amtskommunale ejendomsskatter.

Nedenfor er det forsøgt at illustrere virkningen for de enkelte kommuner heraf – opgjort på de nuværende kommuner.

7.2. Indkomstskat

I tabellen nedenfor er det vist, at for amtskommunerne (inkl. en beregnet amtsskat for Københavns, Frederiksberg og Bornholms Kommuner) udgør indkomstskatteprovenuet i 2005 ca. 80,9 mia. kr. Et sundhedsbidrag udskrevet med 8 procent af det kommunale udskrivningsgrundlag ville indbringe ca. 54,8 mia. kr. De resterende ca. 26,1 mia. kr. kan herefter beregningsmæssigt overføres til kommunerne – svarende til en gennemsnitlig forhøjelse af den kommunale udskrivningsprocent på 3,81.

Tabel 7.1. Beregning af den del af den amtskommunale indkomstskat, der skal overføres til kommunerne

Budget 2005			
Indkomstskat			
	Provenu	Udskrivningsgrundlag	Beregnet udskrivningsprocent
Amter	80.878,4	677.330,5	11,94
Primærkommuner	141.461,9	684.559,7	20,66
Sundhedsbidrag, 8 pct. af primærkommunalt udskrivningsgrundlag	54.764,8	684.559,7	8,0
Resterende amtsskat, som overføres til kommunerne	26.113,7	684.559,7	3,81

Den nuværende gennemsnitlige udskrivningsprocent for amtskommunerne udgør ca. 11,9 pct., og udskrivningsprocenterne ligger i intervallet 11,4 til 12,5.

7.3. Overvejelser om påvirkning af den enkelte kommunes skatteprocent

Den beregningsmæssige overførsel af amtskommunal skat til kommunerne kan overvejes gennemført som en ensartet forhøjelse af alle kommuners udskrivningsprocent eller som differentierede forhøjelser omkring gennemsnittet.

Den overførte skat må betragtes som en del af kompensationen til kommunerne for overtagelsen af amtskommunale opgaver.

7.3.1. Samme skatteforhøjelse i alle kommuner

Den samme skatteforhøjelse i alle kommuner vil have samme fordelingsvirkning som en traditionel DUT-kompensation i det nuværende system, hvor bloktilskuddet fordeles efter beskatningsgrundlag.

Hvis skatteforhøjelsen betragtes som en kompensation til kommunerne for overtagelse af nye opgaver, vil en ensartet skatteforhøjelse i alle kommuner således kunne erstatte en DUT-kompensation.

Fordelingsvirkningen af en ensartet skatteforhøjelse i alle kommuner vil være sådan, at kommuner med et højt skattegrundlag pr. indbygger vil få relativt større provenu end kommuner med lavt skattegrundlag pr. indbygger. Denne virkning vil kunne modvirkes gennem udligning.

7.3.2. Differentierede skatteforhøjelser

Med differentierede skatteforhøjelser forsøges det at tage højde for, at der er forskelle i den nuværende amtskommunale beskatning. Disse forskelle kan helt eller delvis videreføres ved overførsel af en del af den amtskommunale skat til kommunerne.

Nedenfor er skitseret tre modeller for differentierede skatteforhøjelser i kommunerne.

- Uændret skat for den enkelte borger
- Proportional skattestigning i forhold til den nuværende amtsskat
- Skattestigning i forhold til udgiftsbelastningen på de overførte opgaver

I modellerne nedenfor er der vist nogle tabeller, som alene skal tjene til illustration af principperne i modellen.

7.3.2.1. Uændret skat for den enkelte borger

Der lægges i denne model vægt på det synspunkt, at beskatningen for den enkelte borger ikke bør blive påvirket af omlægningen. Det kunne tale for, at den del af den nuværende amtsskat, der overstiger det statslige sundhedsbidrag på 8 procent, overføres til kommunerne i amtet.

Det bør dog bemærkes, at en del af de nuværende forskelle i amtsskatten må antages at skyldes forskelle i serviceniveau på sundhedsområdet. Efter kommunalreformen sigtes der mod et ensartet serviceniveau på sundhedsområdet i hele landet. Der vil derfor ikke længere være samme begrundelse for regionale forskelle i beskatningen.

Modellen indebærer, at de nuværende forskelle i den amtskommunale beskatning videreføres, dvs. at summen af sundhedsbidraget og den overførte amtsskat i det enkelte amt vil svare til amtets nuværende udskrivningsprocent.

Forskelle i den amtslige beskatning kan skyldes forskelle i beskatningsgrundlag, som ikke udlignes fuldt ud, men en del af forskellene må tages som udtryk for forskelle i udgiftsniveau. Forskellene i udgiftsniveau kan både vedrøre de opgaver, som videreføres i regionerne, og de opgaver, der overføres til kommunerne eller til staten.

Derfor vil en overførsel af den fulde forskel i amtskommunernes beskatning til kommunerne medføre en forvriddning af kommunernes finansiering, idet kommuner i amter med høj skat vil modtage en relativ overfinansiering af de overførte opgaver, mens det omvendte vil være tilfældet i amter med lav skat.

Nedenfor er vist to modeller, hvor kun en mindre del af forskellene i udskrivningsprocent overføres til kommunerne.

7.3.2.2. Proportional skattestigning i forhold til den nuværende amtsskat

Den nuværende gennemsnitlige amtsskat udgør ca. 11,9 pct. Heraf overføres 8 procentpoint til det statslige sundhedsbidrag, mens den resterende skatteudskrivning overføres til kommunerne.

I denne model skaleres den overførte skat i forhold til de nuværende amtskommunale skatteprocenter.

I forhold til model 1 sættes forskellene i skatteprocenter her i forhold til størrelsen af den skat, der overføres til kommunerne. Det må således antages, at en del af forskellene i de nuværende amtskommunale skatter skyldes forskelle i udgiftsniveauet på bl.a. sygehusområdet, som ikke overføres til kommunerne. I denne model overføres således kun en forholdsmæssig del af forskellene i den amtskommunale beskatning til kommunerne.

Modellen hviler dog på den implicite antagelse, at de opgaver, som kommunerne skal overtage, udgør den samme andel af amternes udgifter i alle amtskommuner.

Nedenfor er skitseret en model, hvor der tages højde for forskelle i amtskommunernes udgiftssammensætning.

7.3.2.3. Skattestigning i forhold til udgiftsbelastningen på de overførte opgaver

I denne model tages der hensyn til, at der kan være forskelle i amternes udgiftsniveau på de opgaver, der overføres til kommunerne. I nogle amter kan der være et relativt højt udgiftsniveau på disse opgaver, som må tages som udtryk for et relativt højt serviceniveau og/eller et højt udgiftspres.

Hvis disse opgaver skal videreføres af kommunerne på samme niveau som tidligere, skal kommunerne i disse amter overtage en relativt højere del af den amtskommunale skat.

Det skal dog bemærkes, at et højt udgiftspres i princippet ikke burde give sig udslag i højere skat, men at dette i stedet skulle opfanges af udligningen af udgiftsbehov. I praksis kan udligningen dog ikke opfange alle forhold, ligesom der heller ikke er fuld udligning af forskellene. Det kan dog antages, at udligningsgraden er den samme for de enkelte områder. Forskelle i serviceniveau bør derimod i princippet give sig udslag i forskelle i beskatningsniveau.

I denne model foretages der i første omgang en beregningsmæssig opdeling af amtskommunernes udskrivningsprocent i forhold til de opgaver, der overføres til kommuner og de øvrige opgaver. Herefter fordeles den amtskommunale skat, der skal overføres til kommunerne, forholdsmæssigt i forhold til den beregnede andel af amtsskatten til disse opgaver.

Modellen er illustreret nedenfor.

Tabellens søjle 4 viser en opdeling af den amtskommunale udskrivningsprocent efter udgiftsandelene i søjle 3.

Tabellens søjle 5 viser en forholdsmæssig fordeling af den overførte amtsskat på 3,81 procentpoint i forhold til tabellens søjle 4.

I bilagstabellen er vist de beregnede indkomstskatteprovenuier for hver enkelt kommune baseret på disse forøgelse af de kommunale udskrivningsprocenter.

Table 7.2 - den overførte skat fordelt efter udgiftsbelastningen på de overførte udgifter

(1)	Udskrivningsprocent 2005 (2)	Andel af udgifter, der overføres til kommunerne Pct. (3)	Beregnet andel af udskrivningsprocent til opgaver, der overføres (4)	Forholdsmæssig fordeling af en kommunal skattestigning på 3,81 pct. (fordelt efter (4)) (5)
Københavns Kommune	12,3	29,3	3,6	4,05
Frederiksberg Kommune	12,1	28,4	3,4	3,86
Københavns Amt	11,7	27,8	3,3	3,66
Frederiksborg Amt	11,6	28,8	3,3	3,76
Roskilde Amt	11,5	27,9	3,2	3,61
Vestsjællands Amt	12,4	28,7	3,6	4,00
Storstrøms Amt	12,5	28,5	3,6	4,00
Bornholm	11,8	28,7	3,4	3,81
Fyns Amt	12,4	27,7	3,4	3,86
Sønderjyllands Amt	12,0	28,1	3,4	3,79
Ribe Amt	12,0	28,8	3,5	3,89
Vejle Amt	11,4	28,4	3,2	3,63
Ringkøbing Amt	12,0	29,1	3,5	3,93
Århus Amt	11,6	27,7	3,2	3,61
Viborg Amt	12,5	29,6	3,7	4,16
Nordjyllands Amt	12,0	28,9	3,5	3,89
I alt	11,9		3,4	3,81

7.4. Grundskyld

Det er forudsat, at den nuværende amtskommunale grundskyld overgår til kommunerne, dvs. kommunerne udskrives yderligere 10 promille på de afgiftspligtige grundværdier bortset fra landbrugsjord mv. På landbrugsjord mv. udskrives amtskommunerne med 1,5 promille, som forudsættes overført til kommunerne⁹.

⁹ Der er ikke taget højde for forslaget om en sænkning af denne promille til 1, jf. lovforslag L 42.

7.5. Ejendomsværdiskat

Der er forudsat, at kommunerne overtager det fulde provenu af ejendomsværdiskatten. På nuværende tidspunkt deles provenuet mellem kommunen og amtet, således at kommunen modtager 2/3 af provenuet, mens amtskommunen modtager 1/3.

7.6. Dækningsafgift

Der er forudsat, at kommunerne overtager provenuet af den hidtidige amtskommunale udskrivning af dækningsafgift. Amtskommunerne kan udskrive dækningsafgift på grundværdien og forskelsværdien af offentlige ejendomme – bortset fra ejendomme tilhørende de kommuner, der ligger i amtet.

Der foreligger ikke oplysninger om fordelingen af disse ejendomme på kommuner inden for amtet. I tabellen i bilaget er der foretaget en skønsmæssig fordeling af det enkelte amts provenu på kommunerne i amtet. Fordelingsnøglen er kommunernes provenu af dækningsafgift på grundværdien og forskelsværdien af offentlige ejendomme.

Det er således beregningsmæssigt forudsat, at overførslen af amtskommunernes ret til at udskrive dækningsafgift på offentlige ejendomme til kommunerne ikke fører til, at kommunerne samlet set udskriver mere end det hidtidige amtsslige provenu.

Kapitel 8. Trin 4. Afskaffelse af særlige tilskuds- og udligningsordninger samt reduktion af tilskuddet til ø-kommuner

I udvalgets kommissorium indgår som præmis, at særordninger så vidt muligt bør undgås. Det fremgår således, at der i udvalgets overvejelser kan indgå: "At særordninger så vidt muligt undgås." Der er på nuværende tidspunkt en række tilskudsordninger, som har en midlertidig karakter, og som må forventes afskaffet i forbindelse med det kommende forslag til ændringer i tilskuds- og udligningssystemet.

Det drejer sig om følgende ordninger:

Tabel 8.1. Afskaffelse af særlige tilskuds- og udligningsordninger samt reduktion af tilskuddet til ø-kommuner – 2005 niveau (netto)

	Mio. kr.
Overgangstilskud vedr. refusionsomlægninger	50,5
Overgangstilskud vedr. specialundervisning	20,9
Refusionstilskud vedr. grundtaksområdet	6.248,9
Børne- og familietilskud vedr. grundtaksområdet	1.201,8
Overgangstilskud til Københavns og Frederiksberg Kommuner vedr. grundtaksområdet	945,1
Tilskud vedr. 12 promille loftet på produktionsjord	174,3
Udligningstillæg	419,8
Tilskud vedr. belastning på overførselsområdet	1.000,0
Tilskud til ø-kommuner 1)	26,4
Boligstøtteudligning i hovedstadsområdet 2)	0
Udligningsordning vedr. kommuner, der modtager asylansøgere 3)	0
I alt	10.087,7

1) Det nuværende tilskud til kommunerne på Ærø, Samsø og Læsø er forudsat halveret.

2) Udligningsomfanget i denne ordning er i 2006 1.559,6 mio. kr.

3) Udligningsomfanget i denne ordning er i 2006 12,0 mio. kr.

Disse tilskudsordninger er etableret over en længere periode med henblik på at sikre kommunerne mod større tab i forbindelse med tidligere finansieringsomlægninger eller med henblik på at forbedre præcisionen af det generelle udligningssystem, og i for hovedpartens vedkommende etableret som midlertidige ordninger.

Ordningerne kan opdeles i tre hovedgrupper:

1. Tilskudsordninger som følge af større finansieringsomlægninger på det sociale område og undervisningsområdet
2. Tilskudsordninger som følge af begrænsningen i udskrivningen af kommunalt grundskyld
3. Tilskudsordninger med henblik på at forbedre præcisionen af det generelle udligningssystem.

Det er endvidere i beregningerne forudsat, at det særlige tilskud til kommunerne på Ærø, Samsø og Læsø halveres, idet disse kommuner søges tilgodeset gennem det generelle tilskuds- og udligningssystem. Tilskuddet til Bornholm kan ligeledes overvejes.

Endelig eksisterer der to former for skønsmæssige tilskud til vanskeligt stillede kommuner, som fordeles med hjemmel i udligningslovens § 19 og § 20. Det er forudsat, at disse tilskudsordninger, som i 2005 udgør henholdsvis 180 mio.kr. og 303,5 mio.kr., udover en ny fordeling, kan reduceres væsentligt, forudsat der gennemføres et byrdefordelmæssigt mere tilfredsstillende generelt udligningssystem.

8.1. Tilskudsordninger som følge af større finansieringsomlægninger

8.1.1. Overgangstilskud vedr. refusionsomlægningen for førtidspension og sygedagpenge og i forbindelse med integrationsloven

Overgangstilskuddet blev indført som et led i udmøntningen af aftalen mellem regeringen og Kommunernes Landsforening af 11. juni 1999, hvor der var enighed om at yde et særligt tilskud i årene 2000-2003 til kommuner, der som følge af refusionsomlægningen for førtidspension og sygedagpenge og i forbindelse med integrationsloven har et tab på over 0,1 procent af kommunens beskatningsgrundlag.

I henhold til lov nr. 1099 af 29. december 1999 blev der afsat 50,5 mio. kr. af det primærkommunale statstilskud til dette formål i årene 2001-2003. Ordningen er med lov nr. 380 af 28. maj 2003 videreført fra og med 2004.

8.1.2. Overgangstilskud vedrørende takstforhøjelser for den vidtgående specialundervisning

Ordningen blev indført i forbindelse med en ændring af opgavefordelingen mellem amter og kommuner med virkning fra 1. august 2000 og i forbindelse hermed en forhøjelse af den takst, kommunerne betaler for et amtsligt tilbud om vidtgående specialundervisning.

Tilskudsordningen blev etableret som en overgangsordning med virkning for årene 2000-2003. Overgangsordningen består af to elementer:

- Et automatisk fordelt tilskud til kommuner med tab på mere end 0,1 pct. af kommunens beskatningsgrundlag, således som disse tab er beregnet af Indenrigs- og Sundhedsministeriet. Tilskuddet udgør 8,9 mio. kr. årligt.
- En pulje på 12 mio. kr. årligt til finansiering af tilskud, der kan ydes til kommuner efter ansøgning.

Ordningen er med lov nr. 380 af 28. maj 2003 videreført fra og med 2004.

8.1.3. Overgangsordningen på grundtakstområdet

Med lov nr. 489 af 7. juni 2001, der trådte i kraft 1. januar 2002, blev der gennemført en finansieringsreform på det sociale område med indførelsen af grundtakstmodellen på den del af det sociale område, hvor finansieringen hidtil har været delt mellem kommunen og amtskommunen. Det drejer sig om den sociale indsats for børn og unge med behov for særlig støtte og deres familier, børn med handicap og hjælp til voksne under 67 år med handicap eller særlige sociale problemer.

I stedet for den hidtil delte finansiering mellem kommune og amtskommune er der indført et finansieringsprincip, hvorefter udgangspunktet er, at den myndighed, der beslutter og iværksætter tilbud efter serviceloven, selv fuldt ud afholder udgiften til foranstaltningen eller tilbuddet.

Som en undtagelse er der for visse – typisk mere omkostningskrævende – tilbud og foranstaltninger indført en grundtakstmodel. Grundtakstmodellen indebærer, at kommunen og amtskommunen skal følge en særlig visitationsprocedure, og at det pågældende tilbud herefter finansieres ved, at kommunen afholder udgiften op til grundtaksten, og at amtskommunen afholder den del af den samlede udgift, der ligger over grundtaksten.

I finansieringsreformen er der indbygget en overgangsordning, som har til formål at afbøde eventuelle byrdefordelingsmæssige konsekvenser for kommunerne. Overgangsordningen var gældende i 2002 og 2003 og bestod af følgende elementer:

- *Refusionsordning*
Kommunerne anmeldte deres udgifter på det område, der var berørt af finansieringsreformen, til refusion. Kommunerne fik refunderet 40 pct. af deres udgifter, dog fratrukket et beløb svarende til 0,5 pct. af kommunens beskatningsgrundlag.
- *Særligt børne- og familietilskud (75.000 kr.-tilskuddet)*
Kommunerne fik 75.000 kr. for hvert barn eller ung i særligt dag- eller klubtilbud og hver familie i døgnophold pr. 31. december 2000 og for hvert barn anbragt uden for hjemmet pr. 31. december 1999.

Ordningen er med lov nr. 380 af 28. maj 2003 videreført fra og med 2004. Videreførelsen indebærer, at refusionstilskuddet blev fastfrosset på 2002-niveuet, således at hver kommune modtager det samme beløb, som den fik vedrørende 2002, reguleret med satsreguleringsprocenten fra og med 2004. Det samlede tilskud vil for 2005 udgøre 6.248,9 mio. kr.

Videreførelsen af det særlige børne- og familietilskud indebærer, at tilskuddet videreføres på et delvist opdateret/revideret datagrundlag. Tilskuddet er fra og med 2004 reguleret med satsreguleringsprocenten. Det samlede tilskud vil for 2005 udgøre 1.201,8 mio. kr.

Herudover ydes et overgangstilskud til Københavns og Frederiksberg Kommuner vedrørende grundtakstområdet. Det særlige tilskud til de to kommuner ydes som compensation for nedsættelsen af det generelle tilskud til kommunerne som følge af overgangsordningen på grundtakstområdet. Ved udmålingen af særtilskuddet er der endvidere korrigeret for udligningsvirkningerne i de to kommuner af den samlede finansieringsomlægning. Tilskuddet til de to kommuner er nettoficeret for disse virkninger, som i stedet indgår i reguleringen af de generelle tilskud til kommunerne og amtskommunerne.

Tilskuddet udgør i alt 945,1 mio. kr. for de to kommuner i 2005.

8.2. Tilskudsordning som følge af begrænsningen i udskrivningen af kommunalt grundskyld

8.2.1. Overgangsordning vedrørende 12 promille loftet på produktionsjord

For produktionsjord var der for årene 1999 og 2000 fastsat et loft på 8 promille for den primærkommunale grundskyld, og for årene 2001 og 2002 var der fastsat et loft på 12 promille. For ejendomme, der anvendes til landbrug, gartneri, frugtplantage og planteskole, har der herudover for årene 1994-1996 og 1997 været fastsat et loft på 15 promille for den primærkommunale grundskyld.

Ved lov nr. 372 af 6. juni 2002 er det daværende midlertidige loft for den primærkommunale grundskyldspromille for produktionsjord på 12 promille gjort permanent fra og med 2003. Loftet omfatter ejendomme, der ved vurderingen er anset for benyttet til landbrug, gartneri, frugtplantage, planteskole eller skovbrug.

Kommunerne er for årene 2001-2003 blevet kompenseret af staten for tabet som følge af 12 promille loftet.

Ordningen er med lov nr. 380 af 28. maj 2003 videreført fra og med 2004. Ordningen forventes i 2005 at indebære et tilskud på 174,3 mio. kr.

8.3. Tilskudsordninger med henblik på at forbedre præcisionen af det generelle udligningssystem

8.3.1. Udligningstillæg

Med lov nr. 380 af 28. maj 2003 blev der fra og med 2004 indført et udligningstillæg til særlig vanskeligt stillede kommuner, jf. § 18 a i lov om kommunal udligning og generelle tilskud til kommuner og amtskommuner. Tilskuddet udgør for 2005 i alt 419,8 mio. kr. Tilskuddet fordeles efter kriterier, der fastsættes af indenrigs- og sundhedsministeren.

Tilskuddet for 2005 fordeles efter en model, der tager hensyn til nogle af de forhold, der ikke udlignes eller ikke udlignes fuldt ud i det eksisterende udligningssystem. Tilskuddet fordeles efter en fordelingsnøgle, der opgøres som en beregnet belastning for den enkelte kommune som følge af følgende forhold: Kommunens udgifter til indkomstoverførsler i forhold til landsgennemsnittet, korrigeret for virkningen af udligningen af det sociale udgiftsbehov. Den beregnede virkning for den enkelte kommune af, at forskellene i de demografiske udgiftsbehov ikke udlignes fuldt ud samt af, at tilskuddet for kommuner med svagt beskatningsgrundlag ikke udgør den samlede forskel mellem kommunens beskatningsgrundlag pr. indbygger og grænsen på 90 pct. af landsgennemsnittet. Endelig korrigeres der for, at kommunernes provenu af selskabsskat og pensionsafgifter ikke indgår i udligningen af beskatningsgrundlag.

Konkret fordeles tilskuddet ud fra en opgørelse af den enkelte kommunes samlede belastning opgjort ud fra følgende komponenter:

1. Social belastning

Kommunernes økonomiske belastning på overførselsområdet opgøres i denne forbindelse som udgifterne på følgende konti i regnskab 2003: 5.01, 5.04, 5.05, 5.67, 5.68, 5.69, 5.71, 5.95, 5.96, 5.98¹⁰. Disse udgifter

¹⁰ Dette tal dækker over udgifter til kontanthjælp, udgifter til personlige tillæg, førtidspension og sygedagpenge samt udgifter til beskæftigelsesordninger, herunder jobtræning og puljejob. Der er valgt et relativt bredt udgiftsmål for at måle en "bred" social belastning, og for at kunne sammenholde det med de socialt betingede udgiftsbehov.

korrigeres for virkningen for den enkelte kommune af udligningen af det sociale udgiftsbehov – både landsudligning og hovedstadsudligning.

2. Lavt skattegrundlag

For kommuner med et beskatningsgrundlag pr. indbygger i 2004 på under 90 procent af landsgennemsnittet beregnes en belastning som følge af, at disse kommuner ikke kompenseres fuldt ud for virkningen af, at beskatningsgrundlaget er lavere end 90 procent af landsgennemsnittet.

3. Aldersbestemt udgiftsbehov

I beregningen indgår endvidere en beregnet konsekvens for den enkelte kommune af, at det demografiske udgiftsbehov ikke udlignes fuldt ud. For kommunerne i hovedstadsområdet modregnes dog i denne forbindelse virkningerne af den demografiske udgiftsbehovsudligning i hovedstadsudligningen.

4. Indtægter der ikke udlignes

Endelig indgår der i beregningen en beregnet virkning af, at den kommunale andel af selskabsskat og pensionsafgifter ikke indgår i udligningen.

5. Tilskud

Ud fra de ovennævnte 4 forhold opgøres en samlet beregnet belastning for hver enkelt kommune. Hvis den beregnede belastning i den enkelte kommune er højere end en fastsat grænse på 1.550 kr. pr. indbygger, modtager kommunen et tilskud. Størrelsen af den enkelte kommunes tilskud afhænger af indbyggertallet samt af, hvor meget den beregnede belastning overstiger den nævnte grænse på 1.550 kr. pr. indbygger.

8.3.2. Tilskud vedrørende kommunernes økonomiske belastning på overførselsområdet

Det indgår i regeringens aftale af 13. juni 2003 med KL, at der i årene 2004 og 2005 fordeles 1 mia. kr. af det kommunale bloktilskud efter et mål for kommunernes økonomiske belastning på overførselsområdet. Dette aftalepunkt er videreført for 2006 i aftalen af 10. juni 2005 med KL.

Den enkelte kommunes belastning beregnes som overførselsudgifterne pr. indbygger i regnskab 2002, idet der foretages en korrektion for en del af den compensation for sociale forhold, der sker via udgiftsbehovsudligningen og med indregning af en bundgrænse.

Københavns og Frederiksberg Kommuner vil ikke være omfattet af fordelingsvirkningerne herved.

Tilskuddet fordeles af indenrigs- og sundhedsministeren efter en særlig fordelingsnøgle.

Fordelingsnøglen opgøres som den enkelte kommunes udgifter til overførselsindkomster i regnskabsåret 2002, fremskrevet til 2003 pris- og lønniveau ud over en bundgrænse på 2.500 kr. pr. indbygger. Kommunernes udgifter til overførselsindkomster opgøres som nettodriftsudgifterne til kontanthjælp, kontanthjælp vedrørende visse grupper af flygtninge, aktiverede kontanthjælpsmodtagere, personlige tillæg til pensionister, førtidspension, sygedagpenge, jobtræningsordningen, pulje- og servicejob og beskæftigelsesordninger. Udgifterne korrigeres med summen af følgende beløb:

1. 25 pct. af det beløb, der for den enkelte kommune kan henføres til udligningen af det sociale udgiftsbehov i landsudligningen for 2003,
2. 75 pct. af det beløb, der for den enkelte kommune kan henføres til udligningen af det sociale udgiftsbehov i hovedstadsområdet for 2003.

For Københavns og Frederiksberg Kommuner neutraliseres ordningen, idet tilskuddet til hver af disse kommuner fastsættes svarende til kommunens beregnede medfinansiering af ordningen.

8.4. Tilskud til ø-kommuner

I henhold til udligningslovens § 22 ydes der et årligt tilskud til kommunerne på Læsø, Samsø og Ærø. I 2005 udgjorde dette tilskud i alt 52,8 mio. kr. Tilskuddet er beregningsmæssigt forudsat halveret i forbindelse med udligningsreformen, idet det er hensigten at tilgodese kommunerne på disse øer over det generelle system.

I denne forbindelse kan tilskuddet til Bornholms Kommune i henhold til udligningslovens § 22 også overvejes.

8.5. Boligstøtteudligning i hovedstadsområdet

I henhold til udligningslovens § 20, stk. 2, udlignes udgifterne til boligstøtte for kommunerne i hovedstadsområdet. Den enkelte kommune modtager et tilskud svarende til kommunens udgifter på området. Ordningen finansieres gennem bidrag fra alle kommuner i hovedstadsområdet i forhold til deres beskatningsgrundlag.

Med henblik på så vidt muligt at undgå sektorspecifikke udligningsordninger, kan det overvejes at afskaffe denne ordning. Det skal endvidere bemærkes, at der i modellerne i kapitel 10 indgår et kriterium for boligstøtte i udgiftsbehovsudligningen.

Københavns Kommune er den største modtager af tilskud fra denne ordning, og modtager i 2005 et nettotilskud på 227 mio. kr.

8.6. Udligningsordning vedr. kommuner, der modtager asylansøgere

Denne ordning indebærer, at der ydes et tilskud på 2.762 kr. pr. asylansøger i kommunen (2006 niveau). Tilskuddet finansieres af alle kommuner i fællesskab via bidrag i forhold til kommunens beskatningsgrundlag. Ordningen er dog efterhånden af meget begrænset betydning. Det samlede udligningsomfang er i 2006 således kun på 12 mio. kr. Med henblik på så vidt muligt at undgå sektorspecifikke udligningsordninger, kan det overvejes at afskaffe denne ordning.

8.7. Fordelingsmæssige virkninger

I tabel 8.3 er vist fordelingen af de enkelte tilskud i 2005¹¹.

Vedrørende overgangstilskuddet til specialundervisning skal det bemærkes, at tabellen indeholder det beløb på ca. 8,9 mio. kr., der fordeles automatisk efter kriterier, mens den ikke indeholder det tilskud på 12 mio. kr., der fordeles efterfølgende efter ansøgning.

Som det fremgår af tabellen, udgør disse midlertidige tilskud i gennemsnit 1,34 procent af kommunernes beskatningsgrundlag. Men der er betydelige forskelle mellem kommunerne – gående fra -0,01 procent af beskatningsgrundlaget i Hørsholm Kommune op til 4,26 procent i Lolland Kommune.

Fordelingen er skitseret i tabellen nedenfor.

¹¹ Heri indgår dog ikke konsekvenserne af ophævelse af boligstøtteudligning i hovedstadsområdet og udligning vedrørende udgifter til asylansøgere. Disse er derimod medtaget som led i de opstillede udligningsmodeller i kapitel 10.

Tabel 8.2. Midlertidige tilskud og halvering af tilskuddet til ø-kommuner i procent af beskatningsgrundlag

Procent af beskatningsgrundlag	Antal kommuner
0,00-0,50	3
0,51-1,00	16
1,01-1,50	39
1,51-2,00	28
2,01-2,50	7
over 2,51	5
I alt	98

Hvis de særlige ordninger afskaffes og tilskuddet til ø-kommuner halveres, og kommunerne bliver kompenseret over bloktilskuddet (med den nuværende fordelingsnøgle efter skattegrundlag), vil kompensationen for den enkelte kommune svare til 1,34 procent af beskatningsgrundlaget – bortset fra eventuelle overudligningsvirkninger.

Det kan i øvrigt bemærkes, at blandt de 20 kommuner, der modtager relativt mindst i midlertidige tilskud set i forhold til beskatningsgrundlaget, ligger de 17 i hovedstadsområdet. Det er disse kommuner, der vil få den relativt største gevinst ved afskaffelse af disse ordninger med kompensation over bloktilskuddet.

Omvendt skal det bemærkes, at der blandt de 20 kommuner, der modtager relativt mest i midlertidige tilskud set i forhold til beskatningsgrundlaget, kun er 3 hovedstadskommuner (Albertslund, Ishøj og Brøndby). Blandt de øvrige kommuner er der en række udkantskommuner, blandt andet Lolland, Bornholm, Vesthimmerland, Norddjurs og Langeland samt ø-kommunerne Ærø, Læsø og Samsø. Men ud over kommuner præget af udkantsforhold er der også en række bykommuner, om modtager forholdsvis store tilskud, og som derfor også vil få forholdsvis store tab, hvis ordningerne afskaffes.

I tabellen nedenfor er de enkelte kommuners midlertidige tilskud vist som procent af beskatningsgrundlaget. Kommunerne er sorteret efter størrelsen af tilskuddene i forhold til beskatningsgrundlaget.

Tabel 8.3. Midlertidige tilskudsordninger og halvering af ø-tilskud i procent af beskatningsgrundlaget

Hele landet	1,33
223 Hørsholm	0,25
157 Gentofte	0,25
230 Rudersdal	0,36
173 Lyngby-Taarbæk	0,51
201 Allerød	0,55
563 Fanø	0,56
269 Solrød	0,58
155 Dragør	0,58
187 Vallensbæk	0,66
190 Furesø	0,71
240 Egedal	0,75
253 Greve	0,81
185 Tårnby	0,86
350 Løjre	0,87
161 Glostrup	0,89
210 Fredensborg	0,91
159 Gladsaxe	0,95
766 Hedensted	0,97
746 Skanderborg	0,98
147 Frederiksberg	1,03
265 Roskilde	1,05
671 Struer	1,07
219 Hillerød	1,08
760 Ringkøbing-Skjern	1,09
217 Helsingør	1,10
710 Favrskov	1,11
727 Odder	1,16
336 Stevns	1,17
630 Vejle	1,17
270 Gribskov	1,17
101 København	1,17
540 Sønderborg	1,18
756 Ikast-Brande	1,19
657 Herning	1,23
751 Århus	1,25
580 Aabenraa	1,28
573 Varde	1,29
440 Kerteminde	1,30
530 Billund	1,31
840 Rebild	1,33
740 Silkeborg	1,33
661 Holstebro	1,34
621 Kolding	1,35
163 Herlev	1,36
813 Frederikshavn	1,38

550	Tønder	1,38
370	Næstved	1,39
851	Aalborg	1,40
250	Frederikssund	1,41
706	Syddjurs	1,42
849	Jammerbugt	1,42
167	Hvidovre	1,43
259	Køge	1,44
607	Fredericia	1,45
665	Lemvig	1,45
779	Skive	1,46
791	Viborg	1,47
510	Haderslev	1,49
575	Vejen	1,53
175	Rødovre	1,54
320	Faxe	1,55
329	Ringsted	1,57
810	Brønderslev-Dronninglund	1,60
461	Odense	1,60
480	Bogense	1,61
450	Nyborg	1,63
430	Faaborg-Midtfyn	1,63
316	Holbæk	1,63
151	Ballerup	1,64
260	Frederiksværk-Hundested	1,65
410	Middelfart	1,66
860	Hjørring	1,66
169	Høje-Taastrup	1,69
615	Horsens	1,70
846	Mariagerfjord	1,70
330	Slagelse	1,73
390	Vordingborg	1,76
420	Assens	1,76
561	Esbjerg	1,77
730	Randers	1,78
479	Svendborg	1,84
165	Albertslund	1,85
773	Morsø	1,89
183	Ishøj	1,89
787	Thisted	1,92
153	Brøndby	1,99
376	Guldborgsund	2,00
340	Sorø	2,01
326	Kalundborg	2,05
306	Odsherred	2,21
482	Langeland	2,25
707	Norrdjurs	2,26
820	Vesthimmerland	2,37

400	Bornholms kommune	2,56
492	Ærø	2,79
825	Læsø	3,64
741	Samsø	3,88
360	Lolland	4,26

Kapitel 9. Trin 5.

Byrdefordelingsmæssige virkninger af kommunesammenlægninger, opgaveændringer, skatteomlægninger og afskaffelse af særtilskud

I de tabel 9.2 nedenfor er vist en beregning af de byrdefordelingsmæssige virkninger af de første trin af kommunalreformen, dvs. sammenlægningen af kommuner, overførslen af nye opgaver til kommunerne, kommunernes overtagelse af amtslige skatter og bortfald af midlertidige tilskudsordninger. Dvs. trin 1-4, som gennemgået i det foregående. Merudgifterne og afskaffelsen af særtilskudsordningerne er forudsat kompenseret over bloktilskuddet, ligesom det kommunale merprovenu i forbindelse med overtagelsen af de amtskommunale skatter er forudsat modregnet i bloktilskuddet. De byrdefordelingsmæssige beregninger heraf i tabel 9.2 nedenfor er således de samlede virkninger af kommunesammenlægninger, opgaveomlægninger, skatteomlægninger og afskaffelse af særtilskud og de modsvarende reguleringer af bloktilskuddet.

Disse beregninger kan i en vis forstand betegnes som virkningerne af kommunalreformen ved det eksisterende tilskuds- og udligningssystem. Der er således i udligningsberegningerne anvendt de gældende udligningsregler og –principper, blot på nye kommunale enheder og med et større "volumen".

Det kan dog også anføres, at det i høj grad kan diskuteres, hvornår der foreligger "et uændret tilskuds- og udligningssystem". Således er der ikke foretaget nogen form for tilpasninger i udgiftsbehovsudligningen, bortset fra mere "rutinemæssige" justeringer af alderskriteriernes indbyrdes betydning. Desuden er særtilskudsordningerne afskaffet, jf. kapitel 8. En uændret videreførelse af disse ville dog heller ikke være holdbar, dels fordi hovedparten af ordningerne udtrykkeligt er tidsmæssige begrænsede til at fungere til udgangen af 2006, dels fordi de i meget vidt omfang hviler på historiske opgørelser, som det ikke ville være realistisk at bygge videre på.

Tabellens søjle 1 illustrerer de byrdefordelingsmæssige forskydninger som følge af sammenlægningen af de eksisterende kommuner til nye kommuner, jf. kapitel 5 ovenfor. Ændringerne skyldes hovedsageligt ændringer i § 18-udligningen, ændringer i overudligningen og ændringer i udgiftsbehovsudligningen som følge af, at der bliver færre grundtillæg, idet det er forudsat, at hver kommune kun modtager et grundtillæg.

Tabellens søjle 2 illustrerer den virkning af overførsel af nye opgaver til de nye kommuner, jf. kapitel 6 ovenfor. Det forudsættes, at de ændrede opgaver samlet set medfører kommunale merudgifter på 28,6 mia. kr., som kompenseres over bloktilskuddet.

Tabellens søjle 3 illustrerer virkningen af overførsel af en del af de amtslige skatter til kommunerne, jf. kapitel 7 ovenfor. Skatterne forudsættes at medføre kommunale merindtægter på ca. 35,6 mia. kr., som modregnes over bloktilskuddet. Det bemærkes, at der er valgt den model, hvor der tages hensyn til forskelle i amternes udgiftsniveauer på de opgaver, der overføres til kommunerne (afsnit 7.3.2.3).

Tabellens søjle 4 illustrerer virkningen af ophævelsen af de midlertidige tilskudsordninger, jf. kapitel 8 ovenfor. Afskaffelsen af disse tilskudsordninger vil medføre kommunale mindreindtægter på ca. 10,1 mia. kr., som kompenseres over bloktilskuddet.

Samlet set bliver der tale om følgende regulering af bloktilskuddet som følge af disse omlægninger.

Tabel 9.1. Regulering af bloktilskuddet

	Kompensation over bloktilskuddet, mia. kr.
Kommunale merudgifter	28,6
Overførsel af amtskommunale skatter	-35,6
Afskaffelse af midlertidige tilskud	10,1
Samlet regulering	3,1

Tabel 9.2. Byrdefordelmæssige virkninger af kommunesammenlægninger, opgaveomlægninger, skatteomlægninger og afskaffelse af særordninger – opgjørt i procent af beskatningsgrundlaget (+: gevinst, -: tab)

		Ny struktur	Nye opgaver	Nye skatter	Ophævelse af særordninger	I alt
		(1)	(2)	(3)	(4)	(5)
101	København	0,08	0,02	0,40	0,23	0,73
147	Frederiksberg	0,25	0,08	0,14	0,27	0,73
151	Ballerup	0,13	-0,42	-0,05	-0,23	-0,58
153	Brøndby	0,14	0,11	-0,04	-0,59	-0,37
155	Dragør	0,10	0,46	-0,05	0,85	1,36
157	Gentofte	0,08	0,31	0,20	0,65	1,25
159	Gladsaxe	0,12	0,20	-0,05	0,46	0,74
161	Glostrup	0,13	0,36	-0,04	0,54	0,98
163	Herlev	0,13	-0,04	0,08	0,09	0,26
165	Albertslund	0,14	0,17	-0,10	-0,45	-0,23
167	Hvidovre	0,13	0,03	-0,02	-0,02	0,12
169	Høje-Taastrup	0,13	-0,10	-0,11	-0,28	-0,36
173	Lyngby-Taarbæk	0,10	0,34	0,04	0,83	1,30
175	Rødovre	0,13	-0,11	-0,04	-0,14	-0,16
181	Rudersdal	0,03	0,19	0,19	0,56	0,96
183	Ishøj	0,15	-0,26	-0,11	-0,49	-0,71

185	Tårnby	0,12	-0,10	-0,14	0,63	0,51
187	Vallensbæk	0,10	0,39	-0,07	0,76	1,18
201	Allerød	0,11	0,24	-0,01	0,87	1,21
207	Furesø	0,07	0,41	-0,04	0,70	1,14
208	Fredensborg	0,06	-0,03	-0,03	0,50	0,50
209	Frederikssund	-0,03	-0,08	0,00	0,00	-0,10
211	Frederiksværk-Hundested	0,05	0,31	0,01	-0,24	0,12
213	Gribskov	0,06	-0,10	0,04	0,30	0,30
217	Helsingør	0,12	0,27	-0,01	0,31	0,69
219	Hillerød	0,06	0,05	0,03	0,33	0,48
223	Hørsholm	0,08	0,38	0,24	0,66	1,36
237	Egedal	0,01	0,46	-0,03	0,66	1,09
251	Lejre	-0,10	-0,41	-0,24	0,56	-0,19
253	Greve	0,12	0,43	-0,16	0,57	0,95
259	Køge	0,12	-0,13	-0,16	-0,04	-0,22
265	Roskilde	0,07	0,27	-0,08	0,37	0,63
269	Solrød	0,11	0,19	-0,05	0,83	1,08
305	Odsherred	-0,18	-0,45	0,36	-0,86	-1,12
313	Faxe	-0,02	-0,37	0,14	-0,22	-0,47
315	Holbæk	-0,15	0,06	0,14	-0,30	-0,25
323	Kalundborg	-0,36	-0,27	0,03	-0,72	-1,32
329	Ringsted	0,14	-0,13	0,08	-0,24	-0,15
333	Slagelse	-0,10	-0,24	0,10	-0,40	-0,64
335	Sorø	-0,30	-0,55	0,04	-0,68	-1,49
367	Lolland	-0,20	-1,33	-0,18	-2,93	-4,64
369	Guldborgsund	-0,16	-0,16	-0,07	-0,65	-1,04
373	Næstved	-0,05	-0,02	0,05	-0,06	-0,08
389	Stevns	1,03	0,36	-0,08	0,25	1,55
397	Vordingborg	-0,05	-0,22	0,17	-0,43	-0,53
400	Bornholms kommune	-0,07	-0,21	-0,08	-1,25	-1,60
421	Assens	-0,20	-0,83	-0,11	-0,43	-1,57
431	Faaborg-Midtfyn	-0,08	-0,15	-0,07	-0,30	-0,60
439	Kerteminde	-0,12	-0,23	-0,08	0,03	-0,40
445	Middelfart	-0,21	-0,09	0,01	-0,32	-0,61
449	Nyborg	-0,11	-0,37	-0,02	-0,30	-0,80
461	Odense	0,15	-0,17	0,03	-0,28	-0,28
479	Svendborg	0,05	-0,12	0,02	-0,51	-0,55
482	Langeland	-0,27	-0,63	-0,26	-0,91	-2,06
483	Bogense	-0,05	-0,32	-0,16	-0,27	-0,82
492	Ærø	-0,25	0,51	-0,15	-1,47	-1,36
515	Haderslev	-0,19	-0,45	-0,16	-0,16	-0,96
537	Sønderborg	-0,27	0,25	-0,08	0,15	0,05
541	Tønder	-0,22	-0,50	-0,31	-0,04	-1,07
545	Aabenraa	-0,49	-0,26	-0,17	0,05	-0,88
561	Esbjerg	0,00	-0,26	-0,06	-0,44	-0,76
563	Fanø	0,12	0,51	0,52	0,82	1,97
565	Billund	-0,18	-0,35	-0,18	0,02	-0,70
573	Varde	-0,33	0,11	-0,07	0,05	-0,24

575	Vejen	-0,06	-0,52	-0,21	-0,18	-0,97
607	Fredericia	0,14	0,33	-0,17	-0,12	0,18
613	Hedensted	-0,11	-0,46	-0,23	0,36	-0,44
615	Horsens	0,02	-0,32	-0,19	-0,37	-0,86
621	Kolding	-0,06	0,38	-0,22	-0,02	0,08
631	Vejle	-0,09	0,11	-0,19	0,16	-0,01
657	Herning	-0,14	-0,36	-0,03	0,09	-0,44
661	Holstebro	-0,07	0,22	-0,09	-0,01	0,05
663	Ikast-Brande	0,00	-0,26	-0,09	0,15	-0,21
665	Lemvig	-0,04	-0,74	-0,16	-0,12	-1,06
667	Ringkøbing-Skjern	-0,29	-0,11	-0,12	0,24	-0,28
671	Struer	0,02	0,47	-0,06	0,25	0,68
701	Syddjurs	-0,32	0,47	-0,19	-0,08	-0,12
707	Norddjurs	-0,06	0,22	-0,39	-0,93	-1,15
713	Favrskov	-0,17	0,13	-0,19	0,22	-0,01
727	Odder	0,13	0,50	-0,15	0,19	0,67
731	Randers	0,03	0,01	-0,32	-0,46	-0,74
741	Samsø	0,15	-0,55	-0,50	-2,53	-3,43
743	Silkeborg	-0,16	0,36	-0,11	0,01	0,10
745	Skanderborg	-0,03	0,39	-0,14	0,36	0,58
751	Århus	0,14	0,47	-0,15	0,08	0,54
773	Morsø	0,15	-0,57	0,03	-0,56	-0,95
779	Skive	-0,10	-0,28	0,13	-0,14	-0,39
787	Thisted	0,01	-0,11	0,09	-0,60	-0,60
791	Viborg	-0,36	-0,50	0,17	-0,14	-0,83
805	Brønderslev-Dronninglund	0,06	-0,69	-0,07	-0,27	-0,97
813	Frederikshavn	-0,13	0,02	0,04	-0,06	-0,13
821	Hjørring	0,03	-0,13	-0,03	-0,33	-0,46
823	Mariagerfjord	-0,05	-0,31	-0,09	-0,37	-0,83
825	Læsø	0,14	-0,75	0,27	-2,30	-2,64
845	Rebild	-0,06	0,09	-0,08	0,00	-0,05
849	Jammerbugt	-0,07	0,16	-0,04	-0,09	-0,04
851	Aalborg	0,01	0,01	0,00	-0,07	-0,05
861	Vesthimmerland	-0,07	-0,71	-0,07	-1,05	-1,91

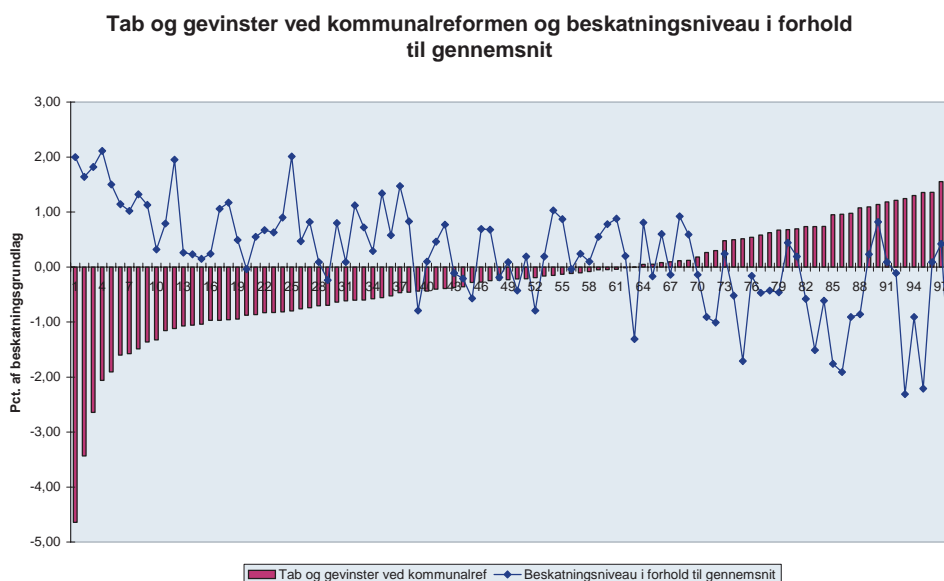
Kapitel 10. Trin 6. Mulige ændringer af tilskuds- og udligningssystemet

10.1. Indledning

De mulige ændringer af tilskuds- og udligningssystemet skal vurderes i forhold til systemets fordelingsmæssige virkninger og systemets betydning for de kommunale incitamenter til at skabe vækst i lokalsamfundet. Herudover har systemets organisering og præsentationsmæssige udformning en selvstændig betydning. De enkelte elementer og overvejelser, som kan indgå i den forbindelse, er nærmere behandlet i kapitel 12, 13 og 14.

Udgangspunktet for opstillingen af en ny tilskuds- og udligningsmodel er de byrdefordelmæssige forskydninger for kommunerne, som følger af kommunalreformen, jf. kapitel 9 ovenfor. Endvidere skal de beregnede skatteprocenter i de ny kommuner tages i betragtning. I figuren nedenfor er vist den enkelte kommunes tab eller gevinst som følge af kommunalreformen – opgjort som procent af beskatningsgrundlaget, jf. tabel 9.2. ovenfor (+: gevinst, -: tab). Endvidere er der i figuren vist de beregnede skatteprocenter for de enkelte kommuner. Skatteprocenterne er vist som afvigelser fra gennemsnittet.

Figur 10.1. Tab og gevinster ved kommunalreformen (+: gevinst, -: tab) og beskatningsniveau i forhold til gennemsnit

Som det fremgår af figuren, er der en tendens til, at de kommuner, der som udgangspunkt taber mest på reformen, i forvejen har de højeste skatteprocenter. Omvendt er der en tendens til, at de kommuner, der har de største gevinster som følge af reformen, i forvejen har forholdsvis lave skatteprocenter.

Ved vurderingen af virkningerne af et nyt udligningssystem skal det endvidere bemærkes, at der ud over de virkninger, der følger af kommunalreformen, jf. ovenfor, også vil ske en mærkbar vækst i kommunernes udgifter til førtidspension. Udgifterne i kommunernes udgifter på dette område er nærmere behandlet i bilaget til denne rapport. Det fremgår heraf, at der er en vis tendens til, at de kommuner, som i dag har de højeste skatteprocenter, fremover også får de relativt største stigninger i førtidspensionsudgifterne.

Det skal også bemærkes, at sammenlægningen af kommuner til nye og større kommuner, som mest intensivt finder sted for små og mellemstore kommuners vedkommende i mindre tætbefolkede dele af landet, generelt må antages at kunne give nogle stordriftsfordele¹². I sådanne tilfælde vil eventuelle kommunale tab som følge af kommunalreformen blive overvurderet i denne beregning, hvori der ikke er indregnet en realisering af eventuelle stordriftsfordele.

I afsnit 10.2 nedenfor har udvalget opstillet mulige modeller for et nyt tilskuds- og udligningssystem. Med henblik på belysning af overvejelserne om hovedstadsudligningen er der endvidere vist to varianter af modellen, jf. afsnit 10.2.1 og 10.2.2. Den første variant er vist med et snævrere afgrænset område for hovedstadsudligningen, mens den anden variant er en forenklet model uden hovedstadsudligning. I afsnit 10.2.3 er vist en variant, hvor der indgår fuld udligning af ejendomsværdiskatten og skatten af aktieindkomster, og endelig er i afsnit 10.2.4 vist en variant, hvor der ikke foregår udligning af selskabsskat og pensionsafgifter.

I afsnit 10.3 og 10.4 er endvidere opstillet to alternativer til den viste model. I afsnit 10.3 er opstillet en model, hvor der i modsætning til modellen i afsnit 10.2 ikke indgår en fuld fordeling af kommuneskatten af de højeste indkomster efter folketal, hvilket vil være til fordel for en række af de mere velstående kommuner i hovedstadsområdet.

I afsnit 10.4 er opstillet en model, hvor udligningsniveauet i landsudligningen er forhøjet i forhold til modellen i afsnit 10.2. Denne model vil navnlig tilgodese en række udkantskommuner.

10.2. Model 1

Nedenfor skitseres en udligningsmodel, der indeholder følgende elementer.

Der er tale om en nettomodel, hvor der lægges vægt på forskellen mellem skattekraft og udgiftsbehov. I dette system udlignes der ikke i forhold til landsgennemsnittet på henholdsvis beskatningsgrundlag og udgiftsbehov. Der fokuseres i stedet på forholdet mellem den enkelte kommunes udgiftsbehov og indtægtsgrundlag.

Systemet bygger på, at en kommune er i en økonomisk ugunstig situation, hvis kommunens udgiftsbehov overstiger de beregnede indtægter ved et gennemsnitligt beskatningsniveau. En sådan kommune skal derfor

¹² Se afsnit 14 A i Bilag, betænkning 1437, 2004, fra Finansieringsudvalget.

modtage tilskud. Omvendt skal en kommune betale til ordningen, hvis dens udgiftsbehov er lavere end de beregnede skatteindtægter.

En kommunes beregnede tilskud eller bidrag til udligningen kan beregnes på følgende måde:

$$\text{Tilskud/bidrag} = \text{Bef}_i * \text{UN} * (\text{P}_i - t * \text{Y}_i)$$

Hvor;

Bef_i = indbyggertal i kommune i

UN = udligningsniveauet

P_i = udgiftsbehov pr. indbygger i kommune i

t = skattetryksfaktoren

Y_i = beskatningsgrundlag pr. indbygger i kommune i

I denne beregning er skattetryksfaktoren sat til det gennemsnitlige kommunale beskatningsniveau. Det indebærer, at hovedparten af landets kommuner skal modtage tilskud fra ordningen, mens der kun er relativt få (17 kommuner i modellen), der betaler til ordningen. Der bliver således et betydeligt underskud (18,7 mia. kr. i modellen) i ordningen. Dette underskud, "udligningstilskuddet", finansieres i denne model af bloktilskuddet. Den resterende del af bloktilskuddet (24,8 mia. kr.) fordeles efter indbyggertal.

Udligningsniveauet er i denne model fastsat til 50 procent i landsudligningen. Der er i denne model endvidere forudsat en hovedstadsudligning omfattende det nuværende hovedstadsområde. Udligningsniveauet i hovedstadsudligningen er fastsat til 35 procent. I hovedstadsudligningen er skattetryksfaktoren fastsat til forholdet mellem de samlede nettodrifts- og anlægsudgifter og det samlede beskatningsgrundlag for kommunerne i hovedstadsområdet. Det indebærer, at det bliver en mellemkommunal ordning for kommunerne i hovedstadsområdet.

For de kommuner uden for hovedstadsområdet, der er i en særlig ugunstig situation, er der forudsat en yderligere udligning. Det er i modellen defineret som kommuner, hvor forskellen mellem udgiftsbehovet og de beregnede indtægter – beregnet på samme måde som i landsudligningen - overstiger 25 procent af de gennemsnitlige nettodrifts- og anlægsudgifter pr. indbygger. I alt 33 kommuner omfattes af denne afgrænsning. Disse kommuner modtager et yderligere tilskud, svarende til 40 pct. af den del af forskellen, der overstiger den fastsatte grænse.

I det sociale udgiftsbehov indgår følgende kriterier:

Tabel 10.1. Socioøkonomiske kriterier i udligningen af udgiftsbehov

Kriterium	Nuværende model		Alternativ model	
	Landsudligning	Hovedstadsudligning	Landsudligning	Hovedstadsudligning
	Vægt	Vægt	Vægt	Vægt
Børn af enlige	32,5	32,5		
20-59 årige uden beskæftigelse 1)	25	25	18	10
20-49 årige uden erhvervsuddannelse		12,5	17,5	25
Bysocialt kriterium	7,5			
Revideret boligstøttekriterium			5	7,5
Boligkriterium	25			
Udlejningsboliger		20		
Psykiatriske patienter			5	10
Familier i almennyttige boliger			15	7,5
Børn i familier med lav uddannelse			15	25
Enlige over 65			2,5	10
Personer med lav indkomst			10	
Handicappede uden for arbejdsstyrken			5	
Udlændinge fra 3. lande	10	10		
Antal indvandrere og efterkommere			2,5	5
Tabte leveår			2,5	
Fald i befolkningstal			2,0	

1) Kriteriet kan, for at forbedre incitamenterne, indregnes med forsinkelse ved en fremgang i beskæftigelsen, jf. kapitel 12.2 og 13.5. Til gengæld er forsinkelsen af kriteriet "7-16 årige" ved et fald i denne aldersgruppe ud fra et forenklingssyn og i lyset af den bredere hensyntagen til en reduktion i folketallet i kriteriet "fald i folketal" udeladt i modellerne.

De socioøkonomiske kriterier indgår med en vægt på 30 procent i opgørelsen af udgiftsbehovet. Denne vægt kan eventuelt tilpasses i takt med udviklingen i de sociale udgifters relative betydning, om end det vil komplicere systemet noget.

Grundtillægget på 7,5 mio. kr. for hver kommune i en eksisterende udgiftsbehovsudligning er erstattet af et tilgængelighedskriterium¹³ med en vægt på 2 pct., jf. også kapitel 12.2, ligesom der også i hovedstadsudligningen er indført et tilgængelighedskriterium med en vægt på 2 pct.

¹³ Tilgængelighedskriteriet er nærmere beskrevet i et bilag til kapitel 12.

Det skal bemærkes, at det kommunale beskatningsgrundlag i denne model er opgjort eksklusiv den del af den skattepligtige indkomst fratrukket personfradraget, som overstiger 400.000 kr. Det kommunale skatteprovenu udskrevet på den del af indkomsten, der overstiger 400.000 kr., indgår i en udligningspulje, som fordeles til alle kommuner efter indbyggertal.

I modellen indgår endvidere en udligning af det kommunale provenu af selskabsskat og pensionsafgifter med et udligningsniveau på 50 pct. Specielt provenuet af selskabsskat kan være noget svingende fra år til år¹⁴, hvilket – udover målet om udjævning af byrdefordeling - kunne tale for en udligning heraf.

Desuden indgår en ny indvandrer- og flygtningeudligning, hvori der også er medtaget efterkommere. Det bliver således et væsentligt større antal personer, der indgår i udligningen. Til gengæld nedsættes de nuværende enhedsbeløb i indvandrer- og flygtningeudligningen med 10 pct.

Med henblik på forenkling af systemet indgår, at den nuværende udligningsordning for udgifterne til boligstøtte for kommunerne i hovedstadsområdet samt udligning af udgifter vedrørende asylansøgere afskaffes. Endvidere indgår at det kommunale bidrag til momsudligningen afskaffes.

Der er endvidere i modellen forudsat en række forenklinger af skattedelingsreglerne mellem staten og kommunerne, jf. afsnit 14.5. Det drejer sig om:

- Ændret provenufordeling ved manuel ansættelse af dødsboer.
- Ophævelse af kommunalt provenu fra begrænset skattepligtige.
- Ophævelse af kommunernes pligt til at bære en del af uerholdelige skatter og af fremrykket afregning af større skatterestancer.
- Ophævelse af sondringer mellem ligningsprovenu og skat af selvangiven indkomst.
- Ophævelser af kommunal andel af bødeprovenu efter skattekontrolloven.

Modellens komponenter kan kort sammenfattes til følgende:

- Nettoudligning af forskellen mellem udgiftsbehov og skatteindtægter med et udligningsniveau på 50 pct. Underskuddet i ordningen finansieres af bloktilskuddet.
- Mellekommunal nettoudligning i hovedstaden med et udligningsniveau på 35 pct.
- Yderligere nettoudligning for særligt ugunstigt stillede kommuner med et udligningsniveau på 40 pct. finansieret af bloktilskuddet.
- Fordeling af det kommunale skatteprovenu af indkomster over 400.000 kr. efter folketal.
- Det resterende bloktilskud fordeles efter folketal.
- Nye udgiftsbehovskriterier.
- De sociale udgiftsbehovskriterier indgår med en vægt på 30 pct.
- 50 pct. udligning af det kommunale provenu af selskabsskat og pensionsafgifter.
- Ny udligning af udgifter til flygtninge og indvandrere.
- Afskaffelse af boligstøtteudligningen i hovedstadsområdet.
- Forenkling af skattedelingsregler mellem staten og kommunerne.
- Afskaffelse af det kommunale bidrag til momsudligningsordningen.
- Afskaffelse af den nuværende udligningsordning vedr. kommuner, der modtager asylansøgere.

I modellen er der lagt vægt på følgende punkter:

¹⁴ I et bilag til kapitel 14 er vist en tabel over den kommunale andel af selskabsskat for hvert af årene 2003 til 2006.

Udligning af de sociale udgifter

Modellen indeholder en række nye sociale kriterier, som indebærer en større træfsikkerhed ved opgørelsen af det sociale udgiftspres i kommunen. Endvidere indgår det i modellen, at de sociale kriterier indgår i det samlede udgiftsbehov med en vægt på 30 procent mod tidligere 20 procent i landsudligningen og 25 procent i hovedstadsudligningen. Den højere vægt på de sociale kriterier indebærer i sig selv en højere grad af udligning af de sociale udgiftsbehov.

Det skal endvidere bemærkes, at udligningsniveauet i landsudligningen er hævet fra 45 til 50 procent, hvilket også indebærer en kraftigere udligning af udgiftsbehovene – herunder de sociale udgiftsbehov.

Endelig skal det bemærkes, at det nuværende tilskud til kommuner med lavt beskatningsgrundlag erstattes af et tilskud til kommuner med et strukturelt underskud over en vis størrelse. Denne ordning indebærer en yderligere udligning af udgiftsbehovet for denne gruppe af kommuner.

For hovedstadskommunerne skal det bemærkes, at det højere udligningsniveau i landsudligningen har medført en tilsvarende nedsættelse af udligningsniveauet i hovedstadsudligningen. Samlet set bliver der således ikke væsentlige ændringer i udligningsniveauet for disse kommuner, men ændringerne medfører fordelingsmæssige forskydninger mellem kommunerne.

Ud over den generelle udligning af udgiftsbehov indeholder modellen ligesom det nuværende system en særlig udligningsordning af udgifter til indvandrere og flygtninge. I denne model er denne ordning blevet udvidet til også at omfatte efterkommere, hvilket medfører en øget udligning af udgifterne på dette område. I det generelle udligningssystem er kriteriet vedrørende antal udlændinge derimod tildelt mindre vægt.

Udjævning af de byrdefordelmæssige virkninger af kommunalreformen

Modellen sigter mod en udjævning af byrdefordelmæssige konsekvenser af kommunalreformen. I modellen indgår som nævnt ovenfor en række nye udgiftsbehovskriterier, som blandt andet skal tage højde for, at kommunerne har overtaget en række nye opgaver fra amterne. Herudover medvirker det højere udligningsniveau – herunder ordningen med fordeling af det kommunale skatteprovenu af indkomster over 400.000 kr. efter folketal – til at udjævne disse forskelle.

Det skal dog bemærkes, at det ikke ved hjælp af en generel udligningsmodel er muligt at fastfryse de økonomiske virkninger på et beregnet udgangspunkt.

For hovedparten af de kommuner, der har store tab eller gevinster som følge af reformen, sker der en ganske betydelig udjævning af disse forskelle. Men det skal også bemærkes, at der for en række kommuner vil være byrdefordelmæssige forskydninger af en vis størrelse efter udligning. Det bemærkes, at udligningen af selskabsskat medvirker til udjævning, men også i sig selv indebærer forholdsvis mærkbare effekter på visse kommuner. Disse effekter ville selvsagt formindskes, hvis der blev udlignet med en lavere procent.

Styrkelse af de dårligst stillede kommuner

Den styrkede sociale udligning samt det højere udligningsniveau i landsudligningen – herunder også den fulde udligning af skatten af indkomster over 400.000 kr. – medvirker til at styrke de dårligst stillede kommuner.

Indførelsen af en ordning med tilskud til kommuner med et strukturelt underskud over en vis størrelse, indebærer, at ordningen mere direkte end den nuværende ordning sigter mod de kommuner, der reelt er

vanskeligt stillede. Det vil sige kommuner med en kombination af lavt beskatningsgrundlag og højt udgiftsbehov.

Indførelsen af udligning af det kommunale provenu af selskabsskat og pensionsafgifter trækker også til fordel for de dårligst stillede kommuner, idet disse kommuner i de fleste tilfælde har forholdsvis lave indtægter herfra.

Endelig skal det bemærkes, at en fordeling af bloktilskuddet efter indbyggertal vil gavne disse kommuner på længere sigt, idet de hermed vil få en større andel end hidtil af kompensationen over bloktilskuddet for kommunale meropgaver – herunder også for de områder, der er omfattet af budgetgarantien.

Forenkling

Indførelse af en nettoudligningsmodel baseret på den enkelte kommunes strukturelle underskud vil indebære en mere enkel udligningsmodel end det nuværende system. Det nuværende system kan være vanskeligere at overskue, idet kommunerne her udlignes på to dimensioner i forhold til landsgennemsnittet.

Nettoudligningen indebærer et forholdsvis enkelt og forståeligt udtryk for den enkelte kommunes økonomiske situation.

Endvidere vil en fordeling af bloktilskuddet efter folketal være en umiddelbart mere forståelig fordelingsnøgle end den nuværende.

Den særlige udligningsordning for udgifterne til boligstøtte i hovedstadsområdet og udligning vedrørende udgifter ved asylansøgere afskaffes, og en række skattedelingsregler mellem staten og kommunerne afskaffes eller forenkles.

Præsentation

Som nævnt ovenfor indebærer nettosystemet et mere enkelt og umiddelbart forståeligt udtryk for udligningen. Det forhold, at underskuddet i ordningen finansieres af bloktilskuddet, indebærer, at bloktilskuddet direkte indgår i udligningen og anvendes til finansiering af hovedparten af tilskuddet i ordningen.

Det indebærer en anden præsentationsmæssig udformning end det nuværende system, der bygger på princippet om mellemkommunal udligning. Det kan i den forbindelse anføres, at staten har ansvaret for tilskuds- og udligningsordningerne, og derfor også kan anvende bloktilskuddet til finansiering heraf.

Incitamenter

Der indgår i modellen en eliminering af særordninger, midlertidige ordninger mv. Afskaffelsen af disse ordninger sigter på at øge gennemskueligheden, forbedre forudsigeligheden og dermed også styrke de økonomiske incitamenter i udligningssystemet.

I modellen er der sigtet mod en forstærket udligning af det sociale udgiftsbehov, samtidig med at udligningsniveauet fastholdes nogenlunde uændret i forhold til den nuværende ordning. Der er således taget hensyn til kommunernes incitamenter til at fremme den økonomiske udvikling i lokalområdet, ikke mindst set på baggrund af de gældende finansieringsordninger mellem amter og kommuner på det sociale område og de nævnte særtilskudsordninger.

Med hensyn til elementet i modellen med fordeling af kommuneskatten af indkomster over 400.000 kr. efter folketal skal det bemærkes, at det ikke vurderes, at dette element i større omfang vil påvirke det kommunale incitament til at skabe beskæftigelse i kommunen.

Udligningen af selskabsskat bevirker, at der isoleret set bliver færre positive incitamenter til at tiltrække selskaber til kommunen. Udligningsniveauet er dog fastsat sådan, at kommunen fortsat beholder 50 pct. af provenufremgangen ved øgede selskabsindkomster.

Det bemærkes, at der ved udvælgelsen af de kriterier, der indgår i opgørelsen af det socio-økonomiske udgiftsbehov, er taget hensyn til eventuelle incitamentsmæssige virkninger af kriterierne.

Endelig kan bidraget til momsudligningen afskaffes. De incitaments- og forståelsesmæssige problemer med denne ordning, som tilsigter konkurrenceneutralitet mellem produktion af ydelser i kommunen og indkøb af ydelser ude fra, kan dermed undgås.

10.2.1. Model 1.1. Svarende til model 1 med en snævrere afgrænsning af hovedstadsområdet

Modellen ovenfor er beregnet med udgangspunkt i det nuværende hovedstadsområde – dog således, at den nye Stevns Kommune, som består af de nuværende kommuner Vallø og Stevns, er medregnet til hovedstadsområdet. I dette område indgår der således i alt 34 kommuner.

Hovedstadsområdet kan afgrænses på forskellige måder. Der er i denne model taget udgangspunkt i en afgrænsning baseret på pendlingsomfanget¹⁵, som det er på nuværende tidspunkt. Denne afgrænsning indebærer, at 25 kommuner indgår i hovedstadsområdet, mens 9 af de hidtidige hovedstadskommuner ikke længere indgår. Der er tale om kommunerne Frederikssund, Frederiksværk-Hundested, Gribskov, Helsingør, Hillerød, Lejre, Køge, Roskilde og Stevns.

Virkningerne af et snævrere hovedstadsområde vil for de fleste af kommunerne være forholdsvis beskedne, men for nogle af de kommuner, der ikke længere omfattes af hovedstadsområdet, vil der være betydelige virkninger. Det drejer sig specielt om kommunerne Frederiksværk-Hundested, Køge og Stevns, som vil få betydelige tab ved ikke længere at være med i hovedstadsområdet, samt kommunerne Lejre og Roskilde, som vil have betydelige gevinster ved ikke længere at være med i hovedstadsområdet.

10.2.2. Model 1.2. Svarende til model 1 uden hovedstadsudligning

Med henblik på forenkling af udligningssystemet kunne det overvejes at afskaffe hovedstadsudligningen.

En afskaffelse af hovedstadsudligningen vil have betydelige byrdefordelingsmæssige virkninger med gevinster og tab på mere end 2 pct. skattegrundlaget i forhold til model 1. Gevinsterne i forhold til model 1 vil være størst i kommunerne med et højt beskatningsgrundlag såsom Hørsholm, Vallensbæk, Dragør, Rudersdal og Gentofte, mens de største tab vil være i Vestegnskommunerne – med tab i forhold til model 1 på mere end 2 pct. af beskatningsgrundlaget i Brøndby, Albertslund og Ishøj Kommune.

Det kan endvidere nævnes, at Københavns Kommunes tab i forhold til model 1 vil være på ca. 720 mio. kr., svarende til ca. 1 pct. af beskatningsgrundlaget.

¹⁵ Jf. bilaget til kapitel 13.

10.2.3. Model 1.3. Svarende til model 1 men med fuld udligning af provenuet af ejendomsværdiskat og skat af aktieindkomster men uden særlig fordeling af de skatten af de højeste indkomster

Denne model er en variant af model 1 ovenfor, men den indeholder ikke det element, som indebærer en fordeling af det kommunale skatteprovenu af indkomster over 400.000 kr. efter folketal. I stedet for indeholder denne variant en fordeling af det kommunale skatteprovenu af ejendomsværdiskat og aktieindkomster efter folketal. Såvel ejendomsværdiskatten som skat af aktieindkomster må vurderes som meget lidt påvirkelige af kommunale dispositioner.

De fordelingsmæssige virkninger i forhold til model 1 ovenfor er begrænsede. Denne variant indebærer dog eksempelvis en gevinst for kommunerne i Region Hovedstaden på ca. 270 mio. kr. i forhold til model 1 og et tilsvarende tab for kommunerne uden for hovedstadsområdet. I forhold til den nuværende situation er der dog stadig tale om et tab på ca. 140 mio. kr. for hovedstadsregionen og en tilsvarende gevinst for det øvrige land. For de enkelte kommuner kan tab og gevinst i et vist omfang være præget af, at aktieindkomsterne er meget svingende fra år til år.

10.2.4. Model 1.4. Svarende til model 1 men uden udligning af det kommunale provenu af selskabsskat og pensionsafgifter

Denne model er en variant af model 1 ovenfor, men den indeholder ikke det element, som indebærer udligning af det kommunale provenu af selskabsskat og pensionsafgifter. Det kommunale provenu af selskabsskat bidrager til det kommunale incitament til at tiltrække virksomheder til kommunen.

Modellen vil i forhold til model 1 indebære betydelige byrdefordelingsmæssige gevinster for de kommuner, der har et højt provenu af selskabsskat. Det kan således nævnes, at i forhold til model 1 vil denne model reducere tabet for Ballerup Kommune fra 2,25 pct. af beskatningsgrundlaget til 1,05 pct. af beskatningsgrundlaget.

Beløbsmæssigt vil Københavns Kommune have den største gevinst i forhold til model 1, idet Københavns Kommunes gevinst i forhold til model 1 vil blive forøget med ca. 170 mio. kr. – svarende til en forøgelse fra 0,17 pct. af beskatningsgrundlaget i model 1 til 0,40 pct. af beskatningsgrundlaget i denne model.

Samlet set vil modellen indebære en gevinst for kommunerne i hovedstadsregionen på ca. 480 mio. kr. i forhold til model 1 og et tilsvarende tab for kommunerne uden for hovedstadsregionen. I model 1 ville kommunerne i hovedstadsregionen således tabe ca. 390 mio. kr. i forhold til den nuværende situation, mens de i denne model ville vinde ca. 90 mio. kr. i forhold til den nuværende situation.

I overvejelserne i betænkning 1437 indgik det også at lade selskabsskatteindtægterne indgå med et lavere udligningsniveau eller med mindre end 100 pct. i udligningsgrundlaget i betragtning af, at der kan være visse kommunaløkonomiske konsekvenser forbundet med beliggenheden af virksomheder. Det skal i den forbindelse bemærkes, at den kommunale andel af selskabsskatten er lavere end den kommunale skat af personlig indkomst. Dette kan tale for et lavere udligningsniveau end det beregningsmæssigt forudsatte i model 1, såfremt der indføres udligning af selskabsskat. Udligning er et af de elementer, der vil kunne påvirke den enkelte kommunes prioritering mellem bolig- og erhvervsudbygning.

Det fremgår af afsnit 10.2 ovenfor, at udligningsniveauet i model 1 er fastsat sådan, at kommunen fortsat beholder 50 pct. af provenufremgangen ved øgede selskabsindkomster.

10.3. Model 2. Udligningsmodel uden særlig fordeling af skatten af de højeste indkomster

Modellen svarer i grundstrukturen til model 1 ovenfor, men den indeholder ikke det element, som indebærer en fordeling af det kommunale skatteprovenu af indkomster over 400.000 kr. efter folketal. Modellen bevarer således kommunernes incitament til at tiltrække højtloønnede indbyggere.

Denne model indebærer en noget mindre omfordeling af det kommunale indkomstskatteprovenu end model 1 ovenfor. Det bemærkes i den forbindelse, at det har været anført, at kommunesammenlægningerne vil indebære stordriftsfordele og økonomisk mere bæredygtige kommuner og derfor mindske udligningsbehovet.

De byrdefordelingsmæssige virkninger af denne model i forhold til model 1 ovenfor er, at de skattegrundlagsmæssigt mere velstillede kommuner vil vinde på den. Det vil typisk sige en række kommuner i hovedstadsområdet – og specielt en række kommuner nord for København, som har den største koncentration af høje indkomster. Tabene vil være største i de kommuner, der har forholdsvis få indbyggere med høje indkomster – typisk en række udkantskommuner.

I forhold til den nuværende situation ville kommunerne i Region Hovedstaden tabe ca. 390 mio. kr. på model 1, mens de ville vinde ca. 620 mio. kr. på denne model.

Ud over de byrdefordelingsmæssige virkninger af modellen som følge af forskellen i fordelingen af skatteprovenuet af de højeste indkomster vil modellen i øvrigt svare til model 1 ovenfor.

10.4. Model 3. Udligningsmodel med et højt udligningsniveau

Denne model sigter mod at skabe større lighed mellem kommunerne end model 1 og 2 ovenfor. Det højere niveau i landsudligningen i denne model indebærer en større overførsel af midler mellem landsdelene end modellerne ovenfor.

Denne model svarer i sin grundstruktur til model 2 ovenfor, men med et væsentligt højere udligningsniveau i landsudligningen og et tilsvarende lavere udligningsniveau i hovedstadsudligningen og i udligningen for særligt ugunstigt stillede kommuner. Udligningsniveauerne i denne model er sat til 70 pct. i landsudligningen, 15 procent i hovedstadsudligningen og 20 procent i udligningen for de særligt ugunstigt stillede kommuner.

Set i incitamentssammenhæng bemærkes, at alle kommuner i denne model vil have et forholdsvis højt udligningsniveau – også kommuner uden for hovedstadsområdet og kommuner i en særligt ugunstig situation.

De byrdefordelingsmæssige virkninger af modellen i forhold til model 1 er, at modellen generelt er til fordel for kommunerne uden for Region Hovedstaden. Samlet set vinder kommunerne uden for Region Hovedstaden således ca. 1 mia. kr. på denne model i forhold til model 1.

Omvendt vil kommunerne i Region Hovedstaden tabe ca. 1 mia. kr. på denne model i forhold til model 1. I forhold til den nuværende situation ville kommunerne i Region Hovedstaden tabe ca. 390 mio. kr. på model 1, mens de ville tabe ca. 1.380 mio. kr. på denne model.

Ud over de byrdefordelingsmæssige virkninger af modellen som følge af de ændrede udligningsniveauer vil modellen i øvrigt svare til model 2 ovenfor.

Kapitel 11. Trin 7. Overgangsordninger og beregnede skatteprocenter for 2007

Det fremgår af udvalgets kommissorium, at "forligspartierne [er] indstillet på at sikre kommunerne samme form for overgangsordninger som ved den seneste udligningsreform i 1996. Det betyder, at der i forhold til den udskrivningsprocent, som beregnes for de sammenlagte kommuner i 2007, i de følgende år højst vil kunne blive tale om et tab på årligt 0,2 procent af beskatningsgrundlaget som følge af opgave- og finansieringsomlægningerne." Overgangsordningerne skal ifølge kommissoriet indføres: "For at udjævne de byrdefordelingsmæssige forskydninger ved reformen og dermed undgå pludselige påvirkninger af den enkelte kommunens økonomi.."

Det indgår endvidere i strukturreformaftalen, at i forbindelse med fastlæggelsen af opgaveoverførsler, finansieringssystem og kommunal inddeling vil det kunne beregnes, hvilke nye skatteprocenter der givet den nye opgavefordeling mv. vil sikre balance i forhold til en fortsat finansiering af et uændret gennemsnitligt udgiftsniveau i de sammenlagte kommuner. For at undgå utilsigtede skred i skatte- og udgiftsniveauer i forbindelse med reformen er partierne indstillet på i overgangsåret at lægge en øvre grænse på de kommunale skatter svarende til det beregnede niveau. Herved skabes der sikkerhed for, at de samlede skatter holdes i ro i forbindelse med omlægningen.

11.1. Beregning af de byrdefordelingsmæssige forskydninger til overgangsordningen

Finansieringsudvalgets overvejelser om den kommunale finansiering har taget udgangspunkt i, at etableringen af en ny kommunal struktur og en omlægning af de kommunale opgaver kan betragtes som en trinvis proces.

I det første trin er beregnet en skatteprocent for de nye kommunale enheder under forudsætning af, at der i øvrigt ikke sker ændringer i opgaver og finansiering. Skatteprocenten i de nye kommunale enheder er beregnet som det vejede gennemsnit af skatteprocenterne for de tidligere kommuner. Disse beregnede sammenvejede nye skatteprocenter kan udgøre måleudgangspunktet for overgangsordningen.

Udvalget har herefter i de efterfølgende trin beregnet virkningerne af udligningsændringerne alene som følge af sammenlægningen af kommunerne, de byrdefordelingsmæssige virkninger som følge af ophævelsen af en række midlertidige tilskudsordninger, de byrdefordelingsmæssige virkninger af opgave- og skatteændringer samt de byrdefordelingsmæssige virkninger af mulige ændringer i tilskuds- og udligningssystemet, som vedrører både fordeling, incitament og organisering af tilskuds- og udligningssystemet. Disse trin udgør samlet de byrdefordelingsmæssige konsekvenser af kommunalreform og udligningsreform, der omfattes af overgangsordningen. I forhold til den udskrivningsprocent, der er beregnet for de nye kommunale enheder i 2007, vil der i de følgende år højst kunne blive tale om et tab på årligt 0,2 procent af beskatningsgrundlaget som følge af opgave- og finansieringsomlægninger.

Det kunne i den forbindelse overvejes at lade harmoniseringen af områdetillæggene på det kommunale lønområde indgå i konsekvensopgørelsen til beregning af overgangsordningen. KL har oplyst, at ved sammenlægning af kommuner med forskellige områdetillæg harmoniseres områdetillæggene til det højeste områdetillæg blandt de kommuner, der indgår i sammenlægningen. Problemstillingen vedrører 14 af de nye kommuner og er af KL fuld indført beregnet til en merudgift på i alt 80,2 mio. kr. Det er oplyst, at harmoniseringen sker over en treårig periode, således at den fulde udgift indtræder i 2009.

11.2. Finansiering af overgangsordningen

Overgangsordningen i forbindelse med udligningsreformen i 1996 blev finansieret af alle kommuner, både kommuner med tab, herunder kommunerne med tab over 0,2 pct. af beskatningsgrundlaget, som var omfattet af overgangsordningen, og kommuner med gevinst. Dette har også været den sædvanlige finansieringsmåde i forbindelse med overgangsordninger.

Overgangsordningen for 2007-2011 i forbindelse med regionernes etablering er dog tilrettelagt på den måde, at regioner med et beregnet overskud på reformen betaler til regioner med et beregnet underskud. Overgangsordningen nedtrappes over den femårige periode.

Hvis alle kommuner bidrager til finansiering af overgangsordningen, vil det indebære, at kommuner med beregnede tab får forøget tabet, mens omvendt kommuner med beregnede gevinster får reduceret gevinsten. Der vil således ikke helt strikt være tale om, at kommunerne får dækket tab, der overstiger 0,2 pct. af deres beskatningsgrundlag, idet de selv er med til at finansiere overgangsordningen, ligesom der kan være kommuner, der medregnet finansieringen af overgangsordningen, får tab der overstiger 0,2 procents grænsen.

Alternativt kunne overgangsordningen finansieres af kommunerne med beregnede gevinster eller kommunerne med større beregnede gevinster.

Som eksempel er der i tabellen i bilaget til dette kapitel foretaget en beregning af overgangstilskuddet i 2007, hvor kommunerne med tab får dækket deres tab over 0,2 pct. af beskatningsgrundlaget finansieret af kommuner med de største gevinster. Overgangstilskuddet er i 2007 i alt beregnet til ca. 890 mio. kr., der finansieres af kommuner med gevinster større end ca. 0,208 pct. af beskatningsgrundlaget. I alt 35 kommuner modtager overgangstilskud og 32 kommuner bidrager til finansieringen. Det bemærkes, at merudgifterne som følge af harmoniseringen af stedtillægsområderne i 2007 indgår i beregningen af overgangstilskuddet. Harmoniseringen sker som nævnt over en treårig periode.

11.3. De beregnede skatteprocenter i 2007

På baggrund af beregningen af udskrivningsprocenter inklusive overførte amtsskatter, grundskyldspromiller og beskatningsniveauer i de sammenlagte kommuner medregnet de byrdefordelingsmæssige virkninger som følge af ophævelsen af midlertidige tilskudsordninger, de byrdefordelingsmæssige virkninger af opgave- og skatteændringer samt de byrdefordelingsmæssige virkninger af ændringerne i tilskuds- og udligningssystemet, inklusive betaling fra og finansiering af overgangsordningen, kan der beregnes nye skatteprocenter. Disse beregnede skatteprocenter vil kunne udgøre loftet for skatteudskrivningen i overgangsåret 2007.

Alternativt kan loftet over skatteprocenterne i 2007 fastsættes som beskatningsprocenterne fra de sammenlagte kommuner inklusive de overførte amtsskatter. De resterende beregnede byrdefordelingsmæssige udsving (mellem ca. +0,2 og -0,2 pct. af beskatningsgrundlaget) skal herefter opfanges i udgiftstilpasninger.

Udvalget har ikke overvejet, hvordan finansieringen af overgangsordningen bedst kan tilrettelægges fra og med 2008.

Kapitel 12. Hensyn til byrdefordeling

Som nævnt i kapitel 2 og 10 skal et nyt udligningssystem vurderes i forhold til:

- Systemets byrdefordelingsmæssige virkninger.
- Systemets betydning for de kommunale incitamenter.
- Systemets organisering.

I dette afsnit fokuseres på de elementer, der primært vedrører systemets byrdefordelingsmæssige virkninger.

12.1. Definition af beskatningsgrundlaget

Definitionen af beskatningsgrundlaget har betydning for, hvilke indtægter der indgår i udligningen af beskatningsgrundlag.

Kommunernes skatteindtægter består i hovedsagen af:

- Indkomstskat
- Grundskyld
- Ejendomsværdiskat
- Andel af selskabsskat
- Andel af pensionsafgifter

I det nuværende system er en kommunes beskatningsgrundlag defineret som summen af:

- Udskrivningsgrundlaget for indkomstskat,
- 7 procent af de afgiftspligtige grundværdier,
- kommunens provenu af ejendomsværdiskat divideret med kommunens udskrivningsprocent.

Nedenfor er beskrevet nogle mulige ændringer i beskatningsgrundlaget, som vil have byrdefordelingsmæssige konsekvenser for kommunerne.

Selskabsskat og pensionsafgifter

Kommunernes indtægter fra selskabsskatter og pensionsafgifter indgår ikke i beskatningsgrundlaget i det nuværende system og udlignes derfor ikke.

Ifølge kommissoriet kan det i Finansieringsudvalgets overvejelser indgå: "at det vurderes, om yderligere kommunale finansieringskilder bør inddrages i udligningen."

Specielt selskabsskatterne er noget ulige fordelt mellem kommunerne, og det kunne derfor overvejes at indregne disse indtægter i udligningen. Det kan enten ske ved at indregne dem i beskatningsgrundlaget, hvorved det vil indgå i udligningen af beskatningsgrundlag, eller ved at foretage en separat udligning af disse indtægter.

Det kan i den forbindelse overvejes, at afskaffe den såkaldte viderefordelingsregel, ifølge hvilken selskabsskatten viderefordes fra den kommune, hvor firmaets hovedadresse er beliggende, til kommuner med filialer eller afdelinger af firmaet er lokaliseret. Udvalget er dog afstået fra at foretage beregninger på en sådan model, set i lyset af, at det i så fald, uanset en udligning, ville blive meget afgørende for fordelingen af selskabsskatter hvor firmaer havde deres hovedadresse. Til gengæld kunne overvejes en forenklet viderefordeling, jf. kapitel 14.

Provenu af indkomster over 400.000 kr.

Ifølge kommissoriet skal "Udvalgets modeller opstilles med henblik på at medvirke til at udjævne de byrdefordelingsmæssige virkninger af kommunalreformen samt tage hensyn til fordelingen af de samlede beskatningsniveauer i de nye kommuner." Der kan i den forbindelse, jf. i øvrigt bemærkninger i kapitel 10, afsnit 10.1, overvejes at indføre fuld udligning af det kommunale skatteprovenu af indkomster over en vis størrelse. Baggrunden er den betydelige spredning i de skattepligtige indkomster mellem kommunerne.

Modellen indebærer, at den del af det kommunale skatteprovenu, der betales af indkomster over en fastsat grænse, udlignes fuldt ud mellem kommunerne i forhold til indbyggertallet. Indkomsten er i denne model opgjort som den skattepligtige indkomst fratrukket personfradraget, og grænsen kan f.eks. fastsættes til 400.000 kr.

Modellen kan skitseres på følgende måde:

- Det kommunale skatteprovenu udskrevet på indkomster under 400.000 kr. tilfalder som på nuværende tidspunkt bopælskommunen og udlignes i det sædvanlige kommunale udligningssystem. Den generelle udligning af beskatningsgrundlag beregnes således kun for den del af beskatningsgrundlaget, der kommer fra den del af indkomsterne, som ikke overstiger grænsen.
- Det kommunale skatteprovenu udskrevet på den del af indkomsten, der overstiger 400.000 kr., indgår i en udligningspulje, som fordeles til alle kommuner efter indbyggertal.

For den enkelte skatteyder vil der ikke være forskel i forhold til det nuværende system, bortset fra de ændringer, der følger af de byrdefordelingsmæssige virkninger for kommunen.

Det kommunale incitament til at skabe beskæftigelse i kommunen vil ikke blive påvirket i større omfang, idet kommunen fortsat som nu vil modtage kommuneskatten for indkomsten op til grænsen på 400.000 kr., dvs. en skattepligtig indkomst på ca. 430.000 kr. Overudligningen forudsættes opretholdt for denne del af skatteprovenuet.

Det må på den anden side bemærkes, at kommunen ikke som nu vil få gevinst af en indkomstfremgang blandt de højtlønnede. Det kommunale incitament til at skabe vækst må dog også først og fremmest gå på at skabe arbejdspladser til de arbejdsløse, som alternativt ville modtage overførselsindkomst.

De fordelingsmæssige virkninger af modellen vil være, at kommuner med mange højtlønnede vil tabe. Det vil blandt andet være en række kommuner i hovedstadsområdet. Omvendt vil kommuner med få højtlønnede vinde på modellen. Det vil blandt andet være en række udkantskommuner.

Fuld udligning af provenu af ejendomsværdiskat

Med samme baggrund som en særlig fordeling af provenu over 400.000 kr., jf. det foregående, kan det overvejes at indføre fuld udligning af det kommunale provenu af ejendomsværdiskat. Baggrunden er, at der er

en betydelig spredning i ejendomsværdierne mellem kommunerne. Samtidig er der tale om en del af det kommunale skattegrundlag, hvor skatten for den enkelte ejendom er fastlåst som led i regeringens skattestop. Grundlaget kan derfor kun i meget begrænset omfang opfattes som påvirkeligt af kommunernes dispositioner.

Modellen indebærer, at ejendomsværdiskatten ikke længere indregnes i det kommunale beskatningsgrundlag, men at det kommunale provenu i stedet indgår i en udligningspulje, som udlignes fuldt ud mellem kommunerne.

For den enkelte skatteyder vil der ikke være forskel i forhold til det nuværende system, bortset fra de ændringer, der følger af de byrdefordelmæssige virkninger for kommunen.

Det må således vurderes, at en fuld udligning af provenuet af ejendomsværdiskat kun i begrænset omfang vil påvirke kommunernes incitament til udbygning af boligmassen.

De fordelingsmæssige virkninger af modellen vil være, at kommuner med forholdsvis høje ejendomsværdier vil tabe. Det vil blandt andet være en række kommuner i hovedstadsområdet. Omvendt vil kommuner med forholdsvis lave ejendomsværdier vinde på modellen. Det vil blandt andet være en række udkantskommuner.

Skat af aktieindkomster

Med samme baggrund som overvejelsen om fuld udligning af ejendomsværdiskat kan der overvejes en særlig behandling af den kommunale andel af aktieindkomster. På nuværende tidspunkt indgår aktieindkomsten således i kommunernes udskrivningsgrundlag og underkastes den udligning, der også gælder for andre indkomstarter.

Da aktieindkomsterne er en noget svingende og ustabil kommunal skattekilde, kunne det overvejes at lade den udgå af det kommunale beskatningsgrundlag, således at den kommunale andel af skatten i stedet ville tilfalde staten. Kommunerne vil i den forbindelse skulle kompenseres over bloktilskuddet.

Kommunernes mulighed for at påvirke størrelsen af aktieindkomsten og aktieskatten er begrænsede.

De fordelingsmæssige virkninger vil være, at kommuner med høje aktieindkomster vil tabe på modellen. Det vil blandt andet være en række kommuner i hovedstadsområdet. Omvendt vil kommuner med lave aktieindkomster vinde på modellen.

12.2. Udgiftsbehov

Udligningen af kommunernes udgiftsbehov består af dels en udligning af aldersbetingede udgiftsbehov og en udligning af socioøkonomisk betingede udgiftsbehov. Kommunernes socioøkonomiske udgiftsbehov opgøres ud fra et " socioøkonomisk indeks", beregnet på baggrund af en række socioøkonomiske kriterier. De socioøkonomisk betingede udgiftsbehov indgår i dag med en samlet vægt på 20 pct. af de samlede udgifter for landsudligningen og 25 pct. for hovedstadsudligningen.

Omkring udgiftsbehovsudligningen fremgår det i kommissoriet for udvalgets arbejde blandt andet, "At der kan indføres nye udgiftsbehovskriterier, som blandt andet skal afspejle ændringerne i kommunernes opgaveportefølje."

Analyser og overvejelser vedrørende mulige ændringer i beregningen af socioøkonomisk betingede udgiftsbehov er gennemgået i afsnit 12.2.1. I analyserne er inddraget kommunernes nye opgaver med kommunalreformen. I afsnit 12.2.2 er kort beskrevet mulige justeringer i beregningen af de aldersbetingede

udgiftsbehov, blandt andet som følge af hvilke områder som medtages i beregningen af socioøkonomiske udgiftsbehov.

Endelig er i afsnit 12.2.3. gennemgået overvejelser om tilpasning i opgørelsen af udlændinge i udligningen.

12.2.1. Socioøkonomisk betingede udgiftsbehov

I dette afsnit ses nærmere på mulige ændringer i beregningen af det socioøkonomiske indeks - hvilke kriterier og den indbyrdes vægtning heraf – samt den samlede vægt af de socioøkonomisk betingede udgiftsbehov i udgiftsbehovsudligningen.

Overvejelser om socioøkonomiske kriterier og vægtning heraf i beregningen af et socioøkonomisk indeks bygger dels på analyser, konklusioner og anbefalinger i betænkning 1437 om et nyt udligningssystem og dels på nye statistiske analyser. Her foretages en gennemgang fordelt på en række underkategorier af socioøkonomiske udgiftsbehov.

I afsnit 12.2.1.1. foretages først en udgiftsmæssig afgrænsning af underkategorier på det sociale område. Herefter gennemgås i afsnit 12.2.1.2 både tidligere resultater og nye analyser fordelt på de enkelte udgiftsområder.

I afsnit 12.2.1.3 opstilles en samlet alternativ model for et nyt socioøkonomisk indeks til beregning af kommunernes socioøkonomisk betingede udgiftsbehov (for landsudligning såvel som hovedstadsudligning). Her foretages også en nærmere beskrivelse af de enkelte kriterier samt foretages en vurdering af sammenhængen mellem de kommunernes sociale udgiftsbehov og vurderede faktiske socioøkonomiske udgifter.

12.2.1.1. Opgørelse, afgrænsning og gruppering af sociale udgifter

I betænkning 1437 blev gennemgået en række analyser, konklusioner og anbefalinger fordelt på underkategorier af socioøkonomiske udgifter. Med gennemførelsen af kommunalreformen sker der ændringer af kommunernes opgaver og udgifter på bl.a. det sociale område. Det er således relevant at foretage nye analyser, der tager udgangspunkt i en opgørelse af de sociale udgifter inkl. de af kommunernes nye udgifter efter kommunalreformen, som kan henregnes til det sociale område.

Afgrænsningen af sociale udgifter kan foretages på flere måder. Der er ikke en enkelt facitliste. Der kan bl.a. vælges en bredere eller smallere afgrænsning. Fx vil kommunernes nye opgaver og udgifter på sundhedsområdet kunne have socioøkonomiske aspekter med hensyn til psykiske sygdomme og livsstilssygdomme. Men sundhedsudgifterne vil også i høj grad være demografisk betingede.

Der er til brug for analyserne i denne rapport foretaget en afgrænsning af kommunernes sociale udgifter, som tager højde for nye kommunale opgaver og fokusområder inden for det sociale område. Der arbejdes her både med en bred og mere snæver definition. Definitionerne er gengivet i et bilag til kapitel 12.

I den brede definition af de sociale udgifter medtages fx hele sundhedsområdet og ældreområdet. I den smallere definition udtages ældreområdet og sundhedsområdet – undtagen det aktivitetsafhængige sundhedsbidrag til regionerne.

Der foretages med henblik på de efterfølgende analyser en underkategorisering af den brede definition af de sociale udgifter i:

- Boligstøtteudgifter
- Førtidspensionsudgifter
- Beskæftigelsesudgifter (kontanthjælp, arbejdsmarkedsforanstaltninger, sygedagpenge mv.)
- Udsatte grupper (herunder grundtakstområdet):
 - Børn og unge (herunder nuværende kommunale udgifter på 5.20-24)
 - Voksne mv. (herunder nuværende kommunale udgifter på 5.42, 5.46 og 5.50-56)
 - Specialundervisning
- Ældre (nuværende kommunale udgifter på 5.30-34)
- Sundhedsudgifter (herunder kommunal medfinansiering af sygehusudgifter)
- Øvrige sociale udgifter (restgruppe af sociale udgifter herunder 5.08-09 vedr. frivilligt socialt arbejde og 5.99 vedr. øvrige sociale formål)

Det bemærkes, at det ikke i praksis er muligt at foretage en helt præcis afgrænsning af en sådan underkategorisering ud fra kontoplanen – fx indgår på ældreområdet udgifter, som hører til handicapområdet (altså til de udsatte grupper).

I tabel 12.1 er til brug for de videre analyser vist en opgørelse af kommunernes udgifter fordelt på de pågældende underkategorier. For at komme frem til skøn for de enkelte kommunernes fremtidige udgifter er sammenlagt nuværende udgifter (regnskab 2004) og de skønnede kommunefordelte merudgifter i medfør af kommunalreformen, jf. opgørelsen i kapitel 6. Det bemærkes dog, at der kan forekomme mindre afvigelser i forhold hertil, jf. også noten til tabel 12.1.

For Københavns, Frederiksberg og Bornholms Kommuner er der foretaget et skøn for den primærkommunale del af de nuværende udgifter. Det bemærkes, at der her er tale om et forholdsvist groft skøn.

Tabel 12.1. Udgifternes fordeling på udgiftsområder, bred hhv. smal definition af sociale udgiftsområder

2005 pl	Beregnet samlet udgift i de nye kommuner (mio. kr.)	Andel af samlede sociale udgifter, bred definition	Andel af samlede sociale udgifter, smal definition
Boligstøtte	2.964,9	3%	5%
Førtidspension	10.710,0	8%	15%
Beskæftigelse	21.042,7	15%	22%
Udsatte grupper:	29.098,5	26%	40%
-Børn og Unge	9.893,8	9%	14%
-Voksne og specialundervisning	15.149,2	13%	21%
Ældre (bred definition)	31.516,8	28%	
Sundhed (bred definition)	25.210,6	15%	
Sundhedsbidrag (smal definition)			10%
Øvrige sociale udgifter	1.035,0	1%	1%
Udgifter i alt (bred definition)	113.982,5	100%	
Udgifter i alt (smal definition)	72.965,7		100%

Note: Den beregnede samlede udgift fordelt på sociale udgiftsområder er baseret på de foreliggende skøn pr. 1. november 2005.

12.2.1.2. Overvejelser om udgiftsbehovskriterier og analyser heraf

Nedenfor anføres for de væsentligste af underkategorierne af sociale udgifter overvejelser om mulige kriterier til forklaring af udgifterne - eller rettere udgiftsbehovene - på de enkelte områder.

Overvejede kriterier afprøves i regressionsanalyser. Her afprøves kriterierne evne til at forklare de beregnede kommunefordelte sociale udgifter. Her antages implicit, at udgifterne afspejler udgiftsbehovene, men i udgiftsniveauer kan også i et vist omfang være påvirket af serviceniveau og effektivitet i serviceproduktionen.

En række af de overvejede kriterier (eller variationer heraf) indgik i overvejelserne i betænkning 1437, og nogle indgår i det nuværende udligningssystem. Herudover er også afprøvet kriterier, som er anvendt i tilknytning til finansieringssystemet for de fem regioner (på baggrund til deres evne til at forklare regionale forskelle i udgifter på sundhedsområdet), samt helt nye kriterier.

I forbindelse med afprøvningen af kriterier i regressionsanalyserne vises mulige forklaringsmodeller med angivelse af forklaringsevne, koefficienter på forklarende variable samt P-værdi for t-test af de forklarende variables signifikans, hvor en værdi over 0,05 indikerer, at koefficienten ligeså godt kunne være lig med 0 (altså insignifikans). Endvidere er beregnet de forklarende variables indbyrdes vægt i de enkelte modeller.

I analyserne er udgifter og kriterier normeret med indbyggertal (som i betænkningen så vidt muligt under hensyntagen til relevant aldersgruppe mv.).

I analyserne må tages højde for, at der ikke kan indgå kriterier med "negativ vægt" i udligningssystemet. De negative koefficienter opstår i analyserne ofte pga. samvariation med andre forklarende variable. Eksempelvis kan nævnes en meget høj samvariation mellem kriterierne "børn af enlige" og "familier i almen bolig med lav

uddannelse". Samvariation mellem de afprøvede mulige kriterier er i det hele taget et problem, hvorfor en reduceret model ikke bare kan findes ved at lade samtlige kriterier indgå i en model samtidig og reducere herudfra. Forskellige kombinationer af kriterier er derfor afprøvet. Endelig er det ikke hensigtsmæssigt, at der i det socioøkonomiske indeks indgår kriterier, som har en fortolkning, der ligger meget tæt på hinanden - fx bør som udgangspunkt kun indgå én afgrænsning af børnekriterium.

Boligstøtte

I betænkningen lægges op til at anvende et revideret boligstøttekriterium, hvor andelsboliger ikke medtages. Kriteriet er testet i en regressionsanalyse, og resultatet vises i tabel 12.2. Kriteriet ses at bidrage med god forklaring af udgiften.

Tabel 12.2. Statistisk forklaring af boligstøtteudgifter

	Estimeret parameterværdi	P-værdi	Vægt ekskl. konstantled i pct.
Model Boligstøtte1 (Adj. R ² =76,26)			
Konstantled	181,42	<.0001	
Revideret boligstøttekriterium	2,2	<.0001	100%

Førtidspension

I betænkning 1437 fremgår det omkring det hidtidige kriterium vedr. erhvervsbetinget førtidspension, at det for det første i sig selv ikke har en tilfredsstillende forklaringssevne og for det andet er forbundet med opgørelsesmæssige problemer. Senest er der sket en ændring af de erhvervsbetingede oplysninger, som indhentes i forbindelse med tilkendelse af førtidspension, men opgørelsen vurderes stadig at være problematisk. Derfor inddrages dette ikke i de videre analyser.

Det i betænkningens analyser afprøvede kriterium, aldersbetinget førtidspension, blev i nogle af regressionsanalyserne fundet insignifikant og testes ikke videre her.

I betænkningen blev det anbefalet at inddrage flere dimensioner i forklaringen af førtidspensionsudgifter, herunder den uddannelsesmæssige baggrund og øvrige socioøkonomiske kriterier. Således analyseres her forklaringen af både kriterier, der afspejler den uddannelsesmæssige og arbejdsmarkedets struktur i kommunerne samt kriterier, der som paraplyvariable kan afspejle den socioøkonomiske struktur. Herunder kriterier, som afspejler den socioøkonomiske struktur i familiesammenhæng og også indgik i betænkningen, samt psykiatrikriterier, hvor forskellige afgrænsninger afprøves. Et kriterium vedr. tabte leveår, som afspejler befolkningens sundhedstilstand (og dermed kan afspejle såvel arbejdsevne som mere generelle socioøkonomiske aspekter) afprøves endvidere. Endelig afprøves også et kriterium for tendens til fald i befolkningstallet. Baggrunden herfor er de særlige strukturelle udfordringer, som områder med en negativ befolkningsudvikling kan have.

De afprøvede kriterier er følgende:

- Uden erhvervsuddannelse (25-49 år)
- Uddannelsesbetinget langvarigt ledige
- Uden beskæftigelse over 5 pct.
- Fraskilte- og enkemænd (18-80 år)
- Børn i lavindkomstfamilier

Børn i familier med højeste udd. grundskole eller uoplyst
 Psykiatriske indskrivninger (17-67 år)
 Personer i psykiatriske indskrivninger (17-67 år)
 Antal diagnosticerede psykiatriske patienter (1994-2003)
 Tabte leveår
 Fald i befolkningstal (2000-2005)

Kriterierne er afprøvet i en regressionsanalyse, hvorfra der vises modeller med den bedste forklaringssevne i tabel 12.3. nedenfor.

Tabel 12.3. Statistisk forklaring af førtidspensionsudgifter

	Estimeret parameter værdi	P-værdi	Vægt ekskl. konstantled i pct.
Model Førtidspension1 (Adj. R ² =65,19)			
Konstantled	225,98	0,1366	
Uden beskæftigelse over 5 pct.	10,85	<0,0001	54%
Uden erhvervsfaglig udd.	5,71	<0,0001	46%

Det lader til, at det er en model, der afspejler mere direkte arbejdsmarkedet, som giver den bedste forklaring af udgifterne. Vedrørende kriteriet "Uden beskæftigelse over 5 pct." kan, som blandt andet nævnt i tilknytning til beskæftigelsesområdet nedenfor, anføres nogle incitamentsmæssige problemstillinger. Kriteriet lader dog til at bidrage pænt til forklaring af kommunernes førtidspensionsudgifter.

Beskæftigelsesområdet

I udgifterne på beskæftigelsesområdet indgår fx kontanthjælpsudgifter, udgifter til arbejdsmarkedsforanstaltninger og udgifter til sygedagpenge. Kommunerne tilføres med kommunalreformen et større ansvar på beskæftigelsesområdet.

I dag indgår som "arbejdsløsheds-kriterium" det antal af kommunens indbyggere, som er uden beskæftigelse og ligger over 5 pct. af indbyggertallet – altså arbejdsløsheden ud over et vist strukturelt niveau. Det er i betænkningen gengivet de forskellige incitamentsmæssige problemstillinger, som kriteriet kan være forbundet med, og det anbefales i den sammenhæng, at kriteriet stadig indgår, men at det kan overvejes at indregne en form for forsinkelseteffekt som kendt fra opgørelsen af 7-16 årige.

Kriteriet indgår således også i disse analyser, men indtil videre i samme form som i dag. I analysen af forklaring af beskæftigelsesudgifterne vurderes det nu også nærliggende at afprøve, om udgifterne som supplement også kan forklares af nogle af de andre kriterier, der afprøves for de andre udgiftsgrupper. Her tænkes på kriterier, der forklarer den uddannelsesmæssige og arbejdsmarkedets struktur i øvrigt samt paraplyvariable for den socioøkonomiske struktur. Såvel de afprøvede "børnekriterier" som "bolig-kriterier" har inspiration i betænkningens overvejelser, idet forskellige øvrige afgrænsninger dog også afprøves. Kriteriet vedrørende tabte leveår, der som nævnt afspejler befolkningens sundhedstilstand, samt kriteriet vedrørende fald i befolkningstallet afprøves endvidere. Der er således afprøvet følgende kriterier:

Børn i lavindkomstfamilier
 Børn i familier med højeste udd. grundskole eller uoplyst
 Uden erhvervsuddannelse (25-49 år)

Uddannelsesbetinget langvarigt ledige
 Uden beskæftigelse over 5 pct.
 Familier i alment byggeri på overførselsindkomst
 Familier i alment byggeri med højeste uddannelse på grundniveau/uoplyst
 Familier i alment byggeri mv.
 Personer i udlejningsboliger
 Antal udlejningsboliger, revideret
 Personer med lav indkomst (ekskl. ældre)
 Udlændinge fra 3. lande
 Udlændinge i ny afgrænsning (ikke-vestlige lande, herkomst i stedet for statsborgerskab)
 Tabte leveår
 Fald i befolkningstal (2000-2005)

Der er i tabel 12.4 vist to variationer af reducerede modeller, hvor der ikke er stor forskel på forklaringssevnen.

Tabel 12.4. Statistisk forklaring af beskæftigelsesudgifter

	Estimeret parameterværdi	P-værdi	Vægt ekskl. konstantled i pct.
Model Beskæftigelse 1 (Adj. R²=74,36)			
Konstantled	660,00	0,0051	
Børn i fam. m. højeste udd. grundskole eller uoplyst	6,90	<0,0001	56%
Familier i alment byggeri mv.	2,97	0,0013	12%
Personer m. lav indkomst	30,72	0,0017	18%
Tabte leveår	0,21	0,0062	13%
Model Beskæftigelse 2 (Adj. R²=74,82)			
Konstantled	690,15	0,0032	
Børn i fam. m. højeste udd. grundskole eller uoplyst	5,67	0,0001	47%
Familier i alment byggeri mv.	3,66	<0,0001	15%
Uden beskæftigelse over 5 pct.	8,38	<0,0001	26%
Tabte leveår	0,19	0,0155	12%

Udsatte grupper

I betænkningen blev foretaget en analyse af forklaringen af kommunernes udgifter på grundtakstområdet. Der kunne dog kun opnås en lav forklaringsgrad i en analyse, der tog udgangspunkt i en række af de kriterier, som afspejler den generelle socioøkonomiske struktur i kommunerne. Det viste sig endvidere ikke muligt at finde statistik, der kunne beskrive handicapområdet på tilfredsstillende vis.

Med kommunalreformen bliver kommunerne tilført meropgaver vedrørende de udsatte grupper, og samtidig sker en ændring af kommunestrukturen. Nærværende analyser har således et andet udgangspunkt end betænkningens analyser.

Der foretages her en analyse af områderne "Børn og unge med særlige behov" hhv. "voksne med særlige behov".

Børn og unge med særlige behov

På børne- og ungdomsområdet inden for de udsatte grupper afprøves en række "børnekriterier". Her bemærkes det, at kriteriet børn af enlige i dag indgår i udligningen. Kriteriet har i forskellige sammenhænge vist sig at have en god forklaringssevne i forhold til sociale udgifter. Som beskrevet i betænkningen kan kriteriet på den anden side være forbundet med incitamentsmæssige problemer i forhold til kommunernes incitament til at afdække socialt bedrageri. Derfor afprøves bl.a. en alternativ afgrænsning af kriteriet, hvor der også medtages børn af samlevende og -boende.

Der er endvidere inddraget et kriterium for personer med lav indkomst, som er nærmere beskrevet i et bilag til kapitel 12. Kriteriet afspejler antallet af personer med en lav indkomst i kommunerne sammenlignet med det normale regionale indkomstniveau. Kriteriet kan dermed også afspejle den generelle socioøkonomiske struktur.

Der afprøves således følgende kriterier på børne- og ungdomsområdet:

Børn af enlige

Børn hos enlige og samboende/-levende par

Børn hos enlige og samboende/-levende par, hvor højeste uddannelse er uoplyst eller grundniveau

Børn i lavindkomstfamilier

Børn i familier, hvor højeste uddannelse er uoplyst eller grundniveau

Uden erhvervsuddannelse (25-49 år)

Familier i alment byggeri på overførselsindkomst

Familier i alment byggeri med højeste uddannelse på grundniveau/uoplyst

Familier i alment byggeri mv.

Personer i udlejningsboliger

Antal udlejningsboliger, revideret

Udlændinge fra 3. lande

Udlændinge i ny afgrænsning (ikke-vestlige lande, herkomst i stedet for statsborgerskab)

Personer med lav indkomst (ekskl. ældre)

To reducerede statistisk modeller til forklaring af udgifterne på børne- og ungdomsområdet er vist i tabel 12.5. Forklaringssevnen er ikke høj, men dog højere end i betænkningens analyser.

Tabel 12.5. Statistisk forklaring af udgifter til børn og unge m. særlige behov

	Estimeret parameterværdi	P-værdi	Vægt ekskl. konstantled i pct.
Model Børn og unge m. særlige behov 1 (Adj. R ² =36,45)			
Konstantled	808,67	<0,0001	
Børn hos enlige og samboende/-levende m. højeste udd. uoplyst eller grundniveau	6,81	<0,0001	74%
Udlændinge i ny afgrænsning	5,31	<0,0001	26%
Model Børn og unge m. særlige behov 2 (Adj. R ² =33,88)			
Konstantled	614,4	0,0078	
Børn i fam. m. højeste udd. grundskole eller uoplyst	4,13	0,0001	82%
Udlændinge i ny afgrænsning	4,52	0,0003	18%

Voksne med særlige behov

Til forklaring af voksenområdet er udarbejdet et kriterium for personer, som inden for en 5-årig periode har fået stillet en diagnose fra en opstillet diagnoseliste¹⁶, og som samtidig inden for perioden har opfyldt at være i aldersgruppen 20-59 år og ikke indgå i arbejdsstyrken. Da nogle diagnoser er relativt brede – fx uspecificeret hørenedsættelse – kombineres med et krav om at personerne ikke deltager i arbejdsstyrken. Baggrunden herfor er, at personer, der deltager i arbejdsstyrken ikke vurderes at kunne være handikappede i stærk grad og således mindre relevante i forhold til dag- og botilbud på handicapområdet.

Endvidere afprøves kriterier, som afspejler den generelle socioøkonomiske struktur i kommunerne. Følgende kriterier afprøves:

- Personer med lav indkomst (ekskl. ældre)
- Fraskilte- og enkemænd (18-80 år)
- Uden erhvervsuddannelse (25-49 år)
- Familier i alment byggeri
- Personer i udlejningsboliger
- Antal udlejningsboliger, revideret
- Udlændinge fra 3. lande
- Udlændinge i ny afgrænsning (ikke-vestlige lande, herkomst i stedet for statsborgerskab)
- Handikappede (ikke i arbejdsstyrken)
- Psykiatriske indskrivninger (17-67 år)
- Personer i psykiatriske indskrivninger (17-67 år)

¹⁶ Jf. liste i bilag til kapitel 12.

Antal diagnosticerede psykiatriske patienter (1994-2003)

I tabel 12.6 er efter afprøvning af kriterierne i en regressionsanalyse vist en mulig model.

Tabel 12.6 Statistisk forklaring af udgifter til voksne m. særlige behov

	Estimeret parameter værdi	P-værdi	Vægt ekskl. konstantled i pct.
Model Voksne m. særlige behov (Adj. R ² = 36,46)			
Konstantled	1337,78	<0,0001	
Uden erhvervsuddannelse	4,05	0,0042	40%
Handikappede (20-59 årige uden for arbejdsstyrken)	46,71	0,0184	30%
Diagnosticerede psykiatriske patienter	19,21	0,0036	30%

Ældreudgifter

Udgifterne på ældreområdet vil for den enkelte kommune i høj grad være demografisk bestemt, hvilket der udignes for i et omfang via de aldersbetingede udgiftsbehov. Der kan dog også være et socioøkonomisk aspekt, og derfor afprøves sammenhængen mellem kommunernes udgifter (opgjort pr. indbygger) på ældreområdet og kriterier for forskelle i socioøkonomisk status for ældre og befolkningen i øvrigt).

Områder med tendens til en negativ udvikling i befolkningstallet oplever typisk en skæv befolkningssammensætning med en høj ældreandel. Kommuner i sådanne områder er således særligt sårbare i forhold til udviklingen i ældreandelen. Derfor afprøves også i denne sammenhæng kriteriet vedrørende fald i befolkningstallet. Idet ældreudgiften er normeret med det samlede indbyggertal, vil en sammenhæng nærmere bygge på den skæve befolkningssammensætning end på udgiften pr. ældre.

De afprøvede kriterier er således:

Enlige over 65

Enlige over 65 med lav indkomst

Mænd, enkestand og fraskilte

Personer med lav indkomst¹⁷

Fald i befolkningstal

¹⁷ Der er afprøvet både en opgørelse af kriteriet ekskl. og inkl. ældre, men kun resultatet fra ekskl. ældre er vist i tabellen i det følgende afsnit.

Tabel 12.7. Statistisk forklaring af ældredgift

	Estimeret parameterværdi	P-værdi	Vægt ekskl. konstantled i pct.
Model Ældre1 (Adj. R ² =41,16)			
Konstantled	-1862,91	0,1055	
Enlige over 65	15,87	<.0001	97%
Reduktion i befolkningstal	22,70	<.0001	3%
Model Ældre2 (Adj. R ² =31,09)			
Konstantled	-2318,35	0,0621	
Enlige over 65	17,34	<.0001	100%

Heller ikke på ældreområdet er forklaringen særlig høj. Indkomstniveauet bidrager tilsyneladende ikke med forklaring, mens kriteriet vedrørende fald i befolkningstal bidrager i nogen grad med forklaring. Enlige ældre over 65 år bidrager med størst forklaring.

Sundhedsområdet

I tilknytning til finansieringen af de fem nye regioner blev det undersøgt, hvilke forhold der kunne forklare regionale forskelle i sundhedsudgifterne. Det kunne konstateres, at forskellige undersøgelser og rapporter pegede på, at socioøkonomiske forhold havde betydning for sygelighed/dødelighed og sygehusforbruget. Analyserne i Finansieringsudvalget kunne også finde sammenhænge mellem en række socioøkonomiske kriterier og sygehusudgifterne. Endvidere viste forskelle i middellevetiden i regionerne – gennemsnitligt antal tabte leveår i forhold til den højeste regionale middellevetid – en sammenhæng med forskelle i regionernes sundhedsudgifter.

Med kommunalreformen tilføres kommunerne dels et medfinansieringsansvar i forhold til sygehusforbruget og dels meropgaver inden for bl.a. forebyggelse, genoptræning og behandling for alkohol-/stofmisbrug.

Det er således oplagt at afprøve nogle af de socioøkonomiske kriterier, der også er anvendt i forbindelse med regionernes finansiering. Der afprøves dog også en række andre kriterier og forskellige afgrænsninger heraf. Bl.a. testes også, om kriteriet for personer med lav indkomst og handicapkriteriet kan bidrage med forklaring af sundhedsudgifterne. Der afprøves således følgende kriterier:

Børn af enlige

Børn hos enlige og samboende/-levende par

Børn hos enlige og samboende/-levende par, hvor højeste uddannelse er uoplyst eller grundniveau

Familier i alment byggeri på overførselsindkomst

Familier i alment byggeri med højeste uddannelse på grundniveau/uoplyst

Familier i alment byggeri mv.

Personer i udlejningsboliger

Psykiatriske indskrivninger (17-67)

Personer i psykiatriske indskrivninger (17-67)

Antal diagnosticerede psykiatriske patienter (1994-2003)

Enlige over 65

Mænd, enkestand og fraskilte

Personer med lav indkomst (inkl. og ekskl. ældre)
 Antal tabte leveår i forhold til kommunen med højest middellevetid
 Handikappede (ikke i arbejdsstyrken)

Nedenfor i tabel 12.8 er vist to forskellige resultater fra regressionsanalyserne. Leveårskriteriet er (trods signifikans i tidligere analyser på amtsniveau) tilsyneladende ikke signifikant i nærværende statistiske analyser, mens handicapkriteriet bidrager med forklaring i analyserne.

Tabel 12.8. Sundhedsområdet

	Parameter	P-værdi	Vægt ekskl. konstantled i pct.
Model Sundhed 1 (Adj. R²=54,46)			
Konstantled	2631,50	<0,0001	
Diagnosticerede psykiatriske patienter	11,27	<0,0001	45%
Familier i alment byggeri m. højeste udd. grundniveau/ uoplyst	0,96	<0,0001	17%
Handikappede	22,74	0,0003	38%
Model Sundhed 2 Adj. R²=54,20)			
Konstantled	2648,02	<0,0001	
Diagnosticerede psykiatriske patienter	9,41	0,0004	39%
Familier i alment byggeri mv.	1,06	<0,0001	23%
Handikappede	22,16	0,0004	38%

12.2.1.3. Opstilling af samlet model og gennemgang af kriterier

De statistiske analyser kan indikere nogle sammenhænge mellem udgifter og mulige kriterier. Det skal i den forbindelse bemærkes, at udgifterne anvendes som indikator for udgiftsbehovet. Der kan naturligvis være en forskel, fx på grund af forskelle i effektivitet og serviceniveau. Endvidere bemærkes, at den enkelte kommunes merudgifter efter kommunalreformen vil være et skøn.

De statistiske analyser må ses i sammenhæng med andre forhold. Fx fortolkningen af kriterierne, incitamentspåvirkninger og de fordelingsmæssige virkninger af kriterierne.

Analyserne i afsnit 12.2.1.2 har peget på en række kriterier, som bidrager med statistisk forklaring af en del af udgifterne på det sociale område, og som derfor er relevante at medtage i en model til beregning af kommunernes socioøkonomiske udgiftsbehov. Det drejer sig om følgende kriterier:

Uden beskæftigelse over 5 pct.
 Uden erhvervsuddannelse
 Revideret boligstøttekriterium
 Diagnosticerede psykiatriske patienter
 Familier i alment byggeri mv.

Børn i familier med højeste udd. på grundniveau/uoplyst
Enlige over 65
Personer med lav indkomst
Handikappede (uden for arbejdsstyrken)
Udlændinge, ny afgrænsning
Reduktion i befolkningstal (2000-2005)
Tabte leveår

Nedenfor i tabel 12.9 er vist de nuværende kriterier og vægtning heraf i det socioøkonomiske indeks til beregning af kommunernes socioøkonomiske udgiftsbehov. Endvidere er vist en mulig alternativ model, som i højere grad skal kunne forklare kommunernes sociale udgifter i lyset af de ændringer, som kommunalreformen indebærer. I den alternative model indgår de kriterier, som regressionsanalyserne i afsnit 12.2.1.2 har peget på.

De enkelte kriterier og vægtningen heraf i den alternative model gennemgås i afsnit 12.2.1.3.1. Afsnit 12.2.1.3.2. indeholder en vurdering af vægtningen af de socioøkonomiske udgiftsbehov i den samlede udgiftsbehovsudligning og afsnit 12.2.1.3.3. en vurdering af sammenhængen mellem beregnede socioøkonomiske udgiftsbehov og faktiske sociale udgifter. Afsnit 12.2.1.3.4. indeholder overvejelser om udgiftsbehovsudligningen i hovedstadsområdet.

Tabel 12.9. Socio-økonomiske kriterier i udligningen af udgiftsbehov

Kriterium	Nuværende model		Alternativ model	
	Landsudligning	Hovedstadsudligning	Landsudligning	Hovedstadsudligning
	Vægt, pct.	Vægt, pct.	Vægt, pct.	Vægt, pct.
Børn af enlige	32,5	32,5		
20-59 årige uden beskæftigelse	25	25	18	10
20-49 årige uden erhvervsuddannelse		12,5	17,5	25
Bysocialt kriterium	7,5			
Revideret boligstøttekriterium			5	7,5
Boligstøttekriterium	25			
Udlejningsboliger		20		
Psykiatriske patienter			5	10
Familier i almene boliger mv.			15	7,5
Børn i familier med højeste udd. på grundniveau/ uoplyst			15	25
Enlige over 65			2,5	10
Personer med lav indkomst			10	
Handicappede uden for arbejdsstyrken			5	
Udlændinge fra 3. lande	10	10		
Antal indvandrere og efterkommere			2,5	5
Tabte leveår			2,5	
Fald i befolkningstal			2,0	

Note: I den nuværende model i landsudligningen indgår ikke kriterier vedr. boligstøtte og førtidspension. De indgår i stedet i beregningen af de aldersbetingede udgiftsbehov.

12.2.1.3.1. Overvejelser om kriterier og vægtning heraf i en udligningsmodel

Som nævnt er alle kriterier i tabel 12.9 kriterier, som de statistiske analyser har peget på bidrager med forklaring af udgifterne på delområder af de sociale udgifter. Analyserne giver imidlertid ikke et præcist fingerpeg om, hvilke indbyrdes vægte kriterierne skal have i en samlet model. Vægte er for disse kriterier bl.a. fastsat på baggrund af en samlet vurdering af kriteriernes vægt som forklarende variable i modellerne til forklaring af udgifterne på de sociale delområder, modellernes forklaringskraft samt vægten af de pågældende udgifter i forhold til de samlede sociale udgifter, jf. tabel 12.1. Men også andre overvejelser må som nævnt ovenfor inddrages.

Nedenfor gennemgås de enkelte kriterier ét for ét.

Uden beskæftigelse over 5 pct.

Kriteriet opgøres som antallet af 20-59 årige, som er uden beskæftigelse ud over 5 pct. af indbyggerne i kommunen og indgår i den nuværende beregning af det socioøkonomiske indeks. I beregningerne er anvendt samme baggrundsdata som i beregningen af tilskud og udligning for 2005.

Som tidligere nævnt i afsnit 12.2.1.2 er kriteriet forbundet med incitamentsmæssige problemstillinger. I den forbindelse kan det som nævnt overvejes at indregne en form for forsinkelse som i forbindelse med det nuværende aldersbetingede kriterium "7-16-årige"¹⁸.

Kriteriet forklarer ifølge analyserne både en del af førtidspensionsudgifterne og udgifter på beskæftigelsesområdet (i den ene mulige model). På førtidspensionsområdet, som udgør omkring 15 % af udgifterne i den smalle definition af de sociale udgifter, vejer kriteriets forklaring fx godt halvdelen i modellen.

Uden erhvervsuddannelse

Kriteriet opgøres som antallet af 20-49 årige uden erhvervsfaglig uddannelse i kommunerne og indgår også i den nuværende beregning af det sociale indeks. I beregningerne er anvendt samme baggrundsdata som i beregningen af udligning og tilskud for 2005.

Kriteriet bidrager med forklaring på både førtidspensionsområdet og voksenområdet hos de udsatte grupper. Kriteriet vejer lidt under 50 pct. i en model, som relativt godt forklarer udgifterne pr. indbygger på førtidspensionsområdet. Kriteriet vejer lidt mere i modellen på voksenområdet, som dog har en relativt lav forklaringsgrad.

Revideret boligstøtte

Kriteriet er opgjort som det nuværende boligstøttekriterium, blot medtages ikke andelsboliger. I beregningerne er – bortset fra udtagelsen af andelsboliger - anvendt samme baggrundsdata som i beregningen af tilskud og udligning for 2006. Udgiftsområdet udgør omkring 5 pct. af de samlede sociale udgifter.

Diagnosticerede psykiatiske patienter

Kriteriet er opgjort som antallet af diagnosticerede psykiatiske patienter, som har været i kontakt med psykiatrien i 1994-2003, med diagnosekoder F00-29. Kriteriet indgår – opgjort på regionsniveau - i finansieringen af regionerne. Datagrundlaget stammer fra Afdeling for Psykiatrisk Demografi, Institut for Psykiatrisk Grundforskning.

Kriteriet bidrager med forklaring i modellerne på såvel sundhedsområdet som området "voksne med særlige behov". Selvom kriteriet har en vis vægt i begge modeller, har modellen for voksenområdet dog en relativ lav forklaringssevne, og mens modellen på sundhedsområdet har en rimelig forklaringsgrad, kan udgiftsområdet kun delvist medregnes til de sociale udgifter. Det tilsiger, at kriteriet medtages i det sociale indeks, men ikke tillægges alt for høj vægt.

¹⁸ Omvendt kan forsinkelsen i kriteriet "7-16 årige" overvejes udeladt, idet kriteriet "fald i folketal" tager et bredere hensyn til reduktion i indbyggertallet.

Familier i almene boliger mv.

Kriteriet er på baggrund af en særkørsel fra Danmarks statistik på oplysninger for 2004 opgjort som antallet af familier, der bor i en af følgende tre boligtyper:

- Almene boliger
- Privat udlejning fra før 1920
- Privat udlejning med mangler

Kriteriet bidrager med forklaringen i modellerne til forklaring af udgifterne på beskæftigelsesområdet og sundhedsområdet. I begge modeller med en vægt på 15-20 pct. Beskæftigelsesområdet udgør i størrelsesordenen 20 pct. af de samlede sociale udgifter, mens sundhedsområdet som nævnt kun delvist kan medregnes til de sociale udgifter. Det taler måske umiddelbart i retning af en forholdsvis beskeden kriterievægt, men det må samtidig tages ind i betragtning at boligkriterier i det nuværende system har en vis vægt.

Børn i familier med højeste uddannelse som uoplyst eller på grundniveau

Kriteriet er på baggrund af en særkørsel fra Danmarks statistik på oplysninger for 2004 opgjort som antallet af børn i familier, hvor den højeste uddannelse er uoplyst eller på grundniveau.

Kriteriet bidrager med forklaring på beskæftigelsesområdet samt udgiftsområdet "børn og unge med særlige behov". Kriteriet udgør en vægt på godt 50 pct. i modellen på beskæftigelsesområdet, som udgør omkring de 20 pct. af de samlede sociale udgifter. Vægten er noget højere i modellen på børne- og ungdomsområdet, som dog har en relativ lav forklaringssevne.

Enlige over 65 år

Kriteriet opgøres på samme måde, som det nuværende kriterium i den amtskommunale udligning, blot fordelt på kommuner. I beregningerne er anvendt samme baggrundsdata som i beregningen af tilskud og udligning for 2005.

Kriteriet giver en forklaring af udgifter på ældreområdet. Idet ældreområdet kun til en vis grad kan medregnes i de socioøkonomisk betingede udgiftsbehov, indgår kriteriet med en relativt lav vægt.

Personer med lav indkomst

Kriteriet opgøres som antal personer (18-65 årige) i kommunen, som i det pågældende år og i mindst to ud af de foregående tre år havde en disponibel indkomst på mindre end 60 pct. af medianindkomsten på landsbasis samt en formue på under 10.000. (Se også beskrivelsen i bilag til kapitel 12). Der er anvendt data fra en særkørsel hos Danmarks Statistik for 2003.

Kriteriet indgår i en af modellerne til forklaring af beskæftigelsesudgifterne med en vis vægt. Beskæftigelsesudgifterne udgør endvidere en vis vægt af de sociale udgifter, hvorfor kriteriet tillægges en middelhøj vægt.

Handikappede

Kriteriet er opgjort som antal personer diagnosticeret i perioden 1999-2003 med en diagnose, som indgår i diagnoselisten vedlagt i bilag, og som samtidig inden for perioden har opfyldt at være i aldersgruppen 20-59 år og ikke indgå i arbejdsstyrken. Personerne tælles med hos kommunen, hvor diagnosen først stilles inden for perioden. Datagrundlaget stammer fra Indenrigs- og Sundhedsministeriets Forebyggelsesregister.

Kriteriet bidrager til forklaring på både handicapområdet og sundhedsområdet. Idet sundhedsområdet kun delvist kan medregnes til de sociale udgifter, og modellen på voksenområdet ikke har en særligt høj forklaringssevne, tillægges kriteriet dog en relativt beskedne vægt.

Udlændinge, indvandrere og efterkommere fra ikke-vestlige lande

Kriteriet er opgjort som antallet af personer med herkomst som indvandrer eller efterkommer med oprindelsesland hørende til de ikke-vestlige lande. Denne alternative afgrænsning til den nuværende afgrænsning af udlændinge med statsborgerskab hos et 3. land, og begrundelsen herfor er nærmere beskrevet i afsnit 12.2.3 om udlændinge i udligningen. Data stammer fra Danmarks Statistiks Statistikbank.

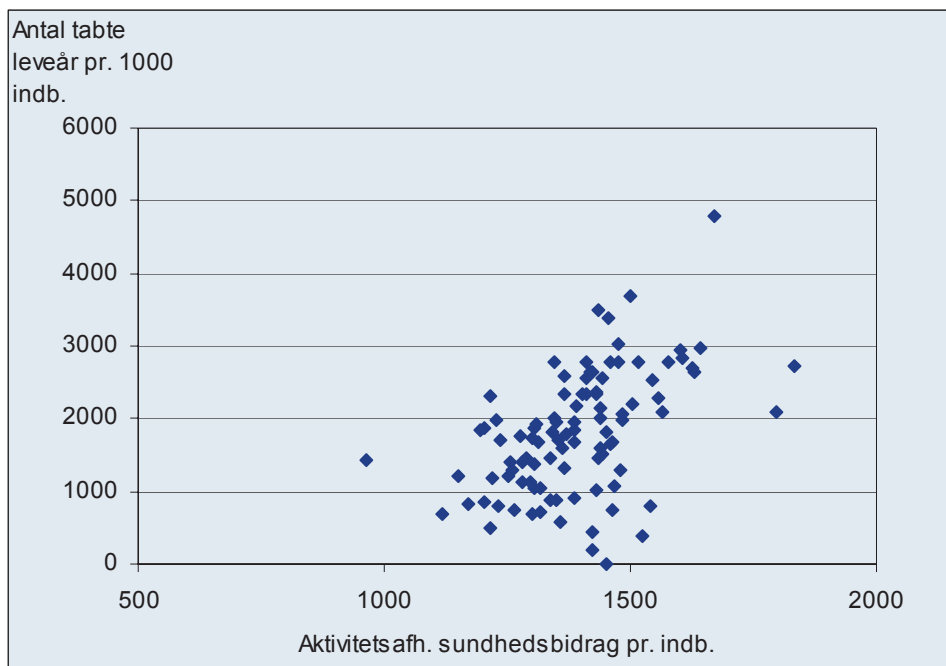
Kriteriet bidrager med forklaring af udgifterne til børn- og unge med særlige behov. Modellen peger i retning af en relativt beskedne vægt i beregningen af det socioøkonomiske indeks.

Tabte leveår

Kriteriet er opgjort som antallet af tabte leveår i forhold til den kommune, som over en tiårig periode havde den højeste middellevetid hos indbyggerne (dvs. antal tabte leveår er lig med den maksimale middellevetid fratrukket middellevetiden i den pågældende kommune). Middellevetiden er her beregnet ud fra en opgørelse for perioden 1990-1999 foretaget af Statens Institut for Folkesundhed.¹⁹ Middellevetiden opgøres ved at beregne aldersbetingede dødshyppigheder og herudfra en forventet levetid for en 0-årig i regionen. Den beregnede middellevetid er således uafhængig af regionernes alderssammensætning.

Kriteriet er fundet signifikant i analyserne af beskæftigelsesområdet. Kriteriet er derimod ikke fundet signifikant i analyserne af sundhedsudgifterne. Nedenfor er dog vist et plot (figur 12.1) af kriteriet mod det aktivitetsafhængige sundhedsbidrag til regionerne, som indikerer en vis positiv sammenhæng. Endelig er kriteriet – opgjort på amtsniveau – fundet signifikant i analyser af amtskommunernes sundhedsudgifter i forbindelse med regionernes finansiering. Kriteriet medtages på denne baggrund i den samlede model med en beskedne vægt.

Figur 12.1. Sammenhæng mellem kriteriet "Tabte leveår" og det aktivitetsafhængige sundhedsbidrag

¹⁹ Opgørelsen er foretaget på de nuværende kommuner, og er opdelt på køn, hvorfor der til beregningerne er foretaget en simpel sammenvejning af de kønsfordelte middellevetider (under antagelse af 50 pct. kvinder hhv. mænd i kommunerne) og herefter på nye kommuner.

Fald i befolkningstal

Kriteriet udgøres af summen af nettofald i befolkningstallet fra ét år til det næste over en femårig periode. Der medregnes bevægelser i de år, hvor der har været et nettofald, mens der ikke medregnes bevægelser i år med en positiv nettovækst i befolkningstal. Kriteriet er beregnet for befolkningsudviklingen i årene 2000-2004. Kommuner, som i perioden ikke har oplevet befolkningstilbagegang i noget år, vil have en kriterieværdi på 0, mens en kommune, som fx har oplevet et faldt i befolkningstallet på 100 fra 2000-2001, men en positiv nettovækst i de efterfølgende år, vil have en kriterieværdi på 100.

Fald i en kommunes befolkningstal kan afspejle strukturelle problemstillinger i kommunen, som kan indebære et behov for en særlig indsats. Kriteriet kan fx dermed opfange særlige udfordringer i nogle af landets udkantskommuner. Kriteriet er ikke fundet signifikant i analyser på hhv. beskæftigelses- og førtidspensionsområdet, men bidrager omvendt til forklaring af ældreudgifterne, jf. overvejelserne i den forbindelse. Kriteriet medtages på denne baggrund med en ret lav vægt.

12.2.1.3.2. Vægtning af de sociale udgiftsbehov i den samlede udgiftsbehovsudligning

De sociale udgifter som opgjort ud fra den smalle definition i tabel 12.1. udgør ca. 30 pct. af de samlede vurderede nettodrifts- og anlægsudgifter, hvis det aktivitetsafhængige sundhedsbidrag ikke medregnes, og ca. 34 pct. når det medregnes.

I analyserne af byrdefordelingsmæssige virkninger mv. af anvendelse af det alternative socioøkonomiske indeks i udgiftsbehovsudligningen vægtes de socioøkonomiske udgiftsbehov med 30 pct. og de demografiske med 70 pct.

12.2.1.3.3. Sammenhæng mellem beregnede socioøkonomiske udgiftsbehov og vurderede faktiske sociale udgifter

Der er ud fra de angivne kriterier og vægtningen heraf foretaget en alternativ beregning af kommunernes socioøkonomisk betingede udgiftsbehov. De enkelte kommuners beregnede udgiftsbehov sammenlignes med de vurderede faktiske sociale udgifter (smal definition).

For at anskue dette er først beregnet sammenhængen mellem udgiftsbehov og udgift som:

Sammenhæng = Udgiftsbehov pr. indbygger / social udgift pr. indbygger.

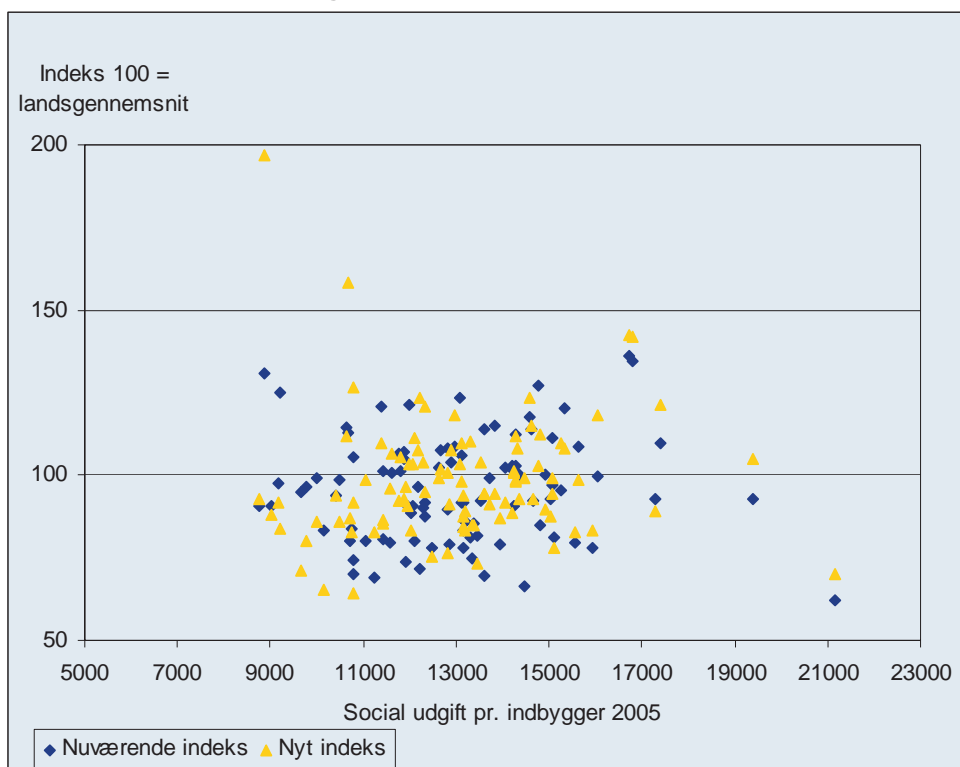
Herefter er beregnet et indeks for sammenhængen, således at indekset har værdien 100, hvis sammenhængen svarer til sammenhængen mellem det samlede sociale udgiftsbehov pr. indbygger for hele landet og den sociale udgift pr. indbygger i hele landet. Dvs.

Indeksværdi = sammenhæng(kommune) / sammenhæng(hele landet) x 100

Denne beregning er – på samme udgiftsgrundlag - foretaget både for det nuværende socioøkonomiske indeks (beregnet med vægten på 30 pct. af det nye udgiftsgrundlag) og det alternative.

I figur 12.2 vises den indekserede sammenhæng over for den sociale udgift pr. indbygger. Det ser ud til, at det nye socioøkonomiske indeks giver lidt tættere sammenhæng generelt, men at der er nogle enkelte ret store overvurderinger af det socioøkonomiske udgiftsbehov. Det drejer sig ikke mindst om Læsø og Ærø Kommuner. Det skyldes at kriteriet vedrørende fald i befolkningstal giver et generelt højere beregnet udgiftsbehovet for udkantskommuner, herunder fx også Bornholm og Lolland, som dog med kriteriet ikke opnår så højt et beregnet udgiftsbehov som de to andre nævnte ø-kommuner.

Figur 12.2. Sammenhæng mellem beregnede sociale udgiftsbehov og faktiske sociale udgifter, nuværende socialt indeks og alternativt indeks.

I det følgende ses der bort fra de to særlige ø-kommuner, Læsø og Ærø Kommuner i beregningen af korrelationskoefficienten mellem det beregnede udgiftsbehov og de faktiske udgiftsbehov pr. indbygger fordelt på de øvrige kommuner. Resultatet er vist i tabel 12.10 og indikerer, at det nye socioøkonomiske indeks rammer de nye faktiske sociale udgifter bedre end det nuværende indeks.

Tabel 12.10. Korrelationskoefficient

	Udgift pr. indbygger efter reform, smal definition
Ny udgift, nuværende indeks	71,4%
Ny udgift, nyt indeks	80,6%

Note: Beregnet ekskl. Læsø og Ærø Kommuner

12.2.1.3.4. Særlige overvejelser vedr. udligning af socioøkonomiske udgiftsbehov i hovedstadsområdet

I tabel 12.9 er vist en alternativ model til beregning af socioøkonomiske udgiftsbehov til hovedstadsudligningen. Foretages de samme analyser, som i afsnit 11.2 på alene hovedstadskommunerne (med den nuværende afgrænsning af hovedstaden), er der nogle resultater, der adskiller sig.

Her kan nævnes, at kriteriet vedr. personer med lav indkomst ikke er signifikant i forklaringen af beskæftigelsesudgifterne i hovedstadsområdet, hvorfor det virker rimeligt, ikke at medtage dette kriterium i modellen for hovedstaden. Desuden er handicapkriteriet ikke signifikant i analysen på sundhedsområdet i hovedstadsområdet, ligesom kriteriet vedr. reduktion i befolkningstallet ikke bidrager positivt til forklaringen af ældreudgifterne i hovedstadsområdet.

Boligstøtteudgifterne udgør i hovedstadsområdet nogenlunde samme andel af de sociale udgifter i hovedstadsområdet som i hele landet, men i den nuværende særskilte boligstøtteudligningsordning, som forudsættes afskaffet, udlignes på et lidt større beløb, hvilket kan begrunde en lidt højere vægt på dette kriterium.

12.2.2. Aldersbetingede udgiftsbehov

I den nuværende beregning af de aldersbetingede udgiftsbehov indgår kriterier til forklaring af udgifter til boligstøtte og førtidspension. Som følge af at nye kriterier til forklaring af disse udgiftsområder medtages i den alternative model til beregning af de socialt betingede udgiftsbehov, skal de tages ud af beregningen af de aldersbetingede udgiftsbehov.

I betænkning nr. 1437 om et nyt udligningssystem anbefales det at indføre et strukturelt udgiftsbehovskriterium i stedet for det nuværende grundtillæg. På denne baggrund er i en alternativ opgørelse af de aldersbetingede udgiftsbehov medtaget et tilgængelighedskriterium. Kriteriet angiver rejsetiden for borgerne i kommunen til 2.000 medborgere indenfor eller uden for kommunen. Kriteriet er opgjort som i betænkning nr. 1437 med samme baggrundsdata, men er opdateret til de nye kommuneinddelinger. I afsnit 12.2.2.1. nedenfor er kort gengivet konklusionerne vedr. overvejelser og analyser bag kriteriet fra betænkningen.

De aldersbetingede udgiftsbehov beregnes som omtalt i afsnit 12.2.1.4.2., på baggrund af 70 pct. af de vurderede nettodrifts- og anlægsudgifter. Tilgængelighedskriteriet tillægges heraf en vægt på 2 pct. i beregningen af de aldersbetingede udgiftsbehov, mens fordelingen af aldersbetingede enhedsbeløb er beregnet på resten af udgiften.

Tabel 12.11. Oversigt over enhedsbeløb i opgørelsen af aldersbetingede udgiftsbehov

	Landsudligning	Hovedstadsudligning
0 - 6 årige	47.457,13	54.206,17
7-16 årige	70.941,68	78.062,68
17-19 årige	12.559,05	12.402,63
20-24 årige	14.477,04	14.181,49
25-34 årige	16.202,51	15.748,36
35-39 årige	15.774,04	15.463,08
40-64 årige	13.754,46	13.492,33
65-74 årige	21.104,10	21.829,95
75-84 årige	42.855,03	45.784,33
85+ årige	98.141,33	102.328,71
Tilgængelighed til 2000	300,49	688,52

12.2.2.1. Overvejelser og analyser bag strukturelt kriterium

I betænkning nr. 1437 anbefales det at overveje at erstatte det nuværende grundtillæg til primærkommunerne med et strukturelt kriterium. Konkret anbefales følgende mulige strukturelle kriterier:

- Antal indbyggere bosiddende uden for byer med mere end 1.000 indbyggere
- Rejsetid for kommunens borgere for at nå 1.000 medborgere inden for kommunen
- Rejsetid for kommunens borgere for at nå 2.000 indbyggere
- Rejsetid for kommunens borgere for at nå 12.000 indbyggere

For det tre første kriteriers vedkommende er i betænkningen påvist en sammenhæng mellem kriterierne og udgifter inden for folkeskoleområdet, indikeret ved en sammenhæng til klassekvotient, skolestørrelse samt transportudgifter til børn og unge.

Endvidere er der påvist en sammenhæng mellem det sidste af kriterierne og kommunale administrationsudgifter.

For en nærmere beskrivelse af opgørelsen af tilgængelighedskriteriet henvises til bilag til kapitel 12.

12.2.3. Udlændinge i udligningen

Udlændinge indgår i dag i udligningssystemet flere steder:

1. Udlændingeudligningen (generelt tilskud pr. udlænding til dækning af merudgifter vedr. indvandrere og flygtninge).
2. Udligning vedr. sociale udgifter til flygtninge (ordning vedr. udlændinge fra specifikke flygtningelande og ophold før 1999, som modsvarer tidligere regler for integrationsloven og er under udfasning).
3. Tilskud til kommuner, der modtager asylansøgere (tilskud pr. asylansøgere).
4. Kriterium for antal udlændinge fra tredjelande i udligningen af sociale udgiftsbehov.

Ordningerne under punkt 2 og 3 vedrører specifikke flygtningelande. Den første heraf er udfaset om få år, mens den anden forudsættes afskaffet. I de øvrige ordninger under punkt 1 og 4 indgår en afgrænsning af udlændinge fra "tredjelande". I afgrænsningen spiller statsborgerskab en rolle.

I det følgende præsenteres først i afsnit 12.2.3.1 generelle overvejelser om ændring af afgrænsningen af disse udlændinge i udligningssystemet.

12.2.3.1. Generelle overvejelser om ændring af afgrænsningen udlændingegruppen

Landeafgrænsning

Den oprindelige afgrænsning af tredjelande er lande uden for EU, Nordamerika og Norden. Med udvidelsen af EU skal 10 færre tælles med i definitionen.

Tredjelandebegrebet er et begreb, som blev anvendt af det tidligere Indenrigsministerium og nuværende Integrationsministerium i rapporter, statistikker mv. Danmark Statistik anvendte en anden inddeling i lande i "udviklede og mindre udviklede" lande. Både Integrationsministeriet og Danmarks Statistik anvender dog fra 2004 den fælles inddeling af lande i "vestlige og ikke-vestlige lande". Afgrænsningen af de forskellige begreber er:

- Tredjelande: lande uden for EU, Nordamerika og Norden

- Mindre udviklede lande: Lande uden for USA, Canada, Japan, Australien og New Zealand samt de europæiske lande, dog med undtagelse af landene Tyrkiet, Aserbajdsjan, Usbekistan, Kasakstan, Turkmenistan, Kirgisistan, Tadsjikistan, Georgien og Armenien.
- Ikke-vestlige lande: Lande uden for USA, Canada, Australien, New Zealand, EU, Norden, Andorra, Liechtenstein, Monaco, San Marino, Schweiz og Vatikanstaten.

Det kan således overvejes at erstatte tredjelandaefgrænsningen med den mere nutidige afgrænsning af de mere "integrationskrævende" lande som "ikke-vestlige lande".

Fordelen ved et skift i landeafgrænsningen er, at det vil indebære en harmonisering med andre opgørelser, samt at der hermed ikke medtages lande som f.eks. Australien og New Zealand - ud fra en betragtning om at udlændinge fra disse lande må vurderes at indebære en mindre integrationsindsats i kommunerne. Men anvendelse af den ændrede afgrænsning med færre lande i udligningssammenhæng vil også kunne være en ulempe for nogle kommuner, som måtte have indbyggere fra de pågældende lande.

Statsborgerskab eller oprindelsesland/herkomst

I forbindelse med kriteriet i udligningen af socioøkonomiske udgiftsbehov opgøres kriteriet vedrørende udlændinge som antal indvandrere og flygtningen, der er udenlandske statsborgere fra tredjelandene. I udlændingeudligningen inkluderes indvandrere og flygtninge med dansk statsborgerskab (naturaliserede) fra tredjelandene og opholdstid på op til 10½ år i tilskudsåret. Hvis efterkommere har udenlandsk statsborgerskab, er de inkluderet begge steder.

Der har tidligere ikke været særligt mange krav knyttet til det at kunne opnå dansk statsborgerskab, og der er endvidere ikke undersøgelser, som peger på, at udgifter til integrationsindsats og andre merudgifter, som kan være forbundet med udlændingegrupper ophører, når der skiftes statsborgerskab.

Undersøgelser peger endvidere på, at indvandrere og efterkommere uanset opholdstid på en række områder klarer sig dårligere end den øvrige befolkning med hensyn til f.eks. arbejdsmarked, socialt og i skolen.

I andre sammenhænge (statistikker mv.) anvendes oftest en afgrænsning af udlændinge ikke efter statsborgerskab, men efter herkomst og oprindelsesland. Her omfatter udlændinge både indvandrede og efterkommere, som Danmarks Statistik defineres således:

- Indvandrere: Personer født i udlandet, hvis forældre begge (eller den ene hvis der ikke findes oplysninger om den anden) er udenlandske statsborgere eller født i udlandet. Hvis der ikke findes oplysninger om nogen af forældrene, og personen er født i udlandet, opfattes personen også som indvandrer.
- Efterkommere: Personer født i Danmark af forældre, hvoraf ingen er dansk statsborger født i Danmark. Hvis der ikke findes oplysninger om nogen af forældrene, og personen er udenlandsk statsborger, opfattes personen også som efterkommer.

Flygtninge vil være inkluderet under indvandrere, da begge forældre er udenlandske statsborgere eller personen er født i udlandet. Adoptivbørn vil ikke blive opfattet som indvandrere, hvis adoptivforældrene er danske statsborgere.

Den umiddelbare forskel ved at skifte til "herkomst og oprindelseslandsmetoden" er, at der bliver medtaget naturaliserede efterkommere og indvandrere (hvor disse dog medtages i udlændingeudligningen, hvis de har en opholdstid på mindre end 10½ år i tilskudsåret).

Fordelen ved at se på herkomst i stedet for statsborgerskab er, at en sådan afgrænsning i højere grad harmonerer med den øvrige officielle statistik på området. I det omfang naturaliserede udlændinge uanset opholdstid mv. indebærer en indsats i kommunerne, vil afgrænsningen bedre afspejle kunne kommunernes udgifter. Men omvendt kan det også indebære en tendens til at overvurdere kommunernes udgifter. Dette kan dog imødegås ved at overveje et lavere tilskud pr. udlænding/ efterkommer.

Samlet vurdering

Samlet vurderes det hensigtsmæssigt at ændre landeafgrænsningen til den nye fælles officielle afgrænsning af ikke-vestlige lande, da den nuværende afgrænsning ikke anvendes af officielle kilder længere og dermed må opfattes som forældet. Den isolerede betydningen heraf vil være, at færre udlændinge medtages, men betydningen vurderes beskeden for kommunerne som helhed og byrdefordelingsmæssigt.

Omkring anvendelse af herkomst/oprindelsesland i stedet for statsborgerskab kan der være argumenter for at foretage en ændring, givet at efterkommere afleder udgifter på samme måde som indvandrere. Denne ændring vil isoleret set medføre, at et noget større antal udlændinge medtages.

12.2.3.2. Overvejelser om ændringer i udlændingeudligningen

I den generelle udligningsordning vedrørende udlændinge ydes et tilskud pr. udlænding i kommunen. Ordningen sigter på generelle merudgifter, såsom rådgivning, administration, bibliotek og fritid, sociale og sundhedsmæssige udgifter vedr. børn, samt merudgifter til danskundervisning af voksne og til folkeskoleundervisning.

Kommunerne bidrager til finansieringen af ordningen efter bloktilskudsnøglen (i dag beskatningsgrundlag).

Virkninger af ændring af landeafgrænsning mv.

I det følgende belyses de byrdefordelingsmæssige virkninger af anvendelse af de omtalte alternative forudsætninger for landeafgrænsningen og oprindelsesland i denne udligningsordning. Udgangspunktet for sammenligningen er på den foreløbige statsgaranterede udligning for 2005, jf. note til tabellerne. Det er den nye kommunestruktur, som er lagt til grund for beregningerne.

Tabel 12.12 viser antallet af udlændinge opgjort på baggrund af den nye landeafgrænsning "ikke vestlige lande" og efter herkomst/oprindelsesland. Den nye opgørelse er baseret på tal fra Danmarks Statistiks databank.

Tabel 12.12. Antal udlændinge i udlændingeudligningen, befolkningstal pr. 1. januar 2004.

	Nuværende udligningsordning	Ny landeafgrænsning og oprindelsesland
Antal indvandrere	212.400	313.076
Antal indvandrere 0-5 år	25.668	36.760
Antal indvandrere 6-16 år	43.261	63.911

Den nye afgrænsning medfører, at der er ca. 100.000 flere, som bliver kategoriseret som udlændinge. Antallet af 0-5-årige stiger med ca. 11.000 og de 6-16-årige stiger med ca. 20.000 personer.

Med et uændret tilskudsbeløb pr. udlænding vil det betyde, at det samlede beløb, som skal udlignes mellem kommunerne, bliver større. Tilskudsbeløbene fremgår af tabel 12.13.

Betydningen for udligningen blev undersøgt for tre forskellige scenarier i forhold til den nuværende model:

- Antal udlændinge opgjort på baggrund af alternativ landeafgrænsning, men efter statsborgerskab.
- Antal udlændinge opgjort på baggrund af alternativ landeafgrænsning og indvandrere/efterkommere opgjort efter oprindelsesland.
- Antal udlændinge opgjort på baggrund af alternativ landeafgrænsning og indvandrere/efterkommere opgjort efter oprindelsesland. Her holdes den nuværende ordnings samlede puljebeløb fast.

Det første scenarium, hvor der blot er ændret på landeafgrænsningen, viser at ændringen i kommunernes udligning er meget lille. Den kommune, der skal betale mest i forhold til deres udligning, skal betale 0,02 pct. mere i forhold til den nuværende ordning. Og den kommune, som får mest i forhold til den nuværende ordning, får 0,01 pct. mere i tilskud via udligningen.

De kommuner, som oplever det største tab i forhold til den nuværende landeafgrænsning, ligger på Sydsjælland og i Midtjylland. Det kan ikke siges entydigt, om der er specielle områder, som vinder på denne afgrænsning. For hver af regionerne er den samlede ændring i udligningen indenfor regionen på 0,00 pct.

Det andet scenarium, hvor antal udlændinge er opgjort ud fra den alternative landeafgrænsning, og indvandrere/efterkommere er opgjort efter oprindelsesland i stedet for statsborgerskab, resulterer i, at den procentvise ændring i visse kommuner er betydelig mere markant end i første scenarium. Den kommune, som oplever den største positive effekt, får 0,72 pct. mere i udligning end under den nuværende ordning. Den kommune som har den største negative effekt, får 0,16 pct. mindre i tilskud i forhold til den nuværende ordning.

Specielt kommunerne i Københavnsområdet får mere i tilskud via udligningen med den alternative landeafgrænsning og indvandrere/efterkommere opgjort efter oprindelsesland. De kommuner, som vil opleve den største negative effekt, er kommuner i Syd- og Midtjylland.

For Region Hovedstaden betyder ændringen en positiv effekt på 0,08 pct. i forhold til udligningsbeløbet i den nuværende ordning. Alle de andre regioner kommer til at opleve en negativ effekt. Region Nordjylland er den region, som kommer til at opleve den største samlede effekt på 0,08 pct.

Det tredje scenarium kan beskrives således. Antal udlændinge er opgjort på baggrund af den alternative landeafgrænsning, og indvandrere/efterkommere er opgjort efter oprindelsesland i stedet for statsborgerskab.

Samtidig fastholdes den nuværende ordnings samlede puljebeløb, idet enhedsbeløbet pr. udlænding skaleres ned med forholdet mellem antallet af indvandrere i den nuværende ordning og den alternative afgrænsning.

Den kommune, som herved oplever den største negative effekt, får 0,10 pct. mindre end ved den nuværende ordning. Den kommune som opnår den største positive effekt, får 0,25 pct. mere. Denne model viser udsving i virkningerne, som størrelsesmæssigt ligger imellem virkningerne i scenarium 1 og 2.

Kommuner i hovedstadsområdet er dem, som får den største positive effekt i scenarium 3. Kommunen med den største negative effekt ligger på Sydsjælland.

Region Hovedstaden vil i dette scenarium opnå 0,04 pct. mere i tildelt beløb i forhold til den nuværende ordning. Alle andre regioner kommer til at opleve en negativ effekt, og Region Nordjylland den største effekt på 0,04 pct.

Nedenstående viser størrelsen af tilskudsbeløbet er pr. udlænding under den nuværende udligningsordning i første kolonne. Anden kolonne viser størrelsen af tilskudsbeløbet, hvis det nuværende samlede beløb, der udlignes via ordningen, fastholdes (scenarium 3).

Tabel 12.13. Tilskudsbeløb pr. udlænding 2005

	Nuværende udligningsordning	Ny landeafgrænsning, oprindelsesland og fast udligningsbeløb
Tilskud pr. udlænding	4.971	3.372
Tilskud pr. udlænding 0-5 år	4.862	3.395
Tilskud pr. udlænding 6-16 år	19.969	13.517

Overvejelser om størrelsen af tilskudsbeløb pr. udlænding

Det er overvejet om tilskudsbeløbet pr. udlænding bør ændres, hvis den nuværende udligningsordning vedrørende indvandrere ændres. Det er dog ikke fundet tal for kommunale udgifter vedrørende udlændinge, som er mere nutidige end dem, som bruges i den nuværende ordning.

Tidligere undersøgelse af merudgifter ved modtagelse af borgere fra tredjelande.

De enhedsbeløb, som i dag benyttes til udligningen vedrørende udlændinge, bygger på en undersøgelse fortaget af Indenrigsministeriet i juli 1988.

Undersøgelsen fra 1988 havde til formål at se på de merudgifter kommunerne måtte have ved indvandrere og flygtninge fra tredjelande. Undersøgelsen bygger på en spørgeskemaundersøgelse blandt 21 kommuner, som er repræsentative med hensyn til størrelse, geografi og andel af tredjelandsborgere. Den omfatter stor set alle kommunale tjenesteydelser, idet der er spurgt om merudgifterne pr. flygtninge og indvandrere for følgende ydelser:

- Folkeskoleundervisning
- Administration
- Rådgivningskontor
- Dagforanstaltninger
- Kontanthjælp
- Boligstøtte

- Beskæftigelsesforanstaltninger (her er det vurderet om en overnormal andel af flygtninge/indvandrere er omfattet af arbejdstilbudsordninger eller beskæftigelsesforanstaltninger)
- Børnetandpleje
- Sundhedspleje
- Fritidsundervisning
- Bibliotek
- Kulturelle tilbud

Resultatet af undersøgelsen viste at merudgiftsbehovet pr. indvandrer og flygtning var på mellem 2.600 og 4.100 kr. ekskl. folkeskoleundervisning.

Merudgiften til folkeskoleundervisning pr. indvandrer- og flygtningeelev var på mellem 11.800 og 12.900 kr. Merudgifterne kunne bl.a. tilskrives udgifter til modtagelsesklasser/enkeltmandsundervisning, supplerende faglig undervisning/støtteundervisning samt modersmålsundervisning.

Der er knyttet forbehold til undersøgelsens resultater, idet det er meget svært at opgøre disse merudgifter objektivt, da oplysningerne ikke umiddelbart har kunnet hentes direkte i regnskaberne. Undersøgelsen bygger alene på 21 kommuners bedste skøn over merudgifterne til flygtninge og indvandrere.

Andre analyser om merudgifter til udlændinge

Det har ikke umiddelbart været muligt at finde andre undersøgelser af denne karakter, hvor der specifikt ses på kommunale merudgifter pr. udlænding.

I de foreliggende rapporter fra Velfærdscommissionens er fokuseret på den finanspolitiske holdbarhed og indvandrere i tilknytning til dette spørgsmål. De udgifter, som Velfærdscommissionens har set på, er således hvor meget indvandrere bidrager til det offentlige, og hvor meget de modtager fra det offentlige. Analyserne er derfor ikke umiddelbart anvendelige i denne sammenhæng.

Overvejelser omkring ændring af enhedsbeløb for udligningen vedr. udlændinge.

I 1993 blev foretaget en ændring i lovgivningen om udligning vedrørende udlændinge, idet de enhedsbeløb som var blevet fastlagt i 1988 på baggrund af undersøgelsen om merudgifter til udlændinge blev hævet med 10 pct. Begrundelsen for at øge enhedsbeløbet med 10 pct. var dengang, at en række kommuner blev økonomisk underkompenseret med ordningen, fordi ordningen ikke medtog alle udlændingegrupper.

Beregningerne ovenfor viste, at afgrænsningen af indvandrere og efterkommere efter oprindelsesland i stedet for statsborgere samt landeafgrænsningen ikke-vestlige lande medfører, at antallet af udlændinge bliver omkring en tredjedel højere end ved den nuværende afgrænsning. Idet enhedsbeløbene i 1993 blev hævet med 10 pct. for at imødekomme kommunernes udgifter til udlændige, som ikke blev medtaget af ordningen, kunne det overvejes at sænke enhedsbeløbene med 10 pct., hvis afgrænsning af udlændinge ændres i retning af, at flere medtages.

Under de samme forudsætninger som i scenarium 2 ovenfor ses på konsekvenserne for de nye kommuner, hvor hvert af de tre enhedsbeløb nedsættes med 10 pct. Tabel 12.14 viser de alternative enhedsbeløb.

Tabel 12.14. Tilskudsbeløb pr. udlænding 2005 minus 10 pct.

	Nuværende udligningsordning minus 10 pct.
Tilskud pr. udlænding	4.474
Tilskud pr. udlænding 0-5 år	4.376
Tilskud pr. udlænding 6-16 år	17.972

Den kommune, som i dette scenarium oplever den største positive effekt, får 0,57 pct. mere i tilskud via udligningsordningen end under den nuværende ordning. Den kommune som oplever den største negative effekt, får 0,13 pct. mindre end med den nuværende ordning. Kommunerne i region Syddanmark og Midtjylland oplever de største negative effekter.

Ligesom i scenarium 2 er det specielt kommunerne i hovedstadsområdet, som oplever en positiv effekt af den nye landeafgrænsning og indvandrere/efterkommere opgjort efter oprindelsesland. For Region Hovedstaden betyder ændringen en positiv effekt på 0,06 pct. i forhold til den nuværende ordning. Alle de andre regioner kommer til at opleve en negativ effekt. Region Nordjylland er den region, som kommer til at opleve den største negative effekt på 0,07 pct.

12.2.3.3. Overvejelser om ændringer i udlændingekriteriet i opgørelsen af socialt betingede udgiftsbehov

I udligningen af kommunernes sociale udgiftsbehov indgår i dag et kriterium for antal udlændinge fra tredje lande (lande uden for EU, Nordamerika og Norden). Kriteriet skal her afspejle sociale merudgifter ud over de udgifter, som udlignes via den generelle udlændingeudligningsordning.

I tilknytning til overvejelser om ændringer i den sociale udgiftsbehovsudligning og i forlængelse af de generelle overvejelser om ændringer af afgrænsningen af udlændinge i udligningen behandles i dette notat følgende to overvejelser om anvendelse af udlændingekriterium i udligningen af sociale udgiftsbehov.

- Overvejelse om tilpasning af landeafgrænsning og evt. anvendelse af oplysning om herkomst og oprindelsesland i stedet for statsborgerskabsoplysning.
- Overvejelse om vægtning af landebestemte udlændingegrupper ud fra ledighedsgrad

Overvejelse om tilpasning af landeafgrænsning mv.

I forlængelse af overvejelserne omkring tilpasninger af afgrænsningen af udlændinge i udlændingeudligningen kan det overvejes i forbindelse med udgiftsbehovsudligningen at tilpasse afgrænsningen af udlændinge i et udlændingekriterium tilsvarende. Dvs. overveje at medtage udlændinge fra "ikke-vestlige lande" i stedet for fra "tredje lande" samt overveje at anvende herkomst som indvandrere" og efterkommere (som defineret i Danmarks Statistiks udlændingestatistik) sammen med oplysning om oprindelsesland i stedet for statsborgerskabsoplysning. Effekterne af sådanne ændringer er behandlet nærmere i afsnit 12.2.3.1-2²⁰.

I tilknytning til afprøvning af forklaringen af kommunernes sociale udgifter er afprøvet både et udlændingekriterium med den tidligere afgrænsning og et med ændret afgrænsning mht. lande og herkomst/oprindelsesland. Den ændrede afgrænsning indebærer ikke store ændringer i kriteriets evne til at forklare de sociale udgifter.

Overvejelser om et vægtet udlændingekriterium.

Forskellige undersøgelser viser, at der er forskel på de enkelte udlændingegrupper i forhold til tilknytningen til arbejdsmarkedet. Der kan i forlængelse heraf argumenteres for, at nogle udlændingegrupper muligvis kan have en "tungere" påvirkning på de sociale udgifter i kommunerne end andre.

²⁰ Det bemærkes dog at der i dag medtages færre udlændinge udgiftsbehovskriteriet end i udlændingeudligningsordningen, så effekten med hensyn til antallet af udlændinge, der medtages, vil være lidt større for udgiftsbehovskriteriet.

Det er på den baggrund overvejet, om der kunne konstrueres et vægtet udlændingekriterium, hvor de enkelte udlændingegrupper – defineret ud fra oprindelsesland – vægtes forskelligt. Et sådan kriterium ville så skulle finde anvendelse i stedet for kriteriet "Antal udlændinge" i udligningen af de sociøkonomisk betingede udgiftsbehov.

Ledighedsprocenter blandt forskellige udlændinge fra forskellige lande.

Indledningsvist er set på, hvorledes ledigheden hos udlændinge er fordelt på oprindelseslande, og om der er systematik i forhold til nogle grupperinger af lande.

Kilden til tallene om indvandrernes ledighed er Danmarks Statistik, og seneste tal er opgjort for fjerde kvartal 2003.

I nedenstående tabel er ledighedsprocenterne vist for forskellige lande og grupper af lande. Danmarks Statistik oplyser, at ledighedsprocenterne ikke beregnes for alle lande, idet der er lande, hvor der er så få observationer, at de ledige nemt ville kunne identificeres. Der er med andre ord udeladt en del oprindelseslande i Danmarks Statistiks ledighedsopgørelse, mens de dog er inkluderet i samlede opgørelser for de forskellige grupper af lande.

Ledighedsprocenterne er opgjort på oprindelsesland for indvandrere/efterkommere og med den alternative landeafgrænsning, "ikke vestlige lande". I nedenstående tabel er vist ledighedsprocenterne fordelt på samtlige oprindelseslande, for hvilke der foreligger ledighedsprocenter.

Tabel 12.15. Ledighedsprocent for udlændinge fordelt på oprindelseslande.

Land/region	Ledighedsprocent	Indeks (Ikke-vestlige lande = 100)
Danmark	5,7	-
Udenlandsk oprindelse i alt	12,9	81
Vestlige lande i alt	7,6	48
Ikke-vestlige lande	16,0	100
EU 25 i alt	7,8	49
Europa ekskl. EU 25 i alt	14,1	88
Nordamerika i alt	6,9	43
Afrika i alt	19,2	120
Syd- og Mellemerika i alt	10,0	63
Asien i alt	15,7	98
Oceanien i alt	5,6	35
Europa		
Bosnien-Herzegovina	14,8	93
Island	8,9	56
Jugoslavien ex	14,1	88
Makedonien	13,8	86
Norge	6,8	43
Polen	10,7	67
Rumænien	9,8	61
Rusland	9,2	58

Serbien-Montenegro	20,0	125
Storbritannien	8,1	51
Sverige	7,2	45
Tyrkiet	18,5	116
Tyskland	7,4	46
Afrika		
Algeriet	18,6	116
Ghana	11,6	73
Marokko	16,3	102
Somalia	37,9	237
Tunesien	17,5	109
Ægypten	16,9	106
Syd- og Mellemamerika		
Brasilien	12,8	80
Nordamerika		
USA	6,7	42
Asien		
Afghanistan	18,4	115
Folkrep. Kina	7,9	49
Indien	9,6	60
Irak	24,4	153
Iran	15,4	96
Jordan	20,8	130
Kuwait	33,9	212
Libanon	25,8	161
Pakistan	14,7	92
Filippinerne	8,9	56
Sri Lanka	14,7	92
Syrien	24,1	151
Thailand	9,5	59
Vietnam	14,6	91
Statsløse	29,8	186
Uoplyst	18,7	117

Kilde: Danmarks Statistik

Indekset for "Ikke-vestlige lande i alt" er sat til 100 i tabellen, og de landefordelte indekstal viser således, hvordan ledigheden varierer for udlændinge fra forskellige oprindelseslande i forhold til "Ikke-vestlige lande i alt".

Det kan ud fra tabel 12.15 konstateres, at der indenfor grupperingen på lande er stor forskel i ledighedsprocenterne fra land til land. F.eks. svinger ledighedsprocenten i de afrikanske lande fra 11,6 pct. for udlændinge fra Ghana, til 37,9 pct. for udlændinge fra Somalia, mens ledighedsprocenten for Afrika i alt ligger på 19,2 pct. Inden for Asien svinger ledighedsprocenten fra 7,9 pct. blandt udlændinge fra Kina til 33,9 pct. blandt udlændinge fra Kuwait.

Der kan på denne baggrund ikke umiddelbart dannes grupperinger af lande efter geografiske områder, som samtidig er homogene i forhold til ledighedsprocenten. Alternativet ville være at vægte de enkelte lande efter

ledighedsprocenten fordelt på de enkelte ikke-vestlige lande. Ud over at det vil være ret omstændeligt, vil det være forbundet med nogen usikkerhed, og det er et problem, at der ikke foreligger data for alle lande.

Alt i alt konkluderes det ikke at være hensigtsmæssigt at foretage en vægtning af udlændinge på det foreliggende datagrundlag i forbindelse med et kriterium til udgiftsbehovsudligningen.

12.3. Bloktilskudsfordeling

Af kommissoriet fremgår, at udvalget kan lade indgå i overvejelserne: "At bloktilskuddet fremover kan fordeles efter indbyggertal." Det fremgår endvidere, at: "Ved en sådan omlægning må i givet fald sikres mulighed for samme byrdefordelingsmæssige neutralitet ved konjunkturbetingede ændringer af bloktilskuddet som i dag."

Det nuværende kommunale tilskuds- og udligningssystem består i hovedtræk af en mellemkommunal udligning af forskellene mellem kommunernes udgiftsbehov og beskatningsgrundlag samt et generelt statstilskud.

Statstilskuddet fordeles efter kommunernes beskatningsgrundlag, mens udligningsordningerne sikrer, at forskellene i kommunernes beskatningsgrundlag og udgiftsbehov udlignes med et politisk fastsat udligningsniveau (udligningsprocent).

Statstilskuddets rolle er således tænkt at være rent finansiel, idet statstilskuddets størrelse ikke skal påvirke forskellene mellem kommunerne, men alene forholdet mellem statsskatten og den kommunale skat.

Der har dog fra primærkommunal side været rejst kritik af den nuværende fordeling af statstilskuddet, og spørgsmålet har tidligere bl.a. været behandlet i betænkningerne 1250 fra 1993²¹, 1365 fra 1998²² og 1437 fra 2004²³. Der skal her specielt henvises til udvalgets overvejelser om dette spørgsmål i betænkning 1437, 2004 (kapitel 17).

Kritikken har bl.a. vedrørt selve metoden til fordeling af statstilskud, idet det fremføres, at fordelingsmetoden fører til en uddybning af de økonomiske forskelle mellem kommunerne.

Det har herudover været fremført, at fordelingsmetoden specielt i forbindelse med kompensation for opgaveoverførsler (DUT) og kompensation for stigning i lovbundne overførsler (budgetgaranti for primærkommunerne) ikke sikrer, at den enkelte primærkommune får kompensation for de faktiske merudgifter.

Det må i den forbindelse overvejes hvilke mulige opgaver, der kan stilles til bloktilskuddet. Der kan opstilles tre mulige opgaver:

1. En *finansiel* opgave – dvs. opgaven med via staten at tilføre den kommunale sektor midler eller købekraft. Bloktilskuddet skal så at sige aflaste den kommunale skatteudskrivning.
2. En *udligningsopgave* – dvs. opgaven med at medvirke til udjævning mellem kommuner og amtskommuner af de økonomiske muligheder.

²¹ Redegørelse om aktivitetsbestemte tilskud, Forenkling af udligningssystemet, Statstilskuddets fordeling, Indenrigsministeriets Finansieringsudvalg, maj 1993, betænkning 1250. Kapitel 5.

²² Forenkling af den kommunale finansiering, Indenrigsministeriets Finansieringsudvalg, december 1998.

²³ Et nyt udligningssystem, Indenrigs- og Sundhedsministeriets Finansieringsudvalg, januar 2004.

3. En *kompensationsopgave* – dvs. opgaven med at kompensere den kommunale sektor økonomisk, dels ved ændringer i opgaver og regler – såkaldte DUT-ændringer – dels for kommunernes vedkommende ved udgiftsændringer, som dækkes af budgetgarantien.

Da den nuværende fordelingsmetode for bloktilskuddet, dvs. udmåling efter beskatningsgrundlag, blev fastlagt i 1984, var der stor fokus på den første opgave – finansieringsopgaven. Konkret stod man overfor store beskæringer af bloktilskuddene, og det var vigtigt, at denne reduktion ikke samtidig ændrede på fordelingen mellem kommunerne. Uændret fordeling er i denne sammenhæng, at skatteprocenterne må ændres med samme procentpoint i alle kommune som resultat af bloktilskudsændringer. Set ud fra denne filosofi har det været hensigtsmæssigt, at bloktilskuddene blev fordelt så neutralt som muligt – hvilket altså var efter skattegrundlag. Bloktilskuddet blev samtidig friholdt for udligningsopgaven, som herefter skulle løses via henholdsvis skattegrundlagsudligningen og udgiftsbehovsudligningen.

I de senere år er kompensationsopgaven kommet mere i fokus, både på grund af budgetgarantiens indførelse og som følge af større ændringer i opgavefordelingen i forbindelse med grundtaksmodellen. Her er fordelingen af bloktilskuddet efter beskatningsgrundlag ikke så nærliggende, såfremt de opgaver, der skal kompenseres, ikke er fordelt svarende til skattegrundlaget. Antages det eksempelvis, at nye opgaver og vækst i lovbundne budgetgaranterede udgifter er nogenlunde fordelt mellem kommunerne svarende til indbyggertallet, bliver løsningen af kompensationsopgaven ikke byrdefordelingsmæssigt helt neutral med den nuværende fordelingsmetode. Bloktilskudsændringerne kommer med andre ord nu alligevel til at involvere udligningsopgaven. En kompensation via en skattegrundlagsfordelt bloktilskudsændring vil således systematisk give en vis underkompensation til kommuner med lavt skattegrundlag og vice versa for kommuner med højt skattegrundlag. Virkningen bliver dog i et vist omfang neutraliseret gennem det øvrige udligningssystem.

I betænkning 1437 konkluderede udvalget blandt andet følgende:

”Det er udvalgets vurdering, at kritikken af den nuværende fordelingsmetode har været så massiv, at den har medvirket til at undergrave respekten for systemet på det primærkommunale område. Det må i den forbindelse vurderes, at en væsentlig del af kritikken skyldes, at det er vanskeligt at gennemskue de samlede virkninger på tilskuds- og udligningssystemet som følge af en opgaveændring.

Den direkte kompensation i form af en forøgelse af bloktilskuddet fremstår forholdsvis tydeligt, og derfor fokuseres der på fordelingen af bloktilskuddet. De afledte virkninger i udligningssystemet i form af en forøget udligning af forskelle i beskatningsgrundlag og udgiftsbehov neutraliserer i vidt omfang de skævheder, der opstår ved fordeling af en kompensation over bloktilskuddet. Men disse virkninger fremstår ikke direkte og kan i realiteten kun opgøres ved at foretage konsekvensberegninger på det samlede tilskuds- og udligningssystem.

Udvalget har på den baggrund overvejet, at det af hensyn til accepten af systemet kan være relevant at ændre på fordelingsnøglen for bloktilskuddet. Det skal dog bemærkes, at der i den forbindelse er fokuseret på fordelingen i forbindelse med kompensationsopgaven, mens det ved finansielle ændringer kan være hensigtsmæssigt at opretholde den hidtidige fordelingsnøgle.”

Udvalget fandt dog i den forbindelse, at det kunne være u hensigtsmæssigt, at større finansielle ændringer af bloktilskuddet fordeles efter indbyggertal. Udvalget pegede i den forbindelse blandt andet på, at det kunne være muligt at operere med to bloktilskudspuljer, således at den ene blev fordelt efter indbyggertal, mens den anden kunne etableres i forbindelse med eventuelle fremtidige finansielle reguleringer af bloktilskuddet og fordeles efter beskatningsgrundlag.

Det af udvalget præsenterede nye udligningssystem indeholder et bloktilskud fordelt efter indbyggertal og et udligningstilskud fordelt efter kommunernes strukturelle budgetbalancer. Det indbyggertalsfordelte bloktilskud kan generelt forventes at virke mest neutralt, når bloktilskudsændringer skal kompensere udgiftsændringer. Også ved ændringer i det såkaldte balancetilskud vil der kunne være en forbindelse til udgiftsændringer. I disse situationer vil et indbyggertalsfordelt bloktilskud som udgangspunkt være byrdefordelingsmæssigt mere neutralt end et beskatningsgrundlagsfordelt bloktilskud, idet der generelt må forventes større sammenhæng mellem udgifter og indbyggertal end mellem udgifter og beskatningsgrundlag. I andre tilfælde vil dette dog ikke gælde, f.eks. hvor årsagen til regulering af bloktilskuddet er indtægtssiden. I sådanne tilfælde kan en regulering af udligningstilskuddet tages i betragtning. Udvalget finder, at det i den aktuelle situation bør afvejes, hvordan en regulering på mest neutral måde fordeles på disse to tilskud

12.4. Udligningsniveauer

Af kommissoriet fremgår, at udvalget kan lade indgå i overvejelserne: "At der kan ske en justering af udligningsniveauerne."

I det nuværende system er der følgende udligningsniveauer:

Tabel 12.16. Udligningsniveauer i det nuværende system

	Udligningsniveau
Udligning af beskatningsgrundlag	
Landsudligningen	45 pct.
Hovedstadsudligningen	40 pct.
Tilskud til kommuner med svagt beskatningsgrundlag	40 pct.
Udligning af udgiftsbehov	
Landsudligningen	45 pct.
Hovedstadsudligningen	40 pct.

Der er endvidere et overudligningsloft på udligningen af beskatningsgrundlag på 90 pct. Overudligningsloftet indebærer, at den marginale udligning af en kommunes indkomstskatteprovenu ikke kan overstige 90 procent.

Givet at det i en reform kan overvejes at ændre på udligningsniveauerne, skal det i den forbindelse bemærkes, at der er et samspil mellem ordningerne. Hovedstadsudligningen og udligningen til kommuner med svagt beskatningsgrundlag bygger oven på landsudligningen. Hvis udligningsniveauet i landsudligningen hæves, kan det derfor være nødvendigt at sænke udligningsniveauerne de øvrige ordninger, da det samlede udligningsniveau som følge af overudligningsloftet ikke kan overstige 90 procent.

En sådan forøgelse af udligningsniveauet kan dels ses i lyset af ønsket om at udjævne byrdefordelingsmæssige virkninger ved reformen. Dels – og i sammenhæng hermed – på baggrund af, at udligningsniveauet i den gældende amtskommunale udligning, hvorfra de nye kommunale overtages, er på 80 pct., og dermed væsentligt højere end de i den kommunale landsudligning gældende 45 pct.

I et system med nettoudligning, jf. nærmere kapitel 14, vil der nødvendigvis være samme udligningsniveauer i udligningen af beskatningsgrundlag og udgiftsbehov. Men i et system med separate udligningsordninger for beskatningsgrundlag og udgiftsbehov kan der godt være forskellige udligningsniveauer i de to ordninger.

Det kan ligeledes overvejes at hæve overudligningsloftet til f.eks. 95 procent med henblik på at kunne opnå en yderligere udliggning mellem rige og fattige kommuner. En sådan forøgelse af overudligningsloftet vil således reelt være en forøgelse af udligningsniveauet for især kommunerne med det højeste skattegrundlag pr. indbygger. Det bemærkes i den forbindelse, at overudligningsloftet blev indført på et tidspunkt, hvor kommunerne varetog skatteligningsopgaven. Overudligningsloftet blev dog bibeholdt ved udligningsreformen i 1995, uanset indførelsen af selvangivne indkomster i skatteudligningen på det tidspunkt forøgede kommunernes ligningsincitament.

Endelig kan udligningsniveauet også overvejes i forhold til en manglende korrektion for regionale løn- og prisforskelle, jf. nedenfor.

12.5. Andre elementer

Tilskud til kommuner i en ugunstig økonomisk situation

Ifølge kommissoriet kan der i udvalgets overvejelser indgå: "At tilskuddet til kommuner med svagt beskatningsgrundlag og vanskeligt stillede kommuner vurderes i lyset af øvrige ændringer."

I det nuværende system er der en tilskudsordning til kommuner med et særligt lavt beskatningsgrundlag, dvs. et beskatningsgrundlag pr. indbygger på under 90 procent af landsgennemsnittet.

Indføres der et nettoudligningssystem, vil det være naturligt også at lade nettoprincippet gælde for en sådan ordning, dvs. en ordning, hvor kommunens strukturelle problem oversteg en vis størrelse.

Men det kan også overvejes at lade dette nettoprincip gælde for tilskuddet til kommuner i en særlig ugunstig situation, selv om udligningssystemet ikke i øvrigt var baseret på nettoprincippet.

Det strukturelle underskud, som inddrager både skattegrundlaget og udgiftsbehovet, vil under alle omstændigheder være et bedre udtryk for en kommunes økonomiske situation end det nuværende kriterium, der kun inddrager skattegrundlaget.

Tredelt udliggning

I det nuværende system sammenvejes de demografiske og de sociale udgiftsbehov til et samlet mål for udgiftsbehovet, som herefter lægges til grund for udgiftsbehovsudligningen. Uafhængigt heraf foretages der en særlig udliggning af kommunernes udgifter til udlændinge.

Det kunne overvejes at dele udgiftsbehovet op i en demografisk og en social del, som kunne udligges hver for sig med forskellige udligningsniveauer. En sådan opdeling af udgiftsbehovet nævnes således som en mulighed i kommissoriet. Med henblik på at afbøde den sociale belastning i visse kommuner kan der argumenteres for, at der indføres et særlig højt udligningsniveau på det sociale udgiftsbehov.

Det skal i den forbindelse bemærkes, at hvis der indføres et højt udligningsniveau på denne del af udligningen i landsudligningen, vil det sætte grænser for udligningsniveauet i de ordninger, der bygger oven på landsudligningen, dvs. hovedstadsudligningen og udligningen for kommuner i en ugunstig situation.

Det skal endvidere bemærkes, at i et system med nettoudligning forudsættes det, at der opgøres et samlet mål for en kommunes udgiftsbehov, som herefter indgår i udligningen. I denne ordning kan der således ikke opereres med forskellige udligningsniveauer for forskellige dele af udgiftsbehovet. Men det vil naturligvis altid være muligt at etablere en særskilt ordning for yderligere udliggning af det sociale udgiftsbehov ved siden af det generelle system. Der er dog ikke i modellerne i kapitel 10 medtaget sådanne ordninger.

Tilskud til vanskeligt stillede kommuner

I henhold til udligningslovens § 19 er der afsat en pulje til særligt vanskeligt stillede kommuner, som i 2005 udgør 180 mio. kr. Hovedparten af denne pulje fordeles af indenrigs- og sundhedsministeren efter ansøgning.

I henhold til udligningslovens § 20 indbetaler kommunerne i hovedstadsområdet hvert år 0,1 pct. af deres beskatningsgrundlag til en pulje, der fordeles af indenrigs- og sundhedsministeren til kommuner med særlige økonomiske vanskeligheder. Denne pulje fordeles efter følgende hovedkriterier:

- Tilskud til kommuner med ugunstigt forhold mellem beregnet beskatningsniveau og beregnet serviceniveau.
- Tilskud til kommuner med belastede boligområder.
- Den resterende del af puljen fordeles af indenrigs- og sundhedsministeren efter ansøgning.

Det må forventes, at behovet for disse puljer vil blive reduceret som følge af udligningsreformen, da en del af de hidtidige modtagere forventes at blive tilgodeset af det generelle system efter reformen.

Momsudligning

Ifølge kommissoriet kan der i udvalgets overvejelser indgå: "At momsudligningens bidragsdel kan omlægges, så bidraget modregnes i bloktilskuddet."

Med henblik på forenkling af den nuværende momsudligningsordning kunne det overvejes at afskaffe det nuværende kommunale bidrag til momsudligningsordningen mod en permanent reduktion af det kommunale bloktilskud. Denne model blev anbefalet af udvalget i betænkning 1437, 2004.

Modellen vil ikke medføre byrdefordelingsmæssige forskydninger, men den vil indebære en mere enkel og gennemskuelig ordning (jf. også kapitel 13).

Pris- og lønkorrektio

Ifølge kommissoriet kan der i udvalgets overvejelser indgå: "At der ved fastsættelsen af udligningsniveauer kan tages hensyn til de regionale forskelle i omkostninger."

Udvalget overvejede i betænkning 1437, 2004, muligheden for korrektion for de regionale pris- og lønforskelle i den kommunale udligning. Der skal her henvises til udvalgets overvejelser herom (kapitel 21 i betænkning 1437, 2004).

Udvalget konkluderede i den forbindelse:

"Udvalget konkluderer, at korrektion for pris- og lønforskelle i den kommunale udligning i princippet vil give den mest korrekte udligning af de egentlige forskelle i kommunernes udgiftsbehov og beskatningsgrundlag.

Det er udvalgets opfattelse, at der på den baggrund kan argumenteres for at indføre korrektion for regionale pris- og lønforskelle i den kommunale udligning.

Det tilgængelige datagrundlag vedrører dog alene den kommunale lønside og giver således kun mulighed for at korrigere for regionale lønforskelle – med mindre det antages, at prisvariationerne i det kommunale forbrug følger lønvariationerne. Desuden opdateres datagrundlaget ikke længere. Udvalget anbefaler i den forbindelse, at der – såfremt der ønskes en pris- og lønkorrektion - arbejdes videre med at tilvejebringe et bedre datagrundlag for de geografisk betingede forskelle i løn for samme arbejde og eventuelt prisforskelle.

Det bør endelig tages i betragtning, at en korrektion for regionale (pris- og) lønforskelle vil indebære en vis komplikation af systemet.

På denne baggrund og under hensyn til kvaliteten i datagrundlaget vil det efter udvalgets opfattelse være nærliggende som alternativ til indførelse af lønkorrektion i udligningen at tage hensyn til de regionale pris- og lønforskelle ved fastsættelsen af de generelle udligningsniveauer. Da der er en betydelig sammenhæng mellem områder med højt lønniveau og områder med højt beskatningsgrundlag, vil dette indebære, at der skal fastsættes udligningsniveauer, som er lavere, end de ville være med en lønkorrektion. Det skal dog bemærkes, at sammenhængen mellem beskatningsgrundlag og lønniveau ikke er fuldstændig, og at effekten af en lønkorrektion for den enkelte kommune derfor vil afvige noget fra virkningen af en korrektion over udligningsniveauet.”

Københavns og Frederiksberg Kommuner markerede i særudtalelser, at de ønskede regionale forskelle i pris- og lønniveauer indregnet i udligningen.

Refusion på socialområdet vedr. grupper med særlige behov

Udvalget har vurderet refusionsordningen for grupper med særlige behov (grundtakst), jf. bilaget til kapitel 12. Merindtægten fra ordningen gældende i 2007 ser ud til at være forholdsvis ulige fordelt i forhold til den enkelte kommunes skønnede bruttoudgift til grupper med særlige behov (grundtakstområdet). Refusionsordningen sikrer således forventeligt primært mod udgiftsudsving fra år til år i den enkelte kommune. Set i forhold til beskatningsgrundlaget bidrager ordningen i 2007 ikke væsentligt til at mindske byrdeforskydningsmæssige virkninger af opgaveomlægningerne i forbindelse med kommunalreformen. Udvalget har på denne baggrund ikke fundet anledning til at foreslå andre satser i refusionsordningen end dem, der følger af serviceloven.

Afskaffelse af særordninger

Ifølge kommissoriet kan der i udvalgets overvejelser indgå et synspunkt om: "At særordninger så vidt muligt undgås." Spørgsmålet er behandlet tidligere i rapporten i kapitel 8.

Kapitel 13. Hensyn til incitament

Det fremgår af udvalgets kommissorium, at det kan indgå i udvalgets overvejelser: "At ændringer i udligningssystemet generelt bør afspejle ønsket om at styrke de økonomiske incitament i udligningssystemet til at tage vækstfremmende initiativer og undgå forvridende virkninger."

Det bemærkes, at dette emne også er udførligt behandlet i betænkning nr. 1437 om et nyt udligningssystem (særligt kapitel 13 og 14 i betænkningen).

Det kan indledningsvist påpeges, at hensyn til økonomiske incitament i et vist omfang kan stride mod det generelle formål med tilskuds- og udligningssystemet, som er at tilvejebringe et nogenlunde ensartet økonomisk udgangspunkt for kommunerne. Omvendt vil det også i sig selv være økonomisk forvridende, såfremt den kommunale beskatning af i øvrigt sammenlignelige borgere ved et givet serviceniveau ville være væsentligt påvirket af, hvilken kommune den pågældende borger var lokaliseret i. Dette ville netop være tilfældet uden udligning, idet skatteprocenten i så fald ville blive stærkt påvirket af de udgiftsbehovsmæssige og indkomstmæssige forhold for kommunens øvrige borgere.

I det følgende ses der på forskellige aspekter vedrørende incitament, herunder i relation til udligningsniveauet, jf. følgende afsnit.

13.1. Udligningsniveau og afgrænsning af hovedstadsudligningen

I vurderingen af udligningsniveauets højde må der ske en afvejning af forskellige hensyn. På den ene side må det undgås, at selve opdelingen i kommuneinddelingen har væsentlig indflydelse på, hvilket skat-service forhold borgerne møder ved lokalisering i én kommune frem for en anden. På den anden side er det i globaliseringens tidsalder vigtigt, at levevilkårene – herunder den kommunale service og skat – bevares på et så fordelagtigt niveau i de stærke vækstcentre, at det er tiltrækkende for den højt uddannede arbejdskraft, som er nødvendig for fortsat udvikling.

I vurderingen af udligningssystemet virkninger kan indgå, at kommunerne bør have et rimeligt incitament til forbedring af egen økonomisk situation, således at det kun er en vis andel af en budgetforbedring for kommunen gennem en positiv erhvervsudvikling, der tabes igen i udligningen.

Det er ikke muligt at sætte et eksakt mål for, hvornår incitamentet til økonomisk fremgang er "for lavt", idet det er noget usikkert, om - og i givet fald i hvilket omfang - kommunens adfærd er påvirket af økonomiske incitament fra udligningen.

Hvis meget høje udligningsniveauer medfører en mindre økonomisk interesse i skattegrundlaget, vil en indsnævring af de områder, hvori der gælder et særligt højt udligningsniveau, forbedre de økonomiske incitament i den kommunale sektor. En indsnævring af hovedstadsområdet kunne således virke i denne retning, men hovedstadsområdet – og især de centrale dele – er under alle omstændigheder et økonomisk meget integreret område. Det betyder, at en beskæftigelsesmæssig effekt af en erhvervspolitisk indsats i en

kommune i dette område i vidt omfang og uanset udligning vil få effekt i andre kommuner, herunder også kommuner uden for hovedstadsområdet.

Det bemærkes i den forbindelse, at Finansieringsudvalget i betænkning nr. 1437 vurderede, at der fortsat kan argumenteres for et behov for en særlig udligningsordning for kommunerne i hovedstadsområdet, men at muligheden for en særlig hovedstadsudligning skal ses i sammenhæng med udligningsniveauet i landsudligningen. Udvalget fremhævede, at det først og fremmest skyldes, at hovedstadsområdet udgør et sammenhængende byområde, som er opdelt i flere kommuner, hvor det vurderedes, at være uacceptabelt med for store forskelle i skat og service inden for det sammenhængende byområde. Udvalget bemærkede i den forbindelse, at afgrænsningen af hovedstadsområdet kan diskuteres.

13.2. Fordeling af det kommunale skatteprovenu over 400.000 kr. efter folketal.

I model 1 i kapitel 10 suppleres den generelle udligning af beskatningsgrundlag med en særlig ordning, som indebærer fuld udligning af skatteprovenuet af indkomster over 400.000 kr.

Modellen indebærer, at den del af det kommunale skatteprovenu, der betales af indkomster over en fastsat grænse, udlignes fuldt ud mellem kommunerne i forhold til indbyggertallet. Indkomsten er i denne model opgjort som den skattepligtige indkomst fratrukket personfradraget, og grænsen er fastsat til 400.000 kr.

For den enkelte skatteyder vil der ikke være forskel i forhold til det nuværende system ud over den effekt, der vil være af de byrdefordelingsmæssige forskydninger.

Det kommunale incitament til at skabe beskæftigelse i kommunen vil ikke blive påvirket i større omfang, idet kommunen fortsat som nu vil modtage kommuneskatten for indkomsten op til grænsen på 400.000 kr., dvs. en skattepligtig indkomst på ca. 430.000 kr. Overudligningen forudsættes opretholdt for denne del af skatteprovenuet.

Det må på den anden side bemærkes, at kommunen ikke som nu vil få gevinst af en indkomstfremgang blandt de højtlønnede. Det kommunale incitament til at skabe vækst må dog også først og fremmest gå på at skabe arbejdspladser til de arbejdsløse, som alternativt ville modtage overførselsindkomst. Endvidere vil udgiftsbehovet ved de højtlønnede også ofte være forholdsvis lavt.

Der skal endvidere henvises til kapitel 12, hvor der som alternativ til fuld udligning af provenuet af de høje indkomster er vurderet muligheden for fuld udligning af det kommunale provener af ejendomsværdiskat og aktieindkomst.

13.3. Udligningsgrundlag og udligning af selskabsskat og pensionsafgifter

I de opstillede modeller – bortset fra model 1.4 - indgår en separat udligning af det kommunale provener af selskabsskat og pensionsafgifter med et udligningsniveau på 50 pct. Hvad angår selskabsskatten er det nuværende system med viderefordeling af selskabsskatten opretholdt.

I betænkning nr. 1437 konstaterer Finansieringsudvalget, at eksistensen af udligningsfrie beskatningsmuligheder er med til at svække den ønskede sammenhæng mellem skat og service, som er et hovedformål med udligningen. Disse beskatningsmuligheder – herunder selskabsskat og pensionsafgifter – bør derfor ud fra et principielt synspunkt inddrages i udligningen.

I udvalgets overvejelser indgik der også at lade selskabsskatteindtægterne indgå med et lavere udligningsniveau eller med mindre end 100 pct. i udligningsgrundlaget i betragtning af, at der kan være visse

kommunaløkonomiske konsekvenser forbundet med beliggenheden af virksomheder. Det skal i den forbindelse bemærkes, at den kommunale andel af selskabsskatten er lavere end den kommunale skat af personlig indkomst. Udligning er et af de elementer, der vil kunne påvirke den enkelte kommunes prioritering mellem bolig- og erhvervsudbygning.

Det bemærkes hertil, at der i de opstillede modeller er forudsat en opretholdelse af den nuværende viderefordelingsregel. Endvidere er udligningsniveauet fastsat sådan, at kommunen fortsat beholder 50 pct. af provenufremgangen ved øgede selskabsindkomster. Men et lavere udligningsniveau kan også overvejes.

Endelig er der opstillet en version af model 1 (model 1.4), hvor der ikke sker en udligning af det kommunale provenu af selskabsskat og pensionsafgifter.

13.4. Momsudligning

Tilskuds- og udligningssystemet er en overbygning på det øvrige kommunale finansieringssystem, hvor der sigtes mod, at tilskuds- og udligningssystemet ikke påvirker den kommunale prioritering. Det indebærer, at udligningen baseres på objektive forhold, som ikke påvirkes af kommunens beslutninger. Desuden er der indført en momsudligningsordning med det formål, at neutralisere den forvridende virkning på valget mellem intern og ekstern produktion, som momsbetaling af indkøbte varer og ydelser ellers kunne medføre.

De kommunale momsudgifter refunderes af staten, og kommunerne afholder selv udgifterne til ordningen gennem momsudligningsordningen særlige bidragsdel, hvor den enkelte kommune betaler efter andel af det samlede beskatningsgrundlag. Den indbyrdes fordelingsnøgle er således uafhængig af de momsudgifter, som den enkelte kommune får godtgjort.

I kritikken af momsudligningsordningen vedrørende bidragsdelen har det været fremhævet, at en kommune, når den får refunderet momsudgifter, selv er med til at dække en andel heraf i kraft af kommunens bidragsbetaling til momspuljerne. Ved køb af en momsbelagt ydelse kan kommunen få den opfattelse, at den ikke reelt får refunderet alle sine momsudgifter, hvilket eventuelt kunne reducere incitamentet til udlicitering.

Det fremgår i relation hertil af kommissoriet, at det kan indgå i udvalgets overvejelser: "At momsudligningens bidragsdel kan omlægges, så bidraget modregnes i bloktilskuddet."

Udvalget anbefaler, at den nuværende bidragsdel i momsudligningen erstattes af en permanent reduktion af kommunernes bloktilskud. Herved kan der ske en forenkling af finansieringen og usikkerheden heri, lige som de forståelsesmæssige problemer vedrørende finansieringen, der knytter sig til valget mellem kommunal egenproduktion og privat produktion, kan undgås.

13.5. Objektive udgiftsbehovskriterier

Forudsat, at der ikke via tilskuds- og udligningssystemet ønskes at påvirke de dispositioner, som kommunen selv kan beslutte, bør tilskuds- og udligningsbeløb til den enkelte kommune beregnes ud fra objektive kriterier.

Det kan dog være umuligt at opnå fuld upåvirkelighed i alle udgiftsbehovskriterier, givet at kriterierne også bedst muligt skal afspejle udgiftsbehovene. Det må således tages i betragtning, at kommunernes aktivitetsområde omfatter en meget stor del af de offentlige udgifter og aspekter af samfundslivet, hvilket alt andet lige øger mulighederne for påvirkelighed af kriterierne af den ene eller anden kanal.

Særligt har der, jf. betænkning nr. 1437, været peget på, at der kan være incitaments-/påvirkelighedsproblemer ved visse kriterier.

Det gælder således kriteriet "antal ikke-beskæftigede 20-59 årige over 5 pct.", hvor en høj vægt til dette kriterium vil mindske det økonomiske udbytte for en kommune ved en beskæftigelsesmæssig fremgang. Det kan endvidere for dette kriteriums vedkommende overvejes, at lade kriteriet indgå med en tidsmæssig forsinkelse med henblik på at imødegå tab i udligningen for kommune, som oplever en beskæftigelsesfremgang.

Desuden har det fra kommunal side har det været anført, at en forholdsvis stor vægt til kriteriet "antal børn af enlige forsørgere" kunne bidrage til en situation, hvor det ikke kunne betale sig for en kommune at sætte ressourcer ind på at afsløre socialt bedrageri, idet kommunen ville tabe mere i udligningen end den ville spare i sociale udgifter.

For disse kriterier - og eventuelt også andre med lignende egenskaber – gælder således, at hensynet til at undgå forvridende virkninger taler for at være forsigtig med, hvor stor en vægt de tillægges. Heroverfor må vurderes ønsket om at udligningssystemet bedst muligt repræsenterer kommunernes udgiftsbehov.

13.6. Effektiv drift og udgiftsstyring

Anvendelsen af et tilskuds- og udligningssystem baseret på objektive udgiftsbehovskriterier frem for en statsrefusion af udgifterne betyder i sig selv, at en kommune selv må bære meromkostningerne ved en eventuel ineffektiv drift. Omvendt vil den pågældende kommune selv kunne beholde den fulde gevinst ved en effektivisering af driften.

I betænkning nr. 1437 om et nyt udligningssystem blev det dog overvejet at inddrage et mål for den enkelte kommunes effektivitet i forbindelse med beregningen af kommunens tilskuds- og udligningsbeløb – med henblik på yderligere at tilskynde kommunerne til en mere effektiv drift.

I betænkningen blev der opstillet og undersøgt tre analysemetoder til brug for effektivitetsanalyser for kommunerne. I betænkningen konkluderes det, at udvalgets undersøgelser af mulighederne for at foretage analyser af kommunernes effektivitet har vist, at der med de nuværende metoder og datagrundlag vil være en betydelig usikkerhed i opgørelsen af den enkelte kommunes effektivitet, og at data ikke er tilstrækkelig robuste til at kunne anvendes i et generelt tilskuds- og udligningssystem.

Alt i alt vurderede udvalget, at det ikke vil være hensigtsmæssigt at supplere tilskuds- og udligningssystemet med ordninger, der direkte relater sig til en måling af effektivitet i den enkelte kommunes drift.

13.7. Forskelle i levevilkår

I overvejelserne i betænkning nr. 1437 om et nyt udligningssystem indgik, om der i udligningen skulle tages hensyn til, at købekraften af borgernes disponible indkomst kan variere i forskellige dele af landet. Det blev i den forbindelse overvejet, om tilskuds- og udligningssystemet er et egnet instrument til brug for hensyntagen til forskelle i leveomkostninger mellem borgerne.

I betænkningen konkluderes, at tilskuds- og udligningssystemets opgave primært må være at rette op på skævheder mellem de enkelte kommuners økonomiske vilkår, således at disse kan sættes i stand til at udbyde service til nogenlunde samme ensartede priser, som primært kommer til udtryk i de kommunale skatteprocenter. Hensynet til privatøkonomiske vilkår må primært være et anliggende for den nationale fordelingspolitik.

Det bør i øvrigt tages i betragtning, at bolig- og huspriser fremkommer på et marked på baggrund af nogle udbuds- og efterspørgselsforhold, hvor huskøbernes forventninger til økonomien i fremtiden indgår. De kommunaløkonomiske forhold indgår heri, og eksempelvis må reduktioner i skatteprocenten i en bestemt kommune antages at føre til, at denne lokalitet opfattes som mere attraktiv med en stigning i husprisen til følge.

Det vurderes, at det primære formål med udligningen fortsat skal være at give kommunerne nogenlunde ensartede økonomiske vilkår. Udligningen er rettet mod den kommunale økonomi og er derfor næppe et velegnet instrument til at udjævne forskelle i borgernes leveomkostninger. Hensynet til privatøkonomiske vilkår varetages bedst af den nationale fordelingspolitik i form af de nationale regler for skat og overførsler.

Kapitel 14. Hensyn til organisering

14.1. Tilskuds- og udligningsmodeller

Det må overvejes, hvordan det fremtidige tilskuds- og udligningssystem skal organiseres. Det følger således af kommissoriet, at "Udvalget skal [...] overveje modeller for forenkling af den kommunale budgettering af indkomstgrundlaget. Udvalget skal endvidere overveje systemets indretning og præsentationsmæssige udformning."

Tilskuds- og udligningssystemet kan opstilles ud fra flere forskellige principper, og valget af model har betydning for præsentationen af systemet og for de muligheder og begrænsninger, der ligger i systemet.

Nedenfor omtales tre forskellige modeller for et tilskuds- og udligningssystem:

- Mellemkommunal udligning
- Statsfinansieret udligning
- Nettoudligning

Sidst i kapitlet behandles spørgsmålet om budgettering af skattegrundlag.

14.2. Mellemkommunal udligning

Denne model svarer til strukturen i det nuværende tilskuds- og udligningssystem, som bygger på følgende elementer:

- En mellemkommunal udligning af udgiftsbehov
- En mellemkommunal udligning af beskatningsgrundlag
- Et generelt statstilskud

Der lægges i dette system vægt på, at systemet fremstår som mellemkommunalt, dvs. at de mere gunstigt stillede kommuner betaler til de mindre gunstigt stillede, mens statens tilskud i princippet skal være udligningsneutralt. Der er endvidere lagt vægt på matematisk og beregningsmæssig konsistens og gennemskuelighed, idet udligning af beskatningsgrundlag og udligning af udgiftsbehov beregnes hver for sig.

Et system med denne struktur giver mulighed for en vis fleksibilitet, idet udligningen af beskatningsgrundlag og udligningen af udgiftsbehov behandles uafhængigt af hinanden. Der er således mulighed for at indrette systemet med forskellige udligningsniveauer i udligningen af udgiftsbehov og beskatningsgrundlag, og der vil også være mulighed for at opdele udgiftsbehovsudligningen i flere ordninger med hver sit udligningsniveau.

Et system med denne grundstruktur giver endvidere mulighed for forskellige fordelingsnøgler for bloktilskuddet, f.eks. beskatningsgrundlag, udgiftsbehov eller indbyggertal. Det skal dog bemærkes, at der er

sammenhæng mellem fordelingen af bloktilskuddet og udligningen af beskatningsgrundlag. En ændret fordeling af bloktilskuddet vil således også indebære en ændring af udligningen af beskatningsgrundlag.

Ulempen ved dette system har været, at det har været vanskeligt at forstå systemet og at få overblik over betalingsstrømmene i systemet.

14.3. Statsfinansieret udligning

Et alternativ til den mellemkommunale udligningsmodel kunne være en statsfinansieret model, hvor bidraget til de dårligt stillede kommuner ikke betales af de bedre stillede kommuner, men i stedet af staten via en tilsvarende reduktion af bloktilskuddet.

I denne ordning lægges der vægt på, at det er staten, der finansierer tilskuddet til de mindre gunstigt stillede kommuner. Der sker således ikke - som i det nuværende system - en direkte omfordeling fra de gunstigt stillede til de mindre gunstigt stillede kommuner.

Der har i perioden 1988-1995 været et statsfinansieret system for udligningen af beskatningsgrundlag. Udligningen af beskatningsgrundlag blev i dette system – for kommunerne uden for hovedstadsområdet – beregnet ud fra det gennemsnitlige beskatningsgrundlag pr. indbygger i hovedstadsområdet. Det underskud, der opstod i den mellemkommunale udligning, blev finansieret af staten. For hovedstadskommunerne blev der indført en mellemkommunal udligning med et udligningsniveau på 90 procent.

Det nuværende mellemkommunale udligningssystem vil uden byrdefordelmæssige forskydninger kunne omlægges til et statsfinansieret udligningssystem. Omskrivningen af det nuværende system til et statsfinansieret system er vist i betænkning 1059, Statsfinansieret udligning, Indenrigsministeriet 1985.

Der anvendes nedenstående betegnelser:

Y_i = beskatningsgrundlag pr. indbygger i kommune i

Y_{land} = beskatningsgrundlag pr. indbygger i hele landet

P_i = udgiftsbehov pr. indbygger i kommune i

P_{land} = udgiftsbehov pr. indbygger i hele landet

Bef_i = indbyggertal i kommune i

Bef_{land} = indbyggertal i hele landet

NDA = de samlede kommunale nettodrifts- og anlægsudgifter

K_1 = udligningsniveauet for udgiftsbehov

K_2 = udligningsniveauet for beskatningsgrundlag

K_3 = konstant

Landsudligningen i det nuværende tilskuds- og udligningssystem kan beskrives som:

Tilskud pr. indb.:

$$K_1 * (P_i - P_{land}) + K_2 * \frac{NDA}{Y_{land} * Bef_{land}} * (Y_{land} - Y_i) + K_3 * Y_i$$

hvor første led er udligningen af udgiftsbehov, andet led er udligningen af beskatningsgrundlag og tredje led er fordelingen af bloktilskud.

I et statsfinansieret system udlignes der ikke omkring gennemsnittene for henholdvis udgiftsbehov og beskatningsgrundlag, men omkring nogle fastsatte udligningsgrundlag. De fastsatte udligningsgrundlag betegnes som:

P_{ug} = udligningsgrundlag for udgiftsbehov

Y_{ug} = udligningsgrundlag for beskatningsgrundlag

Som det er vist i betænkning 1059 (s. 61), kan det nuværende udligningssystem omskrives til følgende statsfinansierede system:

$$K_1 * (P_i - P_{ug}) + K_2 * \frac{NDA}{Y_{land} * Bef_{land}} * (1 + A) * (Y_{ug} - Y_i) +$$

$$(K_3 + K_2 * \frac{NDA}{Y_{land} * Bef_{land}} * A) * Y_i$$

$$\text{hvor } A = \frac{K_1 * (P_{ug} - P_{land})}{K_2 * \frac{NDA}{Y_{land} * Bef_{land}} * Y_{ug}} + \frac{Y_{land} - Y_{ug}}{Y_{ug}}$$

Sættes udligningsgrundlagene lig med landsgennemsnittene, dvs. hvis $P_{ug} = P_{land}$ og $Y_{ug} = Y_{land}$, bliver $A = 0$, og man er tilbage i det gældende system.

En neutral omlægning af det nuværende system med udligning omkring det gennemsnitlige beskatningsgrundlag for hovedstadsområdet (ca. 166.000 kr. pr. indb.) vil indebære, at ca. 13,5 mia. kr. af bloktilskuddet ville skulle anvendes til statsfinansieret udligning ("udligningstilskud").

Beregningseksempler viser, at hvis skattetryksfaktoren holdes uændret i forhold til den neutrale situation nævnt ovenfor, vil en udligning omkring et niveau på knap 200.000 kr. pr. indbygger indebære, at hele det nuværende bloktilskud ville skulle anvendes til statsfinansieret udligning.

I en model med statsfinansieret udligning - hvor bloktilskuddet beregnes residualt - er udligning og statstilskud koblet sammen i et system.

Dette system er således ikke matematisk konsistent med et system med fordeling af bloktilskuddet efter indbyggertal, med mindre der også i dette system fastsættes en skattetryksfaktor, der er uafhængig af bloktilskuddets størrelse.

Det kan i den forbindelse bemærkes, at Sverige fra og med 2005 er gået over til et system med statsfinansieret udligning. I det svenske system udlignes der for kommunerne omkring et grundlag, der er fastsat til 115 procent af det gennemsnitlige skattegrundlag pr. indbygger. Kommuner med et skattegrundlag pr. indbygger under denne grænse vil modtage tilskud fra ordningen, mens kommuner med et skattegrundlag over grænsen vil skulle betale bidrag til ordningen. Med den valgte grænse er der kun 13 kommuner, der skal betale bidrag til ordningen.

En kommunes tilskud fra ordningen beregnes som forskellen mellem kommunens skattegrundlag pr. indbygger og det fastsatte udligningsgrundlag på 115 procent af det landsgennemsnitlige skattegrundlag pr. indbygger, ganget med 95 pct. gange det gennemsnitlige beskatningsniveau i 2003.

For de kommuner, der betaler bidrag til ordningen, beregnes bidraget som forskellen mellem kommunens skattegrundlag pr. indbygger og det fastsatte udligningsgrundlag på 115 procent af det landsgennemsnitlige skattegrundlag pr. indbygger, ganget med 85 pct. gange det gennemsnitlige beskatningsniveau i 2003.

Det ville i den danske terminologi svare til et udligningsniveau på 95 pct. for de kommuner, der modtager tilskud, og 85 procent for de kommuner, der betaler bidrag, og en skattetryksfaktor svarende til det gennemsnitlige beskatningsniveau i 2003.

Det lavere udligningsniveau for de kommuner, der betaler bidrag, er begrundet med risikoen for overudligning for disse kommuner. Det lavere udligningsniveau gør risikoen for overudligning mindre.

Det kan i øvrigt bemærkes, at der for alle kommuner sker en mindre korrektion af skattetryksfaktoren, som beregnes for hvert "län" for sig. Baggrunden er, at der i Sverige er en proces i gang med en glidende omlægning af opgaver og skat fra det enkelte "län" til kommunerne i "länet". Med den "länsvis" korrektion tages der højde for, at denne proces ikke er lige fremskredet i alle "län".

14.4. Nettoudligning

I et system med nettoudligning lægges der vægt på forskellen mellem skattekraft og udgiftsbehov. I dette system udlignes der ikke forhold til landsgennemsnittet på henholdsvis beskatningsgrundlag og udgiftsbehov. Der fokuseres i stedet på forholdet mellem den enkelte kommunes udgiftsbehov og indtægtsgrundlag.

Systemet bygger på, at en kommune er i en økonomisk ugunstig situation, hvis kommunens udgiftsbehov overstiger de beregnede indtægter ved et gennemsnitligt beskatningsniveau. En sådan kommune skal derfor modtage tilskud fra de kommuner, der er i den omvendte situation.

En kommunes beregnede tilskud eller bidrag til udligningen kan beregnes på følgende måde:

$$\text{Tilskud/bidrag} = \text{Bef}_i * \text{UN} * (P_i - t * Y_i)$$

Hvor;

Bef_i = indbyggertal i kommune i

UN = udligningsniveauet

P_i = udgiftsbehov pr. indbygger i kommune i

t = skattetryksfaktoren

Y_i = beskatningsgrundlag pr. indbygger i kommune i

I dette system fokuseres der således direkte på det centrale aspekt i kommunernes økonomi, nemlig forholdet mellem udgiftsbehov og indtægtsmuligheder. I dette system foretages der en samlet udligning af dette forhold, mens der i de øvrige systemer foretages separate udligninger af de to dimensioner hver for sig.

Det skal bemærkes, at det nuværende system vil kunne omlægges til et sådan system uden byrdefordelingsmæssige forskydninger, jf. appendiks 1.

I et nettoudligningssystem kan der ikke opereres med forskellige udligningsniveauer i udligningen af udgiftsbehov og beskatningsgrundlag. Det skal i den forbindelse bemærkes, at der i betænkning 1437 var overvejelser om indførelse af en differentieret udligning af udgiftsbehov, således at udgiftsbehovsudligningen skulle opdeles i forskellige dele med hver sit udligningsniveau, f.eks. således at der blev indført en særlig høj udligning af det sociale udgiftsbehov.

En sådan differentieret udligning vil ikke kunne indgå i det generelle system ved nettoudligning. Det vil dog naturligvis være muligt at køre en særlig udligningsordning for de sociale udgiftsbehov ved siden af det generelle system, og dermed opnå en yderligere udligning af disse udgiftsbehov.

Det vil også være muligt at opnå en lignende virkning, hvis man i opgørelsen af udgiftsbehovet giver det sociale område en særlig høj vægt. I det nuværende system opgøres det samlede udgiftsbehov som en sammenvejning af det demografiske og sociale udgiftsbehov i forholdet 80:20. Hvis vægten af det sociale udgiftsbehov forhøjes på bekostning af det demografiske udgiftsbehov, vil det i praksis indebære en kraftigere udligning af det sociale udgiftsbehov.

Det er ligeledes en forudsætning for et nettoudligningssystem, at udgiftsbehovet opgøres ud fra de samlede kommunale nettodriftsudgifter. Det vil således ikke være muligt i et sådan system at udelade visse områder, f.eks. det administrative område, fra udligningen.

I det nuværende system fungerer tilskuddet til kommuner med særligt svagt beskatningsgrundlag (§ 18 tilskuddet) som en særlig ordning, der kører ved siden af det generelle system. I et nettoudligningssystem vil en sådan ordning også kunne køre på samme måde ved siden af det generelle system.

Men det vil være mere i overensstemmelse med tankegangen i et nettosystem, hvis en sådan særlig ordning ikke kun baseres på lavt skattegrundlag, men – som i det generelle system – på forskellen mellem udgiftsbehov og beregnede skatteindtægter. En kommune med et forholdsvist lavt skattegrundlag vil jo ikke nødvendigvis have et økonomisk problem, hvis udgiftsbehovet er tilsvarende lavt. Omvendt vil en kommune med et meget højt udgiftsbehov godt kunne have et problem, selv om kommunen har et skattegrundlag tæt på gennemsnittet.

I et nettoudligningssystem kunne en ordning for særligt ugunstigt stillede kommuner udformes på følgende måde:

$$\text{Ekstra tilskud} = \text{Bef}_i * \text{UN} * ((P_i - t^*Y_i) - X), \text{ hvis } (P_i - t^*Y_i) > X$$

Det vil sige, at hvis udgiftsbehovet overstiger de beregnede skatteindtægter med mere end en fastsat grænse på X kr., anses kommunen for at være særligt ugunstigt stillet. Den vil derfor blive omfattet af et yderligere udligningstilskud, beregnet ud fra den del af forskellen mellem udgiftsbehovet og de beregnede skatteindtægter, som overstiger grænsen på X kr.

En sådan ordning vil give en noget anden fordeling af tilskuddet end den nuværende § 18 ordning, som alene baseres på lavt skattegrundlag. Den skitserede ordning vil omfatte en række kommuner, der ikke modtager tilskud efter den nuværende § 18 ordning, men som vil blive omfattet af den skitserede ordning, fordi de har et forholdsvist højt udgiftsbehov – herunder en række bykommuner. Omvendt er der nogle kommuner, der på nuværende tidspunkt modtager § 18 tilskud, som ikke ville være berettigede til tilskud efter den skitserede ordning, fordi deres lave skattegrundlag modsvarer af et tilsvarende lavt udgiftsbehov.

14.5. Overvejelser om forenklinger af skattedelingsregler mellem staten og kommunerne og imellem kommunerne

I forbindelse med arbejdet med skattelovgivningen omkring kommunal- og strukturreformen, har Skat og Skatteministeriet sonderet mulighederne for at foretage ændringer og tilpasninger af lovgivningen, der kan forenkle de administrative procedurer for kommuneafregningen af indkomstskatte mv.

Sonderingerne har resulteret i en række forslag til forenklinger af reglerne. Forslagene fremgår af oversigten nedenfor og uddybes i det følgende.

Flere af forslagene skønnes at have forenklingspotentiale, og det vurderes samtidig, at eventuelle provenumæssige konsekvenser derfor med fordel kan udlignes via de generelle bloktilskud i stedet for via komplicerede administrative procedurer og regler i skattelovgivningen.

Forslag til forenklinger af skattedelingsregler mellem staten og kommunerne og imellem kommunerne

Forslag	Økonomiske konsekvenser for kommunerne	
	Kompenseres via de generelle bloktilskud	Medfører alene omfordelinger mellem kommunerne
	Mio. kr.	
1. Ændring af provenufordelingen ved manuel skatteansættelse af dødsboer	50	
2. Ophævelse af kommunalt provenu fra begrænset skattepligtige 1)	325	
3. Ophævelse af skattefordeling mellem kommunerne ved skatteydernes flytninger	-	+
4. Ophævelse af kommunernes pligt til at bære en del af uerholdelige skatter og af fremrykket afregning af større skatterestancer.	- 200 ²⁾	
5. Ophævelse af sondringen mellem ligningsprovenu og skat af selvangiven indkomst	-	+
6. Ophævelse af kommunal andel af bødeprovenu efter skattekontrolloven	20	

1) Virkningen af dobbeltbeskatningsaftalen mellem Danmark og Sverige er indregnet.

2) Langsigtsvirkningen. Årsvirkningen afhænger af den nærmere indfasning.

Den primære årsag til forslagene er, at rationalet for reglerne helt eller delvist bortfalder, når kommunal- og strukturreformen fører til, at de kommunale skatteforvaltninger og ligningsmyndigheder forsvinder.

Flere af reglerne er oprindeligt begrundet med, at kommunerne skal have en vis økonomisk kompensation for de administrative omkostninger, der er forbundet med reglerne. Der har også været tale om incitamentsargumenter gående ud på, at en kommunal provenuandel skærper kommunernes interesse for at afsætte tilstrækkelige ressourcer til området.

Disse begrundelser og argumenter kan næppe opretholdes, når skatteadministrationen overgår til staten. Ud over at være en logisk følge af strukturreformen, vil forslagene også medføre en fjernelse eller forenkling af en række komplicerede administrative procedurer.

De eventuelle negative provenumæssige konsekvenser for enkelte kommuner ved omflytning af provenu som følge af, at specifikke fordelingsregler på visse områder afløses af generelle bloktilskud, skal også vurderes i lyset af, at de kommunale enheder bliver større og mere selv bærende, og derfor bliver mere robuste overfor mindre udsving i økonomien.

14.5.1. Dødsboskat ved manuel ansættelse

Skatten af skattepligtige dødsboer beregnes ved manuelle ansættelser for mellem- og boperioden under ét. Provenuet herfra fordeles med 40 pct. til staten, 20 pct. til amterne og 40 pct. til kommunerne.

Det kan overvejes at ændre fordelingsreglen, således at kommunerne fra og med 2007 får 1/3 og staten 2/3 af provenuet, ligesom det gælder for de øvrige skatter fra dødsboer og for en række øvrige skattearter, jf. bilag.

Provenuedgangen fra 40 pct. til 33,3 pct., der skønnes at udgøre ca. 50 mio. kr. årligt, kan udlignes over bloktilskuddene. Selv om ligningen overgår til staten, kan kommunernes provenuandel begrundes med, at der ved dødsfald sker bortfald af et beskatningsgrundlag.

Beregningerne af skattedelingen varetages centralt i Skat. Ved at udforme delereglerne ensartet opnås en mindre administrativ forenkling. Ændringen vurderes ikke at medføre større ressourcebesparelser, men vil forenkle budgetlægningen og afregningsopgørelserne – ikke mindst i kommunerne.

14.5.2. Kommunal indkomstskat for begrænset skattepligtige

Begrænset skattepligtige betaler indkomstskat efter de normale regler. Dog svares kommunal indkomstskat med en landsgennemsnitlig skattesats, som udgør den gennemsnitlige kommunale og amtskommunale skatteprocent nedrundet til nærmeste hele procent. For 2005 udgør procenten 32. Begrænset skattepligtige betaler ikke kirkeskat.

Fra 2007 skal de begrænset skattepligtige formentligt betale kommuneskat med en landsgennemsnitlig kommuneskatteprocent nedrundet til nærmeste hele procent. Hertil kommer ligesom hidtil de statslige indkomstskatter samt det nye sundhedsbidrag. I forhold til de nugældende regler vil de økonomiske konsekvenser af en gennemsnitlig kommunal beskatning for de skattepligtige således blive meget begrænsede.

Efter gældende regler tilfalder det kommunale skatteprovenu af de begrænset skattepligtige den kommune, hvor vedkommende sidst boede i Danmark.

I praksis kan det eksempelvis betyde, at en begrænset skattepligtig, der er bosat i Sverige, kan have lønindkomst fra en arbejdsgiver i Glostrup og blive lignet i grænsegængercentret i Helsingør, hvorefter provenuet sendes til Slagelse, hvorfra personen "udvandrede".

Det kan overvejes, om hele skatteprovenuet af de begrænset skattepligtiges indkomster fra og med 2007 skal tilfalde staten.

Begrundelsen herfor er dels, at ligningen ved strukturreformen overgår til statsligt regi, og ligningen af de begrænset skattepligtige samles i et eller nogle få centre og ikke som hidtil vil være spredt ud over landet, dels

at der i mange tilfælde ikke er noget sammenfald mellem den provenumodtagende kommune og kommunen, hvor indkomsten optjenes og fremover heller ikke til en kommunal ligningsmyndighed.

Endvidere indebærer strukturreformen i sig selv, at den kommunale skat fra begrænset skattepligtige falder. I dag udgør den kommunale udskrivningsprocent vedr. begrænset skattepligtige 32 pct. Som følge af indførelsen af sundhedsbidraget falder den med 8 pct.-enheder, så den cirka svarer til den gennemsnitlige kommunale udskrivningsprocent.

Når der er tale om begrænsede skattepligtige omfattet af Øresundsaftalen, vil det kommunale provenu imidlertid bortfalde, da et provenu svarende til den gennemsnitlige kommunale udskrivningsprocent skal overføres til Sverige. For kommuner med en udskrivningsprocent under landsgennemsnittet indebærer begrænset skattepligtige personer omfattet af Øresundsaftalen dog et tab, og omvendt vil kommuner med en udskrivningsprocent over landsgennemsnittet få et lille provenu fra skatteyderen.

Hertil kommer, at skattekommunen kun har begrænsede udgifter til kommunal service mv. til de begrænset skattepligtige, og at der som følge af Øresundsaftalen ikke altid er sammenhæng mellem de begrænset skattepligtige, der medfører udgifter for kommunerne, og de begrænset skattepligtige, der bidrager til den enkelte kommune. Efter gældende regler får amterne ikke del i skatten fra de begrænset skattepligtige trods (hospitals-)udgifter i forbindelse hermed. I nogle tilfælde tilfalder skatten af sociale og private pensioner den kommune, hvor pensionsudbetaleren tilfældigvis er hjemmehørende, uden at der er udgifter forbundet med skatteyderen.

Med en så begrænset og usystematisk sammenhæng mellem indtægter og udgifter fra de begrænset skattepligtige forekommer det ikke hensigtsmæssigt at opretholde en kommunal andel af skatten fra de begrænset skattepligtige.

Det kommunale indkomstskatteprovenu fra begrænset skattepligtige skønnes i dag at udgøre ca. 650 mio. kr. årligt før Øresundsoverførslen (2003-optælling). Efter modregning af Øresundsoverførslen og sundhedsbidrag skønnes provenuet at udgøre ca 325 mio. kr.

Det foreslås, at provenutabet kompenseres via bloktilskuddene. Forslaget skønnes ikke at have nævneværdige ressourcemæssige konsekvenser.

14.5.3. Fordeling af kommuneskat ved flytning

Alle skattepligtige betaler kommunal skat med skatteprocenten i den kommune, hvor de har bopæl den 5. september året forud for indkomståret. Ved flytning sker der imidlertid altid en fordeling af kommuneskatten mellem til- og fraflytterkommunen efter de tidsrum, hvor den skattepligtige har boet i kommunerne.

En lignende delregel findes ikke for amtskommunerne. Amtsskatten tilfalder fuldt ud for hele indkomståret det amt, hvorunder slutligningskommunen henhører.

Det kan overvejes at ophæve delereglen og erstatte den med det princip, der hidtil har været gældende for amterne, således at kommuneskatten for et indkomstår fuldt ud tilfalder den kommune, hvor skatteyderen er hjemmehørende på en given dato, f. eks 1. april i indkomståret. Det skal dog i den forbindelse bemærkes, at også efter kommunalreformen vil kommunerne være betydeligt mindre end de nuværende amter. I det amtskommunale udligningssystem var der et udligningsniveau på 80 pct., hvilket har medvirket til at udjævne eventuelle forskydninger som følge af flytninger. Mindre vidtgående forenklinger skønnes ikke at medføre administrative besparelser.

Det vurderes, at de større kommunale enheder i den nye struktur alt andet lige vil medføre en jævnere fordeling mht. flytninger til og fra de enkelte kommuner. De større kommunale enheder vil også resultere i færre flytninger på tværs af kommunegrænser, hvilket i et ikke ubetydeligt omfang medfører, at eksempelvis problematikken med overvægt af flytninger fra storbykommuner til sovebyer i omegnskommuner og de dertil hørende problemer med skattegrundlag mindskes. Samlet set skønnes en ophævelse af delereglen således at få begrænsede økonomiske konsekvenser for de nye kommuner. Der vil dog blive en vis, om end mindre, svækkelse af sammenhængen mellem borgerens aktuelle bopæl og fordelingen af skatteprovenu mellem kommunerne.

Forslaget vil medføre ressourcebesparelser. Der er ikke pt. foretaget en vurdering af antallet af årsværk, der hidtil er brugt på disse beregninger.

Forslaget er ikke – i modsætning til forslagene nævnt i afsnit 14.5.1, 14.5.2 og 14.5.4–14.5.6 – medtaget i modellerne i kapitel 10.

14.5.4. Restanceregler

I dag skal kommuner og amter afregne deres andele af ikke indkrævede kommunale indkomstskatter til staten ifølge en opgørelse pr. 1 maj i det 3. år efter indkomståret. Det sker i forbindelse med afregningen i de første 3 måneder i det 4. indkomstår, når restancen overstiger 36.100 kr. (2005-niveau). Hvis restancen efterfølgende inddrives, tilbageføres det afregnede beløb til kommunerne.

Reglen blev indført som et led i 90'ernes tiltag for at forbedre restanceinddrivelsen og skulle give kommunerne et øget incitament til at inddrive deres skatterestancer. Med statens overtagelse af inddrivelsesopgaven²⁴⁾ er begrundelsen for denne særregel for større restancer bortfaldet.

Det kan overvejes helt at ophæve kommunernes pligt til at bære en del af uerholdelighed, bevillingsmæssig eftergivelse mv. med den begrundelse, at det er staten, der forestår opkrævning og inddrivelse af indkomstskatter.

Herved ophæves også behovet for den fremrykkede afregning af de større restancer, hvilket vil medføre en vis administrativ lempelse.

På langt sigt skønnes virkningen for kommunerne at udgøre en besparelse på ca. 200 mio. kr. Førsteårsvirkningen vil afhænge af den nærmere indfasning. Provenumæssigt kan ophævelsen på landsplan holdes neutral gennem regulering af bloktilskud.

14.5.5. Sondringen mellem provenu af selvangiven indkomst og ligningsprovenu

I forbindelse med indførelsen af statsgaranteret udskrivningsgrundlag/selvbudgettering blev der indført en sondring mellem skatteprovenuet af de selvangivne indkomster og ligningsprovenuet (skatteprovenuet af ligningsmæssige korrektioner).

²⁴⁾ Overtagelsen sker pr. 1/11-2005, hvor kommunalreformen træder i kraft den 1. januar 2007. Det må forudsættes, at beslutninger om betydende ændringer i regelsæt som f.eks. "restancebestemmelsen" får virkning fra begyndelsen af et indkomstår. Det kunne evt. være januar 2006 eller januar 2007. Det skønnes administrativt uhensigtsmæssigt hvis dette skulle ske i løbet af et indkomstår.

Ved at holde ligningsprovenuet uden for den kommunale udligning, sikrer sondringen, at det statsgaranterede udskrivningsgrundlag ikke har fjernet ligningsincitamentet for kommunerne.

Ordningen er administrativ besværlig. Blandt andet giver fordelingen af restancer mellem ligningsprovenu og selvangiven indkomst anledning til problemer. Med statens overtagelse af ligningsopgaven er der ikke længere behov for at opretholde et særligt kommunalt ligningsincitament.

Det overvejes at ophæve sondringen mellem ligningsprovenu og skat af selvangiven indkomst.

Der er ikke pt. foretaget en vurdering af ressourceforbruget på disse differentierede indberetninger. Ændringen vurderes at medføre besparelser både hos staten som følge af, at der ikke fremover skal foretages en deling mellem skatteprovenu og ligningsprovenu, hvilket vil forenkle udligningsberegningerne, og i kommunerne ved forenkling af budgetlægningen.

14.5.6. Fordelingsregler vedr. den kommunale andel af bøder efter skattekontrolloven

Bøder efter skattekontrolloven fordeles mellem stat, kommuner og amter efter forholdet mellem de skattebeløb, som bøden vedrører. Det indebærer, at der skal laves en manuel beregning af fordelingen i hver eneste sag, hvilket er administrativt u hensigtsmæssigt.

Det kan overvejes at lade hele bødeprovenuet fremover tilfalde staten med den begrundelse, at staten har overtaget ligningsopgaven. En mindre radikal løsning - men stadig en administrativ forenkling - vil være at gå over til en fast procentfordelingsnøgle.

Kommuners og amters provenu af bøderne skønnes at andrage ca. 20 mio. kr. årligt. Bortfaldet af kommunernes andel kan kompenseres via bloktilskuddene.

Skat vurderer, at denne omlægning kan begrundes med administrative og ressourcemæssige hensyn, men besparelserne vurderes at være af mindre omfang.

14.5.7. Fordeling af selskabsskat mellem kommuner

I kapitel 12 er overvejet mulighederne for at udligne kommunernes andel af selskabsskat, men samtidig bibeholde viderefordelingsreglen. Som et forenklen de tiltag kan det i den forbindelse overvejes at ændre viderefordelingsreglen således, at der alene sker en fordeling efter lønsum, hvor fordelingen i dag også kan foregå på basis af regnskaber. Med de forbedrede registermuligheder ved indførelsen af "e-indkomst" vil det således formentlig være muligt at foretage denne fordeling fra staten – frem for i dag via virksomhederne og kommunerne.

BILAG

Sektorfordeling af skatter efter gældende regler

Skatteart	Sektoropdeling:			
	Stat	Amter	Kommuner	Kirke
Bundskat	Tilfalder staten fuldt ud			
Mellemskat	Tilfalder staten fuldt ud			
Topskat	Tilfalder staten fuldt ud			
Proportionale del af aktieskat	Tilfalder staten fuldt ud			
Progressive del af aktieindkomstskat	Statens andel bestemmes residualt	Andel beregnes med amtets udskrivningsprocent	Andel beregnes med kommunens udskrivningsprocent	Andel beregnes med kirkens udskrivningsprocent
Skat fra virksomhedsskatteordningen	Statens andel bestemmes residualt	Andel beregnes med amtets udskrivningsprocent	Andel beregnes med kommunens udskrivningsprocent	Andel beregnes med kirkens udskrivningsprocent
Amtskommunale indkomstskatter		Tilfalder amterne fuldt ud		
Kommunale indkomstskatter			Tilfalder kommunerne fuldt ud	
Kirkeskat				Tilfalder kirken fuldt ud
Dødsboskat, manuelt ansættelse	Fordeles mellem stat, amter og kommuner med 40 pct. til staten	20 pct. til amterne.	40 pct. til kommunerne	
Dødsboskat, maskinel ansættelse	Staten får 2/3 af provent		Kommunerne får 1/3 af provent	
Dødsboskat, enliges begravelsesboer	Staten får 2/3 af provent		Kommunerne får 1/3 af provent	
Forskerskat	Staten får 2/3 af provent		Kommunerne får 1/3 af provent	
Pensionsafgifter	Staten får 2/3 af provent		Kommunerne får 1/3 af provent	
Ejendomsværdiskat		Amterne får 1/3 af provent	Kommunerne får 2/3 af provent	
Selskabsskat	Staten får 86,59 pct. af provent		Kommunerne får 13,41 pct. af provent	

14.6. Kommunernes budgettering af udskrivningsgrundlag

14.6.1. Indledning

Som allerede nævnt følger det af udvalgets kommissorium, at der skal overvejes modeller for forenkling af den kommunale budgettering af indkomstgrundlaget. Det fremgår desuden af strukturreformaftalen, at den kommunale budgettering af indkomstgrundlag og udligning skal overvejes forenklet, således at det kan gøres obligatorisk at anvende et statsgaranteret udskrivningsgrundlag i budgetlægningen.

14.6.2. Den nuværende ordning med selvbudgettering og statsgaranti

Kommunerne har fra og med 1996 kunnet vælge mellem to forskellige budgetmetoder på skatte- og udligningssiden. Før 1996 budgetterede alle kommuner skattegrundlaget. I dag er det efter gældende regler frit for den enkelte kommune, hvilken af nedenstående metoder kommunen vil vælge det enkelte år.

Der kan vælges imellem:

- **Selvbudgettering.** Ved denne metode budgetterer kommunen selv såvel skattegrundlaget som andel af statstilskud, udligning af beskatningsgrundlag mm. for tilskudsåret.
- **Statsgaranti.** Ved denne metode vælger kommunen ved budgetlægningen at lægge et statsgaranteret udskrivningsgrundlag og en statsgaranteret ejendomsværdiskat til grund for skatteudskrivningen. For de kommuner, der vælger statsgaranti, vil der som hovedregel ikke ske efterreguleringer af skat, tilskud og udligning, idet eventuelle efterfølgende reguleringer betales af eller tilfalder staten. Alle kommuner er dog omfattet af midtvejsregulering af tilskud og efterreguleringen vedrørende tidligere år.

Statsgarantien indebærer på nuværende tidspunkt alt i alt et tilbud – som den enkelte kommune frit kan vælge til eller fra - om fuld statsgaranti på de kommunale finansieringsposter, som afhænger af den enkelte kommunes udskrivningsgrundlag og ejendomsværdiskat.

Tilbuddet om statsgaranti blev indført med virkning fra 1996 på baggrund af erfaringerne med kollektive garantiformer i starten af 1990'erne. Finansieringsgarantierne blev anvendt som et værktøj i de kommunaløkonomiske forhandlinger for at medvirke til at fjerne usikkerheden om størrelsen af udskrivningsgrundlaget for kommunerne og amtskommunerne under ét. De anvendte garantiformer var således kollektive og ikke specifikt møntet på den enkelte kommune eller amtskommune bortset fra København og Frederiksberg Kommuner. Fra 1996 blev der både for amter og kommuner indført en ordning med tilbud om individuel garanti for udskrivningsgrundlaget og udligningen.

Den enkelte kommune har fortsat fuldt ansvar for deres egen økonomiske udvikling under statsgarantien. Det garanterede grundlag er således, men dog med tre års forskydning, knyttet til den faktiske indkomstudvikling i kommunen, idet udskrivningsgrundlaget baseres på en fremregning af kommunens eget faktiske indkomstgrundlag. Kommunen har dermed fortsat en interesse i indkomstudviklingen, herunder erhvervsudviklingen i kommunen.

Kommunens eget faktiske indkomstgrundlag fremskrives til garantigrundlaget med en af staten fastsat fælles fremskrivningsprocent. Dette indebærer en tilskyndelse for kommuner, der forventer at have en indkomstudvikling under landsgennemsnittet, til at vælge garantiordningen, mens omvendt kommuner, der forventer at have en indkomstudvikling over landsgennemsnittet, har et incitament til at fravælge garantiordningen.

Den 1. juli i året før budgetåret udmeldes det statsgaranterede udskrivningsgrundlag og den statsgaranterede ejendomsværdiskat samt den statsgaranterede udligning. Kommunerne træffer herefter i oktober måned i forbindelse med budgetvedtagelsen frit valget mellem statsgaranti og selvbudgettering. Den enkelte kommune skal i den forbindelse tage stilling til en række parametre, der fastlægges af staten i selvbudgetteringssystemet, herunder skøn for folketal, lands- og hovedstadsgennemsnit, overudligningsbeløb mm. For de kommuner, der selvbudgetterer, foretages der efterfølgende en slutafregning af skat og en endelig opgørelse af tilskud og udligning på basis af det faktiske beskatningsgrundlag for såvel kommunen som hele landet.

14.6.3. Overvejelser om omlægning af budgettering af indkomstgrundlag og udligning

Som nævnt har partierne bag strukturaftalen pålagt udvalget at overveje at forenkle budgetteringen af indkomstskat og udligning ved at indføre en obligatorisk statsgaranti for alle kommuner.

Hvis der indføres en obligatorisk statsgarantiordning, vil det på sigt som i dag være den enkelte kommune, som har ansvaret for deres egen økonomiske udvikling. De kommuner, som forventer en indkomstudvikling over landsgennemsnittet - og tidligere ville have haft et incitament til at vælge selvbudgettering - pålægges dog at budgettere med et lavere statsligt skøn for væksten i skattegrundlaget.

En obligatorisk statsgaranti vil i givet fald kunne udformes på samme måde som den frivillige statsgaranti i dag på basis af den enkelte kommunens eget faktiske indkomstgrundlag fremskrevet til garantigrundlaget med en af staten fastsat fremregningsprocent.

En anden mulighed kunne være at udforme den obligatoriske statsgaranti på samme måde som den midlertidige begrænsning i kommunernes mulighed for at budgettere med vækst i udskrivningsgrundlaget for 2006, således at statsgarantien for kommuner, der indenfor de senere år har haft en høj vækst, fastsættes med et tillæg i forhold til den fælles statslige fremregningsprocent. Det vil i givet fald være en udvidelse af den eksisterende ordning og kræve en regulering af bloktilskuddet for den statslige merudgift. En sådan ordning vil i et vist omfang komplicere systemet, og vil ikke tilgodese alle kommuner, der har behov for at budgettere med en højere vækst.

I begge tilfælde vil der i givet fald være mulighed for medio året før budgetåret at have fuldt kendskab til skattegrundlag og udligningen for budgetåret, og der skal alene foretages én udligningsberegning for budgetåret.

I begge tilfælde vil der ligeledes være et 3 års efterslæb ved fastsættelsen af garantien – fraset muligheden for at beregne et tillæg for vækstkommuner - idet der ses bort fra de seneste 3 års indkomstudvikling i kommunen. Kommuner med en sådan uforudset vækst vil således blive ringere stillet set i forhold til et selvbudgetteret grundlag, og den kommunale sektor vil set under ét lide et engangstab som må finansieres af bloktilskuddet.

Endelig vil en obligatorisk statsgaranti - som i dag - indebære, at staten i forhold til den samlede kommunale sektor bærer risikoen for tab og muligheden for gevinst ved fejlskøn. Statsgarantien placerer således ansvaret

for konsekvenserne af uforudsete cykliske bevægelser på statsbudgettet. På grund af den gennemsnitsbetragtning, der ligger til grund for systemet, vil der dog også kunne være tab for den enkelte kommune tab, set i forhold til et selvbudgetteret grundlag.

14.6.4. Vurdering af en obligatorisk statsgaranti

Fordelene ved en obligatorisk statsgaranti kan være, at kommunerne ikke skal skønne over indkomstudviklingen. Denne usikkerhed ved valget mellem selvbudgettering og statsgaranti af det samlede garantisystem med tilskud og udligning fjernes dermed.

Den nuværende ordning kan kaldes en form for forsikringsordning for kommuner med lav vækst. Hvis en obligatorisk garantiordning udformes med én fælles fremregningsprocent for alle kommuner, vil der igennem garantisystemet kunne ske en yderligere udligning af økonomiske grundvilkår i forhold til i dag, idet væksten i indkomstgrundlaget både for lavvækstkommuner og højvækstkommuner tilpasses i forhold til et landsgennemsnit.

En obligatorisk statsgaranti giver endvidere alle kommuner bedre tid til at forberede sig på at håndtere eksterne økonomiske choks, idet der er et 3-årigt efterslæb ved fastsættelsen af statsgarantien. Det skal dog bemærkes, at kommunerne i dag får løbende informationer om udviklingen i skattegrundlaget. Endvidere har kommunerne i forbindelse med vedtagelsen af budgetterne fuldt kendskab til de eventuelle efterreguleringer af skat og udligning, der skal indarbejdes i budgetterne.

Det bemærkes, at obligatorisk statsgaranti vil forhindre, at kommuner kan budgettere med et højere udskrivningsgrundlag end der baggrund for. Hvis dette sker, vil der dog i dag være en efterregulering, som vil betyde at en eventuel overbudgettering skal betales tilbage tre år senere. Endvidere er det et aspekt ved det nuværende system, at kommuner har mulighed for at budgettere skatteindkomsterne forsigtigt med henblik på at tage højde for risici for senere opståede finansieringsbehov.

Ulempen ved en obligatorisk statsgaranti er blandt andet, at kommunerne mister en frihedsgrad i den kommunale budgetlægning. Den nuværende ordning med valgfri statsgaranti indebærer, at kommuner med en uheldig udvikling i skattegrundlaget sikres et vist økonomisk råderum, fordi de får mulighed for at budgettere med en landsgennemsnitlig vækst i udskrivningsgrundlaget. Omvendt kan kommuner, der forventer at have en indkomstudvikling over landsgennemsnittet, fravælge garantien. En obligatorisk statsgaranti vil alt andet lige medvirke til at presse kommuner med høj vækst til at tilpasse udgiftsniveauet til de garanterede lavere indtægter. Dette kan særligt være et problem for kommuner under udbygning. En hensyntagen til den historiske vækst kan korrigere på dette forhold, men kan dog ikke opfange mere pludselige skift i vækstforløbet.

Det må herudover antages, at de nye, større og mere fagligt bæredygtige kommuner alt andet lige vil være fagligt bedre rustet end de nuværende kommuner til at opstille indtægtsprognoser og vurdere konsekvenserne af valget mellem statsgaranti og selvbudgettering, hvilket kan medvirke til at reducere usikkerheden forbundet med valget.

Statsgaranti kan endvidere i det korte løb sløre sammenhængen mellem det politisk besluttede serviceniveau i den enkelte kommune og den lokale beskatning, idet garantiordningen kan fritage kommuner med lav vækst til at tilpasse udgiftsniveauet til lavere indtægter på grund af det 3-årige efterslæb.

Det må endvidere forventes, at en obligatorisk garantiordning i højere grad vil sætte fokus på statens skøn for væksten i indkomstudviklingen, idet dog skønnet kan være knyttet til finanslovsforslagets anvendte vækstprocenter, der kendes i maj-juni måneder i året før budgetåret.

Appendiks til kapitel 14, afsnit 14.4.

Y_i = beskatningsgrundlag pr. indbygger i kommune i

Y_{land} = beskatningsgrundlag pr. indbygger i hele landet

P_i = udgiftsbehov pr. indbygger i kommune i

P_{land} = udgiftsbehov pr. indbygger i hele landet

Bef_i = indbyggertal i kommune i

Bef_{land} = indbyggertal i hele landet

NDA = de samlede kommunale nettodrifts- og anlægsudgifter

UN = udligningsniveauet

G = bloktilskud

Landsudligningen i det nuværende tilskuds- og udligningsystem er vist nedenfor under 1). Det første led viser udligningen af beskatningsgrundlag, det andet led viser udligningen af udgiftsbehov og det tredje led viser fordelingen af bloktilskuddet.

Som det fremgår, kan dette system omskrives til et system med nettoudligning, som vist under 4) og 5). Det er i den forbindelse en forudsætning, at der anvendes samme udligningsniveau i udligningen af beskatningsgrundlag og udgiftsbehov. Det er ligeledes en forudsætning, at udgiftsbehovet opgøres ud fra de samlede kommunale nettodrifts- og anlægsudgifter, således at det samlede kommunale udgiftsbehov for hele landet svarer til de samlede kommunale nettodrifts- og anlægsudgifter.

$$1. \quad Bef_i * UN * \frac{NDA}{Y_{land} * Bef_{land}} * (Y_{land} - Y_i) + Bef_i * UN * (P_i - P_{land}) + G * \frac{Y_i * Bef_i}{Y_{land} * Bef_{land}} =$$

$$2. \quad Bef_i * UN * \left(\frac{NDA}{Y_{land} * Bef_{land}} * Y_{land} - \frac{NDA}{Y_{land} * Bef_{land}} * Y_i + P_i - P_{land} \right) + G * \frac{Y_i * Bef_i}{Y_{land} * Bef_{land}} =$$

$$3. \quad Bef_i * UN * \left(P_i - \frac{NDA}{Y_{land} * Bef_{land}} * Y_i + \frac{NDA}{Bef_{land}} - P_{land} \right) + G * \frac{Y_i * Bef_i}{Y_{land} * Bef_{land}} =$$

$$\text{og } \frac{NDA}{Bef_{land}} = P_{land} \text{ pr. definition.}$$

$$4. \quad Bef_i * UN * \left(P_i - \frac{NDA}{Y_{land} * Bef_{land}} * Y_i \right) + G * \frac{Y_i * Bef_i}{Y_{land} * Bef_{land}}$$

Skrives skattetryksfaktoren som: t , bliver udtrykket

5.

$$Bef_i * UN * (P_i - t * Y_i) + G * \frac{Y_i * Bef_i}{Y_{land} * Bef_{land}}$$

Det kan endvidere bemærkes, at i et system med fordeling af bloktilskuddet efter indbyggertal skal skattetryksfaktoren beregnes som forholdet mellem de samlede kommunale nettodrifts- og anlægsudgifter fratrukket bloktilskuddet og det samlede kommunale beskatningsgrundlag, eller:

$$t = \frac{NDA - G}{Y_{land} * Bef_{land}}$$

Dette system kan tilsvarende omskrives til et nettosystem, hvor udtrykket bliver:

$$Bef_i * UN * (P_i - t * Y_i - \frac{G}{Bef_{land}}) + G * \frac{Bef_i}{Bef_{land}}$$

Bilag

Bilag til kapitel 5

- Bilag 5.1. Beregning af fiktiv primær- og amtskommunal udskrivningsprocent for Københavns Kommune, regnskab 2003
- Bilag 5.2. Beregning af fiktiv primær- og amtskommunal udskrivningsprocent for Frederiksberg Kommune, regnskab 2003
- Bilag 5.3. Beregning af fiktiv primær- og amtskommunal udskrivningsprocent for Bornholms Regionskommune, regnskab 2003

Bilag 5.1. Beregning af fiktiv primær- og amtskommunal udskrivningsprocent for Københavns Kommune, regnskab 2003¹

Mio.kr 2003-PL	Primærkommunal	Amtskommunal	I alt
Driftsvirksomhed (inkl. refusion)²			
Byudvikling, bolig- og miljø	854,5	32,7	887,2
Forsyningsvirksomheder m.v.	-854,2		-854,2
Vejvæsen	207,7	0,0	207,7
Undervisning og kultur	2.642,0	757,1	3.399,1
Sygehusvæsen og sygesikring	0,0	6.773,7	6.773,7
Social- og sundhedsvæsen	11.987,6	883,5	12.871,1
Administration m.v.	2.722,8	157,7	2.880,5
Driftsvirksomhed i alt	17.560,4	8.604,7	26.165,1
Anlægsvirksomhed³			
Byudvikling, bolig- og miljø	378,4	-27,7	350,8
Forsyningsvirksomheder m.v.	671,0	0,0	671,0
Vejvæsen	68,9	20,7	89,7
Undervisning og kultur	284,4	48,0	332,4
Sygehusvæsen og sygesikring	0,0	0,0	0,0
Social- og sundhedsvæsen	184,4	7,7	192,2
Administration m.v.	7,6	-0,1	7,5
Anlægsvirksomhed i alt	1.594,8	48,6	1.643,4
Nettorenteudgifter ⁴	-17,9	-0,9	-18,8
Finansforskydninger⁴			
Forøgelse af likvide aktiver	176,4	9,3	185,7
Øvrige finansforskydninger	-465,6	-24,5	-490,1
Finansforskydninger i alt	-289,2	-15,2	-304,4
Afdrag på lån ⁴	1.255,0	66,1	1.321,1
Sum (A+B+C+D+E)	20.103,1	8.703,2	28.806,3
Finansiering:			
Forbrug af likvide aktiver			
Optagne lån (8.63-8.78) ⁴			0,0
HUR (7.79)		321,3	321,3
Tilskud og udligning (7.80-7.86) ⁵	-4.355,0	-858,2	-5.213,2
Udligning af moms (7.87) ⁶	976,5	618,1	1.594,6
Indkomstskat ⁷	-12.746,2	-7.922,0	-20.668,2
Øvrige skatter og afgifter	-3.978,4	-862,4	-4.840,8
Finansiering i alt	-20.103,1	-8.703,2	-28.806,3
Balance	0,0	0,0	0,0
Udskrivningsgrundlag 2003	64.187,1	64.187,1	64.187,1
Beregnet udskrivningsprocent ⁸	19,9	12,3	32,2

1) Københavns Kommunes andel af HUR indgår alene i form af finansieringsbidraget.

2) Driftsudgifterne er fordelt jf. FM opgørelse

3) Anlægsudgifterne er fordelt efter samme forhold som i mellem kommuner og amtskommuner i hovedstadsområdet i 2003.

4) Københavns Kommune har oplyst Indenrigs- og Sundhedsministeriet, at mellem 0 og 5-8 pct. af disse poster vedrører amtsdelen, hvorfor der i opgørelsen her er henført 5 pct. til amtsdelen.

- 5) Fordelingen af T&U er taget fra Den røde bog 2003. Efterregulering er taget fra den røde bog 2004.
- 6) Fordelingen af momsudligningen er taget fra den røde bog 2003.
- 7) Indkomstkatten er beregnet residualt med henblik på at opnå balance for den primær- hhv. amtskommunale del hver for sig.
- 8) Udskrivningsprocenterne er beregnet som det beregnede provenu af indkomstskat divideret med udskrivningsgrundlaget (opgjort inkl. grundlaget for ligningsændringer) i 2003.

Bilag 5.2. Beregning af fiktiv primær- og amtskommunal udskrivningsprocent for Frederiksberg Kommune, regnskab 2003¹

Mio.kr 2003-PL	Primærkommunal	Amtskommunal	I alt
Driftsvirksomhed (inkl. refusion)²			
Byudvikling, bolig- og miljø	96,1	5,5	101,6
Forsyningsvirksomheder m.v.	-14,4		-14,4
Vejvæsen	102,9	0,0	102,9
Undervisning og kultur	465,3	112,3	577,6
Sygehusvæsen og sygesikring	0,0	1.389,3	1.389,3
Social- og sundhedsvæsen	1.840,2	140,3	1.980,5
Administration m.v.	333,5	37,0	370,5
Driftsvirksomhed i alt	2.823,6	1.684,4	4.508,0
Anlægsvirksomhed³			
Byudvikling, bolig- og miljø	37,6		37,6
Forsyningsvirksomheder m.v.	22,0		22,0
Vejvæsen	52,3		52,3
Undervisning og kultur	224,8	0,3	225,2
Sygehusvæsen og sygesikring	0,0		0,0
Social- og sundhedsvæsen	32,2	0,5	32,8
Administration m.v.	0,0		0,0
Anlægsvirksomhed i alt	368,9	0,9	369,8
Nettorenteudgifter ⁴	-14,8	-0,7	-15,4
Finansforskydninger⁴			
Forøgelse af likvide aktiver	65,9	2,9	68,8
Øvrige finansforskydninger	-123,9	-5,5	-129,4
Finansforskydninger i alt	-58,0	-2,6	-60,6
Afdrag på lån ⁴	455,5		455,5
Sum (A+B+C+D+E)	3.575,2	1.682,0	5.257,2
Finansiering:			
Forbrug af likvide aktiver			
Optagne lån (8.63-8.78) ⁴	-534,3		-534,3
HUR (7.79)		76,6	76,6
Tilskud og udligning (7.80-7.86) ⁵	119,6	115,1	234,8
Udligning af moms (7.87) ⁶	233,5	146,3	379,8
Indkomstskat ⁷	-2.931,7	-1.857,6	-4.789,3
Øvrige skatter og afgifter ⁴	-462,3	-162,4	-624,8
Finansiering i alt	-3.575,2	-1.682,0	-5.257,2
Balance	0,0	0,0	0,0
Udskrivningsgrundlag 2003	15.350,2	15.350,2	15.350,2
Beregnet udskrivningsprocent ⁷	19,1	12,1	31,2

1) Frederiksberg Kommunes andel af HUR indgår alene som finansieringsbidrag.

2) Driftsudgifterne er fordelt jf. FM opgørelse

3) Anlægsudgifterne er fordelt på baggrund af oplysninger fra Frederiksberg Kommune.

4) Fordelingen er foretaget af Frederiksberg Kommune efter anmodning fra Indenrigs- og Sundhedsministeriet.

5) Fordelingen af T&U er taget fra Den røde bog 2003. Efterregulering er taget fra den røde

bog 2004.

6) Fordelingen af momsudligningen er taget fra den røde bog 2003.

7) Indkomstkatten er beregnet residualt med henblik på at opnå balance for den primær- hhv. amtskommunale del hver for sig.

8) Udskrivningsprocenterne er beregnet som det beregnede provenu af indkomstskat divideret med udskrivningsgrundlaget (opgjort inkl. grundlaget for ligningsændringer) i 2003.

Bilag 5.3. Beregning af fiktiv primær- og amtskommunal udskrivningsprocent for Bornholms Regionskommune, regnskab 2003

Mio.kr 2003-PL	Primærkommunal	Amtskommunal	I alt
Driftsvirksomhed (inkl. refusion)¹			
Byudvikling, bolig- og miljø	23,6	4,9	28,5
Forsyningsvirksomheder m.v.	-22,3	0,0	-22,3
Vejvæsen	43,9	23,3	67,2
Undervisning og kultur	341,5	86,0	427,6
Sygehusvæsen og sygesikring	0,0	566,7	566,7
Social- og sundhedsvæsen	862,5	75,3	937,8
Administration m.v.	188,2	71,1	259,3
Driftsvirksomhed i alt	1.437,3	827,5	2.264,8
Anlægsvirksomhed¹			
Byudvikling, bolig- og miljø	-15,4	4,2	-11,2
Forsyningsvirksomheder m.v.	5,4	0,0	5,4
Vejvæsen	8,8	9,0	17,8
Undervisning og kultur	10,4	11,5	21,9
Sygehusvæsen og sygesikring	0,0	-0,7	-0,7
Social- og sundhedsvæsen	37,9	4,0	41,9
Administration m.v.	5,8	6,3	12,1
Anlægsvirksomhed i alt	52,9	34,3	87,2
Nettorenteudgifter²	7,1	0,4	7,5
Finansforskydninger²			
Forøgelse af likvide aktiver	61,8	3,3	65,0
Øvrige finansforskydninger	-55,1	-2,9	-58,0
Finansforskydninger i alt	6,7	0,4	7,0
Afdrag på lån²	56,1	3,0	59,0
Sum (A+B+C+D+E)	1.560,0	865,4	2.425,4
Finansiering:			
Forbrug af likvide aktiver			
Optagne lån (8.63-8.78) ²	-48,7	-2,6	-51,2
HUR (7.79)			
Tilskud og udligning (7.80-7.86) ³	-532,0	-301,5	-833,5
Udligning af moms (7.87) ⁴	66,6	41,5	108,1
Indkomstskat ⁵	-950,2	-517,4	-1.467,6
Øvrige skatter og afgifter	-95,8	-85,4	-181,2
Finansiering i alt	-1.560,0	-865,4	-2.425,4
Balance	0,0	0,0	0,0
Udskrivningsgrundlag 2003	4.367,7	4.367,7	4.367,7
Beregnet udskrivningsprocent⁶	21,8	11,8	33,6

1) Drifts- og anlægsudgifter er fordelt efter samme forhold som i regnskabet for 2002, hvor Regionskommunen endnu ikke var dannet.

2) BRK har ikke oplyst fordelingen på primær- hhv. amtskommunal del. Fordelingen er derfor foretaget med 5 pct. til amtskommunen, idet Kbh kommune har oplyst at amtsdelen af denne post udgør mellem 0 og 5-8 pct.

3) Fordelingen af T&U er taget fra Den røde bog 2003. Efterregulering er taget fra den røde bog 2004. Tilskuddet til større øer er i den røde bog henført alene til den primærkommunale

del, men er i denne opgørelse fordelt efter "Bornholmerloven", hvoraf det fremgår, at 98,3 pct. af tilskuddet vedrører sundhedsvæsenet. Denne del er således henført til amtsdelen. Af den røde bog fremgår heller ikke de 68,714 mio.kr BRK modtog i 2003 som refusion i forbindelse med grundtakstmodellens overgangsordning. Disse er her henført til den primærkommunale del. Øvrig difference mellem udmeldingen i den røde bog og regnskabet er henført til den primærkommunale del.

4) Fordelingen af momsudligningen er taget fra den røde bog 2003.

5) Indkomstkatten er beregnet residualt med henblik på at opnå balance for den primær- hhv. Amtskommunale del hver for sig.

6) Udskrivningsprocenterne er beregnet som det beregnede provenu af indkomstskat divideret med udskrivningsgrundlaget (opgjort inkl. grundlaget for ligningsændringer) i 2003.

Bilag til kapitel 6

Bilag 6.1: Udgiftsændringer i kommunerne efter kommunalreformen (+/- angiver mer-/mindreudgift)

Tabel 1

Mio. kr., 2005-priser	I alt	Heraf social	Heraf sundhed	Heraf beskæftigelse	Heraf specialundervisning	Heraf kultur	Heraf miljø	Heraf kollektiv trafik
København	3.010,1	876,1	1.543,9	37,9	238,9	-1,9	4,5	200,8
Frederiksberg	515,1	143,4	291,8	5,0	35,2	-0,3	0,7	31,8
Ballerup	307,8	103,4	134,4	2,5	29,0	0,0	1,1	12,9
Brøndby	204,8	58,3	102,3	2,7	13,2	0,0	0,8	13,2
Dragør	62,7	14,4	34,2	0,4	3,7	0,0	0,4	6,0
Gentofte	328,0	84,4	192,5	1,3	18,9	0,0	1,4	23,2
Gladsaxe	341,4	90,0	175,7	3,0	27,5	0,0	1,3	22,3
Glostrup	109,7	24,0	61,1	1,4	7,2	0,0	0,5	6,1
Herlev	164,6	50,8	80,1	1,0	10,5	0,0	0,6	11,1
Albertslund	166,6	49,5	79,4	2,2	16,1	0,0	0,7	8,6
Hvidovre	285,7	80,1	146,3	2,7	17,3	0,0	1,0	17,5
Høje-Taastrup	272,3	70,4	127,4	2,1	29,6	0,0	1,5	17,5
Lyngby-Taarbæk	263,0	62,3	146,2	1,5	16,8	0,0	1,2	18,4
Rødovre	215,2	62,3	105,9	1,5	14,7	0,0	0,7	11,4
Rudersdal	273,2	73,6	144,9	1,4	17,1	0,0	1,5	22,0
Ishøj	133,3	45,8	59,0	1,0	13,1	0,0	0,6	5,2
Tårnby	232,2	62,9	116,4	0,7	15,4	0,0	1,3	19,3
Vallensbæk	58,8	11,8	33,9	0,3	4,9	0,0	0,3	2,8
Allerød	121,0	33,3	57,9	0,6	9,0	0,0	0,9	9,4
Furesø	190,7	57,6	95,0	1,1	13,4	0,0	1,1	13,0
Fredensborg	233,3	72,4	104,9	2,3	17,7	0,0	1,5	17,8
Frederikssund	238,8	64,0	115,8	2,3	23,0	0,0	2,7	16,4
Frederiksværk-Hundested	153,0	43,6	83,4	2,5	10,5	0,0	1,5	5,2
Gribskov	228,7	61,9	110,0	1,7	13,3	0,0	2,9	15,8
Helsingør	336,1	96,6	171,4	3,1	24,4	0,0	2,0	22,1

Hillerød	247,6	70,8	120,2	2,1	21,6	0,0	2,4	16,7
Hørsholm	113,6	27,0	65,3	0,7	5,7	0,0	0,6	11,1
Egedal	179,0	48,1	93,4	1,0	15,0	0,0	1,7	14,2
Lejre	153,7	42,2	67,7	0,8	11,1	0,0	1,8	13,2
Greve	238,2	66,9	130,5	0,7	14,7	0,0	1,1	11,7
Køge	315,0	91,3	145,6	2,9	23,4	0,0	2,4	18,9
Roskilde	412,1	108,3	217,7	4,8	29,8	0,0	2,5	33,4
Solrød	104,7	26,5	53,2	0,5	9,3	0,0	0,6	6,0
Odsherred	180,5	58,7	90,6	2,3	8,1	0,0	1,5	3,5
Faxe	185,4	58,1	88,5	2,2	9,9	0,0	1,8	2,6
Holbæk	334,1	93,8	173,5	4,1	20,4	0,0	2,6	6,4
Kalundborg	260,1	81,7	131,5	2,8	12,4	0,0	2,4	5,4
Ringsted	163,8	43,0	80,2	1,9	19,5	0,0	1,3	3,2
Slagelse	408,5	120,4	209,1	5,5	22,2	0,0	2,7	8,4
Sorø	160,4	52,7	73,5	1,4	8,3	0,0	1,3	2,9
Lolland	329,9	109,5	136,8	4,6	31,3	0,0	3,7	6,8
Guldborgsund	330,8	77,8	172,0	6,2	22,4	0,0	3,9	5,7
Næstved	394,8	88,4	206,7	6,0	39,5	0,0	3,4	12,2
Stevns	104,3	24,0	57,0	1,0	8,9	0,0	1,4	2,7
Vordingborg	242,1	57,8	123,8	4,0	18,7	0,0	2,7	4,7
Bornholm	224,5	77,0	116,9	1,9	18,7	-0,1	3,4	0,0
Assens	241,6	74,1	108,7	2,7	11,4	0,0	3,0	0,9
Faaborg-Midtfyn	257,2	80,2	132,6	3,0	15,7	0,0	3,7	1,5
Kerteminde	123,0	37,4	60,9	1,3	5,7	0,0	1,3	0,8
Middelfart	183,6	42,7	98,7	1,8	11,9	0,0	1,9	0,8
Nyborg	167,4	48,4	83,4	2,3	9,6	0,0	1,8	0,9
Odense	993,9	304,3	498,8	13,4	84,8	0,0	4,4	-11,6
Svendborg	299,9	89,4	161,7	5,4	21,3	0,0	2,8	1,2
Langeland	81,4	25,6	39,7	0,6	2,7	0,0	1,6	0,4
Bogense	149,6	38,1	77,7	1,1	8,3	0,0	2,5	0,5
Ærø	30,2	5,4	19,6	0,2	0,7	0,0	0,5	0,0
Haderslev	305,8	90,8	147,2	4,0	14,8	0,0	4,0	5,9
Sønderborg	359,1	88,2	207,8	3,0	18,4	0,0	3,3	5,9
Tønder	226,6	51,5	110,5	1,5	12,7	0,0	5,9	5,0

Aabenraa	321,3	78,1	156,6	2,0	17,0	0,0	4,8	7,1
Esbjerg	629,3	197,5	317,9	8,9	39,7	0,0	3,9	14,4
Fanø	14,7	4,5	7,8	0,2	0,4	0,0	0,2	0,6
Billund	152,0	43,7	75,8	1,5	7,9	0,0	2,0	1,0
Varde	232,0	60,7	126,2	2,5	8,7	0,0	3,9	2,3
Vejen	224,0	61,2	107,4	1,8	6,8	0,0	3,1	3,3
Fredericia	235,0	54,5	139,5	3,1	18,8	0,0	1,3	2,4
Hedensted	234,4	72,1	107,9	1,9	15,7	0,0	2,9	2,5
Horsens	405,7	120,0	203,9	7,0	21,6	0,0	3,2	5,1
Kolding	409,6	98,9	227,9	4,6	25,6	0,0	4,3	7,2
Vejle	490,0	114,0	260,1	5,2	41,5	0,0	5,4	7,5
Herning	449,8	143,6	204,9	4,1	42,0	0,0	7,5	5,0
Holstebro	263,1	75,8	143,6	2,9	10,9	0,0	4,6	4,7
Ikast-Brande	205,9	59,5	95,1	2,0	8,3	0,0	3,9	4,3
Lemvig	132,1	35,3	60,9	0,8	9,4	0,0	2,7	1,8
Ringkøbing-Skjern	288,0	79,6	149,0	2,0	14,2	0,0	7,9	4,3
Struer	98,9	25,3	57,5	1,0	3,9	0,0	1,5	1,5
Syddjurs	173,2	40,3	103,3	1,5	8,3	0,0	4,1	0,3
Norddjurs	178,9	50,0	103,0	1,6	7,9	0,0	4,2	0,2
Favrskov	199,2	55,0	103,7	1,4	9,7	0,0	2,9	0,3
Odder	92,6	21,9	52,8	0,7	4,1	0,0	1,4	0,1
Randers	464,7	139,3	253,5	5,6	17,2	0,0	5,2	1,2
Samsø	23,4	5,5	13,3	0,0	0,3	0,0	0,6	0,0
Silkeborg	385,8	106,6	215,0	4,7	21,6	0,0	5,2	1,7
Skanderborg	245,9	65,0	134,0	3,3	9,7	0,0	3,2	0,4
Århus	1.384,7	440,6	783,6	26,4	93,6	-0,1	7,1	-61,9
Morsø	124,6	36,8	63,4	1,4	8,1	0,0	1,5	1,2
Skive	254,3	80,1	125,3	2,3	18,2	0,0	3,0	2,1
Thisted	230,6	62,1	122,0	2,0	16,0	0,0	4,3	2,1
Viborg	496,1	145,4	242,8	3,9	48,0	0,0	6,0	4,5
Brønderslev- Dronninglund	200,7	65,6	89,7	2,2	12,7	0,0	2,7	1,3
Frederikshavn	318,5	98,9	168,1	3,4	21,4	0,0	3,2	2,1
Hjørring	343,0	96,2	174,2	3,7	31,1	0,0	4,2	3,8

Mariagerfjord	218,6	59,8	107,3	1,7	16,6	0,0	3,4	1,0
Læsø	12,7	3,4	4,8	0,0	0,2	0,0	0,4	0,1
Rebild	132,5	44,4	66,8	1,1	7,0	0,0	2,5	1,2
Jammerbugt	179,6	51,7	97,5	1,6	9,2	0,0	3,5	1,1
Aalborg	978,4	287,2	478,2	9,8	93,5	0,0	6,9	37,5
Vesthimmerland	211,4	59,1	96,9	1,7	16,9	0,0	3,2	1,3
I alt	28.583,1	8.131,9	14.656,0	311,4	1.993,3	-3,3	256,8	828,3

Tabel 2

Mio. kr., 2005-priser	I alt	Heraf veje	Heraf erhvervs service	Heraf medfin. af udvikling sopg.	Heraf skat og inddrivel se	Heraf administ ration	Hera f rest	Heraf realvæk st
København	3.010,1	0,0	10,2	52,8	-198,5	113,4	1,0	131,0
Frederiksberg	515,1	0,0	1,2	9,7	-45,1	19,2	0,2	22,4
Ballerup	307,8	4,2	0,7	4,9	-17,2	17,7	0,1	13,9
Brøndby	204,8	4,3	0,5	3,6	-16,0	13,2	0,1	8,6
Dragør	62,7	1,3	0,2	1,4	-6,5	4,9	0,0	2,5
Gentofte	328,0	6,1	1,1	7,2	-47,0	25,0	0,1	13,8
Gladsaxe	341,4	5,9	0,9	6,5	-29,2	23,1	0,1	14,3
Glostrup	109,7	4,8	0,3	2,2	-10,1	7,8	0,0	4,3
Herlev	164,6	3,4	0,4	2,9	-13,8	10,5	0,1	7,1
Albertslund	166,6	1,9	0,4	3,0	-12,9	10,5	0,1	7,3
Hvidovre	285,7	3,7	0,8	5,2	-19,5	18,5	0,1	12,0
Høje-Taastrup	272,3	7,2	0,7	4,8	-18,1	17,8	0,1	11,4
Lyngby-Taarbæk	263,0	5,5	0,8	5,4	-24,8	19,0	0,1	10,6
Rødovre	215,2	5,8	0,6	3,8	-14,5	13,8	0,1	9,1
Rudersdal	273,2	10,3	0,8	5,6	-34,6	18,9	0,1	11,4
Ishøj	133,3	3,5	0,3	2,2	-11,5	8,0	0,0	6,1
Tårnby	232,2	4,3	0,6	4,2	-18,1	15,5	0,1	9,6
Vallensbæk	58,8	2,7	0,2	1,3	-6,3	4,5	0,0	2,3
Allerød	121,0	6,7	0,4	2,5	-12,3	7,5	0,0	5,0
Furesø	190,7	6,0	0,6	3,9	-21,7	12,4	0,1	8,3
Fredensborg	233,3	7,6	0,6	4,1	-18,3	12,7	0,1	10,0
Frederikssund	238,8	4,2	0,7	4,5	-17,8	12,9	0,1	10,1
Frederiksværk- Hundested	153,0	3,6	0,5	3,2	-15,4	7,9	0,1	6,6
Gribskov	228,7	16,5	0,6	4,2	-21,4	13,9	0,1	9,2
Helsingør	336,1	10,5	0,9	6,4	-34,4	18,5	0,1	14,4
Hillerød	247,6	4,7	0,7	4,7	-20,1	13,3	0,1	10,6
Hørsholm	113,6	4,8	0,4	2,6	-16,6	7,4	0,0	4,6
Egedal	179,0	1,3	0,6	4,1	-19,7	11,6	0,1	7,6

Lejre	153,7	10,4	0,4	2,7	-12,7	9,8	0,1	6,2
Greve	238,2	8,0	0,7	5,0	-26,2	14,7	0,1	10,2
Køge	315,0	17,1	0,8	5,8	-25,4	18,9	0,1	13,2
Roskilde	412,1	2,9	1,2	8,3	-39,4	25,1	0,2	17,2
Solrød	104,7	4,0	0,3	2,2	-8,7	6,6	0,0	4,3
Odsherred	180,5	9,7	0,5	3,4	-17,9	12,3	0,1	7,9
Faxe	185,4	14,7	0,5	3,6	-17,9	13,4	0,1	7,9
Holbæk	334,1	19,2	1,0	7,0	-31,9	23,9	0,1	14,1
Kalundborg	260,1	11,7	0,7	5,1	-22,5	17,5	0,1	11,2
Ringsted	163,8	8,5	0,5	3,2	-15,7	11,1	0,1	7,1
Slagelse	408,5	22,3	1,2	8,0	-36,9	28,1	0,2	17,3
Sorø	160,4	13,2	0,4	3,0	-15,1	11,8	0,1	6,9
Lolland	329,9	20,0	0,8	5,2	-24,2	20,8	0,1	14,6
Guldborgsund	330,8	27,3	1,0	6,7	-30,0	24,7	0,1	13,1
Næstved	394,8	17,5	1,2	8,2	-32,2	27,8	0,2	16,0
Stevns	104,3	7,0	0,3	2,3	-12,0	7,3	0,0	4,3
Vordingborg	242,1	19,3	0,7	4,9	-22,3	18,0	0,1	9,7
Bornholm	224,5	-4,1	0,7	4,6	-19,9	14,7	0,1	10,6
Assens	241,6	24,6	0,6	4,3	-17,1	18,3	0,1	10,0
Faaborg-Midtfyn	257,2	10,9	0,8	5,4	-25,3	17,3	0,1	11,3
Kerteminde	123,0	9,9	0,4	2,4	-11,4	9,1	0,0	5,2
Middelfart	183,6	15,9	0,6	3,8	-15,9	14,1	0,1	7,3
Nyborg	167,4	13,1	0,5	3,3	-15,0	12,1	0,1	7,0
Odense	993,9	33,2	2,8	19,5	-61,7	61,5	0,4	44,2
Svendborg	299,9	5,8	0,9	6,1	-25,9	17,6	0,1	13,3
Langeland	81,4	8,2	0,2	1,5	-8,8	6,4	0,0	3,4
Bogense	149,6	15,2	0,4	3,0	-15,3	12,1	0,1	6,0
Ærø	30,2	3,5	0,1	0,7	-4,6	2,8	0,0	1,1
Haderslev	305,8	24,6	0,8	5,8	-24,1	19,1	0,1	12,7
Sønderborg	359,1	19,6	1,2	8,0	-33,0	21,9	0,2	14,7
Tønder	226,6	33,1	0,6	4,3	-24,9	17,7	0,1	8,5
Aabenraa	321,3	43,3	0,9	6,3	-31,2	23,9	0,1	12,4
Esbjerg	629,3	11,3	1,8	12,1	-46,3	40,3	0,2	27,6
Fanø	14,7	0,0	0,0	0,3	-1,1	1,0	0,0	0,6

Billund	152,0	11,0	0,4	2,9	-12,1	11,4	0,1	6,3
Varde	232,0	19,1	0,8	5,2	-26,7	20,0	0,1	9,4
Vejen	224,0	28,9	0,6	4,3	-21,6	19,4	0,1	8,7
Fredericia	235,0	5,8	0,8	5,2	-21,6	15,2	0,1	9,8
Hedensted	234,4	18,6	0,7	4,6	-19,1	16,7	0,1	10,0
Horsens	405,7	27,5	1,2	8,0	-37,1	28,0	0,2	17,1
Kolding	409,6	22,1	1,4	9,3	-38,2	29,8	0,2	16,7
Vejle	490,0	32,3	1,5	10,4	-43,8	35,7	0,2	19,9
Herning	449,8	16,0	1,3	8,7	-32,6	29,2	0,2	20,0
Holstebro	263,1	15,0	0,9	5,9	-31,6	19,2	0,1	11,1
Ikast-Brande	205,9	20,5	0,6	4,1	-16,7	15,9	0,1	8,3
Lemvig	132,1	16,6	0,3	2,4	-13,9	10,4	0,0	5,3
Ringkøbing-Skjern	288,0	19,1	0,9	6,1	-28,1	21,2	0,1	11,9
Struer	98,9	5,0	0,3	2,4	-10,9	7,2	0,0	4,1
Syddjurs	173,2	13,6	0,6	4,2	-22,3	12,3	0,1	7,0
Norddjurs	178,9	6,8	0,6	4,0	-17,4	10,4	0,1	7,6
Favrskov	199,2	18,6	0,7	4,5	-19,5	13,5	0,1	8,2
Odder	92,6	9,1	0,3	2,2	-10,6	6,8	0,0	3,7
Randers	464,7	23,7	1,4	9,8	-38,6	26,3	0,2	19,9
Samsø	23,4	3,4	0,1	0,4	-3,1	1,9	0,0	0,9
Silkeborg	385,8	21,6	1,3	8,8	-40,2	23,0	0,2	16,4
Skanderborg	245,9	22,0	0,8	5,8	-25,7	17,1	0,1	10,0
Århus	1.384,7	31,9	4,5	31,0	-104,8	68,6	0,6	63,7
Morsø	124,6	6,9	0,3	2,4	-8,7	5,9	0,0	5,4
Skive	254,3	14,9	0,7	5,1	-21,1	12,3	0,1	11,2
Thisted	230,6	18,4	0,7	4,9	-24,5	12,9	0,1	9,7
Viborg	496,1	25,9	1,4	9,4	-36,8	23,6	0,2	21,8
Brønderslev- Dronninglund	200,7	17,4	0,5	3,7	-17,1	13,2	0,1	8,7
Frederikshavn	318,5	14,4	1,0	6,7	-32,7	17,7	0,1	14,2
Hjørring	343,0	18,3	1,0	7,1	-32,2	20,4	0,1	14,8
Mariagerfjord	218,6	19,4	0,6	4,4	-19,8	14,8	0,1	9,1
Læsø	12,7	2,7	0,0	0,2	-1,2	1,4	0,0	0,5
Rebild	132,5	7,2	0,4	3,0	-15,5	8,4	0,1	5,9

Jammerbugt	179,6	10,7	0,6	4,1	-19,6	11,5	0,1	7,7
Aalborg	978,4	25,2	2,9	20,2	-82,8	56,4	0,4	42,9
Vesthimmerland	211,4	21,9	0,6	4,0	-17,6	14,7	0,1	8,8
I alt	28.583,1	1.253,0	85,0	568,5	-2.479,5	1.753,3	10,9	1.217,6

Bilag 6.2. Spørgeskemaundersøgelse om fordeling af de amtskommunale udgifter på socialområdet på kommuner

Socialministeriet har gennemført en spørgeskemaundersøgelse om fordelingen af de amtskommunale udgifter og sager på socialområdet på kommuner. Undersøgelsen vedrører 2003.

Undersøgelse blev gennemført i amtskommunerne i løbet af sommeren og blandt Københavns og Frederiksberg kommuner samt Bornholms Regionskommune i efteråret. Der er indkommet svar fra samtlige amtskommuner og Bornholms Regionskommune.

Amtskommunerne/kommunerne er blevet bedt om at foretage en opdeling af de faktiske udgifter forbundet med alle de sager, der vedrører tilbud eller ophold i boformer mv. efter serviceloven til udsatte børn og unge, voksne (under 67 år) i dagtilbud samt voksne (under 67 år) i døgntilbud. Det gælder både udgifter til tilbud og ophold, som umiddelbart er omfattet af grundtakstfinansiering, og hvor amtet *skal* afholde udgiften over grundtaksten, og det gælder udgifter til tilbud og ophold, hvor amtet *kan* medfinansiere udgifter til en kommunal opgaveopløsning. Udgifterne er fordelt i forhold til den kommune, som afholder udgiften op til grundtaksten.

Endvidere er de *øvrige* amtskommunale udgifter, som altså ikke er omfattet af grundtakst- og medfinansieringsbestemmelserne, opgjort. Udgifterne er også her fordelt på den enkeltes hjemkommune.

Endelig er amtskommunerne/kommunerne blevet bedt om at opgøre antal grundtakst- og medfinansieringssager, fordelt i udgiftsintervaller og på betalingskommuner. Placeringen af sager i udgiftsintervaller er sket ud fra den samlede udgift omregnet til årstakst. Sagerne er herudover fordelt på grupperingerne udsatte børn og unge, dagtilbud til voksne og døgntilbud til voksne.

Bilag til kapitel 7

Bilag 7.1. Bilagstabel vedr. ekstra skatteprovenu overført fra amter.

2005 - niveau						
Ekstra skatteprovenu overført fra amter - beløb i 1.000 kr.						
Amt	Indkomst skat	Dæknings afgift	Grundskyld	Ejendoms- værdiskat	I alt	
	København	2.741.414	148.706	562.313	191.794	3.644.227
	Frederiksberg	608.456	17.911	89.349	62.424	778.140
15	Ballerup	236.647	2.341	83.142	30.008	352.137
15	Brøndby	157.101	3.264	51.786	17.356	229.507
15	Dragør	78.802	79	30.643	18.823	128.347
15	Gentofte	564.230	1.383	196.509	138.700	900.821
15	Gladsaxe	320.220	3.714	113.261	48.634	485.829
15	Glostrup	106.203	3.188	32.199	13.006	154.597
15	Herlev	132.653	9.174	43.987	16.978	202.791
15	Albertslund	132.120	229	37.005	13.685	183.038
15	Hvidovre	231.670	4.665	75.122	32.523	343.980
15	Høje Taastrup	219.401	1.059	67.933	36.826	325.220
15	Ledøje-Smørum	60.677	13	16.630	13.111	90.431
15	Lyngby-Taarbæk	340.840	3.217	129.297	63.831	537.184
15	Rødovre	174.792	3.949	49.470	23.688	251.898
15	Søllerød	290.986	709	100.133	63.838	455.666
15	Ishøj	90.376	391	24.772	13.332	128.871
15	Tårnby	197.806	127	62.937	32.546	293.415
15	Vallensbæk	69.432	290	22.808	16.396	108.926
15	Værløse	122.025	206	40.738	26.567	189.536
20	Allerød	144.599	611	41.567	29.995	216.772
20	Birkerød	152.818	268	60.424	32.225	245.735
20	Farum	111.769	21	29.182	19.202	160.174
20	Fredensborg-Humlebæk	125.419	48	34.502	24.242	184.211
20	Frederikssund	94.177	777	25.664	17.387	138.003
20	Frederiksværk	89.889	139	21.944	14.399	126.371
20	Græsted-Gilleleje	96.797	434	49.666	21.749	168.646
20	Helsinge	98.735	85	40.144	20.070	159.033
20	Helsingør	348.012	645	104.378	56.270	509.305
20	Hillerød	207.157	1.579	57.720	37.176	303.631
20	Hundested	44.352	126	11.116	7.897	63.492
20	Hørsholm	209.093	404	69.048	43.499	322.044
20	Jægerspris	44.243	627	11.211	6.543	62.625
20	Karlebo	108.804	130	26.493	18.783	154.210
20	Skibby	30.546	14	6.787	5.411	42.757
20	Skævinge	29.666	1	6.483	5.427	41.578
20	Slangerup	49.298	10	10.406	9.745	69.459
20	Stenløse	74.752	81	19.346	15.746	109.925
20	Ølstykke	80.310	0	16.797	15.608	112.715

25	Bramsnæs	43.447	25	11.935	9.144	64.551
25	Greve	253.691	197	75.172	53.631	382.691
25	Gundsø	82.435	80	27.858	19.141	129.514
25	Hvalsø	37.504	92	8.629	6.953	53.178
25	Køge	180.843	1.197	42.896	30.227	255.162
25	Lejre	47.703	17	13.585	10.639	71.943
25	Ramsø	45.703	248	12.151	10.065	68.167
25	Roskilde	287.141	4.941	88.430	48.596	429.107
25	Skovbo	69.412	106	16.138	13.320	98.976
25	Solrød	110.895	91	42.548	27.779	181.313
25	Vallø	49.776	8	15.193	10.339	75.316
30	Bjergsted	34.974	0	5.345	4.000	44.319
30	Dianalund	31.760	0	3.884	4.194	39.838
30	Dragsholm	58.592	0	15.528	8.598	82.719
30	Fuglebjerg	27.435	0	3.704	3.068	34.207
30	Gørlev	29.280	1	8.056	3.455	40.792
30	Hashøj	29.824	0	3.705	3.927	37.455
30	Haslev	70.253	3	12.112	10.296	92.665
30	Holbæk	175.971	464	32.021	23.522	231.977
30	Hvidebæk	23.841	0	2.691	3.128	29.659
30	Høng	37.188	18	4.179	4.600	45.985
30	Jernløse	27.389	5	3.591	4.258	35.242
30	Kalundborg	102.416	172	16.834	11.886	131.308
30	Korsør	90.588	304	14.441	11.370	116.704
30	Nykøbing-Rørvig	38.280	92	11.386	4.920	54.678
30	Ringsted	147.965	209	25.589	20.393	194.156
30	Skælskør	53.600	37	9.666	6.600	69.903
30	Slagelse	174.488	953	31.198	20.529	227.168
30	Sorø	76.304	156	12.965	11.246	100.671
30	Stenlille	24.012	0	2.906	3.445	30.363
30	Svinninge	29.119	0	3.533	3.816	36.468
30	Tornved	39.184	86	5.977	5.598	50.844
30	Trundholm	49.490	33	23.095	6.819	79.437
30	Tølløse	45.926	0	7.383	7.328	60.638
35	Fakse	56.111	564	10.144	8.108	74.926
35	Fladså	34.457	0	4.947	5.017	44.421
35	Holeby	16.617	0	1.736	1.188	19.542
35	Holmegaard	33.425	0	4.999	4.887	43.311
35	Højreby	16.825	0	1.824	1.338	19.988
35	Langebæk	26.880	43	4.123	3.625	34.671
35	Maribo	48.090	393	4.950	4.310	57.742
35	Møn	48.291	220	8.760	5.939	63.211
35	Nakskov	64.762	383	7.306	5.052	77.503
35	Nykøbing-Falster	115.600	2.001	12.981	11.970	142.552
35	Nysted	23.462	5	2.833	2.348	28.647
35	Næstved	230.291	1.148	42.536	30.400	304.375
35	Nørre Alslev	38.107	0	3.988	4.433	46.528
35	Præstø	34.423	0	5.488	4.614	44.525

35	Ravnsborg	22.158	0	2.399	1.550	26.107
35	Rudbjerg	14.967	0	1.950	1.161	18.077
35	Rødby	27.402	289	3.697	2.377	33.764
35	Rønnede	35.222	0	5.092	5.350	45.664
35	Sakskøbing	39.463	99	4.357	3.790	47.708
35	Stevns	51.866	54	9.496	7.994	69.410
35	Stubbekøbing	28.114	75	3.287	2.695	34.171
35	Suså	38.464	110	5.366	5.249	49.188
35	Sydfalster	32.040	421	11.707	4.324	48.492
35	Vordingborg	99.198	5.198	13.892	11.810	130.097
	Bornholms Regionskommune	173.694	696	23.737	18.702	216.829
42	Assens	45.912	0	8.173	6.178	60.263
42	Bogense	25.243	813	4.175	3.286	33.516
42	Broby	26.183	0	3.311	3.564	33.057
42	Egebjerg	34.949	0	4.428	4.504	43.881
42	Ejby	40.609	0	6.666	5.018	52.293
42	Faaborg	73.507	479	13.041	10.252	97.280
42	Glamsbjerg	25.508	0	3.583	3.098	32.190
42	Gudme	24.357	0	3.775	3.101	31.232
42	Haarby	20.777	0	3.221	2.915	26.913
42	Kerteminde	51.053	53	10.743	8.041	69.889
42	Langeskov	27.740	0	4.039	4.505	36.284
42	Marstal	12.770	0	1.611	1.437	15.818
42	Middelfart	102.058	1.150	21.607	15.969	140.785
42	Munkebo	25.244	423	4.069	2.920	32.656
42	Nyborg	84.330	1.569	16.252	11.077	113.227
42	Nørre Aaby	24.582	0	4.151	3.344	32.076
42	Odense	832.790	15.490	141.479	103.469	1.093.229
42	Otterup	45.542	81	9.739	6.501	61.863
42	Ringe	46.427	447	6.507	5.610	58.990
42	Rudkøbing	26.918	115	4.606	3.091	34.729
42	Ryslinge	28.032	0	3.559	3.538	35.129
42	Svendborg	186.936	1.848	37.615	28.249	254.647
42	Sydangeland	14.855	10	4.076	1.715	20.655
42	Søndersø	48.407	191	6.442	6.680	61.721
42	Tommerup	33.558	0	4.831	4.679	43.068
42	Tranekær	13.050	0	3.677	1.556	18.283
42	Ullerslev	20.357	0	3.014	3.061	26.431
42	Vissenbjerg	25.643	0	3.564	3.734	32.940
42	Ærøskøbing	15.564	66	2.084	1.563	19.277
42	Ørbæk	26.665	0	4.098	3.850	34.613
42	Årslev	41.726	265	5.782	6.300	54.074
42	Aarup	23.665	0	3.076	2.853	29.593
50	Augustenborg	28.295	757	3.702	4.000	36.754
50	Bov	49.770	0	8.167	5.767	63.704
50	Bredebro	14.997	0	1.618	1.500	18.115
50	Broager	26.553	0	5.008	3.900	35.461
50	Christiansfeld	39.131	17	7.927	5.208	52.283

50	Gram	19.459	0	2.325	1.917	23.701
50	Gråsten	33.318	30	4.385	4.454	42.186
50	Haderslev	141.682	3.416	26.588	17.852	189.539
50	Højer	10.994	0	1.247	929	13.169
50	Lundtoft	24.318	65	2.663	2.824	29.870
50	Løgumkloster	28.088	100	2.805	2.752	33.744
50	Nordborg	58.520	4	7.125	5.920	71.568
50	Nørre Rangstrup	36.417	492	4.231	4.000	45.139
50	Rødding	42.615	369	5.230	5.347	53.562
50	Rødebro	47.565	0	6.292	5.514	59.370
50	Skærbæk	30.561	63	8.306	3.264	42.194
50	Sundeved	22.740	0	2.325	2.922	27.987
50	Sydals	29.915	0	5.370	4.204	39.488
50	Sønderborg	137.615	3.030	30.744	15.369	186.758
50	Tinglev	38.935	35	4.141	3.804	46.915
50	Tønder	55.211	873	7.623	5.940	69.646
50	Vojens	68.371	52	8.421	7.572	84.416
50	Aabenraa	106.068	2.699	23.236	13.182	145.185
55	Billund	46.664	0	5.121	5.627	57.412
55	Blåbjerg	26.374	238	10.139	3.346	40.096
55	Blåvandshuk	19.724	909	15.054	3.208	38.895
55	Bramming	56.225	0	6.477	8.106	70.808
55	Brørup	27.126	196	3.209	3.333	33.862
55	Esbjerg	386.378	4.271	54.206	47.018	491.873
55	Fanø	14.677	13	8.870	2.921	26.480
55	Grindsted	75.875	1.049	9.292	9.486	95.703
55	Helle	34.087	0	3.915	4.499	42.500
55	Holsted	27.004	7	3.345	3.279	33.634
55	Ribe	80.317	936	10.483	9.529	101.265
55	Varde	93.009	2.456	11.397	12.550	119.412
55	Vejen	73.618	26	9.575	9.723	92.943
55	Ølgod	47.080	0	5.824	5.200	58.104
60	Brædstrup	35.048	128	5.483	5.523	46.182
60	Børkop	50.457	406	10.783	9.100	70.746
60	Egtved	64.283	0	9.257	10.500	84.040
60	Fredericia	221.034	1.906	40.331	30.299	293.569
60	Gedved	42.035	97	6.219	6.471	54.822
60	Give	54.466	180	7.093	7.665	69.403
60	Hedensted	75.348	0	11.559	12.197	99.104
60	Horsens	251.216	3.289	38.995	32.553	326.052
60	Jelling	22.366	113	3.061	3.485	29.026
60	Juelsminde	67.772	182	14.775	9.908	92.637
60	Kolding	289.311	1.789	59.840	43.303	394.244
60	Lunderskov	22.307	101	3.306	3.367	29.081
60	Nørre Snede	27.652	61	3.556	3.470	34.738
60	Tørring-Uldum	50.323	0	6.675	7.724	64.722
60	Vamdrup	29.171	0	5.097	4.564	38.832
60	Vejle	269.456	3.447	51.806	37.976	362.684

65	Aulum-Haderup	28.107	13	3.275	3.364	34.760
65	Brande	40.225	61	5.266	4.537	50.089
65	Egvad	40.547	127	6.257	4.481	51.412
65	Herning	288.252	415	48.084	37.000	373.751
65	Holmsland	27.120	0	18.089	3.747	48.956
65	Holstebro	195.741	229	26.360	25.204	247.534
65	Ikast	103.040	23	13.655	13.944	130.661
65	Lemvig	79.013	461	9.376	8.474	97.324
65	Ringkøbing	83.685	59	11.184	10.146	105.074
65	Skjern	57.657	88	7.127	6.698	71.571
65	Struer	87.256	108	10.927	11.255	109.546
65	Thyborøn-Harboøre	22.839	7	2.068	1.887	26.801
65	Thyholm	15.874	0	1.784	1.277	18.935
65	Trehøje	42.680	16	4.512	5.295	52.504
65	Ulfborg-Vemb	31.301	92	6.138	3.305	40.836
65	Videbæk	51.475	0	5.599	5.671	62.745
65	Vinderup	32.990	1	3.997	4.083	41.070
65	Åskov	29.859	26	3.260	3.541	36.685
70	Ebeltoft	64.980	0	25.127	11.350	101.457
70	Galten	46.452	0	8.423	9.508	64.383
70	Gjern	31.565	0	4.547	4.850	40.962
70	Grenaa	76.353	0	13.801	9.876	100.029
70	Hadsten	50.197	0	8.959	8.613	67.769
70	Hammel	45.674	0	8.215	7.314	61.203
70	Hinnerup	53.627	0	10.443	10.300	74.370
70	Hørning	38.450	0	7.724	7.480	53.653
70	Langå	33.245	0	4.872	4.800	42.917
70	Mariager	32.117	0	4.737	4.722	41.577
70	Midtdjurs	28.882	0	4.203	4.162	37.247
70	Nørhald	32.262	0	3.907	4.583	40.752
70	Nørre Djurs	28.255	0	6.533	3.656	38.444
70	Odder	89.824	0	24.529	16.548	130.901
70	Purhus	33.153	0	4.231	5.097	42.480
70	Randers	262.373	0	38.088	32.594	333.055
70	Rosenholm	42.109	0	6.127	6.766	55.003
70	Rougsø	29.823	0	4.313	3.651	37.787
70	Ry	49.168	0	11.359	9.600	70.128
70	Rønde	30.944	0	5.014	5.001	40.959
70	Samsø	16.062	0	3.483	2.082	21.627
70	Silkeborg	253.603	0	61.550	40.550	355.702
70	Skanderborg	103.364	0	20.565	18.000	141.929
70	Sønderhald	36.317	0	4.711	5.150	46.177
70	Them	28.384	0	5.029	4.566	37.979
70	Århus	1.327.809	0	309.883	203.600	1.841.292
76	Bjerringbro	66.332	0	8.289	8.045	82.667
76	Fjends	34.394	71	3.325	3.867	41.656
76	Hanstholm	27.802	154	4.306	2.585	34.846
76	Hvorslev	31.347	0	3.166	3.850	38.364

76	Karup	31.153	27	3.059	2.955	37.194
76	Kjellerup	62.868	88	7.336	7.288	77.580
76	Morsø	100.350	157	10.821	8.950	120.278
76	Møldrup	33.200	0	3.455	3.841	40.496
76	Sallingsund	27.676	0	2.925	2.893	33.495
76	Skive	137.865	452	18.054	14.537	170.908
76	Spøttrup	32.601	5	3.971	3.225	39.802
76	Sundsøre	27.685	0	3.699	2.674	34.058
76	Sydthy	47.573	110	5.450	4.270	57.403
76	Thisted	133.952	483	16.872	14.370	165.677
76	Tjele	37.161	340	3.614	4.296	45.411
76	Viborg	227.219	1.386	38.592	28.775	295.972
76	Aalestrup	30.487	0	3.085	3.028	36.600
80	Arden	33.430	0	3.074	3.549	40.053
80	Brovst	33.785	0	4.126	3.760	41.670
80	Brønderslev	80.415	2.202	11.032	10.192	103.842
80	Dronninglund	62.905	301	8.935	8.583	80.724
80	Farsø	33.192	805	4.413	3.486	41.897
80	Fjerritslev	34.662	489	5.357	3.785	44.293
80	Frederikshavn	149.269	627	23.761	17.367	191.024
80	Hadsund	45.902	357	9.500	6.151	61.909
80	Hals	48.820	15	11.182	7.990	68.006
80	Hirtshals	61.915	398	11.977	6.943	81.233
80	Hjørring	154.188	2.039	27.251	18.612	202.089
80	Hobro	67.987	0	8.782	7.855	84.624
80	Læsø	9.141	765	2.231	1.117	13.253
80	Løgstør	42.948	46	5.233	4.442	52.668
80	Løkken-Vrå	34.825	0	7.471	4.048	46.343
80	Nibe	35.040	0	4.428	5.400	44.868
80	Nørager	21.109	0	2.116	2.354	25.578
80	Pandrup	45.534	0	19.712	6.232	71.477
80	Sejflod	37.795	0	5.078	4.995	47.868
80	Sindal	35.554	0	4.367	4.712	44.633
80	Skagen	56.992	1.019	16.463	7.391	81.864
80	Skørping	44.519	71	5.209	5.100	54.899
80	Støvring	58.437	209	7.226	8.904	74.775
80	Sæby	74.711	0	10.464	8.899	94.073
80	Aabybro	50.546	0	6.858	7.639	65.042
80	Aalborg	754.443	7.656	134.880	98.909	995.889
80	Aars	55.573	0	6.379	6.892	68.843
		26.115.097	310.649	5.564.907	3.613.258	35.603.911

Bilag 7.2

Bilag til kapitel 7: Beregnet udskrivningsprocent

	Udskrivningsprocent 2005	Beregnet overført udskrivningsprocent	Ny udskrivningsprocent (1)+(2)
	(1)	(2)	(3)
HELE LANDET	20,66		24,47
1084 REGION HOVEDSTADEN	20,05		23,86
101 København	19,84	4,05	23,89
147 Frederiksberg	19,10	3,86	22,96
151 Ballerup	21,10	3,66	24,76
153 Brøndby	20,70	3,66	24,36
155 Dragør	20,90	3,66	24,56
157 Gentofte	18,50	3,66	22,16
159 Gladsaxe	20,20	3,66	23,86
161 Glostrup	19,90	3,66	23,56
163 Herlev	19,90	3,66	23,56
165 Albertslund	20,90	3,66	24,56
167 Hvidovre	21,40	3,66	25,06
169 Høje-Taastrup	20,60	3,66	24,26
173 Lyngby-Taarbæk	19,90	3,66	23,56
175 Rødovre	21,00	3,66	24,66
230 Rudersdal	18,87	3,69	22,56
183 Ishøj	20,90	3,66	24,56
185 Tårnby	19,10	3,66	22,76
187 Vallensbæk	20,90	3,66	24,56
201 Allerød	20,60	3,76	24,36
190 Furesø	21,58	3,71	25,29
210 Fredensborg	20,19	3,76	23,95
250 Frederikssund	20,95	3,76	24,71
260 Frederiksværk-Hundested	21,63	3,76	25,39
270 Gribskov	19,70	3,76	23,46
217 Helsingør	20,90	3,76	24,66
219 Hillerød	20,95	3,76	24,71
223 Hørsholm	18,50	3,76	22,26
240 Egedal	20,97	3,73	24,70
400 Bornholms kommune	21,80	3,81	25,61
1085 REGION SJÆLLAND	20,87		24,74
350 Lejre	20,07	3,61	23,68
253 Greve	19,10	3,61	22,71
259 Køge	20,43	3,61	24,04
265 Roskilde	20,43	3,61	24,04
269 Solrød	20,00	3,61	23,61
306 Odsherred	22,42	4,00	26,42
320 Faxe	21,94	4,00	25,94
316 Holbæk	21,15	4,00	25,15
326 Kalundborg	20,79	4,00	24,79
329 Ringsted	21,50	4,00	25,50
330 Slagelse	21,27	4,00	25,27
340 Sorø	21,79	4,00	25,79
360 Lolland	22,47	4,00	26,47
376 Guldborgsund	20,62	4,00	24,62
370 Næstved	20,57	4,00	24,57
336 Stevn	21,09	3,80	24,89
390 Vordingborg	21,05	4,00	25,05

Bilag til kapitel 7: Beregnet udskrivningsprocent

	Udskrivningsprocent 2005	Beregnet overført udskrivningsprocent	Ny udskrivningsprocent (1)+(2)
	(1)	(2)	(3)
1083 REGION SYDDANMARK	21,04		24,84
420 Assens	21,63	3,86	25,49
430 Faaborg-Midtfyn	21,73	3,86	25,59
440 Kerteminde	21,07	3,86	24,93
410 Middelfart	20,70	3,86	24,56
450 Nyborg	22,62	3,86	26,48
461 Odense	21,30	3,86	25,16
479 Svendborg	21,95	3,86	25,81
482 Langeland	22,72	3,86	26,58
480 Bogense	21,51	3,86	25,37
492 Ærø	21,74	3,86	25,60
510 Haderslev	21,85	3,79	25,64
540 Sønderborg	20,51	3,79	24,30
550 Tønder	20,94	3,79	24,73
580 Aabenraa	20,64	3,79	24,43
561 Esbjerg	21,05	3,89	24,94
563 Fanø	18,50	3,89	22,39
530 Billund	20,35	3,88	24,23
573 Varde	20,39	3,89	24,28
575 Vejle	20,84	3,86	24,71
607 Fredericia	20,70	3,63	24,33
621 Kolding	21,43	3,64	25,07
630 Vejle	19,53	3,63	23,16
1082 REGION MIDTJYLLAND	20,85		24,60
766 Hedensted	20,05	3,63	23,68
615 Horsens	21,39	3,63	25,02
657 Herning	20,64	3,93	24,57
661 Holstebro	21,35	3,93	25,28
756 Ikast-Brande	20,78	3,88	24,66
665 Lemvig	20,77	3,93	24,70
760 Ringkøbing-Skjern	19,97	3,93	23,90
671 Struer	20,98	3,93	24,91
706 Syddjurs	20,82	3,61	24,43
707 Norddjurs	21,65	3,61	25,26
710 Favrskov	20,98	3,69	24,67
727 Odder	20,40	3,61	24,01
730 Randers	21,68	3,61	25,29
741 Samsø	22,50	3,61	26,11
740 Silkeborg	20,63	3,69	24,33
746 Skanderborg	20,39	3,61	24,00
751 Århus	20,70	3,61	24,31
779 Skive	21,08	4,16	25,24
791 Viborg	20,98	4,16	25,14

Bilag til kapitel 7: Beregnet udskrivningsprocent

	Udskrivningsprocent 2005	Beregnet overført udskrivningsprocent	Ny udskrivningsprocent (1)+(2)
	(1)	(2)	(3)
1081 REGION NORDJYLLAND	21,38		25,30
773 Morsø	20,80	4,16	24,96
787 Thisted	21,03	4,16	25,19
810 Brønderslev-Dronninglund	21,64	3,89	25,53
813 Frederikshavn	21,45	3,89	25,34
860 Hjørring	21,41	3,89	25,30
846 Mariagerfjord	21,25	3,85	25,10
825 Læsø	22,40	3,89	26,29
840 Rebild	21,13	3,89	25,02
849 Jammerbugt	21,46	3,89	25,35
851 Aalborg	21,36	3,89	25,25
820 Vesthimmerland	22,04	3,93	25,97

Bilag til kapitel 10

Bilag 10.1. Modeller

Model 1

Model 1

	Ændring 1 Beregnet virkning for ændring af tilskuds- og udlig- nings- systemet 1.000 kr (+= gevinst) (1)	Ændring 2 Beregnet virkning af ændring af tilskuds- og udlig- nings- systemet 1.000 kr (+= gevinst) (2)	Samlet ændring (1)+(2) 1.000 kr (+= gevinst) (3)	Ændring 1 som æn- dring i beskat- nings- niveau (+=tab) (4)	Ændring 2 som æn- dring i beskat- nings- niveau (+=tab) (5)	Samlet ændring som æn- dring i beskat- nings- niveau (+=tab) (6)
HELE LANDET	1	8	9	0,00	0,00	0,00
1084 REGION HOVEDSTADEN	1.635.364	-2.029.417	-394.053	-0,60	0,75	0,15
101 København	538.413	-411.967	126.446	-0,73	0,56	-0,17
147 Frederiksberg	124.891	-150.422	-25.531	-0,73	0,88	0,15
151 Ballerup	-42.103	-122.266	-164.369	0,58	1,67	2,25
153 Brøndby	-17.747	37.421	19.674	0,37	-0,78	-0,41
155 Dragør	34.576	-34.296	280	-1,36	1,35	-0,01
157 Gentofte	226.049	-262.318	-36.269	-1,25	1,44	0,20
159 Gladsaxe	73.641	-106.111	-32.470	-0,74	1,06	0,32
161 Glostrup	31.660	-38.477	-6.817	-0,98	1,19	0,21
163 Herlev	10.763	884	11.647	-0,26	-0,02	-0,28
165 Albertslund	-9.208	36.785	27.577	0,23	-0,93	-0,70
167 Hvidovre	8.830	4.488	13.318	-0,12	-0,06	-0,19
169 Høje-Taastrup	-24.495	-27.246	-51.741	0,36	0,40	0,76
173 Lyngby-Taarbæk	140.638	-146.740	-6.102	-1,30	1,36	0,06
175 Rødovre	-8.640	33.480	24.840	0,16	-0,63	-0,47
230 Rudersdal	135.560	-207.732	-72.172	-0,96	1,47	0,51
183 Ishøj	-19.500	44.365	24.865	0,71	-1,61	-0,90
185 Tårnby	31.493	-17.757	13.736	-0,51	0,29	-0,22
187 Vallensbæk	26.101	-27.509	-1.408	-1,18	1,25	0,06
201 Allerød	53.580	-90.399	-36.819	-1,21	2,05	0,83
190 Furesø	81.878	-123.696	-41.818	-1,14	1,72	0,58
210 Fredensborg	35.041	-67.485	-32.444	-0,50	0,96	0,46
250 Frederikssund	-6.539	-55.198	-61.737	0,10	0,88	0,98
260 Frederiksværk-Hundested	4.591	9.165	13.756	-0,12	-0,23	-0,35
270 Gribskov	18.413	-21.543	-3.130	-0,30	0,35	0,05
217 Helsingør	72.744	-82.444	-9.700	-0,69	0,78	0,09
219 Hillerød	34.635	-106.055	-71.421	-0,48	1,47	0,99
223 Hørsholm	87.558	-112.003	-24.445	-1,36	1,73	0,38
240 Egedal	70.957	-92.196	-21.239	-1,09	1,42	0,33
400 Bornholms kommune	-78.416	107.855	29.439	1,60	-2,20	-0,60

Model 1

	Ændring 1 Beregnet virkning før ændring af tilskuds- og udlig- nings- systemet 1.000 kr (+= gevinst) (1)	Ændring 2 Beregnet virkning af tilskuds- og udlig- nings- systemet 1.000 kr (+= gevinst) (2)	Samlet ændring (1)+(2) 1.000 kr (+= gevinst) (3)	Ændring 1 som æn- dring i beskat- nings- niveau (+=tab) (4)	Ændring 2 som æn- dring i beskat- nings- niveau (+=tab) (5)	Samlet ændring som æn- dring i beskat- nings- niveau (+=tab) (6)
1085 REGION SJÆLLAND	-453.799	353.885	-99.914	0,42	-0,33	0,09
350 Lejre	-7.779	-33.133	-40.912	0,19	0,82	1,01
253 Greve	76.943	-65.436	11.507	-0,95	0,81	-0,14
259 Køge	-16.520	-45.424	-61.944	0,22	0,59	0,81
265 Roskilde	81.181	-136.612	-55.431	-0,63	1,05	0,43
269 Solrød	38.681	-46.507	-7.826	-1,08	1,30	0,22
306 Odsherred	-46.305	33.295	-13.010	1,12	-0,80	0,31
320 Faxe	-20.479	17.737	-2.742	0,47	-0,40	0,06
316 Holbæk	-21.406	-9.012	-30.418	0,25	0,10	0,35
326 Kalundborg	-81.889	30.261	-51.628	1,32	-0,49	0,83
329 Ringsted	-6.125	-8.210	-14.335	0,15	0,20	0,35
330 Slagelse	-60.667	153.804	93.137	0,64	-1,62	-0,98
340 Sorø	-53.869	7.150	-46.719	1,49	-0,20	1,29
360 Lolland	-265.987	255.706	-10.281	4,64	-4,46	0,18
376 Guldborgsund	-78.675	114.035	35.360	1,04	-1,50	-0,47
370 Næstved	-7.983	14.812	6.829	0,08	-0,15	-0,07
336 Stevns	46.651	12.151	58.802	-1,55	-0,40	-1,96
390 Vordingborg	-29.571	59.269	29.698	0,53	-1,06	-0,53
1083 REGION SYDDANMARK	-710.785	916.056	205.271	0,48	-0,61	-0,14
420 Assens	-77.888	33.866	-44.022	1,57	-0,68	0,89
430 Faaborg-Midtfyn	-36.467	30.854	-5.613	0,60	-0,51	0,09
440 Kerteminde	-12.007	3.645	-8.362	0,40	-0,12	0,28
410 Middelfart	-29.117	12.698	-16.419	0,61	-0,27	0,35
450 Nyborg	-29.724	42.258	12.534	0,80	-1,13	-0,34
461 Odense	-64.519	214.988	150.469	0,28	-0,92	-0,64
479 Svendborg	-38.778	42.970	4.192	0,55	-0,61	-0,06
482 Langeland	-32.993	58.029	25.036	2,06	-3,62	-1,56
480 Bogense	-28.012	28.780	768	0,82	-0,84	-0,02
492 Ærø	-10.849	31.490	20.641	1,36	-3,95	-2,59
510 Haderslev	-66.147	109.721	43.575	0,96	-1,59	-0,63
540 Sønderborg	4.833	-2.906	1.927	-0,05	0,03	-0,02
550 Tønder	-53.003	138.517	85.514	1,07	-2,80	-1,73
580 Aabenraa	-67.111	12.339	-54.772	0,88	-0,16	0,71
561 Esbjerg	-111.761	124.355	12.594	0,76	-0,85	-0,09
563 Fanø	9.275	-4.007	5.268	-1,97	0,85	-1,12
530 Billund	-25.294	-4.227	-29.521	0,70	0,12	0,81
573 Varde	-14.577	65.076	50.499	0,24	-1,05	-0,82
575 Vejen	-46.805	36.163	-10.642	0,97	-0,75	0,22
607 Fredericia	11.843	-3.461	8.382	-0,18	0,05	-0,13
621 Kolding	9.432	-41.084	-31.652	-0,08	0,35	0,27
630 Vejle	-1.116	-14.006	-15.123	0,01	0,11	0,11

Model 1

	Ændring 1 Beregnet virkning før ændring af tilskuds- og udlig- nings- systemet 1.000 kr (+= gevinst) (1)	Ændring 2 Beregnet virkning af ændring af tilskuds- og udlig- nings- systemet 1.000 kr (+= gevinst) (2)	Samlet ændring (1)+(2) 1.000 kr (+= gevinst) (3)	Ændring 1 som æn- dring i beskat- nings- niveau (+=tab) (4)	Ændring 2 som æn- dring i beskat- nings- niveau (+=tab) (5)	Samlet ændring som æn- dring i beskat- nings- niveau (+=tab) (6)
1082 REGION MIDTJYLLAND	-180.709	178.508	-2.200	0,12	-0,11	0,00
766 Hedensted	-24.276	21.431	-2.846	0,44	-0,39	0,05
615 Horsens	-81.849	47.348	-34.501	0,86	-0,50	0,36
657 Herning	-46.944	-6.041	-52.985	0,44	0,06	0,49
661 Holstebro	3.430	33.808	37.238	-0,05	-0,47	-0,52
756 Ikast-Brande	-10.205	7.345	-2.860	0,21	-0,15	0,06
665 Lemvig	-29.757	72.439	42.682	1,06	-2,57	-1,52
760 Ringkøbing-Skjern	-20.830	42.874	22.044	0,28	-0,58	-0,30
671 Struer	19.376	32.854	52.230	-0,68	-1,15	-1,83
706 Syddjurs	-5.869	-5.030	-10.899	0,12	0,10	0,21
707 Norddjurs	-53.126	79.570	26.444	1,15	-1,73	-0,57
710 Favrskov	-757	-3.080	-3.838	0,01	0,06	0,07
727 Odder	18.705	-15.435	3.270	-0,67	0,55	-0,12
730 Randers	-85.223	82.600	-2.623	0,74	-0,72	0,02
741 Samsø	-17.057	13.669	-3.388	3,43	-2,75	0,68
740 Silkeborg	10.666	-73.585	-62.919	-0,10	0,66	0,57
746 Skanderborg	42.707	-44.556	-1.849	-0,58	0,61	0,03
751 Århus	217.209	-199.789	17.420	-0,54	0,50	-0,04
779 Skive	-23.012	62.777	39.765	0,39	-1,06	-0,67
791 Viborg	-93.897	29.311	-64.586	0,83	-0,26	0,57
1081 REGION NORDJYLLAND	-290.071	580.976	290.905	0,41	-0,82	-0,41
773 Morsø	-24.789	73.577	48.788	0,95	-2,81	-1,86
787 Thisted	-33.070	118.931	85.861	0,60	-2,16	-1,56
810 Brønderslev-Dronninglund	-39.261	39.326	65	0,97	-0,97	0,00
813 Frederikshavn	-10.283	122.312	112.029	0,13	-1,55	-1,42
860 Hjørring	-37.035	81.703	44.668	0,46	-1,01	-0,55
846 Mariagerfjord	-40.902	48.652	7.750	0,83	-0,98	-0,16
825 Læsø	-6.933	11.913	4.980	2,64	-4,54	-1,90
840 Rebild	-1.812	-4.861	-6.673	0,05	0,14	0,19
849 Jammerbugt	-1.993	42.796	40.803	0,04	-0,91	-0,87
851 Aalborg	-12.165	-36.632	-48.797	0,05	0,15	0,20
820 Vesthimmerland	-81.827	83.258	1.431	1,91	-1,94	-0,03

Model 1.1. (Model 1 med en snævrere afgrænsning af hovedstadsområdet)

Model 1.1 (Model 1 med en snævrere afgrænsning af hovedstadsområdet)

	Ændring 1 Beregnet virkning før ændring af tilskuds- og udlig- nings- systemet 1.000 kr (+= gevinst) (1)	Ændring 2 Beregnet virkning af ændring af tilskuds- og udlig- nings- systemet 1.000 kr (+= gevinst) (2)	Samlet ændring (1)+(2) 1.000 kr (+= gevinst) (3)	Ændring 1 som æn- dring i beskat- nings- niveau (+=tab) (4)	Ændring 2 som æn- dring i beskat- nings- niveau (+=tab) (5)	Samlet ændring som æn- dring i beskat- nings- niveau (+=tab) (6)
HELE LANDET	1	8	9	0,00	0,00	0,00
1084 REGION HOVEDSTADEN	1.635.364	-1.984.489	-349.125	-0,60	0,73	0,13
101 København	538.413	-452.515	85.898	-0,73	0,62	-0,12
147 Frederiksberg	124.891	-154.586	-29.695	-0,73	0,91	0,17
151 Ballerup	-42.103	-112.402	-154.505	0,58	1,54	2,11
153 Brøndby	-17.747	40.337	22.590	0,37	-0,84	-0,47
155 Dragør	34.576	-29.160	5.416	-1,36	1,15	-0,21
157 Gentofte	226.049	-250.210	-24.161	-1,25	1,38	0,13
159 Gladsaxe	73.641	-95.731	-22.090	-0,74	0,96	0,22
161 Glostrup	31.660	-35.813	-4.153	-0,98	1,10	0,13
163 Herlev	10.763	5.744	16.507	-0,26	-0,14	-0,40
165 Albertslund	-9.208	40.385	31.177	0,23	-1,02	-0,79
167 Hvidovre	8.830	12.336	21.166	-0,12	-0,17	-0,30
169 Høje-Taastrup	-24.495	-17.238	-41.733	0,36	0,25	0,61
173 Lyngby-Taarbæk	140.638	-137.968	2.670	-1,30	1,27	-0,02
175 Rødovre	-8.640	38.124	29.484	0,16	-0,71	-0,55
230 Rudersdal	135.560	-193.512	-57.952	-0,96	1,37	0,41
183 Ishøj	-19.500	46.537	27.037	0,71	-1,69	-0,98
185 Tårnby	31.493	-9.561	21.932	-0,51	0,16	-0,36
187 Vallensbæk	26.101	-23.333	2.768	-1,18	1,06	-0,13
201 Allerød	53.580	-81.051	-27.471	-1,21	1,83	0,62
190 Furesø	81.878	-111.108	-29.230	-1,14	1,54	0,41
210 Fredensborg	35.041	-55.617	-20.576	-0,50	0,79	0,29
250 Frederikssund	-6.539	-88.822	-95.361	0,10	1,42	1,52
260 Frederiksværk-Hundested	4.591	-66.195	-61.604	-0,12	1,67	1,56
270 Gribskov	18.413	-22.287	-3.874	-0,30	0,36	0,06
217 Helsingør	72.744	-61.228	11.516	-0,69	0,58	-0,11
219 Hillerød	34.635	-95.351	-60.717	-0,48	1,32	0,84
223 Hørsholm	87.558	-106.555	-18.997	-1,36	1,65	0,29
240 Egedal	70.957	-75.564	-4.607	-1,09	1,16	0,07
400 Bornholms kommune	-78.416	107.855	29.439	1,60	-2,20	-0,60

Model 1.1 (Model 1 med en snævrere afgrænsning af hovedstadsområdet)

	Ændring 1 Beregnet virkning for ændring af tilskuds- og udlig- nings- systemet 1.000 kr (+= gevinst) (1)	Ændring 2 Beregnet virkning af ændring af tilskuds- og udlig- nings- systemet 1.000 kr (+= gevinst) (2)	Samlet ændring (1)+(2) 1.000 kr (+= gevinst) (3)	Ændring 1 som æn- dring i beskat- nings- niveau (+=tab) (4)	Ændring 2 som æn- dring i beskat- nings- niveau (+=tab) (5)	Samlet ændring som æn- dring i beskat- nings- niveau (+=tab) (6)
1085 REGION SJÆLLAND	-453.799	308.957	-144.842	0,42	-0,28	0,13
350 Lejre	-7.779	-12.997	-20.776	0,19	0,32	0,51
253 Greve	76.943	-53.100	23.843	-0,95	0,66	-0,29
259 Køge	-16.520	-150.424	-166.944	0,22	1,96	2,18
265 Roskilde	81.181	-75.712	5.469	-0,63	0,58	-0,04
269 Solrød	38.681	-39.691	-1.010	-1,08	1,11	0,03
306 Odsherred	-46.305	33.295	-13.010	1,12	-0,80	0,31
320 Faxe	-20.479	17.737	-2.742	0,47	-0,40	0,06
316 Holbæk	-21.406	-9.012	-30.418	0,25	0,10	0,35
326 Kalundborg	-81.889	30.261	-51.628	1,32	-0,49	0,83
329 Ringsted	-6.125	-8.210	-14.335	0,15	0,20	0,35
330 Slagelse	-60.667	153.804	93.137	0,64	-1,62	-0,98
340 Sorø	-53.869	7.150	-46.719	1,49	-0,20	1,29
360 Lolland	-265.987	255.706	-10.281	4,64	-4,46	0,18
376 Guldborgsund	-78.675	114.035	35.360	1,04	-1,50	-0,47
370 Næstved	-7.983	14.812	6.829	0,08	-0,15	-0,07
336 Stevns	46.651	-27.965	18.686	-1,55	0,93	-0,62
390 Vordingborg	-29.571	59.269	29.698	0,53	-1,06	-0,53
1083 REGION SYDDANMARK	-710.785	916.056	205.271	0,48	-0,61	-0,14
420 Assens	-77.888	33.866	-44.022	1,57	-0,68	0,89
430 Faaborg-Midtfyn	-36.467	30.854	-5.613	0,60	-0,51	0,09
440 Kerteminde	-12.007	3.645	-8.362	0,40	-0,12	0,28
410 Middelfart	-29.117	12.698	-16.419	0,61	-0,27	0,35
450 Nyborg	-29.724	42.258	12.534	0,80	-1,13	-0,34
461 Odense	-64.519	214.988	150.469	0,28	-0,92	-0,64
479 Svendborg	-38.778	42.970	4.192	0,55	-0,61	-0,06
482 Langeland	-32.993	58.029	25.036	2,06	-3,62	-1,56
480 Bogense	-28.012	28.780	768	0,82	-0,84	-0,02
492 Ærø	-10.849	31.490	20.641	1,36	-3,95	-2,59
510 Haderslev	-66.147	109.721	43.575	0,96	-1,59	-0,63
540 Sønderborg	4.833	-2.906	1.927	-0,05	0,03	-0,02
550 Tønder	-53.003	138.517	85.514	1,07	-2,80	-1,73
580 Aabenraa	-67.111	12.339	-54.772	0,88	-0,16	0,71
561 Esbjerg	-111.761	124.355	12.594	0,76	-0,85	-0,09
563 Fanø	9.275	-4.007	5.268	-1,97	0,85	-1,12
530 Billund	-25.294	-4.227	-29.521	0,70	0,12	0,81
573 Varde	-14.577	65.076	50.499	0,24	-1,05	-0,82
575 Vejen	-46.805	36.163	-10.642	0,97	-0,75	0,22
607 Fredericia	11.843	-3.461	8.382	-0,18	0,05	-0,13
621 Kolding	9.432	-41.084	-31.652	-0,08	0,35	0,27
630 Vejle	-1.116	-14.006	-15.123	0,01	0,11	0,11

Model 1.1 (Model 1 med en snævrere afgrænsning af hovedstadsområdet)

	Ændring 1 Beregnet virkning før ændring af tilskuds- og udlig- nings- systemet 1.000 kr (+= gevinst) (1)	Ændring 2 Beregnet virkning af ændring af tilskuds- og udlig- nings- systemet 1.000 kr (+= gevinst) (2)	Samlet ændring (1)+(2) 1.000 kr (+= gevinst) (3)	Ændring 1 som æn- dring i beskat- nings- niveau (+=tab) (4)	Ændring 2 som æn- dring i beskat- nings- niveau (+=tab) (5)	Samlet ændring som æn- dring i beskat- nings- niveau (+=tab) (6)
1082 REGION MIDTJYLLAND	-180.709	178.508	-2.200	0,12	-0,11	0,00
766 Hedensted	-24.276	21.431	-2.846	0,44	-0,39	0,05
615 Horsens	-81.849	47.348	-34.501	0,86	-0,50	0,36
657 Herning	-46.944	-6.041	-52.985	0,44	0,06	0,49
661 Holstebro	3.430	33.808	37.238	-0,05	-0,47	-0,52
756 Ikast-Brande	-10.205	7.345	-2.860	0,21	-0,15	0,06
665 Lemvig	-29.757	72.439	42.682	1,06	-2,57	-1,52
760 Ringkøbing-Skjern	-20.830	42.874	22.044	0,28	-0,58	-0,30
671 Struer	19.376	32.854	52.230	-0,68	-1,15	-1,83
706 Syddjurs	-5.869	-5.030	-10.899	0,12	0,10	0,21
707 Norddjurs	-53.126	79.570	26.444	1,15	-1,73	-0,57
710 Favrskov	-757	-3.080	-3.838	0,01	0,06	0,07
727 Odder	18.705	-15.435	3.270	-0,67	0,55	-0,12
730 Randers	-85.223	82.600	-2.623	0,74	-0,72	0,02
741 Samsø	-17.057	13.669	-3.388	3,43	-2,75	0,68
740 Silkeborg	10.666	-73.585	-62.919	-0,10	0,66	0,57
746 Skanderborg	42.707	-44.556	-1.849	-0,58	0,61	0,03
751 Århus	217.209	-199.789	17.420	-0,54	0,50	-0,04
779 Skive	-23.012	62.777	39.765	0,39	-1,06	-0,67
791 Viborg	-93.897	29.311	-64.586	0,83	-0,26	0,57
1081 REGION NORDJYLLAND	-290.071	580.976	290.905	0,41	-0,82	-0,41
773 Morsø	-24.789	73.577	48.788	0,95	-2,81	-1,86
787 Thisted	-33.070	118.931	85.861	0,60	-2,16	-1,56
810 Brønderslev-Dronninglund	-39.261	39.326	65	0,97	-0,97	0,00
813 Frederikshavn	-10.283	122.312	112.029	0,13	-1,55	-1,42
860 Hjørring	-37.035	81.703	44.668	0,46	-1,01	-0,55
846 Mariagerfjord	-40.902	48.652	7.750	0,83	-0,98	-0,16
825 Læsø	-6.933	11.913	4.980	2,64	-4,54	-1,90
840 Rebild	-1.812	-4.861	-6.673	0,05	0,14	0,19
849 Jammerbugt	-1.993	42.796	40.803	0,04	-0,91	-0,87
851 Aalborg	-12.165	-36.632	-48.797	0,05	0,15	0,20
820 Vesthimmerland	-81.827	83.258	1.431	1,91	-1,94	-0,03

Model 1.2. (Model 1 uden hovedstadsudligning)

Model 1.2 (Model 1 uden hovedstadsudligning)

	Ændring 1 Beregnet virkning før ændring af tilskuds- og udlig- nings- systemet 1.000 kr (+= gevinst) (1)	Ændring 2 Beregnet virkning af ændring af tilskuds- og udlig- nings- systemet 1.000 kr (+= gevinst) (2)	Samlet ændring (1)+(2) 1.000 kr (+= gevinst) (3)	Ændring 1 som æn- dring i beskat- nings- niveau (+=tab) (4)	Ændring 2 som æn- dring i beskat- nings- niveau (+=tab) (5)	Samlet ændring som æn- dring i beskat- nings- niveau (+=tab) (6)
HELE LANDET	1	8	9	0,00	0,00	0,00
1084 REGION HOVEDSTADEN	1.635.364	-2.070.853	-435.489	-0,60	0,77	0,16
101 København	538.413	-1.138.915	-600.502	-0,73	1,55	0,82
147 Frederiksberg	124.891	58.894	183.785	-0,73	-0,35	-1,08
151 Ballerup	-42.103	-162.802	-204.905	0,58	2,23	2,80
153 Brøndby	-17.747	-91.615	-109.362	0,37	1,90	2,27
155 Dragør	34.576	13.176	47.752	-1,36	-0,52	-1,88
157 Gentofte	226.049	65.822	291.871	-1,25	-0,36	-1,61
159 Gladsaxe	73.641	-130.591	-56.950	-0,74	1,31	0,57
161 Glostrup	31.660	-49.061	-17.401	-0,98	1,51	0,54
163 Herlev	10.763	-46.444	-35.681	-0,26	1,13	0,87
165 Albertslund	-9.208	-57.931	-67.139	0,23	1,46	1,69
167 Hvidovre	8.830	-98.448	-89.618	-0,12	1,38	1,26
169 Høje-Taastrup	-24.495	-98.694	-123.189	0,36	1,45	1,81
173 Lyngby-Taarbæk	140.638	19.256	159.894	-1,30	-0,18	-1,48
175 Rødovre	-8.640	-33.756	-42.396	0,16	0,63	0,79
230 Rudersdal	135.560	52.500	188.060	-0,96	-0,37	-1,33
183 Ishøj	-19.500	-54.563	-74.063	0,71	1,98	2,68
185 Tårnby	31.493	-19.257	12.236	-0,51	0,31	-0,20
187 Vallensbæk	26.101	18.835	44.936	-1,18	-0,85	-2,04
201 Allerød	53.580	-27.987	25.593	-1,21	0,63	-0,58
190 Furesø	81.878	-31.308	50.570	-1,14	0,43	-0,70
210 Fredensborg	35.041	-44.229	-9.188	-0,50	0,63	0,13
250 Frederikssund	-6.539	-88.822	-95.361	0,10	1,42	1,52
260 Frederiksværk-Hundested	4.591	-66.195	-61.604	-0,12	1,67	1,56
270 Gribskov	18.413	-22.287	-3.874	-0,30	0,36	0,06
217 Helsingør	72.744	-61.228	11.516	-0,69	0,58	-0,11
219 Hillerød	34.635	-95.351	-60.717	-0,48	1,32	0,84
223 Hørsholm	87.558	28.325	115.883	-1,36	-0,44	-1,79
240 Egedal	70.957	-16.032	54.925	-1,09	0,25	-0,85
400 Bornholms kommune	-78.416	107.855	29.439	1,60	-2,20	-0,60

Model 1.2 (Model 1 uden hovedstadsudligning)

	Ændring 1 Beregnet virkning for ændring af tilskuds- og udlig- nings- systemet 1.000 kr (+= gevinst) (1)	Ændring 2 Beregnet virkning af tilskuds- og udlig- nings- systemet 1.000 kr (+= gevinst) (2)	Samlet ændring (1)+(2) 1.000 kr (+= gevinst) (3)	Ændring 1 som æn- dring i beskat- nings- niveau (+=tab) (4)	Ændring 2 som æn- dring i beskat- nings- niveau (+=tab) (5)	Samlet ændring som æn- dring i beskat- nings- niveau (+=tab) (6)
1085 REGION SJÆLLAND	-453.799	395.321	-58.478	0,42	-0,36	0,05
350 Lejre	-7.779	-12.997	-20.776	0,19	0,32	0,51
253 Greve	76.943	-13.176	63.767	-0,95	0,16	-0,79
259 Køge	-16.520	-150.424	-166.944	0,22	1,96	2,18
265 Roskilde	81.181	-75.712	5.469	-0,63	0,58	-0,04
269 Solrød	38.681	6.749	45.430	-1,08	-0,19	-1,27
306 Odsherred	-46.305	33.295	-13.010	1,12	-0,80	0,31
320 Faxe	-20.479	17.737	-2.742	0,47	-0,40	0,06
316 Holbæk	-21.406	-9.012	-30.418	0,25	0,10	0,35
326 Kalundborg	-81.889	30.261	-51.628	1,32	-0,49	0,83
329 Ringsted	-6.125	-8.210	-14.335	0,15	0,20	0,35
330 Slagelse	-60.667	153.804	93.137	0,64	-1,62	-0,98
340 Sorø	-53.869	7.150	-46.719	1,49	-0,20	1,29
360 Lolland	-265.987	255.706	-10.281	4,64	-4,46	0,18
376 Guldborgsund	-78.675	114.035	35.360	1,04	-1,50	-0,47
370 Næstved	-7.983	14.812	6.829	0,08	-0,15	-0,07
336 Stevns	46.651	-27.965	18.686	-1,55	0,93	-0,62
390 Vordingborg	-29.571	59.269	29.698	0,53	-1,06	-0,53
1083 REGION SYDDANMARK	-710.785	916.056	205.271	0,48	-0,61	-0,14
420 Assens	-77.888	33.866	-44.022	1,57	-0,68	0,89
430 Faaborg-Midtfyn	-36.467	30.854	-5.613	0,60	-0,51	0,09
440 Kerteminde	-12.007	3.645	-8.362	0,40	-0,12	0,28
410 Middelfart	-29.117	12.698	-16.419	0,61	-0,27	0,35
450 Nyborg	-29.724	42.258	12.534	0,80	-1,13	-0,34
461 Odense	-64.519	214.988	150.469	0,28	-0,92	-0,64
479 Svendborg	-38.778	42.970	4.192	0,55	-0,61	-0,06
482 Langeland	-32.993	58.029	25.036	2,06	-3,62	-1,56
480 Bogense	-28.012	28.780	768	0,82	-0,84	-0,02
492 Ærø	-10.849	31.490	20.641	1,36	-3,95	-2,59
510 Haderslev	-66.147	109.721	43.575	0,96	-1,59	-0,63
540 Sønderborg	4.833	-2.906	1.927	-0,05	0,03	-0,02
550 Tønder	-53.003	138.517	85.514	1,07	-2,80	-1,73
580 Aabenraa	-67.111	12.339	-54.772	0,88	-0,16	0,71
561 Esbjerg	-111.761	124.355	12.594	0,76	-0,85	-0,09
563 Fanø	9.275	-4.007	5.268	-1,97	0,85	-1,12
530 Billund	-25.294	-4.227	-29.521	0,70	0,12	0,81
573 Varde	-14.577	65.076	50.499	0,24	-1,05	-0,82
575 Vejen	-46.805	36.163	-10.642	0,97	-0,75	0,22
607 Fredericia	11.843	-3.461	8.382	-0,18	0,05	-0,13
621 Kolding	9.432	-41.084	-31.652	-0,08	0,35	0,27
630 Vejle	-1.116	-14.006	-15.123	0,01	0,11	0,11

Model 1.2 (Model 1 uden hovedstadsudligning)

	Ændring 1 Beregnet virkning før ændring af tilskuds- og udlig- nings- systemet 1.000 kr (+= gevinst) (1)	Ændring 2 Beregnet virkning af ændring af tilskuds- og udlig- nings- systemet 1.000 kr (+= gevinst) (2)	Samlet ændring (1)+(2) 1.000 kr (+= gevinst) (3)	Ændring 1 som æn- dring i beskat- nings- niveau (+=tab) (4)	Ændring 2 som æn- dring i beskat- nings- niveau (+=tab) (5)	Samlet ændring som æn- dring i beskat- nings- niveau (+=tab) (6)
1082 REGION MIDTJYLLAND	-180.709	178.508	-2.200	0,12	-0,11	0,00
766 Hedensted	-24.276	21.431	-2.846	0,44	-0,39	0,05
615 Horsens	-81.849	47.348	-34.501	0,86	-0,50	0,36
657 Herning	-46.944	-6.041	-52.985	0,44	0,06	0,49
661 Holstebro	3.430	33.808	37.238	-0,05	-0,47	-0,52
756 Ikast-Brande	-10.205	7.345	-2.860	0,21	-0,15	0,06
665 Lemvig	-29.757	72.439	42.682	1,06	-2,57	-1,52
760 Ringkøbing-Skjern	-20.830	42.874	22.044	0,28	-0,58	-0,30
671 Struer	19.376	32.854	52.230	-0,68	-1,15	-1,83
706 Syddjurs	-5.869	-5.030	-10.899	0,12	0,10	0,21
707 Norddjurs	-53.126	79.570	26.444	1,15	-1,73	-0,57
710 Favrskov	-757	-3.080	-3.838	0,01	0,06	0,07
727 Odder	18.705	-15.435	3.270	-0,67	0,55	-0,12
730 Randers	-85.223	82.600	-2.623	0,74	-0,72	0,02
741 Samsø	-17.057	13.669	-3.388	3,43	-2,75	0,68
740 Silkeborg	10.666	-73.585	-62.919	-0,10	0,66	0,57
746 Skanderborg	42.707	-44.556	-1.849	-0,58	0,61	0,03
751 Århus	217.209	-199.789	17.420	-0,54	0,50	-0,04
779 Skive	-23.012	62.777	39.765	0,39	-1,06	-0,67
791 Viborg	-93.897	29.311	-64.586	0,83	-0,26	0,57
1081 REGION NORDJYLLAND	-290.071	580.976	290.905	0,41	-0,82	-0,41
773 Morsø	-24.789	73.577	48.788	0,95	-2,81	-1,86
787 Thisted	-33.070	118.931	85.861	0,60	-2,16	-1,56
810 Brønderslev-Dronninglund	-39.261	39.326	65	0,97	-0,97	0,00
813 Frederikshavn	-10.283	122.312	112.029	0,13	-1,55	-1,42
860 Hjørring	-37.035	81.703	44.668	0,46	-1,01	-0,55
846 Mariagerfjord	-40.902	48.652	7.750	0,83	-0,98	-0,16
825 Læsø	-6.933	11.913	4.980	2,64	-4,54	-1,90
840 Rebild	-1.812	-4.861	-6.673	0,05	0,14	0,19
849 Jammerbugt	-1.993	42.796	40.803	0,04	-0,91	-0,87
851 Aalborg	-12.165	-36.632	-48.797	0,05	0,15	0,20
820 Vesthimmerland	-81.827	83.258	1.431	1,91	-1,94	-0,03

Model 1.3. (Model 1 med fuld udligning af ejendomsværdiskat og skat af aktieindkomster men uden særlig fordeling af skatten af de højeste indkomster)

Model 1.3 (Model 1 med fuld udligning af ejendomsværdiskat og skat af aktieindkomster men uden særlig fordeling af de højeste indkomster)

	Ændring 1 Beregnet virkning for ændring af tilskuds- og udlig- nings- systemet 1.000 kr (+= gevinst) (1)	Ændring 2 Beregnet virkning af ændring af tilskuds- og udlig- nings- systemet 1.000 kr (+= gevinst) (2)	Samlet ændring (1)+(2) 1.000 kr (+= gevinst) (3)	Ændring 1 som æn- dring i beskat- nings- niveau (+=tab) (4)	Ændring 2 som æn- dring i beskat- nings- niveau (+=tab) (5)	Samlet ændring som æn- dring i beskat- nings- niveau (+=tab) (6)
HELE LANDET	1	1	2	0,00	0,00	0,00
1084 REGION HOVEDSTADEN	1.635.364	-1.778.857	-143.493	-0,60	0,66	0,05
101 København	538.413	-337.780	200.633	-0,73	0,46	-0,27
147 Frederiksberg	124.891	-130.201	-5.310	-0,73	0,77	0,03
151 Ballerup	-42.103	-118.957	-161.060	0,58	1,63	2,20
153 Brøndby	-17.747	39.463	21.716	0,37	-0,82	-0,45
155 Dragør	34.576	-32.984	1.592	-1,36	1,30	-0,06
157 Gentofte	226.049	-215.965	10.084	-1,25	1,19	-0,06
159 Gladsaxe	73.641	-101.204	-27.563	-0,74	1,01	0,28
161 Glostrup	31.660	-36.580	-4.920	-0,98	1,13	0,15
163 Herlev	10.763	2.951	13.714	-0,26	-0,07	-0,33
165 Albertslund	-9.208	38.863	29.655	0,23	-0,98	-0,75
167 Hvidovre	8.830	4.188	13.018	-0,12	-0,06	-0,18
169 Høje-Taastrup	-24.495	-26.961	-51.456	0,36	0,40	0,75
173 Lyngby-Taarbæk	140.638	-130.492	10.146	-1,30	1,21	-0,09
175 Rødovre	-8.640	33.246	24.606	0,16	-0,62	-0,46
230 Rudersdal	135.560	-177.560	-42.000	-0,96	1,26	0,30
183 Ishøj	-19.500	44.116	24.616	0,71	-1,60	-0,89
185 Tårnby	31.493	-18.295	13.198	-0,51	0,30	-0,22
187 Vallensbæk	26.101	-28.795	-2.694	-1,18	1,30	0,12
201 Allerød	53.580	-84.290	-30.710	-1,21	1,91	0,70
190 Furesø	81.878	-112.930	-31.052	-1,14	1,57	0,43
210 Fredensborg	35.041	-58.573	-23.532	-0,50	0,83	0,33
250 Frederikssund	-6.539	-55.364	-61.903	0,10	0,88	0,99
260 Frederiksværk-Hundested	4.591	6.516	11.107	-0,12	-0,16	-0,28
270 Gribskov	18.413	-21.940	-3.527	-0,30	0,35	0,06
217 Helsingør	72.744	-77.030	-4.286	-0,69	0,73	0,04
219 Hillerød	34.635	-102.259	-67.624	-0,48	1,41	0,93
223 Hørsholm	87.558	-98.334	-10.776	-1,36	1,52	0,17
240 Egedal	70.957	-92.540	-21.583	-1,09	1,43	0,33
400 Bornholms kommune	-78.416	110.836	32.420	1,60	-2,26	-0,66

Model 1.3 (Model 1 med fuld udligning af ejendomsværdiskat og skat af aktieindkomster men uden særlig fordeling af de højeste indkomster)

	Ændring 1 Beregnet virkning før ændring af tilskuds- og udlig- nings- systemet 1.000 kr (+= gevinst) (1)	Ændring 2 Beregnet virkning af ændring af tilskuds- og udlig- nings- systemet 1.000 kr (+= gevinst) (2)	Samlet ændring (1)+(2) 1.000 kr (+= gevinst) (3)	Ændring 1 som æn- dring i beskat- nings- niveau (+=tab) (4)	Ændring 2 som æn- dring i beskat- nings- niveau (+=tab) (5)	Samlet ændring som æn- dring i beskat- nings- niveau (+=tab) (6)
1085 REGION SJÆLLAND	-453.799	285.386	-168.413	0,42	-0,26	0,15
350 Lejre	-7.779	-32.667	-40.446	0,19	0,81	1,00
253 Greve	76.943	-64.866	12.077	-0,95	0,80	-0,15
259 Køge	-16.520	-44.037	-60.557	0,22	0,57	0,79
265 Roskilde	81.181	-130.523	-49.342	-0,63	1,01	0,38
269 Solrød	38.681	-46.148	-7.467	-1,08	1,29	0,21
306 Odsherred	-46.305	20.179	-26.126	1,12	-0,49	0,63
320 Faxe	-20.479	3.082	-17.397	0,47	-0,07	0,40
316 Holbæk	-21.406	-22.658	-44.064	0,25	0,26	0,51
326 Kalundborg	-81.889	22.697	-59.192	1,32	-0,37	0,96
329 Ringsted	-6.125	-17.199	-23.324	0,15	0,42	0,58
330 Slagelse	-60.667	156.200	95.533	0,64	-1,64	-1,00
340 Sorø	-53.869	-642	-54.511	1,49	0,02	1,51
360 Lolland	-265.987	260.648	-5.339	4,64	-4,55	0,09
376 Guldborgsund	-78.675	118.482	39.807	1,04	-1,56	-0,53
370 Næstved	-7.983	-9.406	-17.389	0,08	0,09	0,17
336 Stevns	46.651	11.455	58.106	-1,55	-0,38	-1,94
390 Vordingborg	-29.571	60.790	31.219	0,53	-1,08	-0,56
1083 REGION SYDDANMARK	-710.785	858.100	147.315	0,48	-0,58	-0,10
420 Assens	-77.888	34.487	-43.401	1,57	-0,70	0,88
430 Faaborg-Midtfyn	-36.467	31.326	-5.141	0,60	-0,52	0,08
440 Kerteminde	-12.007	-5.766	-17.773	0,40	0,19	0,59
410 Middelfart	-29.117	-90	-29.207	0,61	0,00	0,61
450 Nyborg	-29.724	41.259	11.535	0,80	-1,10	-0,31
461 Odense	-64.519	228.139	163.620	0,28	-0,97	-0,70
479 Svendborg	-38.778	42.732	3.954	0,55	-0,61	-0,06
482 Langeland	-32.993	57.718	24.725	2,06	-3,60	-1,54
480 Bogense	-28.012	28.963	951	0,82	-0,84	-0,03
492 Ærø	-10.849	31.922	21.073	1,36	-4,01	-2,65
510 Haderslev	-66.147	112.979	46.833	0,96	-1,64	-0,68
540 Sønderborg	4.833	-10.776	-5.943	-0,05	0,11	0,06
550 Tønder	-53.003	142.601	89.598	1,07	-2,88	-1,81
580 Aabenraa	-67.111	16.563	-50.548	0,88	-0,22	0,66
561 Esbjerg	-111.761	131.810	20.049	0,76	-0,90	-0,14
563 Fanø	9.275	-5.913	3.362	-1,97	1,25	-0,71
530 Billund	-25.294	-6.088	-31.383	0,70	0,17	0,86
573 Varde	-14.577	55.497	40.920	0,24	-0,90	-0,66
575 Vejen	-46.805	37.995	-8.810	0,97	-0,79	0,18
607 Fredericia	11.843	-19.053	-7.210	-0,18	0,29	0,11
621 Kolding	9.432	-56.142	-46.710	-0,08	0,48	0,40
630 Vejle	-1.116	-32.063	-33.180	0,01	0,24	0,25

Model 1.3 (Model 1 med fuld udligning af ejendomsværdiskat og skat af aktieindkomster men uden særlig fordeling af de højeste indkomster)

	Ændring 1 Beregnet virkning for ændring af tilskuds- og udlig- nings- systemet 1.000 kr (+= gevinst) (1)	Ændring 2 Beregnet virkning af ændring af tilskuds- og udlig- nings- systemet 1.000 kr (+= gevinst) (2)	Samlet ændring (1)+(2) 1.000 kr (+= gevinst) (3)	Ændring 1 som æn- dring i beskat- nings- niveau (+=tab) (4)	Ændring 2 som æn- dring i beskat- nings- niveau (+=tab) (5)	Samlet ændring som æn- dring i beskat- nings- niveau (+=tab) (6)
1082 REGION MIDTJYLLAND	-180.709	71.759	-108.949	0,12	-0,05	0,07
766 Hedensted	-24.276	8.579	-15.697	0,44	-0,16	0,28
615 Horsens	-81.849	52.102	-29.746	0,86	-0,55	0,31
657 Herning	-46.944	-13.493	-60.437	0,44	0,13	0,56
661 Holstebro	3.430	23.664	27.094	-0,05	-0,33	-0,38
756 Ikast-Brande	-10.205	11.197	992	0,21	-0,23	-0,02
665 Lemvig	-29.757	75.011	45.254	1,06	-2,66	-1,61
760 Ringkøbing-Skjern	-20.830	38.204	17.374	0,28	-0,52	-0,24
671 Struer	19.376	34.266	53.642	-0,68	-1,20	-1,88
706 Syddjurs	-5.869	-9.273	-15.142	0,12	0,18	0,30
707 Norddjurs	-53.126	80.929	27.803	1,15	-1,76	-0,60
710 Favrskov	-757	-23.484	-24.242	0,01	0,43	0,45
727 Odder	18.705	-25.171	-6.466	-0,67	0,90	0,23
730 Randers	-85.223	86.488	1.266	0,74	-0,75	-0,01
741 Samsø	-17.057	13.770	-3.287	3,43	-2,77	0,66
740 Silkeborg	10.666	-79.575	-68.909	-0,10	0,72	0,62
746 Skanderborg	42.707	-68.298	-25.592	-0,58	0,93	0,35
751 Århus	217.209	-207.772	9.437	-0,54	0,52	-0,02
779 Skive	-23.012	66.233	43.221	0,39	-1,12	-0,73
791 Viborg	-93.897	8.384	-85.513	0,83	-0,07	0,76
1081 REGION NORDJYLLAND	-290.071	563.613	273.542	0,41	-0,80	-0,39
773 Morsø	-24.789	76.104	51.315	0,95	-2,90	-1,96
787 Thisted	-33.070	122.560	89.490	0,60	-2,23	-1,63
810 Brønderslev-Dronninglund	-39.261	39.393	132	0,97	-0,97	0,00
813 Frederikshavn	-10.283	125.757	115.474	0,13	-1,60	-1,47
860 Hjørring	-37.035	89.717	52.682	0,46	-1,11	-0,65
846 Mariagerfjord	-40.902	50.426	9.523	0,83	-1,02	-0,19
825 Læsø	-6.933	11.986	5.053	2,64	-4,57	-1,93
840 Rebild	-1.812	-9.578	-11.390	0,05	0,28	0,33
849 Jammerbugt	-1.993	43.613	41.620	0,04	-0,93	-0,89
851 Aalborg	-12.165	-72.285	-84.450	0,05	0,29	0,34
820 Vesthimmerland	-81.827	85.919	4.092	1,91	-2,00	-0,10

Model 1.4. (Model 1 uden udligning af selskabsskat og pensionsafgifter)

Model 1.4 (Model 1 uden udligning af selskabsskat og pensionsafgifter)

	Ændring 1 Beregnet virkning for ændring af tilskuds- og udlig- nings- systemet 1.000 kr (+= gevinst) (1)	Ændring 2 Beregnet virkning af ændring af tilskuds- og udlig- nings- systemet 1.000 kr (+= gevinst) (2)	Samlet ændring (1)+(2) 1.000 kr (+= gevinst) (3)	Ændring 1 som æn- dring i beskat- nings- niveau (+=tab) (4)	Ændring 2 som æn- dring i beskat- nings- niveau (+=tab) (5)	Samlet ændring som æn- dring i beskat- nings- niveau (+=tab) (6)
HELE LANDET	1	8	9	0,00	0,00	0,00
1084 REGION HOVEDSTADEN	1.635.364	-1.544.197	91.167	-0,60	0,57	-0,03
101 København	538.413	-243.007	295.406	-0,73	0,33	-0,40
147 Frederiksberg	124.891	-140.390	-15.499	-0,73	0,83	0,09
151 Ballerup	-42.103	-34.702	-76.805	0,58	0,47	1,05
153 Brøndby	-17.747	49.841	32.094	0,37	-1,04	-0,67
155 Dragør	34.576	-33.900	676	-1,36	1,33	-0,03
157 Gentofte	226.049	-216.202	9.847	-1,25	1,19	-0,05
159 Gladsaxe	73.641	-44.815	28.826	-0,74	0,45	-0,29
161 Glostrup	31.660	-18.689	12.971	-0,98	0,58	-0,40
163 Herlev	10.763	-460	10.303	-0,26	0,01	-0,25
165 Albertslund	-9.208	37.709	28.501	0,23	-0,95	-0,72
167 Hvidovre	8.830	2.760	11.590	-0,12	-0,04	-0,16
169 Høje-Taastrup	-24.495	7.794	-16.701	0,36	-0,11	0,24
173 Lyngby-Taarbæk	140.638	-126.856	13.782	-1,30	1,17	-0,13
175 Rødovre	-8.640	30.936	22.296	0,16	-0,58	-0,42
230 Rudersdal	135.560	-154.128	-18.568	-0,96	1,09	0,13
183 Ishøj	-19.500	42.445	22.945	0,71	-1,54	-0,83
185 Tårnby	31.493	-19.413	12.080	-0,51	0,32	-0,20
187 Vallensbæk	26.101	-27.233	-1.132	-1,18	1,23	0,05
201 Allerød	53.580	-81.051	-27.471	-1,21	1,83	0,62
190 Furesø	81.878	-109.572	-27.694	-1,14	1,52	0,38
210 Fredensborg	35.041	-72.585	-37.544	-0,50	1,03	0,53
250 Frederikssund	-6.539	-63.298	-69.837	0,10	1,01	1,11
260 Frederiksværk-Hundested	4.591	225	4.816	-0,12	-0,01	-0,12
270 Gribskov	18.413	-28.263	-9.850	-0,30	0,46	0,16
217 Helsingør	72.744	-91.756	-19.012	-0,69	0,87	0,18
219 Hillerød	34.635	-97.799	-63.165	-0,48	1,35	0,87
223 Hørsholm	87.558	-106.591	-19.033	-1,36	1,65	0,29
240 Egedal	70.957	-99.864	-28.907	-1,09	1,54	0,45
400 Bornholms kommune	-78.416	94.667	16.251	1,60	-1,93	-0,33

Model 1.4 (Model 1 uden udligning af selskabsskat og pensionsafgifter)

	Ændring 1 Beregnet virkning for ændring af tilskuds- og udlig- nings- systemet 1.000 kr (+= gevinst) (1)	Ændring 2 Beregnet virkning af ændring af tilskuds- og udlig- nings- systemet 1.000 kr (+= gevinst) (2)	Samlet ændring (1)+(2) 1.000 kr (+= gevinst) (3)	Ændring 1 som ænd- ring i beskat- nings- niveau (+=tab) (4)	Ændring 2 som ænd- ring i beskat- nings- niveau (+=tab) (5)	Samlet ændring som ænd- ring i beskat- nings- niveau (+=tab) (6)
1085 REGION SJÆLLAND	-453.799	203.717	-250.082	0,42	-0,19	0,23
350 Lejre	-7.779	-38.197	-45.976	0,19	0,94	1,13
253 Greve	76.943	-63.984	12.959	-0,95	0,79	-0,16
259 Køge	-16.520	-54.136	-70.656	0,22	0,71	0,92
265 Roskilde	81.181	-145.912	-64.731	-0,63	1,12	0,50
269 Solrød	38.681	-50.563	-11.882	-1,08	1,41	0,33
306 Odsherred	-46.305	30.307	-15.998	1,12	-0,73	0,39
320 Faxe	-20.479	10.633	-9.846	0,47	-0,24	0,22
316 Holbæk	-21.406	-26.568	-47.974	0,25	0,31	0,56
326 Kalundborg	-81.889	38.469	-43.420	1,32	-0,62	0,70
329 Ringsted	-6.125	-15.002	-21.127	0,15	0,37	0,52
330 Slagelse	-60.667	133.320	72.653	0,64	-1,40	-0,76
340 Sorø	-53.869	1.546	-52.323	1,49	-0,04	1,45
360 Lolland	-265.987	242.230	-23.757	4,64	-4,23	0,41
376 Guldborgsund	-78.675	95.183	16.508	1,04	-1,26	-0,22
370 Næstved	-7.983	-5.000	-12.983	0,08	0,05	0,13
336 Stevns	46.651	6.847	53.498	-1,55	-0,23	-1,78
390 Vordingborg	-29.571	44.545	14.974	0,53	-0,79	-0,27
1083 REGION SYDDANMARK	-710.785	779.304	68.519	0,48	-0,52	-0,05
420 Assens	-77.888	30.926	-46.962	1,57	-0,63	0,95
430 Faaborg-Midtfyn	-36.467	17.342	-19.125	0,60	-0,29	0,32
440 Kerteminde	-12.007	-1.359	-13.366	0,40	0,05	0,45
410 Middelfart	-29.117	12.182	-16.935	0,61	-0,26	0,36
450 Nyborg	-29.724	36.846	7.122	0,80	-0,99	-0,19
461 Odense	-64.519	188.984	124.465	0,28	-0,81	-0,53
479 Svendborg	-38.778	30.454	-8.324	0,55	-0,44	0,12
482 Langeland	-32.993	53.229	20.236	2,06	-3,32	-1,26
480 Bogense	-28.012	22.120	-5.892	0,82	-0,64	0,17
492 Ærø	-10.849	29.450	18.601	1,36	-3,70	-2,34
510 Haderslev	-66.147	101.465	35.319	0,96	-1,47	-0,51
540 Sønderborg	4.833	-16.262	-11.429	-0,05	0,17	0,12
550 Tønder	-53.003	128.233	75.230	1,07	-2,59	-1,52
580 Aabenraa	-67.111	17.547	-49.564	0,88	-0,23	0,65
561 Esbjerg	-111.761	110.855	-906	0,76	-0,76	0,01
563 Fanø	9.275	-4.727	4.548	-1,97	1,00	-0,96
530 Billund	-25.294	-747	-26.041	0,70	0,02	0,72
573 Varde	-14.577	58.392	43.815	0,24	-0,95	-0,71
575 Vejle	-46.805	34.615	-12.190	0,97	-0,72	0,25
607 Fredericia	11.843	-6.329	5.514	-0,18	0,10	-0,08
621 Kolding	9.432	-45.452	-36.020	-0,08	0,39	0,31
630 Vejle	-1.116	-18.458	-19.575	0,01	0,14	0,15

Model 1.4 (Model 1 uden udligning af selskabsskat og pensionsafgifter)

	Ændring 1 Beregnet virkning før ændring af tilskuds- og udlig- nings- systemet 1.000 kr (+= gevinst) (1)	Ændring 2 Beregnet virkning af ændring af tilskuds- og udlig- nings- systemet 1.000 kr (+= gevinst) (2)	Samlet ændring (1)+(2) 1.000 kr (+= gevinst) (3)	Ændring 1 som æn- dring i beskat- nings- niveau (+=tab) (4)	Ændring 2 som æn- dring i beskat- nings- niveau (+=tab) (5)	Samlet ændring som æn- dring i beskat- nings- niveau (+=tab) (6)
1082 REGION MIDTJYLLAND	-180.709	67.340	-113.368	0,12	-0,04	0,07
766 Hedensted	-24.276	17.399	-6.878	0,44	-0,31	0,12
615 Horsens	-81.849	43.532	-38.317	0,86	-0,46	0,40
657 Herning	-46.944	13.711	-33.233	0,44	-0,13	0,31
661 Holstebro	3.430	23.296	26.726	-0,05	-0,32	-0,37
756 Ikast-Brande	-10.205	13.117	2.912	0,21	-0,27	-0,06
665 Lemvig	-29.757	80.239	50.482	1,06	-2,85	-1,79
760 Ringkøbing-Skjern	-20.830	35.194	14.364	0,28	-0,48	-0,19
671 Struer	19.376	29.386	48.762	-0,68	-1,03	-1,71
706 Syddjurs	-5.869	-15.962	-21.831	0,12	0,31	0,43
707 Norddjurs	-53.126	69.946	16.820	1,15	-1,52	-0,37
710 Favrskov	-757	-13.652	-14.410	0,01	0,25	0,27
727 Odder	18.705	-21.303	-2.598	-0,67	0,76	0,09
730 Randers	-85.223	62.380	-22.843	0,74	-0,54	0,20
741 Samsø	-17.057	12.685	-4.372	3,43	-2,55	0,88
740 Silkeborg	10.666	-70.813	-60.147	-0,10	0,64	0,54
746 Skanderborg	42.707	-56.328	-13.621	-0,58	0,77	0,19
751 Århus	217.209	-225.757	-8.548	-0,54	0,56	0,02
779 Skive	-23.012	53.525	30.513	0,39	-0,91	-0,52
791 Viborg	-93.897	16.747	-77.150	0,83	-0,15	0,68
1081 REGION NORDJYLLAND	-290.071	493.844	203.773	0,41	-0,70	-0,29
773 Morsø	-24.789	71.957	47.168	0,95	-2,74	-1,80
787 Thisted	-33.070	116.183	83.113	0,60	-2,11	-1,51
810 Brønderslev-Dronninglund	-39.261	30.338	-8.923	0,97	-0,75	0,22
813 Frederikshavn	-10.283	107.984	97.701	0,13	-1,37	-1,24
860 Hjørring	-37.035	69.379	32.344	0,46	-0,86	-0,40
846 Mariagerfjord	-40.902	44.404	3.502	0,83	-0,90	-0,07
825 Læsø	-6.933	11.277	4.344	2,64	-4,30	-1,66
840 Rebild	-1.812	-13.069	-14.881	0,05	0,38	0,43
849 Jammerbugt	-1.993	34.624	32.631	0,04	-0,74	-0,69
851 Aalborg	-12.165	-52.928	-65.093	0,05	0,21	0,26
820 Vesthimmerland	-81.827	73.694	-8.133	1,91	-1,72	0,19

Model 2. Model uden særlig fordeling af skatten af de højeste indkomster

Model 2 Model uden særlig fordeling af skatten af de højeste indkomster

	Ændring 1 Beregnet virkning for ændring af tilskuds- og udlig- nings- systemet 1.000 kr (+= gevinst) (1)	Ændring 2 Beregnet virkning af ændring af tilskuds- og udlig- nings- systemet 1.000 kr (+= gevinst) (2)	Samlet ændring (1)+(2) 1.000 kr (+= gevinst) (3)	Ændring 1 som æn- dring i beskat- nings- niveau (+=tab) (4)	Ændring 2 som æn- dring i beskat- nings- niveau (+=tab) (5)	Samlet ændring som æn- dring i beskat- nings- niveau (+=tab) (6)
HELE LANDET	1	-3	-2	0,00	0,00	0,00
1084 REGION HOVEDSTADEN	1.635.364	-1.012.536	622.828	-0,60	0,37	-0,23
101 København	538.413	-214.800	323.613	-0,73	0,29	-0,44
147 Frederiksberg	124.891	-98.356	26.535	-0,73	0,58	-0,16
151 Ballerup	-42.103	-96.242	-138.345	0,58	1,32	1,89
153 Brøndby	-17.747	48.285	30.538	0,37	-1,00	-0,63
155 Dragør	34.576	-18.272	16.304	-1,36	0,72	-0,64
157 Gentofte	226.049	-152.452	73.597	-1,25	0,84	-0,41
159 Gladsaxe	73.641	-68.717	4.924	-0,74	0,69	-0,05
161 Glostrup	31.660	-28.332	3.328	-0,98	0,87	-0,10
163 Herlev	10.763	14.057	24.820	-0,26	-0,34	-0,61
165 Albertslund	-9.208	46.615	37.407	0,23	-1,18	-0,94
167 Hvidovre	8.830	23.665	32.495	-0,12	-0,33	-0,46
169 Høje-Taastrup	-24.495	-6.277	-30.772	0,36	0,09	0,45
173 Lyngby-Taarbæk	140.638	-81.909	58.729	-1,30	0,76	-0,54
175 Rødovre	-8.640	47.494	38.854	0,16	-0,89	-0,73
230 Rudersdal	135.560	-117.353	18.207	-0,96	0,83	-0,13
183 Ishøj	-19.500	49.916	30.416	0,71	-1,81	-1,10
185 Tårnby	31.493	-2.327	29.166	-0,51	0,04	-0,48
187 Vallensbæk	26.101	-17.554	8.547	-1,18	0,80	-0,39
201 Allerød	53.580	-61.352	-7.772	-1,21	1,39	0,18
190 Furesø	81.878	-70.733	11.145	-1,14	0,98	-0,15
210 Fredensborg	35.041	-26.311	8.730	-0,50	0,37	-0,12
250 Frederikssund	-6.539	-33.046	-39.584	0,10	0,53	0,63
260 Frederiksværk-Hundested	4.591	17.692	22.283	-0,12	-0,45	-0,56
270 Gribskov	18.413	-1.109	17.304	-0,30	0,02	-0,28
217 Helsingør	72.744	-31.542	41.202	-0,69	0,30	-0,39
219 Hillerød	34.635	-71.294	-36.660	-0,48	0,99	0,51
223 Hørsholm	87.558	-76.423	11.135	-1,36	1,18	-0,17
240 Egedal	70.957	-61.738	9.219	-1,09	0,95	-0,14
400 Bornholms kommune	-78.416	75.879	-2.537	1,60	-1,55	0,05

Model 2 Model uden særlig fordeling af skatten af de højeste indkomster

	Ændring 1 Beregnet virkning for ændring af tilskuds- og udlig- nings- systemet 1.000 kr (+= gevinst) (1)	Ændring 2 Beregnet virkning af ændring af tilskuds- og udlig- nings- systemet 1.000 kr (+= gevinst) (2)	Samlet ændring (1)+(2) 1.000 kr (+= gevinst) (3)	Ændring 1 som æn- dring i beskat- nings- niveau (+=tab) (4)	Ændring 2 som æn- dring i beskat- nings- niveau (+=tab) (5)	Samlet ændring som æn- dring i beskat- nings- niveau (+=tab) (6)
1085 REGION SJÆLLAND	-453.799	258.115	-195.684	0,42	-0,24	0,18
350 Lejre	-7.779	-19.345	-27.124	0,19	0,48	0,67
253 Greve	76.943	-41.843	35.100	-0,95	0,52	-0,43
259 Køge	-16.520	-23.613	-40.133	0,22	0,31	0,52
265 Roskilde	81.181	-80.902	279	-0,63	0,62	0,00
269 Solrød	38.681	-30.999	7.682	-1,08	0,86	-0,21
306 Odsherred	-46.305	24.999	-21.306	1,12	-0,60	0,51
320 Faxe	-20.479	10.940	-9.539	0,47	-0,25	0,22
316 Holbæk	-21.406	-13.886	-35.292	0,25	0,16	0,41
326 Kalundborg	-81.889	10.950	-70.939	1,32	-0,18	1,15
329 Ringsted	-6.125	-9.679	-15.804	0,15	0,24	0,39
330 Slagelse	-60.667	98.986	38.319	0,64	-1,04	-0,40
340 Sorø	-53.869	3.578	-50.291	1,49	-0,10	1,39
360 Lolland	-265.987	220.850	-45.137	4,64	-3,85	0,79
376 Guldborgsund	-78.675	65.536	-13.139	1,04	-0,86	0,17
370 Næstved	-7.983	-4.456	-12.439	0,08	0,04	0,12
336 Stevns	46.651	21.592	68.243	-1,55	-0,72	-2,27
390 Vordingborg	-29.571	25.407	-4.164	0,53	-0,45	0,07
1083 REGION SYDDANMARK	-710.785	407.513	-303.272	0,48	-0,27	0,20
420 Assens	-77.888	4.802	-73.086	1,57	-0,10	1,48
430 Faaborg-Midtfyn	-36.467	-2.581	-39.048	0,60	0,04	0,64
440 Kerteminde	-12.007	-732	-12.739	0,40	0,02	0,43
410 Middelfart	-29.117	9.226	-19.891	0,61	-0,19	0,42
450 Nyborg	-29.724	22.317	-7.407	0,80	-0,60	0,20
461 Odense	-64.519	91.816	27.297	0,28	-0,39	-0,12
479 Svendborg	-38.778	4.634	-34.144	0,55	-0,07	0,49
482 Langeland	-32.993	46.965	13.972	2,06	-2,93	-0,87
480 Bogense	-28.012	11.661	-16.351	0,82	-0,34	0,48
492 Ærø	-10.849	26.419	15.570	1,36	-3,32	-1,95
510 Haderslev	-66.147	74.165	8.019	0,96	-1,07	-0,12
540 Sønderborg	4.833	-15.138	-10.305	-0,05	0,16	0,11
550 Tønder	-53.003	108.070	55.068	1,07	-2,18	-1,11
580 Aabenraa	-67.111	-4.458	-71.569	0,88	0,06	0,93
561 Esbjerg	-111.761	44.594	-67.167	0,76	-0,30	0,46
563 Fanø	9.275	-4.944	4.331	-1,97	1,05	-0,92
530 Billund	-25.294	-4.547	-29.841	0,70	0,13	0,82
573 Varde	-14.577	46.950	32.373	0,24	-0,76	-0,52
575 Vejlen	-46.805	5.113	-41.692	0,97	-0,11	0,86
607 Fredericia	11.843	-17.208	-5.365	-0,18	0,26	0,08
621 Kolding	9.432	-19.382	-9.950	-0,08	0,16	0,08
630 Vejle	-1.116	-20.230	-21.346	0,01	0,15	0,16

Model 2 Model uden særlig fordeling af skatten af de højeste indkomster

	Ændring 1 Beregnet virkning for ændring af tilskuds- og udlig- nings- systemet 1.000 kr (+= gevinst) (1)	Ændring 2 Beregnet virkning af ændring af tilskuds- og udlig- nings- systemet 1.000 kr (+= gevinst) (2)	Samlet ændring (1)+(2) 1.000 kr (+= gevinst) (3)	Ændring 1 som æn- dring i beskat- nings- niveau (+=tab) (4)	Ændring 2 som æn- dring i beskat- nings- niveau (+=tab) (5)	Samlet ændring som æn- dring i beskat- nings- niveau (+=tab) (6)
1082 REGION MIDTJYLLAND	-180.709	13.421	-167.287	0,12	-0,01	0,11
766 Hedensted	-24.276	15.000	-9.276	0,44	-0,27	0,17
615 Horsens	-81.849	29.937	-51.912	0,86	-0,32	0,55
657 Herning	-46.944	-1.459	-48.403	0,44	0,01	0,45
661 Holstebro	3.430	31.914	35.344	-0,05	-0,44	-0,49
756 Ikast-Brande	-10.205	-9.819	-20.024	0,21	0,21	0,42
665 Lemvig	-29.757	55.957	26.200	1,06	-1,99	-0,93
760 Ringkøbing-Skjern	-20.830	33.925	13.095	0,28	-0,46	-0,18
671 Struer	19.376	20.379	39.755	-0,68	-0,71	-1,39
706 Syddjurs	-5.869	1.180	-4.689	0,12	-0,02	0,09
707 Norddjurs	-53.126	53.717	591	1,15	-1,17	-0,01
710 Favrskov	-757	-14.504	-15.262	0,01	0,27	0,28
727 Odder	18.705	-16.180	2.525	-0,67	0,58	-0,09
730 Randers	-85.223	19.048	-66.175	0,74	-0,17	0,58
741 Samsø	-17.057	10.745	-6.312	3,43	-2,16	1,27
740 Silkeborg	10.666	-59.839	-49.173	-0,10	0,54	0,44
746 Skanderborg	42.707	-45.014	-2.307	-0,58	0,61	0,03
751 Århus	217.209	-155.174	62.035	-0,54	0,39	-0,15
779 Skive	-23.012	28.578	5.566	0,39	-0,48	-0,09
791 Viborg	-93.897	15.030	-78.866	0,83	-0,13	0,70
1081 REGION NORDJYLLAND	-290.071	333.484	43.413	0,41	-0,47	-0,06
773 Morsø	-24.789	60.830	36.041	0,95	-2,32	-1,37
787 Thisted	-33.070	86.338	53.268	0,60	-1,57	-0,97
810 Brønderslev-Dronninglund	-39.261	12.642	-26.619	0,97	-0,31	0,66
813 Frederikshavn	-10.283	77.165	66.882	0,13	-0,98	-0,85
860 Hjørring	-37.035	37.973	938	0,46	-0,47	-0,01
846 Mariagerfjord	-40.902	19.185	-21.717	0,83	-0,39	0,44
825 Læsø	-6.933	10.578	3.645	2,64	-4,04	-1,39
840 Rebild	-1.812	-7.594	-9.406	0,05	0,22	0,27
849 Jammerbugt	-1.993	25.595	23.602	0,04	-0,54	-0,50
851 Aalborg	-12.165	-46.081	-58.246	0,05	0,19	0,24
820 Vesthimmerland	-81.827	56.853	-24.975	1,91	-1,32	0,58

Model 3. Model med et højt udligningsniveau og uden særlig fordeling af skatten af de højeste indkomster

Model 3 Model med et højt udligningsniveau og uden særlig fordeling af skatten af de højeste indkomster

	Ændring 1 Beregnet virkning før ændring af tilskuds- og udlig- nings- systemet 1.000 kr (+= gevinst) (1)	Ændring 2 Beregnet virkning af tilskuds- og udlig- nings- systemet 1.000 kr (+= gevinst) (2)	Samlet ændring (1)+(2) 1.000 kr (+= gevinst) (3)	Ændring 1 som æn- dring i beskat- nings- niveau (+=tab) (4)	Ændring 2 som æn- dring i beskat- nings- niveau (+=tab) (5)	Samlet ændring som æn- dring i beskat- nings- niveau (+=tab) (6)
HELE LANDET	1	-3	-2	0,00	0,00	0,00
1084 REGION HOVEDSTADEN	1.635.364	-3.011.376	-1.376.012	-0,60	1,11	0,51
101 København	538.413	-645.744	-107.331	-0,73	0,88	0,15
147 Frederiksberg	124.891	-209.524	-84.633	-0,73	1,23	0,50
151 Ballerup	-42.103	-160.082	-202.185	0,58	2,19	2,77
153 Brøndby	-17.747	3.789	-13.958	0,37	-0,08	0,29
155 Dragør	34.576	-39.260	-4.684	-1,36	1,54	0,18
157 Gentofte	226.049	-262.012	-35.963	-1,25	1,44	0,20
159 Gladsaxe	73.641	-158.561	-84.920	-0,74	1,59	0,85
161 Glostrup	31.660	-59.064	-27.404	-0,98	1,82	0,84
163 Herlev	10.763	-18.559	-7.796	-0,26	0,45	0,19
165 Albertslund	-9.208	25.483	16.275	0,23	-0,64	-0,41
167 Hvidovre	8.830	-47.255	-38.425	-0,12	0,66	0,54
169 Høje-Taastrup	-24.495	-74.521	-99.016	0,36	1,09	1,45
173 Lyngby-Taarbæk	140.638	-163.473	-22.835	-1,30	1,51	0,21
175 Rødovre	-8.640	-506	-9.146	0,16	0,01	0,17
230 Rudersdal	135.560	-204.089	-68.529	-0,96	1,44	0,49
183 Ishøj	-19.500	24.032	4.532	0,71	-0,87	-0,16
185 Tårnby	31.493	-65.111	-33.618	-0,51	1,06	0,55
187 Vallensbæk	26.101	-37.402	-11.301	-1,18	1,69	0,51
201 Allerød	53.580	-101.876	-48.296	-1,21	2,31	1,09
190 Furesø	81.878	-129.113	-47.235	-1,14	1,79	0,66
210 Fredensborg	35.041	-84.607	-49.566	-0,50	1,20	0,70
250 Frederikssund	-6.539	-107.074	-113.612	0,10	1,71	1,81
260 Frederiksværk-Hundested	4.591	-33.032	-28.441	-0,12	0,83	0,72
270 Gribskov	18.413	-73.889	-55.476	-0,30	1,20	0,90
217 Helsingør	72.744	-120.510	-47.766	-0,69	1,15	0,45
219 Hillerød	34.635	-148.454	-113.820	-0,48	2,05	1,57
223 Hørsholm	87.558	-114.535	-26.977	-1,36	1,77	0,42
240 Egedal	70.957	-128.698	-57.741	-1,09	1,98	0,89
400 Bornholms kommune	-78.416	122.271	43.855	1,60	-2,50	-0,89

Model 3 Model med et højt udligningsniveau og uden særlig fordeling af skatten af de højeste indkomster

	Ændring 1 Beregnet virkning for ændring af tilskuds- og udlig- nings- systemet 1.000 kr (+= gevinst) (1)	Ændring 2 Beregnet virkning af ændring af tilskuds- og udlig- nings- systemet 1.000 kr (+= gevinst) (2)	Samlet ændring (1)+(2) 1.000 kr (+= gevinst) (3)	Ændring 1 som æn- dring i beskat- nings- niveau (+=tab) (4)	Ændring 2 som æn- dring i beskat- nings- niveau (+=tab) (5)	Samlet ændring som æn- dring i beskat- nings- niveau (+=tab) (6)
1085 REGION SJÆLLAND	-453.799	275.035	-178.764	0,42	-0,25	0,16
350 Lejre	-7.779	-68.113	-75.892	0,19	1,68	1,87
253 Greve	76.943	-108.419	-31.476	-0,95	1,34	0,39
259 Køge	-16.520	-112.329	-128.849	0,22	1,46	1,68
265 Roskilde	81.181	-202.114	-120.933	-0,63	1,56	0,93
269 Solrød	38.681	-64.443	-25.762	-1,08	1,80	0,72
306 Odsherred	-46.305	46.587	282	1,12	-1,12	-0,01
320 Faxe	-20.479	23.300	2.821	0,47	-0,53	-0,06
316 Holbæk	-21.406	22.522	1.116	0,25	-0,26	-0,01
326 Kalundborg	-81.889	49.194	-32.695	1,32	-0,79	0,53
329 Ringsted	-6.125	2.105	-4.020	0,15	-0,05	0,10
330 Slagelse	-60.667	180.130	119.463	0,64	-1,89	-1,26
340 Sorø	-53.869	18.074	-35.795	1,49	-0,50	0,99
360 Lolland	-265.987	273.734	7.747	4,64	-4,78	-0,14
376 Guldborgsund	-78.675	133.048	54.373	1,04	-1,76	-0,72
370 Næstved	-7.983	27.692	19.709	0,08	-0,28	-0,20
336 Stevns	46.651	-20.324	26.327	-1,55	0,68	-0,88
390 Vordingborg	-29.571	74.391	44.820	0,53	-1,33	-0,80
1083 REGION SYDDANMARK	-710.785	1.359.977	649.192	0,48	-0,91	-0,44
420 Assens	-77.888	48.554	-29.334	1,57	-0,98	0,59
430 Faaborg-Midtfyn	-36.467	50.159	13.692	0,60	-0,83	-0,23
440 Kerteminde	-12.007	9.120	-2.887	0,40	-0,30	0,10
410 Middelfart	-29.117	17.734	-11.383	0,61	-0,37	0,24
450 Nyborg	-29.724	54.969	25.245	0,80	-1,47	-0,68
461 Odense	-64.519	289.372	224.853	0,28	-1,23	-0,96
479 Svendborg	-38.778	66.578	27.800	0,55	-0,95	-0,40
482 Langeland	-32.993	62.133	29.140	2,06	-3,88	-1,82
480 Bogense	-28.012	40.317	12.305	0,82	-1,17	-0,36
492 Ærø	-10.849	33.775	22.926	1,36	-4,24	-2,88
510 Haderslev	-66.147	133.325	67.179	0,96	-1,93	-0,97
540 Sønderborg	4.833	37.602	42.435	-0,05	-0,39	-0,44
550 Tønder	-53.003	152.038	99.036	1,07	-3,07	-2,00
580 Aabenraa	-67.111	46.686	-20.425	0,88	-0,61	0,27
561 Esbjerg	-111.761	167.402	55.641	0,76	-1,14	-0,38
563 Fanø	9.275	-8.112	1.163	-1,97	1,72	-0,25
530 Billund	-25.294	7.765	-17.529	0,70	-0,21	0,48
573 Varde	-14.577	83.754	69.177	0,24	-1,36	-1,12
575 Vejle	-46.805	49.045	2.240	0,97	-1,02	-0,05
607 Fredericia	11.843	10.584	22.427	-0,18	-0,16	-0,34
621 Kolding	9.432	10.030	19.462	-0,08	-0,09	-0,17
630 Vejle	-1.116	-2.854	-3.970	0,01	0,02	0,03

Model 3 Model med et højt udligningsniveau og uden særlig fordeling af skatten af de højeste indkomster

	Ændring 1 Beregnet virkning før ændring af tilskuds- og udlig- nings- systemet 1.000 kr (+= gevinst) (1)	Ændring 2 Beregnet virkning af ændring af tilskuds- og udlig- nings- systemet 1.000 kr (+= gevinst) (2)	Samlet ændring (1)+(2) 1.000 kr (+= gevinst) (3)	Ændring 1 som æn- dring i beskat- nings- niveau (+=tab) (4)	Ændring 2 som æn- dring i beskat- nings- niveau (+=tab) (5)	Samlet ændring som æn- dring i beskat- nings- niveau (+=tab) (6)
1082 REGION MIDTJYLLAND	-180.709	545.069	364.361	0,12	-0,35	-0,23
766 Hedensted	-24.276	23.976	-300	0,44	-0,43	0,01
615 Horsens	-81.849	93.501	11.652	0,86	-0,99	-0,12
657 Herning	-46.944	31.169	-15.775	0,44	-0,29	0,15
661 Holstebro	3.430	63.270	66.700	-0,05	-0,88	-0,92
756 Ikast-Brande	-10.205	27.957	17.752	0,21	-0,58	-0,37
665 Lemvig	-29.757	80.497	50.740	1,06	-2,86	-1,80
760 Ringkøbing-Skjern	-20.830	57.985	37.155	0,28	-0,79	-0,50
671 Struer	19.376	42.783	62.159	-0,68	-1,50	-2,18
706 Syddjurs	-5.869	11.164	5.295	0,12	-0,22	-0,10
707 Norddjurs	-53.126	94.397	41.271	1,15	-2,05	-0,90
710 Favrskov	-757	-15.860	-16.618	0,01	0,29	0,31
727 Odder	18.705	-19.792	-1.087	-0,67	0,71	0,04
730 Randers	-85.223	118.180	32.957	0,74	-1,03	-0,29
741 Samsø	-17.057	15.209	-1.848	3,43	-3,06	0,37
740 Silkeborg	10.666	-50.479	-39.813	-0,10	0,46	0,36
746 Skanderborg	42.707	-68.774	-26.067	-0,58	0,93	0,35
751 Århus	217.209	-99.206	118.003	-0,54	0,25	-0,29
779 Skive	-23.012	80.370	57.358	0,39	-1,36	-0,97
791 Viborg	-93.897	58.722	-35.174	0,83	-0,52	0,31
1081 REGION NORDJYLLAND	-290.071	831.292	541.221	0,41	-1,18	-0,77
773 Morsø	-24.789	84.902	60.113	0,95	-3,24	-2,29
787 Thisted	-33.070	135.802	102.732	0,60	-2,47	-1,87
810 Brønderslev-Dronninglund	-39.261	50.454	11.193	0,97	-1,25	-0,28
813 Frederikshavn	-10.283	145.421	135.138	0,13	-1,85	-1,72
860 Hjørring	-37.035	110.045	73.010	0,46	-1,36	-0,90
846 Mariagerfjord	-40.902	63.861	22.959	0,83	-1,29	-0,46
825 Læso	-6.933	12.882	5.949	2,64	-4,91	-2,27
840 Rebild	-1.812	9.902	8.090	0,05	-0,29	-0,24
849 Jammerbugt	-1.993	61.931	59.938	0,04	-1,32	-1,28
851 Aalborg	-12.165	59.099	46.934	0,05	-0,24	-0,19
820 Vesthimmerland	-81.827	96.993	15.165	1,91	-2,26	-0,35

Bilag 10.2. Spredning i førtidspensionsudgifter – aktuelle og fremskrevne udgifter

I betænkning 1437 er der i kapitel 8 redegjort for udviklingen og spredningen i kommunernes udgifter til førtidspension. I kapitlet er det fremhævet, at de kommunale udgifter – siden den første nedsættelse af den statslige refusion – i 2003 er vokset til ca. 8,7 mia. kr. svarende til ca. 1,2 pct. af beskatningsgrundlaget. Det skønnedes endvidere, at de kommunale udgifter til førtidspension i de kommende år ville vokse til knap 3 pct. af beskatningsgrundlaget.

Det blev endvidere vist, at der er betydelige forskelle i kommunernes udgifter til førtidspension. I 2003 var de landsgennemsnitlige udgifter til førtidspension på 1.615 kr. og varierede fra 1.972 kr. pr. indbygger før udligning i gruppen af de dårligst stillede kommuner (efter kommunaløkonomisk udgangspunkt) til 1.141 kr. indbygger i gruppen af de bedst stillede kommuner. Også efter tilskud og udligning varierede belastningen betydeligt – fra et tab på 0,46 pct. af beskatningsgrundlaget for de dårligst stillede kommuner til en gevinst på 0,25 pct. for de bedst stillede kommuner.

I kapitlet blev endvidere foretaget en opskrivning af kommunernes førtidspensionsudgifter i 2003 til situationen på lang sigt, hvor samtlige udgifter til førtidspension refunderes med 35 pct. Analysen viste, at efter udligning ville de dårligst stillede kommuner få forøget deres tab til ca. 1,3-1,6 skattepoint, og omvendt ville de bedst stillede kommuner få forøget deres gevinst efter udligning til ca. 0,5-0,65 skattepoint.

I dette notat er set på spredningen i førtidspensionsudgiften i 2005 og i spredningen i udgifterne på lang sigt på basis af 2005-udgiften for de nye 98 kommuner – i begge tilfælde før tilskud og udligning. Der gives således et opdateret billede på udfordringen for udligningssystemet på kort og lang sigt på førtidspensionsområdet. Der er dog tale om en 'alt-andet-lige' beregning, hvor der ikke er indregnet eventuelle virkninger på førtidspensionstilkendelserne i forlængelse af kommunalreformen.

Spredning i aktuelle udgifter

I 2005 udgør de kommunale førtidspensionsudgifter med de nuværende tre refusionsregimer i alt ca. 11,2 mia. kr. svarende til knap 2.070 kr. pr. indbygger eller svarende til knap 1,5 pct. af beskatningsgrundlaget.

Målt pr. indbygger varierer den aktuelle udgift mellem ca. 850 kr. og 3.540 kr. Specielt er udgifterne høje for Lolland, Langeland, Odsherred og Ærø Kommuner, men også for flere hovedstadskommuner som Brøndby, Frederiksværk-Hundested og Ballerup Kommuner. For hovedstadskommunerne Dragør, Gentofte, Solrød, Vallensbæk, Allerød, Rudersdal, Hørsholm, Lyngby-Taarbæk, Lejre og Furesø Kommuner er der omvendt tale om små udgifter til førtidspension.

Aktuelle førtidspensionsudgifter pr. indbygger

Udgifter pr. indbygger	Antal kommuner
3.000 kr. – 4.000 kr.	4
2.000 kr. – 3.000 kr.	51
1.000 kr. – 2.000 kr.	41
0 – 1.000 kr.	2
I alt	98

Målt i forhold til beskatningsgrundlaget varierer den aktuelle udgift mellem 0,34 og 3,05 skattepoint. Målt i skattepoint er udgifterne især belastende for Lolland, Langeland, Odsherred, Ærø, Morsø, Svendborg,

Brøndby og Nyborg Kommuner. Og igen er udgifterne mindst belastende for hovedstadskommunerne Gentofte, Rudersdal, Dragør, Hørsholm, Lyngby-Taarbæk, Allerød, Vallensbæk og Solrød Kommuner.

Aktuelle førtidspensionsudgifter i pct. af skattegrundlag

Pct. af skattegrundlag	Antal kommuner
3,0 – 4,0 pct.	2
2,0 – 3,0 pct.	19
1,0 – 2,0 pct.	64
0 – 1,0 pct.	13
I alt	98

Spredning i fremskrevne udgifter

I fremskrivningen er forudsat, at de nuværende kommunale bruttoudgifter til førtidspension alene refunderes med 35 pct. fra staten, hvorefter der samlet vil være tale om kommunale udgifter på 22,3 mia. kr. svarende til ca. 4.100 kr. pr. indbygger eller knap 3,0 pct. af beskatningsgrundlaget.

Målt pr. indbygger varierer den fremskrevne udgift mellem ca. 1.800 kr. og knap 7.700 kr. Specielt er udgifterne høje for Lolland, Samsø, Langeland, Ærø og Odsherred og Ærø Kommuner. Også Nyborg, Morsø, Brøndby, Guldborgsund og Kalundborg Kommuner har meget høje udgifter. Omvendt har hovedstadskommunerne Dragør, Gentofte, Gladsaxe, Solrød, Hørsholm, Furesø, Vallensbæk, Egedal, Allerød og Rudersdal meget lave udgifter til førtidspension.

Fremskrevne førtidspensionsudgifter pr. indbygger

Målt i forhold til beskatningsgrundlaget varierer de fremskrevne udgifter mellem 0,69 pct. og 6,6 pct. Billedet er fortsat sådan, at de mest belastede kommuner omfatter Lolland, Samsø, Langeland, Ærø, Morsø, Nyborg, Odsherred, Guldborgsund og Bornholms Kommuner. Omvendt er det igen hovedstadskommunerne Gentofte, Hørsholm, Dragør, Rudersdal, Furesø og Gladsaxe, der er de mindste belastede målt i forhold til skattegrundlaget.

Fremskrevne førtidspensionsudgifter i pct. af skattegrundlag

Udgifter pr. indbygger	Antal kommuner
7.000 kr. - 8.000 kr.	2
6.000 kr. - 7.000 kr.	4
5.000 kr. - 6.000 kr.	18
4.000 kr. – 5.000 kr.	27
3.000 kr. – 4.000 kr.	33
2.000 kr. – 3.000 kr.	11
1.000 kr. – 2.000 kr.	3
0 – 1.000 kr.	0
I alt	98

I vedlagte tabel er vist udviklingen i den enkelte kommunes førtidspensionsudgifter i forhold til landsgennemsnittet. Ændringen i den enkelte kommunes udgifter til førtidspension pr. indbygger er i tabellen sammenholdt med den landsgennemsnitlige ændring pr. indbygger og ganget op med den enkelte kommunes indbyggertal. Plus angiver, at kommunens fremskrevne udgifter er over landsgennemsnittet og omvendt minus angiver, at kommunens fremskrevne udgifter er under landsgennemsnittet.

Målt i forhold til beskatningsgrundlaget ses det, at udgiftsbelastningen er høj for Samsø, Lolland, Ærø, Langeland, Nyborg, Morsø, Guldborgsund, Næstved og Bogense Kommuner. Udgiftsbelastningen er omvendt lav for Gladsaxe, Herning, Egedal, Solrød, Furesø, Dragør, Fanø, Hedensted og Gentofte Kommuner.

Udvikling i førtidspensionsudgifter		
Afvigelse i førtidspensionudgift i forhold til landsgennemsnittet pr. indbygger		
	Afvigelse	Afvigelse i pct. af BG
HELE LANDET	0	0,00
Region hovedstaden	-421.199	-0,16
101 København	46.677	0,06
147 Frederiksberg	-42.202	-0,25
151 Ballerup	23.513	0,32
153 Brøndby	19.458	0,40
155 Dragør	-14.515	-0,57
157 Gentofte	-77.584	-0,43
159 Gladsaxe	-112.945	-1,13
161 Glostrup	-7.894	-0,24
163 Herlev	-7.269	-0,18
165 Albertslund	-8.438	-0,21
167 Hvidovre	-25.254	-0,35
169 Høje-Taastrup	-29.105	-0,43
173 Lyngby-Taarbæk	-34.088	-0,31
175 Rødovre	-11.841	-0,22
181 Rudersdal	-34.323	-0,24
183 Ishøj	-6.465	-0,23
185 Tårnby	-30.123	-0,49
187 Vallensbæk	-10.580	-0,48
201 Allerød	-15.360	-0,35
207 Furesø	-42.167	-0,59
208 Fredensborg	-6.118	-0,09
209 Frederikssund	-7.978	-0,13
211 Frederiksværk-Hundested	14.096	0,36
213 Gribskov	3.285	0,05
217 Helsingør	37.726	0,36
219 Hillerød	-11.484	-0,16
223 Hørsholm	-24.518	-0,38
237 Egedal	-42.131	-0,65
400 Bornholms kommune	36.428	0,74
Region Sjælland	332.798	0,31
251 Lejre	-16.938	-0,42
253 Greve	-26.163	-0,32
259 Køge	-21.418	-0,28

265	Roskilde	-25.722	-0,20
269	Solrød	-21.861	-0,61
305	Odsherred	28.099	0,68
313	Faxe	15.005	0,34
315	Holbæk	58.043	0,68
323	Kalundborg	39.320	0,64
329	Ringsted	-5.740	-0,14
333	Slagelse	66.751	0,70
335	Sorø	26.706	0,74
367	Lolland	102.247	1,78
369	Guldborgsund	65.270	0,86
373	Næstved	20.494	0,20
389	Stevns	-10.847	-0,36
397	Vordingborg	39.554	0,70
Region Syddanmark		365.287	0,22
421	Assens	27.350	0,55
431	Faaborg-Midtfyn	32.376	0,53
439	Kerteminde	3.240	0,11
445	Middelfart	17.306	0,36
449	Nyborg	38.914	1,04
461	Odense	175.126	0,75
479	Svendborg	15.817	0,23
482	Langeland	16.601	1,04
483	Bogense	27.964	0,81
492	Ærø	8.379	1,05
515	Haderslev	30.960	0,45
537	Sønderborg	-9.139	-0,10
541	Tønder	29.506	0,60
545	Aabenraa	24.785	0,32
561	Esbjerg	12.829	0,09
563	Fanø	-2.267	-0,48
565	Billund	-2.418	-0,07
573	Varde	-18.379	-0,30
575	Vejen	2.802	0,06
607	Fredericia	-12.521	-0,19
613	Hedensted	-24.106	-0,44
615	Horsens	2.262	0,02
621	Kolding	-42.100	-0,36
631	Vejle	9.999	0,08
Region Midtjylland		-354.216	-0,28
657	Herning	-105.804	-0,99
661	Holstebro	-2.586	-0,04
663	Ikast-Brande	-1.905	-0,04
665	Lemvig	419	0,01
667	Ringkøbing-Skjern	-20.200	-0,27
671	Struer	-7.301	-0,26

701	Syddjurs	-10.997	-0,22
707	Norrdjurs	-5.446	-0,12
713	Favrskov	-22.376	-0,41
727	Odder	2.024	0,07
731	Randers	25.174	0,22
741	Samsø	11.160	2,25
743	Silkeborg	-32.294	-0,29
745	Skanderborg	-16.058	-0,22
751	Århus	-168.024	-0,42
	Region Nordjylland	77.329	0,09
773	Morsø	24.231	0,92
779	Skive	29.966	0,51
787	Thisted	34.310	0,62
791	Viborg	44.247	0,39
805	Brønderslev-Dronninglund	956	0,02
813	Frederikshavn	6.652	0,08
821	Hjørring	-3.047	-0,04
823	Mariagerfjord	12.427	0,25
825	Læsø	742	0,28
845	Rebild	-18.345	-0,54
849	Jammerbugt	-5.889	-0,13
851	Aalborg	-63.860	-0,26
861	Vesthimmerland	14.938	0,35

Bilag til kapitel 11

Bilag til kapitel 11: Beregnet overgangstilskud 2007

	Beregnet tab/ gevinst 1.000 kr (+= gevinst)	Merudgift (-) vedr. harmonise- ring af sted- tillæg	Samlet beregnet tab/ gevinst (1)+(2) 1.000 kr (+= gevinst)	Overgangs- tilskud 1.000 kr (+=gevinst)	Overgangs- tilskud 1.000 kr (+=gevinst)	Samlet virkning efter overgangs- tilskud 1.000 kr (+= gevinst)	Samlet beregnet tab/ gevinst (jf (3)) som æn- dring i beskat- nings- nivaeu (+=tab)	Samlet virkning efter overgangs- tilskud (jf (6)) som æn- dring i beskat- nings- nivaeu (+=tab)
	(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)
HELE LANDET	5	-26.731	-26.726	889.968	-889.968	-26.726	0,00	0,00
1084 REGION HOVEDSTADEN	-267.939	-3.088	-271.027	392.424	-115.980	5.417	0,10	0,00
101 København	149.051	0	149.051	0	0	149.051	-0,20	-0,20
147 Frederiksberg	-22.240	0	-22.240	0	0	-22.240	0,13	0,13
151 Ballerup	-155.101	0	-155.101	140.484	0	-14.617	2,12	0,20
153 Brøndby	25.151	0	25.151	0	-15.144	10.007	-0,52	-0,21
155 Dragør	1.148	0	1.148	0	0	1.148	-0,05	-0,05
157 Gentofte	-32.803	0	-32.803	0	0	-32.803	0,18	0,18
159 Gladsaxe	-25.389	0	-25.389	5.412	0	-19.977	0,25	0,20
161 Glostrup	-6.761	0	-6.761	264	0	-6.497	0,21	0,20
163 Herlev	14.300	0	14.300	0	-5.796	8.504	-0,35	-0,21
165 Albertslund	31.198	0	31.198	0	-22.956	8.242	-0,79	-0,21
167 Hvidovre	20.193	0	20.193	0	-5.352	14.841	-0,28	-0,21
169 Høje-Taastrup	-46.027	0	-46.027	32.376	0	-13.651	0,67	0,20
173 Lyngby-Taarbæk	-3.663	0	-3.663	0	0	-3.663	0,03	0,03
175 Rødovre	28.011	0	28.011	0	-16.932	11.079	-0,53	-0,21
230 Rudersdal	-69.946	0	-69.946	41.688	0	-28.258	0,50	0,20
183 Ishøj	29.597	0	29.597	0	-23.856	5.741	-1,07	-0,21
185 Tårnby	21.327	0	21.327	0	-8.580	12.747	-0,35	-0,21
187 Vallensbæk	-899	0	-899	0	0	-899	0,04	0,04
201 Allerød	-32.918	0	-32.918	24.084	0	-8.834	0,75	0,20
190 Furesø	-39.284	0	-39.284	24.876	0	-14.408	0,55	0,20
210 Fredensborg	-24.016	0	-24.016	9.912	0	-14.104	0,34	0,20
250 Frederikssund	-58.047	-1.138	-59.185	46.644	0	-12.541	0,94	0,20
260 Frederiksværk-Hundested	16.824	-658	16.166	0	-7.932	8.234	-0,41	-0,21
270 Gribskov	1.332	0	1.332	0	0	1.332	-0,02	-0,02
217 Helsingør	-2.830	0	-2.830	0	0	-2.830	0,03	0,03
219 Hillerød	-63.325	0	-63.325	48.852	0	-14.473	0,87	0,20
223 Hørsholm	-24.223	0	-24.223	11.304	0	-12.919	0,37	0,20
240 Egedal	-18.211	-1.292	-19.503	6.528	0	-12.975	0,30	0,20
400 Bornholms kommune	19.612	0	19.612	0	-9.432	10.180	-0,40	-0,21

Bilag til kapitel 11: Beregnet overgangstilskud 2007

	Beregnet tab/ gevinst 1.000 kr (+= gevinst)	Merudgift (-) vedr. harmonisering af sted-tillæg	Samlet beregnet tab/ gevinst (1)+(2) 1.000 kr (+= gevinst)	Overgangs-tilskud 1.000 kr (+=gevinst)	Overgangs-tilskud 1.000 kr (+=gevinst)	Samlet virkning efter overgangs-tilskud 1.000 kr (+= gevinst)	Samlet beregnet tab/ gevinst (jf (3)) som ændring i beskattings-nivaeu (+=tab)	Samlet virkning efter overgangs-tilskud (jf (6)) som ændring i beskattings-nivaeu (+=tab)
	(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)
1085 REGION SJÆLLAND	-170.089	-6.119	-176.208	245.004	-133.848	-65.052	0,16	0,06
350 Lejre	-44.036	0	-44.036	35.928	0	-8.108	1,09	0,20
253 Greve	5.129	0	5.129	0	0	5.129	-0,06	-0,06
259 Køge	-69.647	0	-69.647	54.300	0	-15.347	0,91	0,20
265 Roskilde	-65.693	0	-65.693	39.744	0	-25.949	0,51	0,20
269 Solrød	-10.573	0	-10.573	3.396	0	-7.177	0,29	0,20
306 Odsherred	-13.754	0	-13.754	5.472	0	-8.282	0,33	0,20
320 Faxe	-4.148	0	-4.148	0	0	-4.148	0,09	0,09
316 Holbæk	-32.896	0	-32.896	15.720	0	-17.176	0,38	0,20
326 Kalundborg	-51.363	-1.734	-53.097	40.716	0	-12.381	0,86	0,20
329 Ringsted	-15.024	0	-15.024	6.924	0	-8.100	0,37	0,20
330 Slagelse	86.844	-3.129	83.715	0	-63.948	19.767	-0,88	-0,21
340 Sorø	-45.435	0	-45.435	38.208	0	-7.227	1,26	0,20
360 Lolland	-16.055	0	-16.055	4.596	0	-11.459	0,28	0,20
376 Guldborgsund	24.559	0	24.559	0	-8.808	15.751	-0,32	-0,21
370 Næstved	3.012	-1.256	1.756	0	0	1.756	-0,02	-0,02
336 Stevns	56.374	0	56.374	0	-50.136	6.238	-1,88	-0,21
390 Vordingborg	22.618	0	22.618	0	-10.956	11.662	-0,40	-0,21
1083 REGION SYDDANMARK	138.493	-11.416	127.077	138.636	-235.404	30.309	-0,09	-0,02
420 Assens	-51.919	0	-51.919	42.024	0	-9.895	1,05	0,20
430 Faaborg-Midtfyn	-14.758	-2.754	-17.512	5.388	0	-12.124	0,29	0,20
440 Kerteminde	-10.812	-782	-11.594	5.604	0	-5.990	0,39	0,20
410 Middelfart	-21.424	0	-21.424	11.928	0	-9.496	0,45	0,20
450 Nyborg	4.938	-1.714	3.224	0	0	3.224	-0,09	-0,09
461 Odense	115.551	0	115.551	0	-66.840	48.711	-0,49	-0,21
479 Svendborg	-8.068	0	-8.068	0	0	-8.068	0,12	0,12
482 Langeland	22.455	0	22.455	0	-19.128	3.327	-1,40	-0,21
480 Bogense	-5.161	0	-5.161	0	0	-5.161	0,15	0,15
492 Ærø	18.741	0	18.741	0	-17.088	1.653	-2,35	-0,21
510 Haderslev	38.748	0	38.748	0	-24.384	14.364	-0,56	-0,21
540 Sønderborg	-2.192	-4.063	-6.255	0	0	-6.255	0,07	0,07
550 Tønder	79.690	0	79.690	0	-69.396	10.294	-1,61	-0,21
580 Aabenraa	-61.872	0	-61.872	46.548	0	-15.324	0,81	0,20
561 Esbjerg	7.068	-2.103	4.965	0	0	4.965	-0,03	-0,03
563 Fanø	5.293	0	5.293	0	-4.308	985	-1,12	-0,21
530 Billund	-29.438	0	-29.438	22.176	0	-7.262	0,81	0,20
573 Varde	47.094	0	47.094	0	-34.260	12.834	-0,76	-0,21
575 Vejen	-14.622	0	-14.622	4.968	0	-9.654	0,30	0,20
607 Fredericia	11.918	0	11.918	0	0	11.918	-0,18	-0,18
621 Kolding	-6.133	0	-6.133	0	0	-6.133	0,05	0,05
630 Vejle	13.398	0	13.398	0	0	13.398	-0,10	-0,10

Bilag til kapitel 11: Beregnet overgangstilskud 2007

	Beregnet tab/ gevinst 1.000 kr (+= gevinst)	Merudgift (-) vedr. harmonise- ring af sted- tillæg	Samlet beregnet tab/ gevinst (1)+(2) 1.000 kr (+= gevinst)	Overgangs- tilskud 1.000 kr (+=gevinst)	Overgangs- tilskud 1.000 kr (+=gevinst)	Samlet virkning efter overgangs- tilskud 1.000 kr (+= gevinst)	Samlet beregnet tab/ gevinst (jf (3)) som æn- dring i beskat- nings- nivaeu (+=tab)	Samlet virkning efter overgangs- tilskud (jf (6)) som æn- dring i beskat- nings- nivaeu (+=tab)
	(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)
1082 REGION MIDTJYLLAND	8.429	-2.020	6.409	113.904	-147.348	-27.035	0,00	0,02
766 Hedensted	7.713	0	7.713	0	0	7.713	-0,14	-0,14
615 Horsens	-21.064	0	-21.064	2.112	0	-18.952	0,22	0,20
657 Herning	-47.230	0	-47.230	25.788	0	-21.442	0,44	0,20
661 Holstebro	36.423	0	36.423	0	-21.408	15.015	-0,50	-0,21
756 Ikast-Brande	-5.116	0	-5.116	0	0	-5.116	0,11	0,11
665 Lemvig	40.991	0	40.991	0	-35.136	5.855	-1,46	-0,21
760 Ringkøbing-Skjern	21.574	0	21.574	0	-6.240	15.334	-0,29	-0,21
671 Struer	49.174	0	49.174	0	-43.236	5.938	-1,72	-0,21
706 Syddjurs	-12.955	0	-12.955	2.748	0	-10.207	0,25	0,20
707 Norddjurs	23.102	0	23.102	0	-13.536	9.566	-0,50	-0,21
710 Favrskov	-4.490	0	-4.490	0	0	-4.490	0,08	0,08
727 Odder	2.269	0	2.269	0	0	2.269	-0,08	-0,08
730 Randers	-9.593	0	-9.593	0	0	-9.593	0,08	0,08
741 Samsø	-3.609	0	-3.609	2.616	0	-993	0,73	0,20
740 Silkeborg	-64.131	0	-64.131	41.988	0	-22.143	0,58	0,20
746 Skanderborg	-2.653	-2.020	-4.673	0	0	-4.673	0,06	0,06
751 Århus	19.211	0	19.211	0	0	19.211	-0,05	-0,05
779 Skive	40.086	0	40.086	0	-27.792	12.294	-0,68	-0,21
791 Viborg	-61.273	0	-61.273	38.652	0	-22.621	0,54	0,20
1081 REGION NORDJYLLAND	291.111	-4.088	287.023	0	-257.388	29.635	-0,41	-0,04
773 Morsø	46.725	0	46.725	0	-41.280	5.445	-1,78	-0,21
787 Thisted	80.658	0	80.658	0	-69.216	11.442	-1,47	-0,21
810 Brønderslev-Dronninglund	1.212	0	1.212	0	0	1.212	-0,03	-0,03
813 Frederikshavn	108.142	-2.126	106.016	0	-89.640	16.376	-1,35	-0,21
860 Hjørring	40.262	0	40.262	0	-23.436	16.826	-0,50	-0,21
846 Mariagerfjord	4.168	0	4.168	0	0	4.168	-0,08	-0,08
825 Læsø	4.747	0	4.747	0	-4.200	547	-1,81	-0,21
840 Rebild	-4.914	0	-4.914	0	0	-4.914	0,14	0,14
849 Jammerbugt	39.376	0	39.376	0	-29.616	9.760	-0,84	-0,21
851 Aalborg	-29.468	-1.962	-31.430	0	0	-31.430	0,13	0,13
820 Vesthimmerland	202	0	202	0	0	202	0,00	0,00

Bilag til kapitel 12

Bilag 12.1. Vedr. fordeling af refusion på socialområdet (grupper med særlige behov)

Socialministeriet har i en spørgeskemaundersøgelse blandt landets amtskommuner indhentet oplysninger for 2003 om antallet af sager på grundtakstområdet fordelt på intervaller for tilbuddenes årstakst samt på kommuner inden for de enkelte amtskommuner. Oplysningerne fra denne spørgeskemaundersøgelse anvendes til at foretage en skønnet fordeling af den refusion, som indføres på det sociale område, og som indregnes i kommunernes merudgifter på det sociale område ved kommunalreformen.

Beskrivelse af refusionsordningen på det sociale område

Som omtalt i kapitel 6.3. om fordeling af kommunale udgifter på socialområdet, indebærer refusionsordningen, at i sager, hvor en persons samlede støttebehov udgør en årlig udgift på 800.000 kr. eller mere, refunderer staten 25 pct. af udgiften over 800.000 kr. For den del af udgiften, der overstiger 1,5 mio. kr. årligt, refunderer staten 50 pct. af udgifterne. Som også beskrevet indføres refusionsordningen gradvist over perioden 2007-2010, og i 2007 refunderer staten således 25 pct. af udgiften over 400.000 kr. og 50 pct. af udgiften over 800.000 kr.

De statslige udgifter til refusionsordningen er skønnet til 1.366,0 mio. kr. i 2007 og 207,3 mio. kr. i 2010.

Beregning af fordelingen af indtægter fra refusion på kommuner

Der er i skønnene for kommunernes merudgifter på det sociale område indregnet indtægter fra refusion på i alt 207,3 mio. kr., svarende til den endelige ordning gældende fra 2010. I tabellen nedenfor er vist den beregnede kommunale indtægt fra refusionsordningen gældende fra 2010 fordelt på kommuner.

Herudover er foretaget en beregning af fordelingen af indtægter fra refusion med ordningen i 2007. Dvs. med en merindtægt fra statslig refusion på 1.366,0 -207,3 mio. kr. = 1.158,7 mio. kr. I tabellen er vist den beregnede merindtægt fra refusion med ordningen gældende i 2007 fordelt på kommuner. Beregningsgrundlag og forudsætninger for beregningerne i øvrigt gennemgås nedenfor.

Set ud fra tabellen ser merindtægten fra ordningen gældende i 2007 ud til at være forholdsvist ulige fordelt i forhold til den enkelte kommunes skønnede bruttoudgift til grupper med særlige behov (grundtakstområdet). Refusionsordningen sikrer således forventeligt primært mod udgiftsudsving fra år til år i den enkelte kommune. Set i forhold til beskatningsgrundlaget bidrager ordningen i 2007 ikke væsentligt til at mindske byrdeforskydningsmæssige virkninger af opgaveomlægningerne i forbindelse med kommunalreformen.

Indtægter fra refusionsordning på det sociale område, 2005 pris- og lønniveau

1000 kr.		Indregnet indtægt fra refusion i 2010	Merindtægt fra refusion i 2007 i forhold til i 2010	Merindtægt i pct. af bruttomerdgift til udsatte grupper i medfør af kommunalreform	Merindtægt i pct. af beskatningsgrundlag for 2005
101	København	22.001	122.973	13,69%	0,17%
147	Frederiksberg	3.601	20.127	13,69%	0,12%
151	Ballerup	11.793	18.562	16,14%	0,25%
153	Brøndby	4.183	13.410	21,29%	0,28%
155	Dragør	1.332	2.875	17,97%	0,11%
157	Gentofte	5.719	15.744	17,49%	0,09%
159	Gladsaxe	5.199	18.950	19,95%	0,19%
161	Glostrup	1.235	3.950	15,80%	0,12%
163	Herlev	1.107	8.022	15,43%	0,20%
165	Albertslund	1.452	10.187	19,97%	0,26%
167	Hvidovre	4.579	17.189	20,22%	0,24%
169	Høje-Taastrup	4.143	14.918	19,89%	0,22%
173	Lyngby-Taarbæk	7.073	11.814	17,12%	0,11%
175	Rødovre	4.199	10.704	15,98%	0,20%
230	Rudersdal	2.937	11.739	15,45%	0,08%
183	Ishøj	2.979	9.708	19,81%	0,35%
185	Tårnby	4.809	14.870	21,87%	0,24%
187	Vallensbæk	895	2.302	17,71%	0,10%
201	Allerød	1.427	7.575	21,64%	0,17%
190	Furesø	2.266	8.708	14,51%	0,12%
210	Fredensborg	4.243	15.653	20,33%	0,22%
250	Frederikssund	1.994	11.541	17,23%	0,18%
260	Frederiksværk-Hundested	1.423	9.110	20,24%	0,23%
270	Gribskov	2.927	11.620	17,88%	0,19%
217	Helsingør	3.292	18.329	18,33%	0,17%
219	Hillerød	4.067	16.055	21,70%	0,22%
223	Hørsholm	1.779	4.483	15,46%	0,07%
240	Egedal	1.793	9.148	18,30%	0,14%
350	Lejre	122	1.280	3,05%	0,03%
253	Greve	122	2.338	3,49%	0,03%
259	Køge	203	3.038	3,30%	0,04%
265	Roskilde	142	3.572	3,28%	0,03%
269	Solrød	41	741	2,74%	0,02%
306	Odsherred	783	5.524	9,21%	0,13%
320	Faxe	772	5.030	8,53%	0,11%
316	Holbæk	893	10.172	10,82%	0,12%
326	Kalundborg	1.891	9.601	11,57%	0,16%
329	Ringsted	772	5.176	11,76%	0,13%

330	Slagelse	2.189	14.420	11,82%	0,15%
340	Sorø	813	6.635	12,29%	0,18%
360	Lolland	2.634	8.842	7,89%	0,15%
376	Guldborgsund	931	6.192	7,94%	0,08%
370	Næstved	1.585	10.788	11,99%	0,11%
336	Stevns	600	1.715	7,15%	0,06%
390	Vordingborg	721	5.113	8,67%	0,09%
400	Bornholm	164	2.063	2,68%	0,04%
420	Assens	425	2.849	3,80%	0,06%
430	Faaborg-Midtfyn	635	4.029	5,04%	0,07%
440	Kerteminde	376	1.938	5,10%	0,06%
410	Middelfart	162	1.776	4,13%	0,04%
450	Nyborg	-	618	1,26%	0,02%
461	Odense	2.959	14.970	4,88%	0,06%
479	Svendborg	376	3.145	3,49%	0,05%
482	Langeland	254	1.474	5,90%	0,09%
480	Bogense	143	1.504	3,96%	0,04%
492	Ærø	-	82	1,37%	0,01%
510	Haderslev	1.808	10.127	11,01%	0,15%
540	Sønderborg	1.255	10.397	11,55%	0,11%
550	Tønder	471	5.546	10,87%	0,11%
580	Aabenraa	1.567	8.637	10,80%	0,11%
561	Esbjerg	2.329	25.698	12,79%	0,18%
563	Fanø	51	601	12,02%	0,13%
530	Billund	577	5.381	11,96%	0,15%
573	Varde	250	6.030	9,89%	0,10%
575	Vejen	411	6.680	10,95%	0,14%
607	Fredericia	1.072	13.093	23,38%	0,20%
766	Hedensted	809	18.582	25,45%	0,34%
615	Horsens	667	33.160	27,63%	0,35%
621	Kolding	1.137	42.440	42,87%	0,36%
630	Vejle	1.980	47.185	40,68%	0,36%
657	Herning	2.823	21.419	14,57%	0,20%
661	Holstebro	1.137	9.882	12,83%	0,14%
756	Ikast-Brande	732	7.942	13,02%	0,17%
665	Lemvig	731	4.633	12,87%	0,16%
760	Ringkøbing-Skjern	2.408	10.407	12,69%	0,14%
671	Struer	203	2.992	11,51%	0,10%
706	Syddjurs	895	5.429	13,24%	0,11%
707	Norddjurs	1.717	6.992	13,71%	0,15%
710	Favrskov	1.218	7.074	12,41%	0,13%
727	Odder	742	2.876	12,50%	0,10%
730	Randers	2.448	17.659	12,44%	0,15%
741	Samsø	91	952	15,87%	0,19%
740	Silkeborg	2.939	14.470	13,15%	0,13%

746	Skanderborg	1.309	9.071	13,74%	0,12%
751	Århus	11.498	58.196	12,88%	0,14%
773	Morsø	182	4.134	11,17%	0,16%
779	Skive	1.868	13.117	16,00%	0,22%
787	Thisted	527	7.328	11,82%	0,13%
791	Viborg	1.930	20.106	13,59%	0,18%
810	Brønderslev- Dronninglund	1.707	10.472	15,63%	0,26%
813	Frederikshavn	2.617	13.427	13,16%	0,17%
860	Hjørring	2.728	13.494	13,77%	0,17%
846	Mariagerfjord	1.252	7.403	11,94%	0,15%
825	Læsø	51	406	13,53%	0,15%
840	Rebild	1.257	7.026	15,61%	0,21%
849	Jammerbugt	1.300	8.647	16,32%	0,18%
851	Aalborg	10.155	55.905	18,76%	0,23%
820	Vesthimmerland	1.296	8.793	14,66%	0,20%
	I alt	207.300	1.158.700	13,89%	0,15%

Beregningsgrundlag og forudsætninger

I det følgende gennemgås nærmere grundlaget for beregningerne, som udgøres af Socialministeriets spørgeskemaundersøgelse blandt landets amter samt Københavns, Frederiksbergs og Bornholms Kommuner. Der er

Spørgeskemaundersøgelsens opdeling af sager på intervaller

Oplysningerne om antal sager er fordelt på følgende intervaller for årstakst på tilbuddene:

- 0-399
- 400-599
- 600-799
- 800-999
- 1.000-1.199
- 1.200-1.399
- 1.400-1.499
- 1.500<

Hver sag indebærer dog ikke nødvendigvis et fuldt års forbrug til den pågældende årstakst. Tilbuddet kan fx være i brug halvdelen af året, men årsforbruget er ikke indeholdt i undersøgelsen.

Antagelser om bl.a. faktisk takst og forbrug i beregninger af fordeling af indtægter fra statslig refusion

Det antages i beregningerne, at hver sag inden for et interval har en årstakst liggende midt i intervallet (for det sidste interval er antaget en gennemsnitlig årstakst liggende på 749.500 kr. over de 800.000 kr.

Med et antaget årsforbrug på 40% vil en sag i intervallet 800-999 i beregningerne med den endelige refusionsordning indebære indtægter fra statslig refusion på omkring $99.500 \text{ kr.} \times \text{refusionsprocent} \times \text{antaget årsforbrug} = 99.500 \text{ kr.} \times 25\% \times 40\% = 9.975 \text{ kr.}$ Det antagede årsforbrug er beregningsteknisk tilpasset

således, at kommunernes samlede indtægt fra refusionsordningen svarer til de 207,3 mio. kr., som statens udgift til den endelige ordning er skønnet til af Socialministeriet.

For Københavns og Frederiksbergs Kommuner foreligger ikke tilsvarende oplysninger og for disse kommuner er en andel af kommunernes samlede refusionsindtægter fordelt efter samme nøgle som den kommunale (brutto-)merudgift på socialområdet.

Bilag til 12.2. om definition af sociale udgifter

I nedenstående oversigt er angivet, hvilke nuværende funktioner i den kommunale kontoplan, som indgår i opgørelsen af kommunernes sociale udgifter til analyserne i kapitel 12.2.1. For områderne "Beskæftigelse", "Udsatte grupper" og "Sundhed" tillægges meropgaver i forbindelse med kommunalreformen. Sundhedsbidraget en ny opgave, hvor kommunerne ikke hidtil har haft udgifter, hvorfor der her ikke er angivet nogen funktioner fra den kommunale kontoplan.

Det bemærkes, at der for Københavns-, Frederiksbergs og Bornholms Kommuner er foretaget særskilte skøn for de nuværende primærkommunale udgifter.

	Funktioner medtaget i bred definition af sociale udgifter	Funktioner medtaget i smal definition af sociale udgifter
Boligstøtte	5.91-94	5.91-94
Førtidspension	5.68-69	5.68-69
Beskæftigelse	5.01, 5.05, 5.38-41, 5.71, 5.95-5.98	5.01, 5.05, 5.38-41, 5.71, 5.95-5.98
Udsatte grupper:		
-Børn og Unge	5.20-24	5.20-24
-Voksne	5.42, 5.46, 5.50-56	5.42, 5.46, 5.50-56
-Specialundervisning	3.07, 3.11	3.07, 3.11
Ældre (bred definition)	5.30-34	
Sundhed (bred definition)	4.01-74, 5.44-45, 5.80-90	
Sundhedsbidrag (smal definition)		(ingen nuværende udgifter)
Øvrige sociale udgifter	5.08-09, 5.67, 5.99	5.08-09, 5.67, 5.99

Bilag 12.3. Liste over diagnoser medtaget i handicapkriterium i beregning af sociale udgiftsbehov i kapitel 12.2.

I beregningen af kriteriet medtages for det første diagnoser for bevægelseshandikappede opført på en diagnoseliste i Sundhedsstyrelsens vejledning om vederlagsfri fysioterapi for bevægelseshandikappede og for det andet en række diagnoser opgjort på baggrund af oplysninger om personer fra Københavns Kommune, som er i tilbud for fysisk og psykisk handikappede.

Diagnoser fra diagnoselisten i Sundhedsstyrelsens retningslinier for vederlagsfri fysioterapi for bevægelseshandikappede

1. Medfødte eller arvelige sygdomme

Neurologiske sygdomme (medfødte eller arvelige):

- 1.A Spastisk lammelse (cerebral parese)
- 1.B Rygmarvsbrok (spina bifida)
- 1.C Infantil hydrocephalus
- 1.D Tuberøs sklerose
- 1.E Neurofibromatosis Recklinghausen
- 1.F Hereditære ataksier og paraplegier, herunder Friedrichs ataksi
- 1.G Chorea Huntington
- 1.H Hereditære neuropatier
- 1.I Muskeldystrofi og andre medfødte eller arvelige muskelsygdomme
- 1.J Primær dystoni
- 1.K Andre medfødte eller arvelige sygdomme med motoriske handicap som fx adrenoleukodystrofi, Spielmeyer-Vogts syndrom, familær amyloidose

Knogle-, led- og bindevævssygdomme (medfødte eller arvelige):

- 1.L Kongenit hofte luksation
- 1.M Idiopatisk skoliose med Cobbs vinkel større end 20 grader
- 1.N Arthrogryposis multiplex congenita
- 1.O Arvelige bindevævssygdomme som fx osteogenesis imperfecta, Marfans syndrom, Ehlers Danlos syndrom, Morquios syndrom.

Andre sygdomme (medfødte eller arvelige):

- 1.P Blødersygdom
- 1.Q Cystisk fibrose
- 1.R Hæmokromatose
- 1.S Primært lymfødeme

2. Erhvervede neurologiske sygdomme

- 2.A Følger efter hjerne-, rygmarvs- og hjernehindebetændelse (encephalitis, myelitis, meningitis)
- 2.B Neurologiske komplikationer til AIDS
- 2.C Følger efter poliomyelitis
- 2.D Følger efter hjerneblødning (apoplexia cerebri incl. subarachnoidalblødning)
- 2.E Følger efter andre kredsløbssygdomme i hjerne og rygmarv

- 2.F Følger efter iskæmisk eller anoksisk hjerneskade
- 2.G Parkinsons sygdom og andre sygdomme i hjernens basale ganglier
- 2.H Primære og sekundære dystonier, herunder torticollis spasmodica
- 2.I Dissemineret sklerose og andre demyeliniserende sygdomme
- 2.J ALS, amyotrof lateral sklerose
- 2.K Myastenia gravis
- 2.L Mono- og polyneuropatier og pleksopatier
- 2.M Hemi-, tetra-, og paraplegier
- 2.N Hydrocefalus
- 2.O Syringomyeli
- 2.P Følger efter hjerne- og rygmarvssvulster

- 3. Fysiske handicap som følge af ulykke
- 3.A Hemi-, para - eller tetraplegi efter læsion af hjerne eller rygmarv
- 3.B Større amputationer (som følge af ulykke)
- 3.C Andre varige og omfattende lammelser (som følge af ulykke)
- 4. Nedsættelse af ledfunktion og/eller muskelfunktion som følge af inflammatoriske gigtsygdomme
- 4.A Kronisk leddegigt (rheumatoid artrit)
- 4.B Psoriasisgigt
- 4.C Morbus Bechterew
- 4.D Kronisk polyarthritis fx som følge af LED, mb. Sjögren, mb. Reiter
- 4.E Sclerodermi

Diagnoser opgjort på baggrund af oplysninger indhentet fra Københavns Kommune om personer som er i tilbud for fysisk og psykisk handicappede

Botilbud og dagtilbud for handicappede (inddelt efter WHO-kode og diagnosekode)

WHO-kode	Diagnose-kode	Beskrivelse
Svulster		
C719	027	Neoplasma malignum cerebri <i>Kræft i hjerne</i>
Psysiske lidelser og adfærdsmæssige forstyrrelser (incl. psykiske udviklingsforstyrrelser)		
F039	048	F039 Demens uden specificikation <i>Præsenil demens, senil demens, demens ved Alzheimerssygdom samt andre former for organisk demens 048</i>
Mental retardering		
F799	078	Mental retardering <i>Alle grader af åndssvaghed, debilitet, imbecilitet</i>
Andre psykiske lidelser mv.		
F899	079	Psykisk udviklingsforstyrrelse <i>Psykisk udviklingsforstyrrelse uden specificikation (ofte organisk betinget), DAMP, Aspergers syndrom</i>
F989	080	Andre adfærdsmæssige og emotionelle forstyrrelser i barndom og opvækst
Sygdomme i øre		
		H819 Vestibulær funktionsforstyrrelse <i>Forstyrrelse i ligevægtssansen 110</i>
		H919 Surditas alia <i>Høretab uden specificikation 111</i>
		H939 Anden sygdom i øre 113

Karsygdomme i hjerne		
I609	123	Haemorrhagia subarachnoidalis uden specificikation <i>Blødning i hjernehinde</i>
I694	124	Sequalae apoplexiae cerebri <i>Følger efter blødning eller blodprop i hjernen</i>
Medfødte misdannelser og kromosomanomalier		
Q079	222	Medfødte misdannelser i nervesystemet
Q799	223	Medfødte misdannelser i muskler og knogler
Q899	224	Andre medfødte misdannelser
Q909	225	Downs syndrom <i>Mongolisme</i>
Q999	226	Kromosomanomali <i>Anden kromosomanomali</i>
Psykiske lidelser og adfærdsmæssige forstyrrelser (incl. psykiske udviklingsforstyrrelser)		
F039	048	Demens uden specificikation <i>Præsenil demens, senil demens, demens ved Alzheimers sygdom samt andre former for organisk demens</i>
F079	049	Disordum personalis <i>Organisk personligheds- eller adfærdsforstyrrelser</i>
Psykiske lidelser efter brug af alkohol eller andre psykoaktive stoffer		
F101	050	Skadeligt brug af alkohol
F102	051	Alkoholafhængigheds- syndrom
F109	052	Psykisk lidelse uden specificikation som følge af alkoholbrug
F112	053	Opioidafhængighedssyndrom <i>Opium, morfin, kodein, heroin mv</i>
F122	054	Hashmisbrug, afhængighed af cannabismisbrug
F191	055	Skadelig brug af psykoaktive stoffer, blandingsmisbrug
Skizofreni, psykoser		
F209	056	Schizophrenia <i>Skizofreni</i>
F219	057	Disordo schizotypica <i>Skizotypisk sindslidelse</i>
F229	058	Psychosis paranoides <i>Paranoid psykose uden specificikation, sindssygdomme med forfølgelsesforstilling</i>
F289	059	Psychosis non-organica, typus alius <i>Anden psykose, ikke organisk</i>
F319	060	Psychosis affektiva bipolaris <i>Stemningslejeændringer (nedtrykthed eller opstemthed), bipolar affektiv sindslidelse uden specificikation (mani, depression)</i>
F339	061	Depressio mentis recurrens <i>Periodisk depression (alle sværhedsgrader)</i>
F349	062	Kronisk forstemningstilstand uden specificikation
F388	063	Anden affektiv sindslidelse eller tilstand
Nervøse og stressrelaterede tilstande		
F409	064	Disordo anxiosus phobicus <i>Fobisk angst, social fobi, angst i veldefinerede situationer uden reel fare</i>
F419	065	Disordo anxiosus <i>Angsttilstand uden specificikation, panikangst, generaliseret angst</i>
F429	066	Obsessiv-kompulsiv tilstand <i>Tvangstanker, tvangshandlinger</i>
F431	067	Reactio tarda e traumate gravis <i>Posttraumatisk belastningsreaktion, kronisk belastningssyndrom</i>
F432	068	Reactio maladaptiva <i>Reaktion på svær belastning el.livsændring, tilpasningsreaktion</i>
F439	069	Belastningsreaktion <i>Maladaption</i>
F459	070	Somatoform tilstand
F480	071	Neurasthenia <i>Nervesvækkelse, stærk træthed</i>
F489	072	Disordo neuroticus <i>Andre nervøse tilstande, neurotisk reaktion</i>
Forstyrret personlighedsstruktur		
F602	075	Dyssocial personlighedsstruktur <i>Svær karakterafvigelse</i>
F603	076	Emotionelt ustabil personlighedsstruktur <i>Grænsetilfælde, Borderline</i>

F699	077	Forstyrrelse i personlighedsstruktur og adfærd, anden type <i>Anden form for forstyrret personlighedsstruktur</i>
Spiseforstyrrelse		
F500	073	Anorexia nervosa <i>Nervøs spisevægring, anoreksi</i>
F502	074	Bulimia nervosa <i>Nervøs spiseanfaldstilbøjelighed, bulimi</i>
Andre psykiske lidelser mv		
F899	079	Psykisk udviklingsforstyrrelse <i>Psykisk udviklingsforstyrrelse uden specifikation (ofte organisk betinget), DAMP, Aspergers syndrom</i>
F999	081	Andre psykiske lidelser eller forstyrrelser, herunder psykiske lidelser som følge af misbrug
Sygdomme i nervesystemet		
G039	082	Meningitis, ikke bakteriel uden specifikation <i>Hjernehindebetændelse</i>
G409	090	Epilepsi <i>Epilepsi, faldsyge</i>
G819	097	Hemiplegi <i>Halvsidig lammelse</i>
G822	098	Paraplegi <i>Lammelse af begge ben</i>
G825	099	Tetraplegi <i>Lammelse af alle fire lemmer</i>
G929	100	Encephalopathia toxica <i>Toksisk sygdom i hjerne, Hjerneskode</i>
Sygdomme i øje		
H540	107	Amaurosis bilateralis <i>Blindhed på begge øjne</i>
H547	108	Synstab
H579	109	Anden sygdom i øje og øjenomgivelser

Bilag 12.4. Bilag om kriterium for personer med lav indkomst

I dette bilag beskrives opgørelsen af et kriterium for personer med lav indkomst, der afspejler indkomstforholdene i kommuner og dermed den socioøkonomiske struktur, samt overvejelser bag kriteriet. Kriteriet indgår i analyserne af kriterier for kommunernes sociale udgiftsbehov i afsnit 12.2.2 og i den opstillede model til opgørelsen heraf.

Definition

Personer med lav indkomst defineres som personer mellem 18 og 64 år (begge år inkl.) med en disponibel indkomst på mindre end 60 pct. af medianindkomsten på landsbasis i det pågældende år (2003) og i mindst to ud af de foregående tre år.

Personer, som ikke har været i Danmark, i et eller flere af de foregående år, indgår i kriterieberegningerne. Indkomsten for disse personer sættes lig nul i de år, hvor de ikke har været i Danmark, således at de tæller med i lavindkomstgruppen, hvis de tilhører denne gruppe i det pågældende år.

Den disponible indkomst er defineret som bruttoindkomsten fratrukket skatter, renteudgifter og underholdsbidrag.

Bruttoindkomsten omfatter alle indkomster inkl. beregnet lejeværdi af egen bolig – dog er medicintilskud mv., lotterigevinster mv., arbejdsgiveradministrerede pensionsbidrag, særligt pensionsbidrag, ATP og hævede kapitalpensioner samt andre pensioner hævet i utide ikke medregnet. Skatter omfatter indkomstsatter, aktieskatter, ejendomsværdiskatter og arbejdsmarkedsbidrag.

Den disponible indkomst opgøres pr. husstand, idet der efterfølgende korrigeres for forskelle i husstandens størrelse og sammensætning med udgangspunkt i det såkaldte D-familie begreb. Der er anvendt et ækvivalensmål givet ved $(\text{antal voksne} + \text{antal børn})^{0,6}$. Børn indgår således i kriterieberegningerne, men tæller ikke med som personer i lavindkomstgruppen, jf. aldersafgrænsningen ovenfor. Fælleshusholdninger holdes endvidere uden for kriterieberegningerne.

Personer med en formue i form af indeståender i bank eller aktie-/obligationsbeholdninger på 10.000 kr. eller derover i det pågældende år holdes uden for kriterieberegningerne, ligesom der ses bort fra selvstændige, herunder medhjælpende ægtefæller, og studerende uden børn i lavindkomstgruppen.

Gruppen af studerende er afgrænset som personer, der er tilmeldt en uddannelsesinstitution pr. 1. oktober, eller som har været under uddannelse i mindst 4 måneder i det pågældende år.

Baggrund og overvejelser

Kriteriet har inspiration i overvejelser i Norge om at indføre et lignende kriterium i udgiftsbehovsudligningen.

I opgørelsen af kriteriet defineres personer med lav indkomst som personer med en disponibel indkomst på mindre end 60 pct. medianindkomsten. Dette er et almindeligt mål for personer med lav indkomst, idet grænsen målt som andel af medianindkomsten dog kan variere (typisk 50 eller 60 pct.). Ved at anvende en grænse på 60 pct. falder flere personer ind under definitionen, og kriteriet bliver derfor relativt mere robust.

Det kan være relevant at skelne mellem personer, som i en kortere forbigående periode har en lav indkomst, og personer, som mere vedvarende befinder sig i lavindkomstgruppen. Der kan på den baggrund sondres mellem personer, som det *pågældende år* havde en indkomst på under 60 pct. af medianindkomsten, og personer, som i *det pågældende år og i mindst to ud af de foregående tre år* havde en disponibel indkomst på under 60 pct. af medianindkomsten (EU-standard). I analyserne havde kriteriet opgjort over flere år den bedste forklaringssevne, hvorfor dette er anvendt i den opstillede model til opgørelse af de socioøkonomiske udgiftsbehov.

Den disponible indkomst opgøres pr. husstand, idet der efterfølgende korrigeres for forskelle i husstandens størrelse og sammensætning. Dette indebærer dels en antagelse om stordriftsfordele inden for husstanden, dels en antagelse om, at eventuelle børn reducerer forbrugsmulighederne for de voksne medlemmer.

Der er foretaget analyser af kriteriet opgjort både inkl. og ekskl. ældre på 65 år og derover. Kriteriet ekskl. ældre havde den bedste forklaringssevne i analyserne og er derfor det, som indgår i den opstillede model.

Bilag 12.5. Bilag vedr. tilgængelighedskriterium

I afsnit 12.2.3. omtales et tilgængelighedskriterium i de aldersbetingede udgiftsbehov opgjort på baggrund af borgernes gennemsnitlige rejsetid til et antal andre borgere. Der anvendes en GIS-baseret metode, som anvender vejnettet og befolkningens lokalisering efter adresser til at beregne afstande og herefter rejsetider i bil.

GIS-baserede beregninger af tilgængelighed til brug for et tilgængelighedskriterium blev præsenteret i betænkning nr. 1437. Beregningerne blev da foretaget på de nuværende kommuner, og beregningerne er til brug for Finansieringsudvalgets nye beregninger i denne rapport opdateret således, at de gennemsnitlige rejsetidsberegninger sker på de nye kommuner efter kommunalreformen.

I afsnittet er fokuseret på rejsetider til 1.000 medborgere inden for samme kommune samt til hhv. 2.000 og 12.000 borgere i eller uden for kommunen, og der anvendes i den opstillede alternative model for opgørelse af udgiftsbehov rejsetiderne til 2000 borgere.

Nedenfor beskrives kort metoden for beregning af de gennemsnitlige rejsetider, og der vises de beregnede gennemsnitlige rejsetider i forhold til de tre nævnte afgrænsninger fordelt på de nye kommuner.

Beregningsmetode

Den anvendte metode er beskrevet i bilag til betænkning nr. 1437. Beskrivelsen gentages nedenfor.

Befolkningens adresser med tilhørende geografisk koordinat fås fra Kort- og Matrikelstyrelsen. På baggrund heraf knytter Danmarks Statistik antal personer til hvert adressekoordinat. For at overholde Danmarks Statistiks registerforpligtelser anvendes befolkningens fordeling på 100 kvm i modsætning til fordelingen på eksakte geografiske koordinater i det videre arbejde.

Forskningscenter for Skov og Landskab forestår det resterende arbejde med beregning af de endelige kriterier ved anvendelse af en GIS-model.

I GIS-modellen indgår samtlige indbyggers fordeling på geografiske koordinater for hver 100 kvm (celle) og vejnettet. Personerne i cellerne knyttes til nærmeste vejknudepunkt, hvoraf der findes ca. 60.000. For personerne i hvert vejknudepunkt beregnes dernæst rejsetiden – ved kørsel i bil – for at nå det pågældende antal personer. Endelig summeres rejsetiden for samtlige indbyggere i kommunen, og gennemsnittet beregnes.

Rejsetiden beregnes for alle afstande som kørsel i bil, hvor hastigheden er sat til hastighedsgrænsen, f.eks. 50 km/t i byer og 110 km/t på motorveje, dog anvendes en sejltd ved færgeovergange. Det medfører bl.a., at der ikke tages hensyn til muligheden for at anvende offentlig transport eller at gå eller cykle. Derimod tages der hensyn til, at fugleflugtslinien i mange tilfælde ikke er en relevant afstand, idet transport over en sø, på tværs af en mark eller gennem skov ikke vil være muligt.

Beregninger til betænkningen tog udgangspunkt i adresser og folketal for 2001 og de nuværende kommunegrænser. I de nye beregninger er kommunegrænserne opdateret til de nye kommunegrænser, men ellers er datagrundlaget det samme.

De kommunefordelte beregnede gennemsnitlige rejsetider for de tre afgrænsninger er gengivet i tabellen nedenfor samt illustreret i tre tilhørende kort. Det bemærkes, at der for rejsetiden til 12.000 borgere er nogle ekstreme værdier for nogle øer, hvilket naturligtvis hænger sammen med, at der her skal rejses uden for øen.

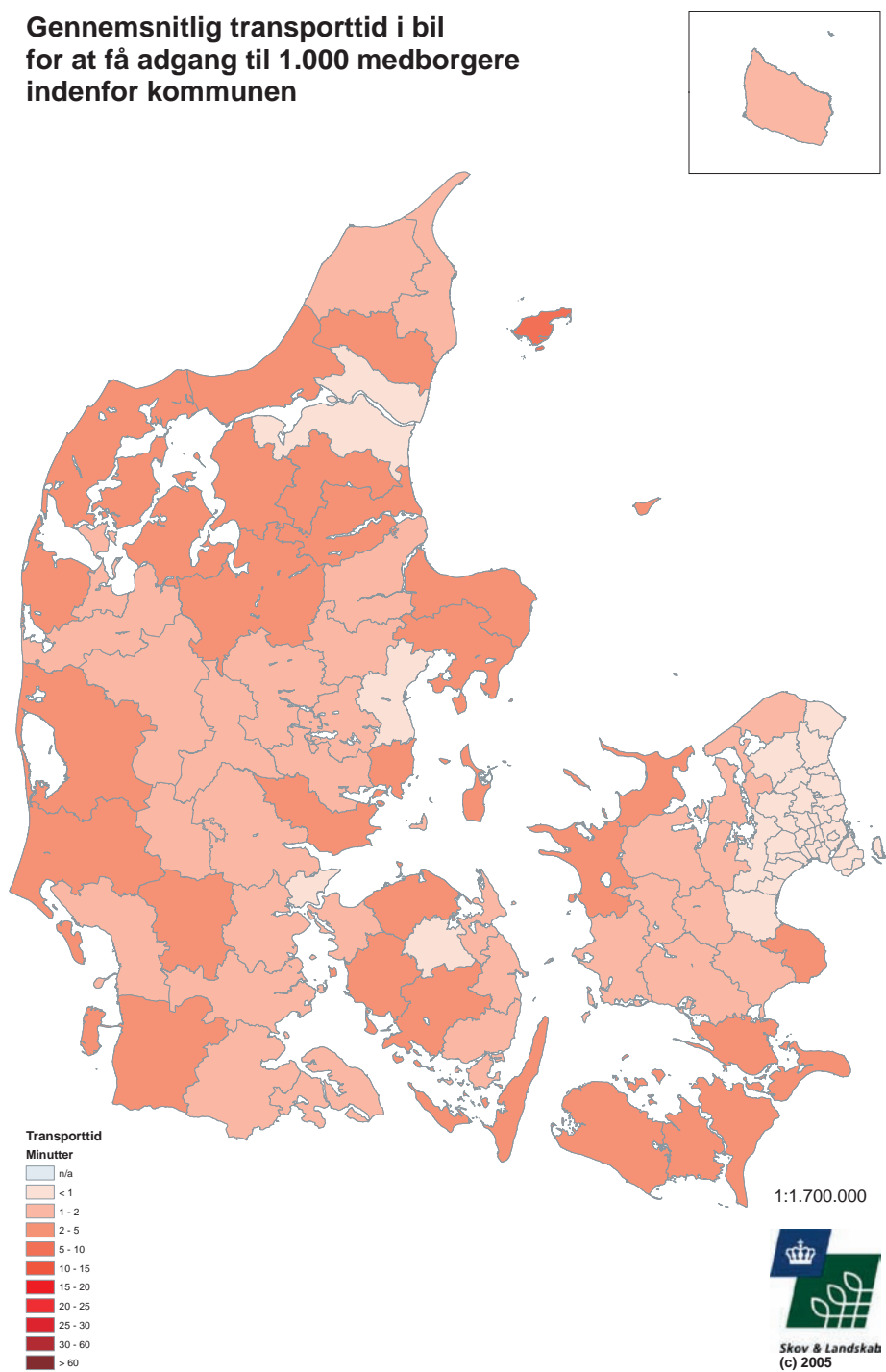
Tabel. Gennemsnitlige rejsetider til opgørelse af tilgængelighedskriterium

Bopælskommune	Gnsn. rejsetid til 1.000 medborgere inden for kommunen, min.	Gnsn. rejsetid til 2.000 borgere i/ uden for kommunen, min.	Gnsn. rejsetid til 12.000 borgere i/ uden for kommunen, min.
101 København	0,08	0,20	1,34
147 Frederiksberg	0,03	0,11	1,17
151 Ballerup	0,56	0,99	3,32
153 Brøndby	0,40	0,52	2,13
155 Dragør	0,64	1,16	4,94
157 Gentofte	0,41	0,85	2,74
159 Gladsaxe	0,35	0,79	2,70
161 Glostrup	0,28	0,69	2,01
163 Herlev	0,59	0,77	3,19
165 Albertslund	0,17	0,43	1,73
167 Hvidovre	0,35	0,78	2,71
169 Høje-Taastrup	0,52	0,96	2,69
173 Lyngby-Taarbæk	0,44	0,93	2,94
175 Rødovre	0,42	0,68	2,51
181 Rudersdal	0,82	1,30	3,58
183 Ishøj	0,39	0,43	1,32
185 Tårnby	0,41	0,84	3,08
187 Vallensbæk	0,45	0,81	2,28
201 Allerød	0,74	1,11	3,79
207 Furesø	0,56	0,90	3,01
208 Fredensborg	0,70	1,06	4,38
209 Frederikssund	1,46	2,37	6,60
211 Frederiksværk-Hundested	1,07	1,76	6,81
213 Gribskov	1,48	2,32	7,27
217 Helsingør	0,59	1,03	3,45
219 Hillerød	0,96	1,77	4,27
223 Hørsholm	0,57	0,85	2,65
237 Egedal	0,83	1,46	4,50
251 Lejre	1,68	2,87	7,70
253 Greve	0,46	0,85	2,75
259 Køge	0,93	1,55	4,42
265 Roskilde	0,72	1,17	3,60
269 Solrød	0,74	1,10	3,95
305 Odsherred	2,02	3,47	9,65
313 Faxe	1,72	2,44	8,17
315 Holbæk	1,46	2,50	6,54
323 Kalundborg	2,68	3,43	8,19
329 Ringsted	1,75	2,29	4,75
333 Slagelse	1,41	2,05	5,20

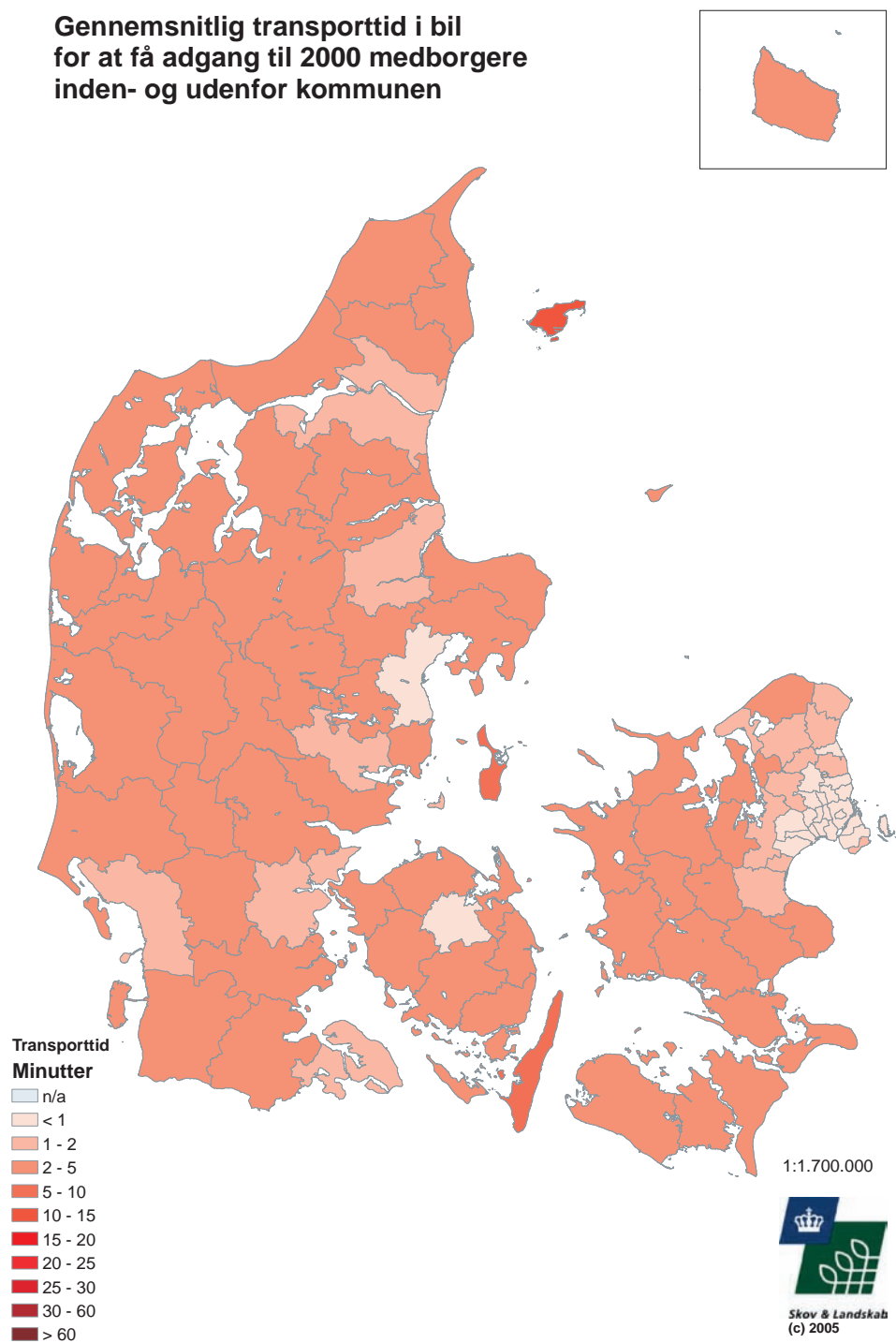
335 Sorø	1,84	2,56	8,60
367 Lolland	2,61	3,76	8,76
369 Guldborgsund	2,02	3,23	8,08
373 Næstved	1,35	2,09	5,21
389 Stevns	2,29	3,20	10,28
397 Vordingborg	2,13	3,41	10,60
400 Bornholm	1,75	2,79	8,83
421 Assens	2,11	2,98	9,07
431 Faaborg-Midtfyn	2,32	3,55	8,75
439 Kerteminde	1,62	2,40	7,40
445 Middelfart	1,53	2,33	6,94
449 Nyborg	1,53	2,31	5,76
461 Odense	0,54	0,95	2,87
479 Svendborg	1,44	2,28	5,48
482 Langeland	3,35	5,45	18,64
483 Bogense	2,35	3,27	9,81
492 Ærø	2,44	4,79	58,20
515 Haderslev	1,89	2,87	6,55
537 Sønderborg	1,29	1,91	5,86
541 Tønder	2,64	3,66	10,98
545 Aabenraa	1,79	2,84	7,92
561 Esbjerg	1,03	1,63	4,58
563 Fanø	2,15	2,69	24,83
565 Billund	1,79	2,93	9,63
573 Varde	2,34	3,67	9,83
575 Vejen	2,13	3,24	8,64
607 Fredericia	0,72	1,29	3,43
613 Hedensted	2,03	3,23	8,72
615 Horsens	1,26	1,87	4,54
621 Kolding	1,18	1,80	4,94
631 Vejle	1,50	2,29	6,15
657 Herning	1,72	2,46	6,76
661 Holstebro	1,66	2,57	6,44
663 Ikast-Brandø	1,71	2,49	7,80
665 Lemvig	2,45	3,55	11,90
667 Ringkøbing-Skjern	2,63	3,62	10,68
671 Struer	1,73	2,88	7,62
701 Syddjurs	2,53	3,74	11,77
707 Norddjurs	3,01	4,13	9,30
713 Favrskov	1,90	2,54	7,94
727 Odder	2,22	3,16	7,35
731 Randers	1,31	1,97	4,65
741 Samsø	4,55	6,01	97,15
743 Silkeborg	1,47	2,30	5,81
745 Skanderborg	1,59	2,19	6,48
751 Århus	0,56	0,93	2,87

773 Morsø	2,67	3,94	10,29
779 Skive	2,03	3,47	8,06
787 Thisted	2,40	3,86	10,23
791 Viborg	2,04	2,97	7,54
805 Brønderslev-Dronninglund	2,07	3,04	8,15
813 Frederikshavn	1,24	2,02	7,55
821 Hjørring	1,78	2,64	7,29
823 Mariagerfjord	2,28	3,17	9,33
825 Læsø	6,23	13,28	98,69
845 Rebild	2,52	3,88	10,28
849 Jammerbugt	2,33	3,56	10,70
851 Aalborg	0,97	1,61	4,65
861 Vesthimmerland	2,39	3,51	11,48

Figur 1. Kort med gennemsnitlige rejsetider til 1.000 medborgere inden for kommunen

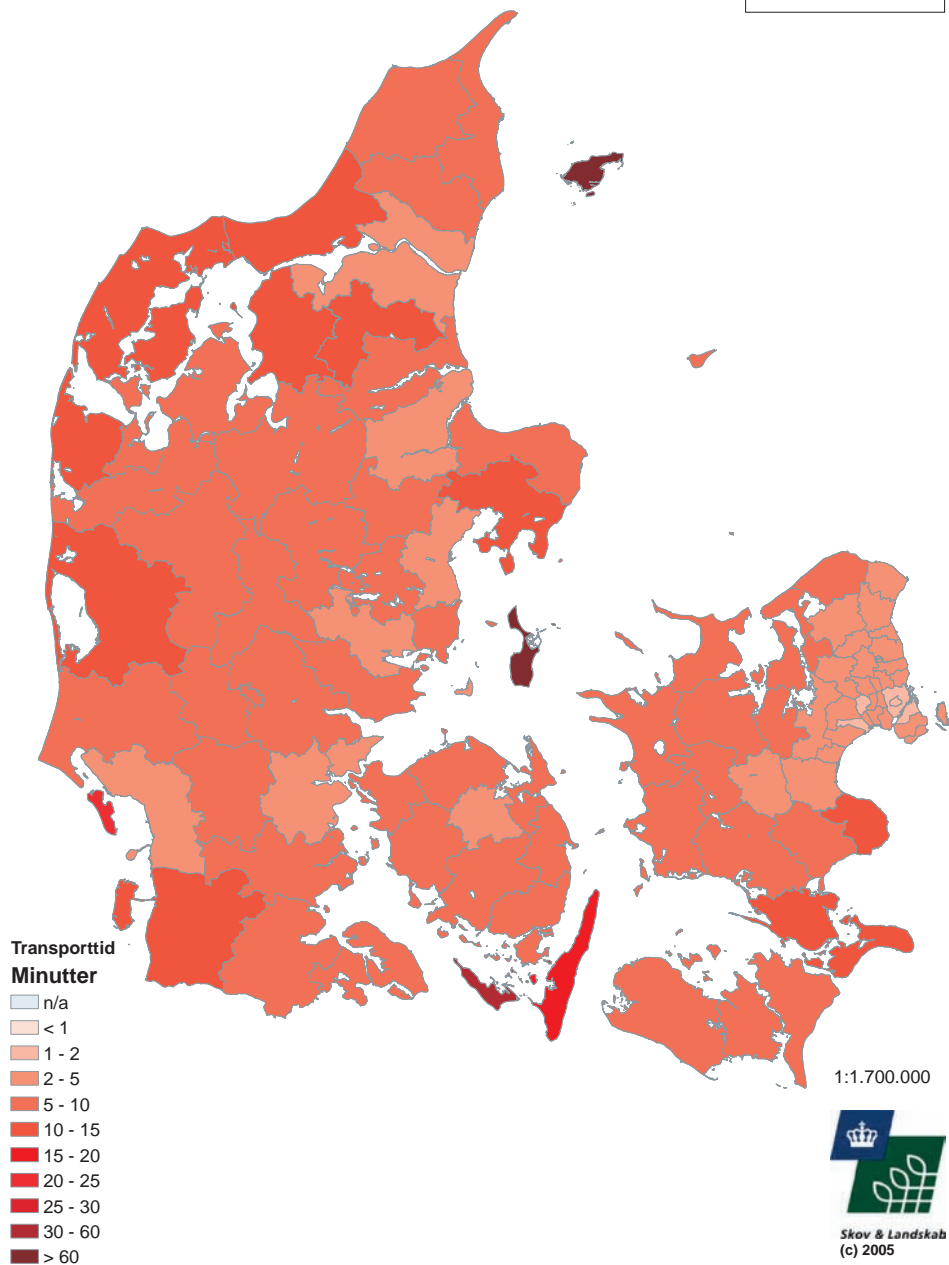
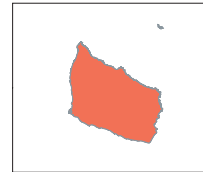

Figur 2. Kort med gennemsnitlig rejsetid til 2.000 andre borgere

Figur 3. Kort med gennemsnitlig rejsetid til 12.000 andre borgere

Gennemsnitlig transporttid i bil
for at få adgang til 12.000 medborgere
inden- og udenfor kommunen

Bilag til kapitel 13.

Bilag 13.1. Afgrænsning af område omkring hovedstaden i tilknytning til hovedstadsudligning

Det indgår i aftalen om en strukturreform, at der i forbindelse med Finansieringsudvalgets overvejelser om ændringer i det kommunale tilskuds- og udligningssystem bl.a. kan overvejes at bibeholde en form for hovedstadsudligning, der som minimum dækker det sammenhængende byområde omkring hovedstaden.

I den forbindelse illustreres i det følgende afgrænsningen af det sammenhængende byområde omkring hovedstaden samt pendlingsmønstret omkring dette byområde.

Der er foretaget byrdefordelingsmæssige med en hovedstadsudligning med to alternative afgrænsninger af det omfattede område.

Det sammenhængende byområde omkring hovedstaden

Danmarks Statistik foretager en afgrænsning af et byområde som en sammenhængende bebyggelse, der på opførelsestidspunktet har mindst 200 indbyggere. Sammenhængende betyder som hovedregel, at der ikke er mere end 200 meter mellem husene (medmindre det skyldes offentlige anlæg, kirkegårde o. lign.).

På denne baggrund kan kommuner i hovedstadens byområde – som en snæver definition – afgrænses som følgende nuværende kommuner, der er helt omfattet af byområdet: København, Frederiksberg, Albertslund, Brøndby, Gladsaxe, Gentofte, Glostrup, Herlev, Hvidovre, Lyngby-Taarbæk, Rødovre, Tårnby og Vallensbæk kommuner. Som en bredere definition kan suppleres med følgende kommuner, som er delvist omfattet: Ballerup, Søllerød og Værløse kommuner. Byområdet defineret snævert og bredere er illustreret med en gul linie i figur 1 hhv. 2.

Pendlingsmønstret

Landsplanafdelingen under Miljøministeriet præsenterede i landsplanredegørelsen for 2003 et kort med niveauer for udpendlingen til Storkøbenhavn fra kommunerne i oplandet til dette landsdelcenter.

Landsplanafdelingen har til Finansieringsudvalget udarbejdet en opdateret version af dette kort baseret på udpendling²⁵ fra de nye kommuner til kommunerne i hovedstadsbyområdet (snæver og bred definition), jf. bilag. Kortenes formål er at illustrere pendlingsmønstret omkring hovedstaden. De beregnede kommunefordelte udpendlingsprocenter er endvidere gengivet sidst i bilaget.

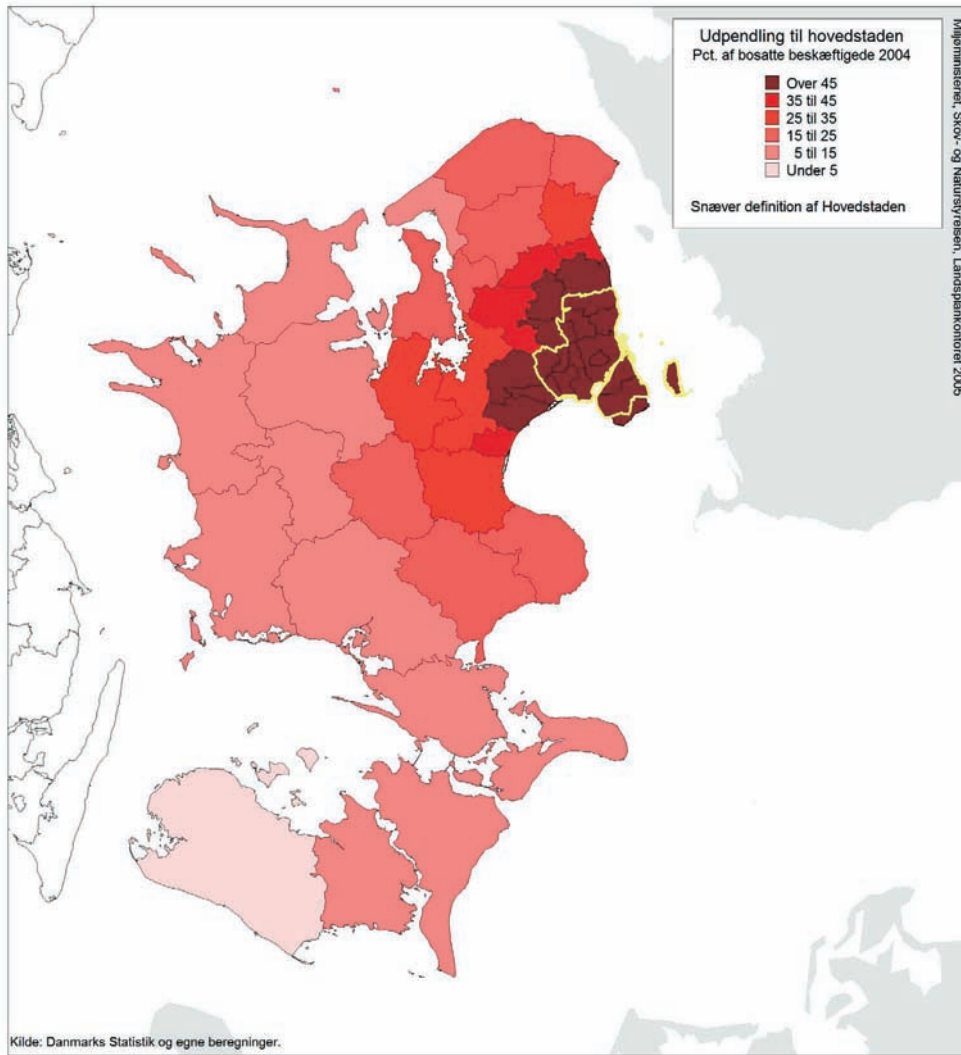
Det understreges, at kort og pendlingsprocenter er baseret på en foreløbig afgrænsning af kommunerne, hvor fx data for den ny Frederikssund Kommune inkluderer Uvelse sogn, selv om dette ligger i den nye Hillerød Kommune.

²⁵ I pct. af antal beskæftigede i den pågældende kommune.

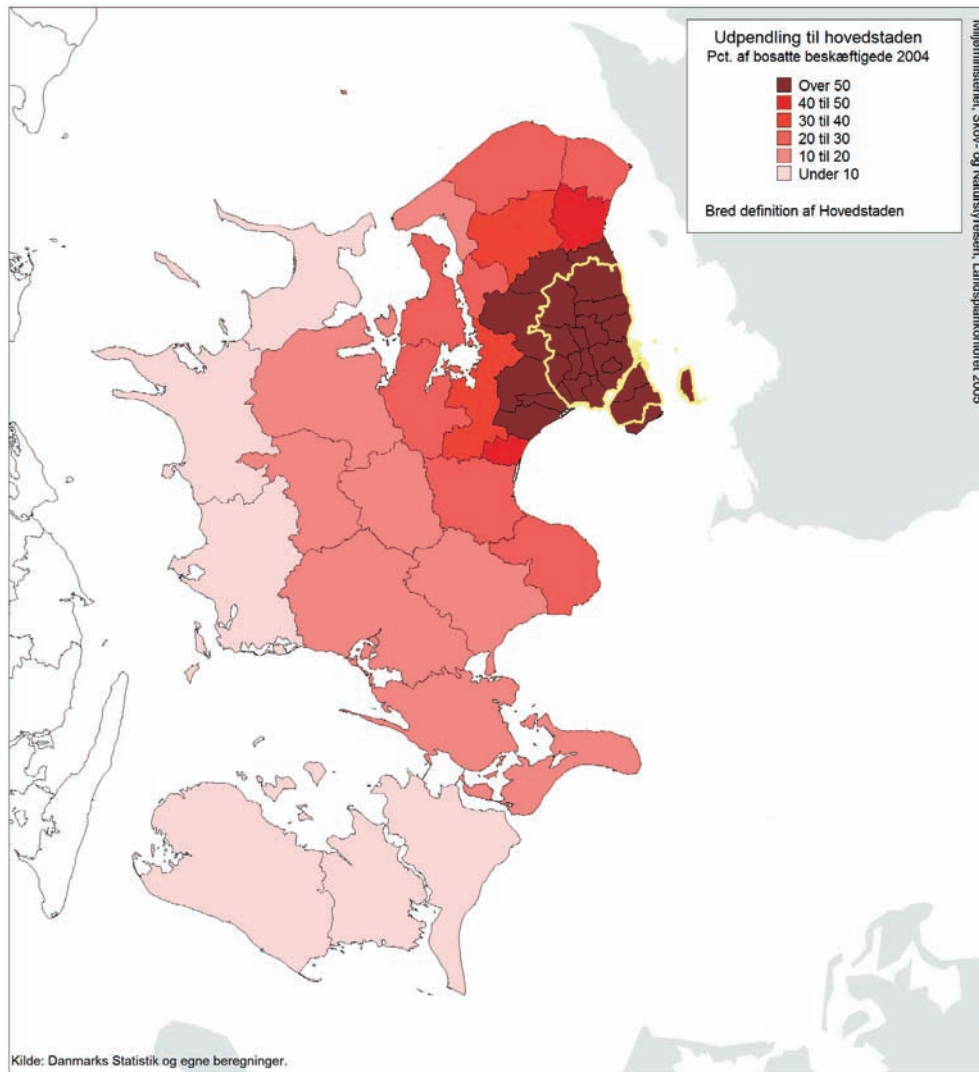
Tabel C. Beregnede Pendlingsprocenter 2004

Beskæftigede efter bopælskommune, tid og arbejdsstedsområde. 2004				
Fra kommune	Udpendling til Storkøbenhavn			
	Snæver def.	Bredere def.	Snæver def. pct.	Bredere def. pct.
Albertslund	11230	12026	80,0	85,6
Allerød	4862	6711	37,9	52,3
Ballerup	10703	20122	47,3	89,0
Bornholm	432	459	2,2	2,4
Brøndby	13267	13982	83,6	88,1
Christiansø	26	26	45,6	45,6
Dragør	4712	4872	69,6	71,9
Egedal	8737	12851	39,9	58,7
Fredensborg	6600	8419	32,3	41,2
Frederiksberg	41522	43920	85,5	90,4
Frederikssund	4767	6681	20,8	29,1
Frederiksværk-Hundested	1717	2345	11,6	15,9
Furesø	8849	16535	46,6	87,1
Gentofte	30016	32198	85,3	91,5
Gladsaxe	25381	27888	83,4	91,7
Glostrup	8650	9314	81,7	88,0
Gribskov	3495	4711	16,7	22,5
Helsingør	6216	7583	21,0	25,6
Herlev	10350	12018	79,0	91,8
Hillerød	5212	6979	23,0	30,8
Hvidovre	21252	22289	86,2	90,4
Høje-Taastrup	10633	11788	45,1	50,0
Hørsholm	5197	6661	42,0	53,8
Ishøj	5148	5614	49,8	54,3
København	221800	233465	85,7	90,2
Lyngby-Taarbæk	20192	22905	79,3	89,9
Rudersdal	13375	22783	50,5	86,1
Rødovre	14855	15925	84,7	90,8
Tårnby	18167	18664	90,4	92,9
Vallensbæk	5595	5977	79,4	84,8
Faxe	2773	3099	16,0	17,8
Greve	12166	13306	47,3	51,7
Guldborgsund	1496	1643	5,1	5,6
Holbæk	4828	5439	14,3	16,2
Kalundborg	1273	1440	5,5	6,2
Køge	7212	7901	25,3	27,7
Lejre	3571	4028	25,1	28,3
Lolland	585	651	2,9	3,2
Næstved	4079	4522	10,5	11,6
Odsherred	1200	1383	8,0	9,2
Ringsted	2545	2789	16,2	17,8
Roskilde	11650	13565	28,0	32,7
Slagelse	2830	3057	7,9	8,5
Solrød	4652	5099	40,5	44,4
Sorø	1638	1811	11,7	12,9
Stevns	2187	2364	19,3	20,9
Vordingborg	1900	2134	8,8	9,9

Figur 1. Udpending til hovedstaden, smal definition

Figur 2. Udpending til hovedstaden, bred definition

Afgrænsninger i beregninger med hovedstadsudligning

Der er foretaget byrdefordelingsmæssige beregninger med en hovedstadsudligning med to alternative afgrænsninger af det omfattede område.

Den ene afgrænsning svarer (med justeringer for nye kommuneafgrænsninger) til den nuværende afgrænsning. Det svarer til kommuner med en udpendling til hovedstadens byområde (bred definition) på over 20 procent, jf. figur 2. Dog er også medtaget Frederiksværk-Hundested Kommune, som har lidt lavere udpendling, ud fra det hensyn at området udgøres af et sammenhængende geografisk område.

Den anden afgrænsning svarer til kommuner med en udpendling til hovedstadens byområde (bred definition) på over 40 procent, jf. figur 2.

Bilag til kapitel 14

Bilag til Kapitel 14: Afregning af selskabs- og fondsskat 2003-2006

	Endelig selskabs- og fondsskat til afregning i 2003 1.000 kr.	Endelig selskabs- og fondsskat til afregning i 2004 1.000 kr.	Endelig selskabs- og fondsskat til afregning i 2005 1.000 kr.	Endelig selskabs- og fondsskat til afregning i 2006 1.000 kr.	Endelig selskabs- og fondsskat til afregning i 2003 pct. af beskatningsgrundlag	Endelig selskabs- og fondsskat til afregning i 2004 pct. af beskatningsgrundlag	Endelig selskabs- og fondsskat til afregning i 2005 pct. af beskatningsgrundlag	Endelig selskabs- og fondsskat til afregning i 2006 pct. af beskatningsgrundlag
	(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)
HELE LANDET	4.884.129	4.137.296	4.359.900	4.684.658	0,67	0,56	0,58	0,61
Hovedstadsområdet	2.772.313	2.342.104	2.311.073	2.560.456	0,95	0,79	0,76	0,83
København og Frederiksberg	1.245.279	944.166	917.835	1.108.950	1,44	1,08	1,02	1,21
101 København	1.178.757	859.689	832.141	1.048.140	1,69	1,21	1,13	1,41
147 Frederiksberg	66.521	84.477	85.694	60.811	0,40	0,51	0,50	0,36
Kommuner ekskl. Kbh. og Frb.	3.638.851	3.193.130	3.442.065	3.575.708	0,57	0,49	0,52	0,53
Hovedstadsområde ekskl. Kbh. og Frb.	1.527.034	1.397.938	1.393.238	1.451.506	0,74	0,68	0,65	0,67
Københavns amt	1.086.786	1.027.312	1.004.238	1.038.230	1,02	0,95	0,91	0,93
151 Ballerup	175.818	166.133	204.306	153.683	2,56	2,36	2,79	2,09
153 Brøndby	52.022	130.190	50.059	32.836	1,14	2,79	1,04	0,67
155 Dragør	2.341	2.553	1.724	2.203	0,10	0,10	0,07	0,08
157 Gentofte	100.294	108.608	116.762	113.165	0,56	0,59	0,65	0,61
159 Gladsaxe	180.770	166.403	169.607	207.007	1,91	1,72	1,70	2,04
161 Glostrup	68.458	52.134	56.323	56.527	2,20	1,66	1,73	1,69
163 Herlev	29.405	20.171	20.082	21.343	0,75	0,51	0,49	0,51
165 Albertslund	33.575	27.608	23.344	30.523	0,87	0,71	0,59	0,77
167 Hvidovre	42.451	29.393	35.547	29.513	0,62	0,42	0,50	0,40
169 Høje-Taastrup	96.790	91.416	105.088	135.168	1,47	1,37	1,54	1,96
171 Ledøje-Smørum	2.104	2.277	1.828	1.940	0,12	0,12	0,10	0,10
173 Lyngby-Taarbæk	140.628	92.809	74.637	79.906	1,32	0,87	0,69	0,73
175 Rødovre	32.194	25.459	23.272	28.859	0,63	0,49	0,44	0,53
181 Søllerød	35.516	53.716	46.323	65.220	0,38	0,60	0,50	0,69
183 Ishøj	15.866	10.878	13.418	9.494	0,60	0,41	0,49	0,34
185 Tårnby	32.445	16.306	24.530	34.296	0,55	0,27	0,40	0,55
187 Vallensbæk	7.505	8.735	6.496	6.166	0,35	0,41	0,29	0,27
189 Værløse	38.605	22.524	30.891	30.384	1,02	0,60	0,80	0,76
Frederiksborg amt	313.749	277.026	278.486	290.388	0,51	0,45	0,43	0,45
201 Allerød	36.269	28.314	31.151	28.488	0,85	0,66	0,71	0,62
205 Birkerød	96.480	83.964	77.072	68.485	2,01	1,75	1,60	1,40
207 Farum	13.674	17.626	14.513	14.746	0,41	0,53	0,43	0,44
208 Fredensborg-Humlebæk	15.267	14.370	10.822	20.373	0,43	0,39	0,28	0,53
209 Frederikssund	6.143	7.380	9.295	8.798	0,23	0,27	0,33	0,30
211 Frederiksværk	3.544	4.284	3.661	3.773	0,14	0,17	0,14	0,14
213 Græsted-Gilleleje	4.869	4.828	4.536	4.559	0,16	0,16	0,14	0,14
215 Helsingør	9.297	5.677	9.714	9.628	0,32	0,19	0,32	0,31
217 Helsingør	27.564	22.869	26.096	29.926	0,29	0,25	0,25	0,30
219 Hillerød	46.335	42.532	48.330	49.372	0,78	0,70	0,77	0,78
221 Hundested	1.556	1.563	2.472	2.627	0,13	0,13	0,19	0,20
223 Hørsholm	27.758	21.441	20.690	30.141	0,43	0,34	0,32	0,47
225 Jægerspris	1.456	1.033	869	972	0,12	0,08	0,07	0,07
227 Karlebo	7.358	6.850	7.302	7.338	0,23	0,22	0,23	0,23
229 Skibby	3.069	1.242	1.345	1.058	0,35	0,13	0,15	0,11
231 Skævinge	2.341	1.753	1.059	800	0,32	0,23	0,13	0,10
233 Slangerup	3.268	2.563	2.359	2.669	0,26	0,20	0,17	0,19
235 Stenløse	4.829	6.007	5.107	4.602	0,22	0,27	0,22	0,20
237 Ølstykke	2.673	2.731	2.095	2.033	0,12	0,12	0,09	0,09

Bilag til Kapitel 14: Afregning af selskabs- og fondsskat 2003-2006

	Endelig selskabs- og fondsskat til afregning i 2003 1.000 kr.	Endelig selskabs- og fondsskat til afregning i 2004 1.000 kr.	Endelig selskabs- og fondsskat til afregning i 2005 1.000 kr.	Endelig selskabs- og fondsskat til afregning i 2006 1.000 kr.	Endelig selskabs- og fondsskat til afregning i 2003 pct. af beskatningsgrundlag	Endelig selskabs- og fondsskat til afregning i 2004 pct. af beskatningsgrundlag	Endelig selskabs- og fondsskat til afregning i 2005 pct. af beskatningsgrundlag	Endelig selskabs- og fondsskat til afregning i 2006 pct. af beskatningsgrundlag
	(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)
Roskilde amt	126.499	93.599	110.514	122.887	0,35	0,26	0,29	0,32
251 Bramsnæs	1.313	1.226	1.372	1.373	0,10	0,09	0,10	0,10
253 Greve	24.776	21.799	27.711	27.770	0,32	0,28	0,34	0,34
255 Gundsø	3.241	3.583	2.880	3.783	0,13	0,14	0,11	0,14
257 Hvalsø	1.329	1.449	1.445	1.110	0,12	0,13	0,13	0,09
259 Køge	35.179	23.954	22.907	27.192	0,65	0,44	0,41	0,47
261 Lejre	5.155	3.375	5.960	2.475	0,35	0,22	0,39	0,16
263 Ramsø	7.069	7.195	5.511	4.771	0,52	0,52	0,39	0,33
265 Roskilde	37.601	19.574	31.358	38.770	0,44	0,23	0,35	0,43
267 Skovbo	2.192	2.747	2.442	6.242	0,11	0,14	0,12	0,30
269 Solrød	6.583	6.543	5.524	6.878	0,19	0,19	0,15	0,19
271 Vallø	2.061	2.154	3.405	2.523	0,14	0,14	0,22	0,16
Øvrige land	2.111.816	1.795.192	2.048.827	2.124.202	0,49	0,41	0,45	0,46
Vestsjællands amt	141.116	131.023	147.391	154.267	0,38	0,35	0,38	0,39
301 Bjergsted	2.518	2.225	2.167	1.819	0,29	0,25	0,23	0,19
303 Dianalund	1.121	637	839	584	0,14	0,08	0,10	0,07
305 Dragsholm	3.832	3.644	3.030	3.401	0,24	0,23	0,18	0,20
307 Fuglebjerg	710	390	900	522	0,10	0,05	0,12	0,07
309 Gørlev	671	787	485	1.003	0,09	0,10	0,06	0,12
311 Hashøj	1.508	1.257	1.505	1.368	0,20	0,16	0,19	0,17
313 Haslev	5.204	3.229	2.876	4.377	0,29	0,18	0,15	0,22
315 Holbæk	14.783	13.209	15.163	14.054	0,32	0,29	0,32	0,28
317 Hvidebæk	743	642	519	570	0,12	0,10	0,08	0,08
319 Høng	961	1.473	1.156	1.072	0,10	0,15	0,12	0,10
321 Jernløse	719	423	470	814	0,10	0,06	0,06	0,11
323 Kalundborg	39.056	42.134	52.318	60.028	1,49	1,56	1,87	2,12
325 Korsør	4.621	4.590	3.238	4.035	0,20	0,19	0,13	0,16
327 Nykøbing-Rørvig	2.019	1.899	2.003	2.241	0,21	0,19	0,19	0,21
329 Ringsted	13.992	12.721	12.306	15.398	0,36	0,32	0,30	0,37
331 Skælskør	3.474	3.694	3.354	2.495	0,25	0,26	0,23	0,16
333 Slagelse	19.186	13.258	16.173	14.135	0,42	0,29	0,34	0,29
335 Sorø	4.662	7.953	4.806	5.103	0,23	0,39	0,23	0,24
337 Stenlille	3.797	3.290	7.144	5.606	0,60	0,51	1,08	0,85
339 Svinninge	2.488	809	392	1.078	0,32	0,11	0,05	0,13
341 Tornved	2.136	1.640	1.679	1.728	0,21	0,16	0,16	0,16
343 Trundholm	10.648	9.262	13.164	11.135	0,77	0,66	0,91	0,73
345 Tølløse	2.265	1.857	1.705	1.702	0,19	0,16	0,14	0,13

Bilag til Kapitel 14: Afregning af selskabs- og fondsskat 2003-2006

	Endelig selskabs- og fondsskat til afregning i 2003 1.000 kr.	Endelig selskabs- og fondsskat til afregning i 2004 1.000 kr.	Endelig selskabs- og fondsskat til afregning i 2005 1.000 kr.	Endelig selskabs- og fondsskat til afregning i 2006 1.000 kr.	Endelig selskabs- og fondsskat til afregning i 2003 pct. af beskattingsgrundlag	Endelig selskabs- og fondsskat til afregning i 2004 pct. af beskattingsgrundlag	Endelig selskabs- og fondsskat til afregning i 2005 pct. af beskattingsgrundlag	Endelig selskabs- og fondsskat til afregning i 2006 pct. af beskattingsgrundlag
	(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)
Storstrøms amt	78.252	70.304	74.171	90.896	0,25	0,23	0,23	0,28
351 Fakse	5.713	6.360	7.540	9.757	0,38	0,42	0,48	0,61
353 Fladså	1.018	1.176	491	824	0,11	0,13	0,05	0,08
355 Holeby	1.254	3.048	1.299	2.994	0,28	0,66	0,29	0,65
357 Holmegaard	899	2.167	-427	1.310	0,10	0,25	-0,05	0,14
359 Højreby	565	458	443	531	0,13	0,10	0,09	0,11
361 Langebæk	313	430	625	660	0,04	0,06	0,08	0,09
363 Maribo	3.989	3.058	4.601	3.711	0,31	0,24	0,35	0,28
365 Møn	2.017	2.392	2.161	2.434	0,16	0,18	0,16	0,17
367 Nakskov	7.385	6.480	6.093	10.555	0,46	0,40	0,36	0,62
369 Nykøbing F.	12.494	8.927	11.189	16.462	0,42	0,30	0,36	0,52
371 Nysted	189	415	408	335	0,03	0,07	0,06	0,05
373 Næstved	21.397	16.621	19.694	21.944	0,35	0,27	0,31	0,34
375 Nørre Alslev	1.347	1.553	1.443	1.366	0,13	0,15	0,14	0,12
377 Præstø	991	1.020	822	1.446	0,11	0,11	0,09	0,15
379 Ravnsborg	276	1.069	249	452	0,05	0,18	0,04	0,07
381 Rudbjerg	195	166	202	249	0,05	0,04	0,05	0,06
383 Rødby	3.531	1.911	2.337	1.636	0,48	0,26	0,31	0,22
385 Rønnede	2.478	1.557	2.040	1.457	0,29	0,18	0,22	0,16
387 Sakskøbing	2.498	1.502	1.850	1.828	0,25	0,14	0,17	0,17
389 Stevns	2.345	2.689	3.288	2.628	0,17	0,19	0,23	0,18
391 Stubbekøbing	907	723	612	830	0,12	0,09	0,08	0,11
393 Suså	1.448	1.312	1.226	894	0,15	0,13	0,12	0,08
395 Sydfalster	554	618	817	630	0,06	0,07	0,09	0,07
397 Vordingborg	4.450	4.650	5.168	5.961	0,18	0,19	0,20	0,22
Bornholms amt	14.024	11.596	10.098	10.948	0,30	0,24	0,21	0,22
400 Bornholms kommune	14.024	11.596	10.098	10.948	0,30	0,24	0,21	0,22

Bilag til Kapitel 14: Afregning af selskabs- og fondsskat 2003-2006

	Endelig selskabs- og fonds- skat til afregning i 2003 1.000 kr.	Endelig selskabs- og fonds- skat til afregning i 2004 1.000 kr.	Endelig selskabs- og fonds- skat til afregning i 2005 1.000 kr.	Endelig selskabs- og fonds- skat til afregning i 2006 1.000 kr.	Endelig selskabs- og fonds- skat til afregning i 2003 pct. af beskat- nings- grundlag	Endelig selskabs- og fonds- skat til afregning i 2004 pct. af beskat- nings- grundlag	Endelig selskabs- og fonds- skat til afregning i 2005 pct. af beskat- nings- grundlag	Endelig selskabs- og fonds- skat til afregning i 2006 pct. af beskat- nings- grundlag
	(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)
Fyns amt	262.627	217.453	232.748	257.935	0,47	0,38	0,40	0,43
421 Assens	11.565	8.328	7.210	12.379	0,91	0,65	0,56	0,92
423 Bogense	599	998	1.796	1.318	0,08	0,14	0,25	0,18
425 Broby	3.575	1.865	2.073	1.831	0,48	0,26	0,28	0,24
427 Egebjerg	827	1.078	989	1.012	0,09	0,11	0,10	0,10
429 Ejby	4.907	4.595	4.793	5.411	0,43	0,40	0,41	0,46
431 Faaborg	6.403	5.053	6.016	6.417	0,32	0,25	0,29	0,30
433 Glamsbjerg	3.035	1.826	-795	1.601	0,45	0,27	-0,11	0,22
435 Gudme	2.833	1.955	1.339	1.808	0,43	0,29	0,19	0,25
437 Haarby	2.259	2.081	1.944	1.899	0,38	0,35	0,33	0,31
439 Kerteminde	2.137	2.412	2.092	2.585	0,15	0,17	0,14	0,17
441 Langeskov	3.626	6.569	4.423	4.546	0,49	0,89	0,56	0,58
443 Marstal	457	751	174	463	0,14	0,22	0,05	0,13
445 Middelfart	14.203	13.076	18.234	15.911	0,52	0,48	0,63	0,54
447 Munkebo	1.784	2.162	2.277	4.197	0,26	0,31	0,32	0,61
449 Nyborg	9.508	9.112	11.371	7.158	0,42	0,40	0,48	0,29
451 Nørre Aaby	3.299	4.166	2.771	2.574	0,52	0,64	0,41	0,36
461 Odense	127.549	99.657	105.994	117.154	0,56	0,44	0,45	0,48
471 Otterup	2.413	2.522	2.397	3.194	0,19	0,20	0,18	0,24
473 Ringe	4.341	4.350	4.907	5.538	0,34	0,33	0,37	0,41
475 Rudkøbing	2.851	2.050	1.972	1.369	0,38	0,28	0,26	0,18
477 Ryslinge	1.355	1.308	1.118	1.384	0,18	0,17	0,14	0,17
479 Svendborg	22.066	14.971	17.735	21.992	0,44	0,29	0,33	0,40
481 Sydlangeland	431	312	325	367	0,09	0,07	0,07	0,08
483 Sønderø	4.733	4.353	5.231	5.054	0,35	0,32	0,38	0,36
485 Tommerup	2.920	4.151	5.928	3.976	0,32	0,45	0,63	0,40
487 Tranekær	477	474	211	340	0,12	0,12	0,05	0,09
489 Ullerslev	1.375	667	826	746	0,24	0,12	0,14	0,13
491 Vissenbjerg	1.426	1.027	1.330	1.419	0,20	0,14	0,18	0,19
493 Ærøskøbing	765	327	338	595	0,18	0,08	0,08	0,13
495 Ørbæk	2.039	1.819	2.866	2.451	0,27	0,24	0,37	0,30
497 Årslev	2.079	1.387	1.914	2.616	0,19	0,13	0,17	0,22
499 Aarup	14.790	12.053	12.950	18.630	2,38	1,90	1,96	2,76

Bilag til Kapitel 14: Afregning af selskabs- og fondsskat 2003-2006

	Endelig selskabs- og fonds- skat til afregning i 2003 1.000 kr.	Endelig selskabs- og fonds- skat til afregning i 2004 1.000 kr.	Endelig selskabs- og fonds- skat til afregning i 2005 1.000 kr.	Endelig selskabs- og fonds- skat til afregning i 2006 1.000 kr.	Endelig selskabs- og fonds- skat til afregning i 2003 pct. af beskats- nings- grundlag	Endelig selskabs- og fonds- skat til afregning i 2004 pct. af beskats- nings- grundlag	Endelig selskabs- og fonds- skat til afregning i 2005 pct. af beskats- nings- grundlag	Endelig selskabs- og fonds- skat til afregning i 2006 pct. af beskats- nings- grundlag
	(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)
Sønderjyllands amt	134.759	110.869	143.007	149.585	0,44	0,36	0,46	0,47
501 Augustenborg	590	403	384	346	0,08	0,05	0,05	0,04
503 Bov	8.608	9.080	11.738	13.393	0,61	0,68	0,83	0,95
505 Bredebro	3.747	2.694	2.412	741	0,86	0,63	0,56	0,17
507 Broager	1.850	2.025	1.849	1.790	0,25	0,27	0,24	0,22
509 Christiansfeld	4.073	4.462	3.464	3.012	0,36	0,39	0,30	0,25
511 Gram	1.857	1.176	1.077	1.358	0,34	0,22	0,19	0,25
513 Gråsten	1.708	1.652	2.288	2.976	0,20	0,19	0,25	0,32
515 Haderslev	15.460	13.580	16.507	13.385	0,39	0,33	0,40	0,32
517 Højer	-180	457	499	462	-0,06	0,15	0,16	0,14
519 Lundtoft	925	1.088	1.153	1.156	0,14	0,16	0,17	0,17
521 Løgumkloster	1.176	1.049	1.501	1.398	0,15	0,13	0,19	0,17
523 Nordborg	14.286	10.295	11.755	18.165	0,85	0,61	0,71	1,09
525 Nørre-Rangstrup	2.030	1.957	2.397	1.801	0,19	0,19	0,23	0,17
527 Rødding	4.457	3.857	3.720	3.388	0,36	0,31	0,30	0,27
529 Rødekro	5.909	3.799	3.796	4.516	0,46	0,29	0,28	0,32
531 Skærbæk	2.621	2.583	2.206	2.372	0,27	0,28	0,24	0,26
533 Sundeved	883	1.131	753	678	0,14	0,18	0,12	0,10
535 Sydals	1.281	1.434	1.429	1.258	0,15	0,16	0,17	0,15
537 Sønderborg	14.953	17.416	16.485	20.586	0,39	0,45	0,41	0,50
539 Tinglev	4.422	3.063	2.494	2.002	0,40	0,28	0,22	0,18
541 Tønder	6.460	4.960	5.287	4.837	0,40	0,32	0,33	0,30
543 Vojens	4.774	5.766	6.970	4.723	0,25	0,30	0,36	0,24
545 Aabenraa	32.867	16.940	42.843	45.241	1,10	0,57	1,38	1,45
Ribe amt	164.268	142.899	156.080	167.844	0,60	0,52	0,55	0,58
551 Billund	15.870	7.863	21.779	25.538	1,28	0,62	1,68	1,95
553 Blaabjerg	2.698	2.884	2.677	2.795	0,35	0,37	0,34	0,34
555 Blåvandshuk	1.478	1.548	1.710	1.699	0,24	0,25	0,27	0,25
557 Bramming	5.577	5.722	5.227	6.458	0,37	0,37	0,33	0,40
559 Brørup	2.900	2.253	2.442	2.353	0,40	0,31	0,32	0,30
561 Esbjerg	60.324	57.731	57.290	57.102	0,58	0,56	0,54	0,52
563 Fanø	864	500	738	737	0,19	0,11	0,16	0,15
565 Grindsted	7.855	9.433	6.467	7.290	0,38	0,46	0,30	0,33
567 Helle	2.144	2.185	2.557	2.974	0,23	0,23	0,27	0,30
569 Holsted	1.864	1.978	1.918	2.796	0,25	0,27	0,25	0,36
571 Ribe	5.586	6.103	6.749	6.819	0,25	0,28	0,30	0,29
573 Varde	18.899	15.612	15.276	18.155	0,76	0,62	0,59	0,68
575 Vejen	32.748	21.767	22.282	23.796	1,67	1,09	1,08	1,13
577 Ølgod	5.460	7.318	8.969	9.331	0,42	0,55	0,67	0,69

Bilag til Kapitel 14: Afregning af selskabs- og fondsskat 2003-2006

	Endelig selskabs- og fondsskat til afregning i 2003 1.000 kr.	Endelig selskabs- og fondsskat til afregning i 2004 1.000 kr.	Endelig selskabs- og fondsskat til afregning i 2005 1.000 kr.	Endelig selskabs- og fondsskat til afregning i 2006 1.000 kr.	Endelig selskabs- og fondsskat til afregning i 2003 pct. af beskatningsgrundlag	Endelig selskabs- og fondsskat til afregning i 2004 pct. af beskatningsgrundlag	Endelig selskabs- og fondsskat til afregning i 2005 pct. af beskatningsgrundlag	Endelig selskabs- og fondsskat til afregning i 2006 pct. af beskatningsgrundlag
	(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)
Vejle amt	250.023	235.383	256.452	256.161	0,56	0,52	0,55	0,53
601 Brædstrup	3.068	3.326	4.043	3.935	0,30	0,32	0,38	0,36
603 Børkop	2.448	3.210	3.328	4.071	0,17	0,23	0,23	0,27
605 Egtved	8.521	5.582	5.092	4.890	0,47	0,30	0,27	0,25
607 Fredericia	32.131	32.589	32.783	24.652	0,52	0,52	0,50	0,37
609 Gedved	4.012	5.059	5.281	6.817	0,34	0,42	0,43	0,53
611 Give	6.915	8.122	7.856	8.337	0,44	0,50	0,48	0,50
613 Hedensted	14.981	14.473	16.177	15.280	0,70	0,68	0,74	0,68
615 Horsens	39.175	41.507	47.532	46.705	0,55	0,58	0,64	0,61
617 Jelling	726	952	1.164	1.173	0,11	0,14	0,17	0,17
619 Juelsminde	10.182	7.361	6.820	6.688	0,51	0,37	0,33	0,32
621 Kolding	56.051	52.863	53.718	60.364	0,67	0,63	0,61	0,68
623 Lunderskov	7.702	2.101	1.728	1.247	1,20	0,33	0,26	0,18
625 Nørre-Snede	2.715	2.494	3.078	2.058	0,34	0,31	0,37	0,25
627 Tørring-Uldum	4.420	4.483	4.768	4.819	0,31	0,31	0,32	0,31
629 Vamdrup	5.799	6.472	4.557	6.035	0,69	0,77	0,52	0,67
631 Vejle	51.175	44.790	58.524	59.091	0,68	0,58	0,73	0,71
Ringkøbing amt	216.223	191.971	260.393	216.919	0,64	0,55	0,75	0,61
651 Aulum-Haderup	3.908	4.964	2.492	2.873	0,52	0,65	0,32	0,36
653 Brande	23.995	26.977	28.831	30.825	2,32	2,39	2,64	2,76
655 Egvad	6.187	5.727	4.542	4.537	0,57	0,52	0,40	0,40
657 Herning	49.580	45.615	98.560	59.186	0,64	0,58	1,24	0,73
659 Holmsland	1.983	1.603	1.892	1.348	0,25	0,19	0,22	0,16
661 Holstebro	29.042	23.809	23.912	33.023	0,57	0,45	0,44	0,60
663 Ikast	17.294	14.911	13.038	13.968	0,62	0,53	0,46	0,48
665 Lemvig	6.592	6.040	6.915	7.164	0,30	0,27	0,31	0,32
667 Ringkøbing	19.454	16.575	14.422	16.294	0,88	0,67	0,62	0,69
669 Skjern	9.560	9.124	8.778	9.093	0,61	0,57	0,55	0,56
671 Struer	11.234	6.317	11.297	10.515	0,48	0,27	0,47	0,43
673 Thyborøn-Harboøre	16.126	11.792	27.202	6.424	2,75	2,02	4,43	1,12
675 Thyholm	513	560	681	665	0,12	0,13	0,16	0,16
677 Trehøje	4.440	5.195	6.655	6.418	0,39	0,45	0,58	0,54
679 Ulfborg-Vemb	2.629	2.361	3.460	3.376	0,33	0,25	0,39	0,40
681 Videbæk	8.604	5.627	4.367	6.356	0,62	0,40	0,31	0,44
683 Vinderup	3.416	2.744	1.857	2.160	0,38	0,30	0,20	0,23
685 Aaskov	1.667	2.030	1.492	2.693	0,21	0,25	0,18	0,32

Bilag til Kapitel 14: Afregning af selskabs- og fondsskat 2003-2006

	Endelig selskabs- og fonds- skat til afregning i 2003 1.000 kr.	Endelig selskabs- og fonds- skat til afregning i 2004 1.000 kr.	Endelig selskabs- og fonds- skat til afregning i 2005 1.000 kr.	Endelig selskabs- og fonds- skat til afregning i 2006 1.000 kr.	Endelig selskabs- og fonds- skat til afregning i 2003 pct. af beskat- nings- grundlag	Endelig selskabs- og fonds- skat til afregning i 2004 pct. af beskat- nings- grundlag	Endelig selskabs- og fonds- skat til afregning i 2005 pct. af beskat- nings- grundlag	Endelig selskabs- og fonds- skat til afregning i 2006 pct. af beskat- nings- grundlag
	(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)
Århus amt	444.572	321.166	386.547	439.029	0,54	0,38	0,45	0,49
701 Ebeltoft	4.728	3.888	2.770	3.241	0,24	0,19	0,13	0,15
703 Galten	7.718	8.591	1.573	2.196	0,58	0,64	0,11	0,15
705 Gjern	7.517	2.938	6.349	11.413	0,83	0,33	0,67	1,18
707 Grenaa	13.924	8.524	9.751	6.351	0,62	0,38	0,42	0,27
709 Hadsten	4.011	3.753	4.550	4.709	0,28	0,26	0,30	0,30
711 Hammel	5.457	3.526	4.506	2.520	0,42	0,27	0,33	0,18
713 Hinnerup	3.199	3.354	4.628	5.539	0,21	0,22	0,28	0,33
715 Hørning	2.319	1.742	2.036	2.943	0,21	0,16	0,18	0,25
717 Langå	2.577	1.690	1.639	2.006	0,26	0,17	0,16	0,19
719 Mariager	5.445	4.745	5.665	4.538	0,58	0,49	0,58	0,45
721 Midtdjurs	2.385	2.124	2.284	2.385	0,27	0,24	0,26	0,26
723 Nørhald	1.494	1.292	1.397	1.545	0,16	0,13	0,14	0,15
725 Nørre Djurs	733	1.007	1.427	1.225	0,09	0,12	0,16	0,14
727 Odder	5.690	4.736	5.451	4.953	0,21	0,18	0,19	0,17
729 Purhus	2.462	2.177	1.626	2.220	0,25	0,22	0,16	0,21
731 Randers	36.769	32.561	32.070	35.810	0,49	0,43	0,41	0,45
733 Rosenholm	1.490	2.684	2.105	2.297	0,12	0,22	0,17	0,18
735 Rougsø	1.659	2.019	654	1.170	0,19	0,23	0,07	0,13
737 Ry	5.137	4.679	5.261	4.652	0,37	0,33	0,35	0,30
739 Rønde	2.275	2.535	2.062	2.570	0,27	0,30	0,23	0,28
741 Samsø	846	559	989	964	0,18	0,11	0,20	0,19
743 Silkeborg	40.496	22.869	61.154	48.884	0,56	0,31	0,80	0,62
745 Skanderborg	12.060	8.531	12.494	12.093	0,42	0,29	0,40	0,37
747 Sønderhald	2.882	1.708	2.207	2.279	0,28	0,16	0,20	0,21
749 Them	3.975	2.512	2.200	2.254	0,48	0,30	0,26	0,26
751 Århus	267.324	186.423	209.699	268.273	0,70	0,48	0,52	0,64
Viborg amt	140.242	129.118	135.049	139.988	0,51	0,46	0,47	0,48
761 Bjerringbro	19.775	13.703	14.308	18.852	1,16	0,79	0,82	1,07
763 Fjends	1.695	1.476	1.512	1.603	0,20	0,17	0,17	0,17
765 Hanstholm	3.621	5.540	3.965	3.442	0,52	0,74	0,54	0,48
767 Hvorslev	1.223	1.277	953	1.129	0,16	0,16	0,12	0,14
769 Karup	1.630	1.585	1.217	1.169	0,22	0,21	0,16	0,15
771 Kjellerup	6.261	4.117	6.524	7.462	0,40	0,26	0,40	0,45
773 Morsø	16.405	19.503	15.816	14.210	0,65	0,75	0,60	0,54
775 Møldrup	7.632	4.976	5.756	7.696	0,88	0,58	0,66	0,86
777 Sallingsund	4.675	2.064	1.312	2.415	0,64	0,20	0,18	0,33
779 Skive	19.063	15.022	17.237	18.440	0,55	0,44	0,48	0,50
781 Spøttrup	4.583	3.506	3.294	3.459	0,55	0,40	0,38	0,40
783 Sundsøre	1.757	1.184	1.311	1.547	0,24	0,16	0,18	0,21
785 Sydtly	5.688	5.778	7.624	6.353	0,46	0,44	0,61	0,51
787 Thisted	18.400	23.271	21.504	21.664	0,53	0,68	0,61	0,61
789 Tjele	3.548	2.351	2.598	4.237	0,38	0,25	0,27	0,43
791 Viborg	21.344	21.506	27.003	23.567	0,38	0,38	0,45	0,38
793 Aalestrup	2.942	2.261	3.113	2.741	0,38	0,29	0,39	0,34

Bilag til Kapitel 14: Afregning af selskabs- og fondsskat 2003-2006

	Endelig selskabs- og fonds- skat til afregning i 2003 1.000 kr.	Endelig selskabs- og fonds- skat til afregning i 2004 1.000 kr.	Endelig selskabs- og fonds- skat til afregning i 2005 1.000 kr.	Endelig selskabs- og fonds- skat til afregning i 2006 1.000 kr.	Endelig selskabs- og fonds- skat til afregning i 2003 pct. af beskat- nings- grundlag	Endelig selskabs- og fonds- skat til afregning i 2004 pct. af beskat- nings- grundlag	Endelig selskabs- og fonds- skat til afregning i 2005 pct. af beskat- nings- grundlag	Endelig selskabs- og fonds- skat til afregning i 2006 pct. af beskat- nings- grundlag
	(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)
Nordjyllands amt	265.713	233.410	246.890	240.630	0,45	0,39	0,41	0,39
801 Arden	1.445	2.386	2.553	1.556	0,16	0,27	0,28	0,16
803 Brovst	1.790	2.287	1.268	1.452	0,20	0,25	0,14	0,15
805 Brønderslev	6.856	5.929	6.556	6.362	0,30	0,27	0,29	0,27
807 Dronninglund	5.237	4.666	4.643	4.674	0,31	0,27	0,26	0,26
809 Farsø	2.873	2.391	2.568	3.246	0,32	0,27	0,28	0,35
811 Fjerritslev	2.777	1.965	1.976	2.915	0,30	0,21	0,20	0,30
813 Frederikshavn	12.100	13.454	9.583	12.496	0,31	0,34	0,23	0,30
815 Hadsund	6.154	6.184	6.038	6.024	0,48	0,48	0,46	0,45
817 Hals	3.343	2.813	2.484	2.599	0,25	0,21	0,17	0,18
819 Hirtshals	6.549	8.840	8.794	7.024	0,40	0,52	0,50	0,41
821 Hjørring	19.177	15.592	18.117	18.986	0,47	0,37	0,42	0,43
823 Hobro	12.949	11.270	13.777	10.873	0,73	0,63	0,74	0,57
825 Læsø	602	751	660	796	0,24	0,30	0,25	0,31
827 Løgstør	4.282	3.863	1.084	3.232	0,38	0,33	0,09	0,26
829 Løkken-Vrå	2.915	2.820	2.912	3.582	0,31	0,29	0,29	0,35
831 Nibe	3.386	6.510	3.190	3.016	0,37	0,70	0,33	0,30
833 Nørager	1.534	1.730	1.789	1.809	0,27	0,29	0,30	0,30
835 Pandrup	11.092	5.080	5.272	4.627	0,81	0,37	0,39	0,33
837 Sejlflod	773	713	800	860	0,08	0,07	0,08	0,08
839 Sindal	2.087	1.995	2.293	1.969	0,21	0,20	0,23	0,19
841 Skagen	4.623	4.700	5.519	4.145	0,30	0,30	0,34	0,25
843 Skørping	1.840	1.186	1.547	1.492	0,16	0,10	0,13	0,12
845 Støvring	6.066	5.725	4.180	4.976	0,39	0,36	0,26	0,30
847 Sæby	8.406	5.381	5.605	6.377	0,42	0,26	0,27	0,30
849 Aabybro	3.193	1.795	2.157	2.327	0,24	0,13	0,15	0,16
851 Aalborg	127.252	106.582	123.878	115.498	0,61	0,51	0,58	0,53
861 Aars	6.412	6.800	7.648	7.718	0,43	0,46	0,50	0,49
Primærkommuner i hele landet	4.884.129	4.137.296	4.359.900	4.684.658	0,67	0,56	0,58	0,61
København og Frederiksberg	1.245.279	944.166	917.835	1.108.950	1,44	1,08	1,02	1,21
Københavns amt	1.086.786	1.027.312	1.004.238	1.038.230	1,02	0,95	0,91	0,93
Frederiksborg amt	313.749	277.026	278.486	290.388	0,51	0,45	0,43	0,45
Roskilde amt	126.499	93.599	110.514	122.887	0,35	0,26	0,29	0,32
Vestsjællands amt	141.116	131.023	147.391	154.267	0,38	0,35	0,38	0,39
Storstrøms amt	78.252	70.304	74.171	90.896	0,25	0,23	0,23	0,28
Bornholms amt	14.024	11.596	10.098	10.948	0,30	0,24	0,21	0,22
Fyns amt	262.627	217.453	232.748	257.935	0,47	0,38	0,40	0,43
Sønderjyllands amt	134.759	110.869	143.007	149.585	0,44	0,36	0,46	0,47
Ribe amt	164.268	142.899	156.080	167.844	0,60	0,52	0,55	0,58
Vejle amt	250.023	235.383	256.452	256.161	0,56	0,52	0,55	0,53
Ringkøbing amt	216.223	191.971	260.393	216.919	0,64	0,55	0,75	0,61
Århus amt	444.572	321.166	386.547	439.029	0,54	0,38	0,45	0,49
Viborg amt	140.242	129.118	135.049	139.988	0,51	0,46	0,47	0,48
Nordjyllands amt	265.713	233.410	246.890	240.630	0,45	0,39	0,41	0,39